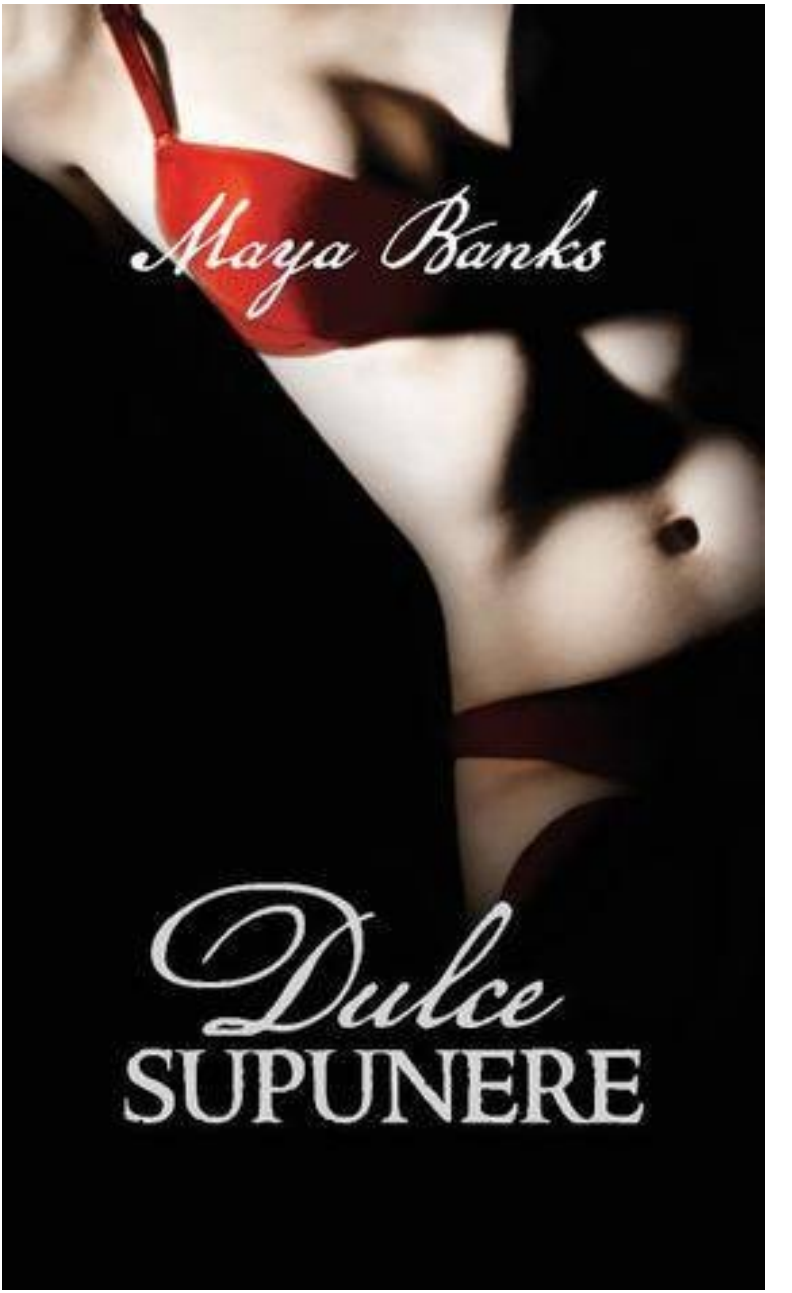

Maya Banks
Dulce supunere

Sweet Surrender
Vol.1

Colecţia:

PASSION

O FEMEIE PUTERNICA ŞTIE SA CEDEZE CONTROLUL

Faith uită de lacrimi şi de supărare. Tot ce exista în acea clipă era bărbatul din faţa ei. Atingerea lui, sărutul lui şi însăşi esenţa lui o invadaseră, umplând-o până la refuz, până când orice altceva dispăruse. Se întinse spre el şi îşi trecu palmele peste umerii lui largi, după care îi cuprinse ceafa cu o mână şi îl trase mai aproape. Îi căută şi ea buzele cu dinţii. Sărut pentru sărut, muşcătură pentru muşcătură, lins pentru lins.

Un geamăt nerostit i se ghemui în piept, apoi în gât, până când scăpă într-un sunet de dulce agonie. Tensiunea dintre ei, care luase în ultimele zile proporţii gigantice, explodă într-un şuvoi de lavă încinsă, îi atinse pieptul şi îşi coborî mâinile până la marginea cămăşii. Voia să-i simtă pielea goală. Nerăbdătoare, trase ţesătura până când aceasta ieşi din blugi, apoi îşi strecură degetele dedesubt şi îşi lipi palmele de abdomenul lui plat El tresări, cu gura încă pe a ei. Mâinile ei se îndreptară în sus, alunecară peste muşchii pieptului şi îi ridicară cămaşa până la gât

Sweet Surrender
Maya Banks
2008 Sharon Long
Lira, parte a Grupului Editorial Litera

Dulce supunere Maya Banks
2012 Litera

Copertă: Andrei Gamarţ

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
BANKS, MAYA
Dulce supunere / Maya Banks: Graal Soft.
— Bucureşti: Litera International, 2012
ISBN 978 – 606 – 21 – 0094 – 0
I. Soft (trad.)
821.111 (73) – 31135.1
MAYA BANKS
Dulce supunere
Traducere din limba engleză: Dana Purgaru

Capitolul 1

Dallas, Texas

— Nu vreau să te întorci deocamdată la slujbă.

Grayson Montgomery puse cana de cafea pe masa uzată şi se uită confuz la Mick Winslow.

— Ce dracu' spui, Mick? Bărbatul mai vârstnic îşi trecu mâna obosită peste faţa brăzdată de riduri, îl sunase pe Gray mai devreme în acea dimineaţă şi îi dăduse întâlnire la o cafea. Gray era programat într-o jumătate de oră la evaluarea fizică şi psihologică, ultimul obstacol în calea întoarcerii sale la munca de poliţist în Dallas. Era măcinat de îndoieli. Ce om sănătos la cap n-ar fi trecut prin aşa ceva? După ce îşi pierduse partenerul, pe Alex, ezitase îndelung dacă să-şi reia activitatea sau nu. Dar, desigur, nu avea încotro. Ucigaşul lui Alex trebuia prins. Trebuia să se facă dreptate. Nu-i mai stăteau în cale decât

avizul unui medic asupra stării lui fizice şi opinia psihologului în legătură cu sănătatea dovleacului de pe umeri. Controlul era floare la ureche. Nu crezi că mai fac faţă? insistă Gray văzând că Mick nu răspundea.

— Nu asta vreau să spun.

— Atunci ce naiba vrei să spui?

Ochii gri, umbriţi de durere, ai lui Mick îl fixară cu tristeţe. Părea atât de epuizat… Nu mai avea nimic din bărbatul solid, cu pieptul ca un butoi, cu vocea tunătoare şi o personalitate pe măsură.

— Ascultă-mă. Vreau să-ţi cer o favoare, fiule.

Gray tresări. Nu pentru că Mick îl numise fiu, ci pentru că fiul real al lui Mick nu mai era. Amândoi îl pierduseră.

— Vreau să mă ajuţi să-l dăm pe ucigaşul lui Alex pe mâna justiţiei.

Ar fi trebuit să se aştepte la asta. Mick era mult mai mult decât frustrat din cauză că investigarea morţii lui Alex bătea pasul pe loc. Era de înţeles. Din acelaşi motiv era şi Gray atât de dornic să-şi reia slujba. Ca să-l găsească pe ucigaşul lui Alex şi să-l facă pe nenorocit să plătească.

— Dar nu vrei să mă întorc la muncă.

— Au aruncat prosopul în ancheta asta, zise Mick aspru. O ştim amândoi. Stau cu mâinile-n sân în timp ce ucigaşul băiatului meu umblă liber. Nici măcar nu au un suspect. Alex a fost un poliţist bun. Un poliţist al naibii de bun. Nu merita să fie răpus în felul ăsta.

Gray se încruntă. Nu era un apropo la adresa lui, însă nu-i pica bine faptul că Mick punea la îndoială activitatea departamentului care se ocupa de caz. Nimic din ceea ce văzuse nu-i lăsase impresia că poliţiştii nu-şi dădeau interesul.

— De ce nu vrei să mă întorc? întrebă el încercând să-l aducă pe Mick la subiect.

Nu voia să discute despre Alex. Nu în acel moment. Nu când îi luase atât de mult timp ca să se poată gândi la partenerul lui fără să simtă un gol în stomac.

O chelneriţă se apropie de ei cu o cafetieră şi le umplu din nou cănile. Mick flutură iritat din mână ca s-o îndepărteze. Observându-i căutătura severă, femeia se retrase repede.

— Am făcut unele cercetări pe cont propriu.

Gray ridică din sprâncene. Oare de aceea Mick arăta atât de obosit? îşi dedicase fiecare oră, fiecare minut încercării disperate de a găsi criminalul?

— Te-ai pensionat, Mick. Lasă munca de poliţist în sarcina noastră.

— Mă fac că n-am auzit ce-ai spus, fiule. Durerea îi umplu ochii de lacrimi.

Gray clătină din cap.

— Ce-ai descoperit?

— Cred că am un indiciu despre cel care l-a ucis pe Alex. Cel puţin s-a aflat la locul crimei în noaptea aia, aşa că dacă n-a făcut-o el, cu siguranţă ştie cine a fost. Dar instinctul îmi spune că el e ticălosul care l-a împuşcat pe Alex în spate.

Gray simţi că i se întorcea stomacul pe dos, iar toată cafeaua pe care o băuse îl ardea ca un acid. Îi apărură imagini cu Alex zăcând cu faţa în jos, cu sângele şiroind pe caldarâm.

— Dacă ai dovezi, de ce nu te-ai dus la Billings, de ce eşti aici cerându-mi să nu-mi reiau slujba?

— Pentru că Billings este un imbecil insuportabil, atât de prost, încât abia se găseşte pe el în întuneric, bombăni Mick. Am fost la el când am aflat primele informaţii despre tipul care a fost acolo. Samuels. Eric Samuels.

— Îi ştii numele? interveni Gray, dar Mick ridică mâna.

— Lasă-mă să termin. Ştiu mult mai mult decât numele ticălosului.

Gray aprobă din cap şi încercă să se relaxeze. Se uită la ceas. Avea să întârzie.

— M-am dus la Billings. I-am povestit tot ce ştiam. El mi-a dat papucii. Mi-a spus că sunt expirat şi că trebuie să

las investigaţiile în seama profesioniştilor. Mi-a spus că în momentul în care ar avea nevoie de ajutorul meu mi-l va cere. Circulă vorba prin departament că vor să-l scoată vinovat pe Alex pentru propria moarte.

— Ce? Cum dracu'?

— Am auzit zvonuri, Gray. Din cât se pare, majoritatea sunt convinşi că Alex a acţionat nesăbuit şi că moartea lui a fost o consecinţă nefericită a acţiunilor sale. Cuvintele „neglijenţă în serviciu" au fost rostite de multe ori.

Gray se uită la Mick nevenindu-i să creadă.

— Nu se poate. Am fost acolo. Mi-am predat raportul.

— Ai spune orice pentru a-ţi acoperi partenerul. Poliţistul îşi muşcă buza, însă Mick ridică o mână. Asta afirmă ei. Nu eu.

Gray se lăsă pe spătar şi trase câteva guri adânci de aer ca să-şi calmeze furia care fierbea în interiorul lui. Se uită prelung la Mick. Îl prostea? încerca să-l enerveze suficient de tare ca să-i accepte planul? îl ştia drept un om dintr-o bucată, dar se putea ca pierderea fiului să-i fi zdruncinat conştiinţa.

Mick îşi sprijini coatele pe masă, se aplecă şi se uită fix în ochii prietenului său mai tânăr.

— Du-te la evaluare, fiule. Vorbeşte cu Billings. Dacă tot o să mai crezi că mănânc rahat şi după ce te întorci la sediu şi stai câteva ore acolo, atunci du-te înapoi la slujba ta şi uită că am avut vreodată această conversaţie. Dar dacă vei vedea că am dreptate, sună-mă după-amiază. O să trec pe la tine ca să stăm de vorbă despre cum îl vom prinde pe nenorocitul care mi-a omorât băiatul. Pe partenerul tău. Pe fratele tău. Mick se ridică şi azvârli câteva bancnote pe masă înainte de a ieşi.

Îi fusese greu să ceară calm un concediu medical când tot ce voia să facă de fapt era o gaură cu pumnul în perete. Gray se gândise să pice evaluarea psihologică, dar rezultatul urma să fie trecut în dosarul personal pentru totdeauna şi nu voia ca acest lucru să-l bântuie în următorii douăzeci de ani.

Stătea în sufrageria apartamentului său şi se plimba nervos, mult prea agitat ca să se aşeze şi să aştepte sosirea lui Mick. Bătrânul nu păruse deloc surprins când îl sunase. Nici măcar nu întrebase ce zvonuri circulau pe la secţie. Le ştia. Îi relatase totul lui Gray, dar el nu-l crezuse.

Se dusese acolo ferm hotărât să ignore cererea lui Mick. Pentru el nu conta decât să poată contribui la investigarea cazului, nu să vâneze cai verzi pe pereţi. Dar Billings ridicase o barieră solidă. Lui Gray nu-i era permis să se apropie de anchetă. Era prea subiectiv şi alte asemenea tâmpenii. De parcă ar fi avut nevoie de prostii psihologice când ucigaşul partenerului său era în libertate. Când întrebase deschis despre zvonurile cum că Alex era considerat vinovat, Billings negase categoric, spunând că ancheta era în curs de desfăşurare şi că departamentul avea să facă tot ce-i stătea în putinţă pentru a-l aduce pe criminal în faţa justiţiei.

Gray întrebase şi despre Samuels şi despre posibila sa implicare în crimă, dar Billings refuzase să comenteze. Când ieşise abătut din biroul şefului, întâlnise o mulţime de priviri compătimitoare ale colegilor lui poliţişti. Mulţi îi comunicaseră în şoaptă părerea lor, că nu se putea ca Alex să fi greşit. Însă numai faptul că aduceau vorba despre o asemenea posibilitate îl iritase la culme pe Gray. Nu trebuia să existe nicio urmă de îndoială. Acest lucru îi ridica semne de întrebare cu privire la mersul anchetei.

Mick intră pe uşă fără să se deranjeze să bată. În ochii lui se citea o hotărâre de neclintit.

— Deci acum ştii, spuse el domol. Ai de gând să mă ajuţi?

— Mi-am aranjat un concediu medical de şase luni, zise Gray scurt. Acum spune-mi tot ce ai aflat, astfel încât să-l putem prinde pe ticălos.

Mick se afundă în canapea, uitându-se la Gray cu subînţeles.

— Am nevoie de tine să mergi la Houston.

— Ce-i la Houston?

— Faith Malone.

Gray îşi încrucişă braţele la piept.

— Ce treabă are ea cu Eric Samuels?

— Poate niciuna. Dar ea e singurul fir pe care-l avem acum.

— Deci care-i treaba cu ea? Cine e?

Mick se scărpină la ceafă şi apoi îşi ridică privirea.

— Eric Samuels s-a combinat cu mama ei chiar în perioada împuşcăturilor. Amândoi au dispărut la doar câteva zile după ce Alex a murit. Nimeni nu i-a văzut. I-am cercetat trecutul. E o pierde-vară la fel ca Samuels. Trece rapid de la un loc de muncă la altul şi are în antecedente abuzul de droguri. Fiica ei lucrează pentru

William Malone, tipul care a adoptat-o. El deţine Malone. Sons Security. O firmă de mâna întâi. Iese din tipare. Ţi-ar plăcea de el. Gray aşteptă ca Mick să treacă la subiect. Nu avea importanţă dacă l-ar fi plăcut sau nu pe Malone. Tot ce conta era dacă fiica lui îl putea conduce la ucigaşul lui Alex. Se pare că Faith a avut grijă de mama ei cea mai mare parte din viaţă, urmă poliţistul pensionar. Până la urmă, acum câţiva ani, când maică-sa a luat o supradoză, Malone a dus-o pe fată înapoi la Houston. Din câte am reuşit să aflu, de atunci femeia a sunat-o foarte rar, de fiecare dată cerându-i bani. Ultima dată a fost în urmă cu un an. Dacă are obiceiul să apeleze la fiică-sa când nu mai are niciun sfanţ, s-ar putea să o facă şi acum, când Samuels a intrat în peisaj. El e disperat. Are nevoie de bani ca să se poată ascunde, bani pe care femeia nu-i are. Dacă te apropii de puştoaică şi adulmeci puţin, s-ar putea să ne conducă la Samuels prin intermediul maică-sii.

Gray dădu aprobator din cap. Până la acel punct, planul avea sens. Mama şi iubitul ei erau fugari. Probabil rămăseseră lefteri. Ea o putea contacta pe Faith ca să-i ceară ajutorul. Era posibil ca tânăra să ştie exact unde era mama ei.

— Amicul meu Griffin este prieten cu Malone, iar Malone are o datorie la el, continuă Mick. Am aranjat să primeşti o slujbă la firma lui de pază. El ştie că eşti poliţist şi că partenerul tău a fost ucis.

— Dar nimic altceva, nu?

— Doar că eşti în concediu medical, afectat de moartea partenerului tău, şi că încă nu ştii dacă să te întorci sau nu la vechea ta meserie. Mi s-a părut o explicaţie suficient de plauzibilă, se justifică el văzând privirea întrebătoare a lui Gray.

Nu conta. Nu-i păsa ce credea Malone despre motivele pentru care intrase în concediu.

— Malone are vreun amestec în asta? Are vreo legătură cu Faith şi cu mama ei?

Mick clătină din cap.

— Griffin nu ştie prea multe. Au fost căsătoriţi pentru scurt timp, în urmă cu zece ani. Malone n-a mai avut de-a face cu ea de atunci. Este un om bun. Fiul său a fost în armată. Mai are doi tipi care lucrează pentru el. Unul a activat în Forţele Speciale, iar celălalt a fost poliţist înainte ca o rană să-l scoată din circuit. Fac treabă bună împreună.

— Deci trebuie să mă ocup doar de fiica lui?

— Exact.

Părea destul de simplu. Intra, lua informaţiile şi ieşea. Le dădea apoi pe tavă celor de la departament. Floare la ureche, după toate cazurile cu care avusese de-a face de-a lungul carierei sale. Şi da, avea nevoie de o pauză, în plus, asta îl ajuta să uite de gândurile negre.

— Mulţumesc, fiule, spuse recunoscător bătrânul. Ştiam că mă pot bizui pe tine.

— Chiar nu trebuie să-mi mulţumeşti, spuse Gray repede. Alex ar fi făcut acelaşi lucru pentru mine, fără să clipească.

Se apropie de Mick şi se aşeză lângă el. Niciunul nu spuse nimic vreme îndelungată. Apoi Gray întinse o mână şi cuprinse umărul vârstnicului său prieten.

— Lui Alex i se va face dreptate, aşa cum merită, Mick. Jur.

Capitolul 2

Houston, Texas

Faith Malone se ghemui lângă braţul moale al lui John şi încercă din răsputeri să ţină la distanţă valul de dezamăgire care ameninţa să o copleşească. În cameră nu se auzea decât respiraţia liniştită şi egală a iubitului ei. Acesta o strânse la piept, îşi trecu degetele prin părul ei şi o mângâie pe ceafă. Ea îşi trase obrazul cât mai departe de el şi încercă să se relaxeze. Să găsească o urmă de satisfacţie după ce făcuseră dragoste.

— A fost bine şi pentru tine? şopti el.

— Da, minţi ea.

Nu era chiar o minciună. Avusese parte şi de mai rău, iar John era un iubit atent. Însă era extrem de pasiv. Oftă, se răsturnă pe spate şi se uită la tavan. Ce era în neregulă cu ea? De ce nu putea găsi satisfacţie? De ce îi era atât de frică să exploreze?

— Faith, m-am gândit.

Panica o lovi direct în inimă. Cu siguranţă nu putea veni nimic bun după ce un bărbat spunea că se gândise la ceva. Bărbaţii pur şi simplu nu gândesc şi, cu siguranţă, nu sunt predispuşi să discute în pat. El îşi schimbă poziţia corpului şi se aşează pe o parte, cu faţa spre tânăra femeie.

— Şi eu m-am gândit, John, mărturisi ea.

— Tu prima, spuse el ridicându-se în cot ca s-o asculte cu toată atenţia.

Mintea îi gonea în căutarea celui mai coerent mod de a-şi exprima preocupările.

— Ce-ar fi să organizezi tu întâlnirea noastră de mâine seară? Să decizi ce să facem, unde să mâncăm… După aceea, când revenim aici, ai putea, nu ştiu, să mă legi sau să faci ceva pervers. Orice vrei tu. E alegerea ta.

Ce dezastru! Ar fi putut spune ceva mai penibil? îşi muşcă buza aşteptându-i răspunsul. Ochii bărbatului se măriră. Era oare uimire sau entuziasm?

— Ăăă, nu sunt sigur că înţeleg, zise el neliniştit.

Categoric nu era entuziasm.

— Vreau să preiei iniţiativa, spuse ea încet.

John se ridică şi se scărpină în cap.

— Faith, de unde naiba ţi-a venit ideea asta? Cu obrajii arzând, Faith înghiţi în sec. Dumnezeule, ce aiurea se simţea! Eşti nefericită? Asta încerci să-mi transmiţi? stărui el.

O variantă era să mintă şi să dea înapoi. Asta făcuse în ultima relaţie. Şi în cea de dinainte. Dar nu avea să ducă nicăieri.

— Nu aş spune chiar nefericită.

— Atunci ce-ai spune?

— Nu sunt satisfăcută, răspunse aproape în şoaptă.

— Adică sexual?

Faith se uită în ochii lui şi îi observă privirea fixă în care licărea o urmă de iritare.

— Nu. Nu e vorba doar despre sex, John. Dacă ar fi fost, poate aş fi putut trece peste asta. E mai mult de atât. Vreau… Vreau un bărbat care să preia iniţiativa. Să ia decizii. Să fie… la cârmă. Şi nu doar în dormitor.

— Iar eu nu sunt bărbatul acela.

Ea îşi frământă degetele, le suci şi le răsuci.

— Nu eşti.

— Vrei să mă schimb?

— Nu, murmură ea cu tristeţe. Nu e corect. Nici pentru tine, nici pentru mine. Cred că… Pur şi simplu am sperat că poţi fi astfel.

— La naiba, Faith, sună de parcă totul s-a terminat între noi. Ce-i asta? Vreo fantezie la care vrei să reacţionez? Foarte bine. Adică, dacă vrei să ne jucăm… dar am impresia că nu vrei doar o chestie temporară.

— Nu, nu vreau. Vreau… mi-e greu să-ţi explic. Au fost bărbaţi care erau mai mult decât dornici să-şi petreacă noaptea jucând rolul bărbatului dominator, dar totul se termina acolo. Nu vreau să se termine, zise ea dorindu-şi din tot sufletul ca el să înţeleagă. Are sens ce spun?

— Da, are sens, mormăi el frecându-se la ochi somnoros. Când ea vru să-l atingă, se retrase brusc.

— Eşti supărat?

Un sunet gutural îi scăpă dintre buze când îşi goli

plămânii de aer.

— Nu. Da. La naiba, nu ştiu. Mă simt de parcă m-ai fi izbit cu o nicovală în moalele capului. Se întinse spre ea şi îi luă bărbia în mână. Privind-o în ochi, îi trecu degetul mare peste obraz. Ştiam… Ştiam că nu era ceva în regulă între noi. Nu m-am aşteptat la asta, dar ştiam că nu erai fericită aşa cum ai fi putut fi. Sau cum ar fi trebuit să fii. Vreau să fii fericită, Faith. La dracu', vreau să fiu şi eu fericit. Şi cred că pur şi simplu nu ne potrivim, adăugă el cu un zâmbet chinuit.

— Nici tu n-ai fost satisfăcut, constată ea.

— Cred că n-am nimic de pierdut dacă te aprob.

Ea se lăsă pe spate şi chicoti.

— Facem o pereche splendidă! Stăm aici goi, după sex, şi ne despărţim.

John se aplecă deasupra ei cu o expresie serioasă.

— Eşti o femeie extraordinară, Faith. Speram la mai mult între noi şi îţi admir curajul de a-mi spune ce ai pe suflet.

— Deci nu crezi că sunt o psihopată perversă?

— Nu, dar vreau să-mi promiţi să fii atentă. O mulţime de bărbaţi ar putea profita de contextul pe care ţi-l doreşti. E posibil să nu le pese deloc de plăcerea şi de sentimentele tale.

— Mulţumesc, John, spuse ea întinzându-se ca să-l sărute.

El se aplecă şi o sărută pe obraz, după care se dădu jos din pat şi începu să se îmbrace.

Faith stătea la biroul ei de la Malone Sons Security şi rodea absentă un creion. În birou era linişte. Pop şi ceilalţi erau pe teren cu tipul cel nou, iar ea rămăsese singură cu propriile gânduri. Niciodată nu era un lucru bun.

John plecase în toiul nopţii, nu rămăsese ca de obicei până dimineaţa, însă scenele de despărţire aveau întotdeauna darul de a-i face pe bărbaţi s-o ia la sănătoasa. Măcar se putea consola cu ideea că, aparent, şi el fusese la fel de nemulţumit de relaţia lor; prin urmare, se îndoia că avea inima frântă.

Ea, pe de altă parte, mai avusese puţin ca să se facă de râs. Poate fusese prea subtilă. Prea temătoare. Prea ruşinată de nevoile şi de dorinţele ei. Cu siguranţă era ceva despre care nu ar fi discutat vreodată cu prietenele ei – nu că ar fi avut prea multe. Ele ar fi votat probabil pentru excluderea ei din liga femeilor când ar fi auzit la ce tânjea din partea unui bărbat.

Noaptea trecută fusese de fapt prima dată când îşi exprimase dorinţele ascunse care nu-i dădeau pace. Nu că ar fi intrat în detalii. Doar scurta lor menţionare îi aprinsese obrajii de jenă. Trebuia să-şi revizuiască drastic tactica, întrucât subtilitatea nu era punctul ei forte. Nu o dusese nicăieri cu foştii ei iubiţi. Oferea indicii vagi şi spera ca respectivii să se prindă. Nu, trebuia să fie mai activă. Mai puternică. Dacă nu spunea clar ce voia, cum putea să obţină satisfacţie?

Soneria telefonului îi întrerupse reflecţiile melancolice; se întinse recunoscătoare spre aparat.

— Malone Sons, zise ea.

— Bună, dragă, sunt mama.

Inima îi plonjă în abis. Simţi un gol în stomac şi fu nevoită să reziste tentaţiei de a trânti receptorul înapoi în furcă. Dumnezeule, trecuse un an de când mama ei nu mai dăduse niciun semn de viaţă. Un an fără istericale, fără gesturi de martir, fără scuze jalnice.

— Mamă, spuse ea încet. Ce faci?

Ce întrebare stupidă! Mama ei nu făcea niciodată bine. Întotdeauna trecea printr-o criză.

— Am probleme, Faith. Am nevoie de ajutorul tău.

Tânăra femeie închise ochii şi îşi muşcă buza. În receptor auzi vuietul maşinilor care goneau pe autostradă. Oare Celia sunase de la un telefon public? Probabil că nu-şi permitea un mobil. „Nu întreba, Faith. Nu pune întrebări. Oricum, nu vrei să ştii”.

— Faith, eşti acolo?

— Sunt aici, şopti ea. De n-ar fi răspuns la telefon…

— Am nevoie să-mi împrumuţi nişte bani, draga mea. Doar puţin, ca să mă ajute până îmi găsesc o slujbă şi o

casă. Faith îşi reprimă dezamăgirea şi închise ochii pentru a potoli înţepătura lacrimilor care voiau să iasă la lumină. Chiar dacă fusese o prostie să spere că într-o bună zi Celia Martin avea să se adune, ea se agăţase totuşi de acest gând. De ce nu putea să aibă o mamă? O mamă adevărată… O femeie care să nu fie atât de predispusă să o dea în bară mereu, o femeie cu care să aibă o relaţie normală de tipul mamă-fiică. Faith, chiar am nevoie de ei de data asta, dragă. Ţi-i voi da înapoi, desigur.

Desigur. Ce amuzant! Mâna lui Faith strânse receptorul până când simţi o durere ascuţită în degete.

— Nu şi de data asta, mamă, rosti ea surprinsă de propriul refuz. Liniştea care se lăsase la celălalt capăt al firului o informă că mama ei era la fel de uimită.

— Dar, dragă, am nevoie de bani ca să supravieţuiesc. În vocea Celiei se putea citi o disperare tot mai intensă. Ţi-am spus că ţi-i voi restitui. Trebuie să-mi găsesc o locuinţă, să pun benzină şi să cumpăr mâncare. De îndată ce mă aranjez şi fac rost de o altă slujbă, o să fiu în regulă.

— Asta spui de fiecare dată, doar că nu se mai termină. Nu pot să te salvez la nesfârşit. Trebuie să-ţi asumi nişte responsabilităţi.

Înainte ca mama ei să răspundă, Faith puse receptorul în furcă. Mâinile îi tremurau când se ridică de la birou.

— Eşti în regulă?

Tresări la auzul acelei voci ciudate. De tocul uşii se sprijinea un bărbat. Şi nu orice bărbat, ci unul care ocupa întreg cadrul.

— Cu ce te pot ajuta?

— Sunt Gray Montgomery, se prezentă el apropiindu-se. Tipul cel nou.

Gura ei se rotunji într-un „O”. Îşi strecură mâna într-a lui şi, în loc să i-o scuture, el o strânse uşor.

— Sunt Faith Malone.

— Ştiu, rosti el cu un zâmbet. În ochii albaştri se zări o licărire jucăuşă.

— Sigur că ştii. Doar sunt singura femeie care lucrează aici, aşa că nu puteam fi nimeni altcineva.

— Te-am întrerupt? întrebă el dându-i drumul la mână şi arătând spre telefon. Păreai supărată.

Faith clătină din cap şi continuă să-l fixeze cu privirea. Doamne, era genul intimidând

— Nu-i nimic. Te pot ajuta cu ceva?

Telefonul sună strident, făcând-o să tresară. Senzaţia de gol din stomac se întoarse cu şi mai multă forţă. Probabil că era din nou mama ei. Se holbă la aparat nedorind să ridice receptorul şi s-o mai audă pe manipulatoarea de Celia.

O mână lată înşfăcă receptorul şi-l smulse din furcă.

— Malone, zise Gray. Urmă o pauză lungă, în care el se uită la Faith cu o privire plină de subînţeles. Îmi pare rău, dar nu e aici. Să-i transmit un mesaj?

„Te rog, te rog, nu lăsa un mesaj!” Nu putea suporta gândul că istericalele mamei ei aveau să ajungă la urechile unui străin.

Gray aşeză receptorul la loc.

— Mulţumesc, şopti ea.

— Nicio problemă. Eşti bine? Am impresia că nu voiai să discuţi cu persoana care sunase.

Tânăra femeie nu se putea opri din tremurat, conştientă de intensitatea cu care o fixau ochii aceia albaştri.

— Sunt bine. Serios. Aşa, ce anume doreai? întrebă ea din nou.

Colţurile gurii lui se curbară în sus, într-un zâmbet amuzat.

— Încerci să scapi de mine?

— Îmi pare rău, sigur că nu, spuse ea roşind. Mă bucur să te cunosc. Am auzit multe despre ţine de la Pop şi Connor. Te-ai instalat bine? Nu te-am văzut prin birou.

„Taci, Faith”. Ar fi vrut să-şi pună capul pe masa de lucru. Pălăvrăgea ca o proastă.

— Şi eu mă bucur să te cunosc, Pop şi Connor mi-au povestit despre tine. M-am instalat excelent, iar aceasta

este prima oară când vin la birou. Ochii lui licăriră în timp ce o privea zâmbind. Ochi frumoşi. De un albastru profund, plin. Avea părul scurt şi ţepos. Probabil că nu trebuia să-şi bată prea mult capul cu el, doar să-l frece cu un prosop, să treacă pieptenele prin el într-o singură direcţie şi era gata de ieşit din casă. Speram să-mi arăţi împrejurimile, zise el într-un final.

Ea clipi şi, trezindu-se brusc din reverie, ţâşni în picioare, dar îşi lovi genunchiul de birou. Durerea o săgetă, imprimându-i pe chip o grimasă. Gray ridică o sprânceană, dar nu comentă. Faith deschise sertarul de sus al mesei de lucru, scotoci câteva secunde şi apoi scoase un set de chei.

— Astea sunt cheile de la birou şi de la clădire. Cred că Pop ţi-a dat toate codurile de siguranţă; dacă nu, o să ţi le scriu pe ceva. Îi întinse cheile, iar mâna lui o atinse pe a ei încă o dată. Simţi o furnicătură caldă pe piele când degetul lui mare trecu peste degetele ei. Îşi trase mâna, ocoli masa şi se îndreptă spre uşă. Când ajunse în hol, se întoarse şi observă că el o scruta intens. Era sigură că se uitase la fundul ei, însă când o văzuse răsucindu-se îşi mutase imediat privirea spre tavan.

— Dacă mă urmezi, o să-ţi arăt biroul tău.

Bărbatul o urmă pe coridor până ajunseră la biroul gol care-i fusese repartizat. Faith deschise uşa, dar nu intră. Făcu un gest cu mâna spre interior.

— Acesta este. Dacă ai nevoie de ceva, să mă anunţi.

— Aşa voi face.

Trecu pe lângă ea şi intră în birou. Gray îi simţi privirea şi ştiu că se uita după el. Amândoi se studiaseră reciproc. Când Mick îi dăduse detalii despre Faith Malone, nu se aşteptase să fie atât de frumoasă. Şi nici să pară atât de inocentă.

— Eu… ăăă… mă întorc la treburile mele. Ne mai vedem. Dacă ai nevoie de ceva, strigă.

O contemplă din spate în timp ce se îndepărta pe hol. Clătină din cap şi zâmbi pentru sine. O intimidase încă de când intrase în biroul ei.

Închise uşa şi scoase telefonul mobil ca să-l sune pe Mick.

— M-am întâlnit în cele din urmă cu Faith Malone, zise el de îndată ce Mick răspunse.

— Şi?

— Nu este cum m-am aşteptat, mărturisi Gray.

— Ce vrei să spui?

Poliţistul făcu o pauză şi îşi aminti de imaginea ei stând la birou, cu o mască de tristeţe pe faţă. Supărarea ei îl deranjase mai mult decât voia să recunoască.

— E tânără. Drăguţă. Pare de treabă. Foarte frumoasă.

Potrivit lui Pop, este extrem de inteligentă şi de bună la suflet…

Auzi oftatul de nerăbdare al lui Mick.

— Ai ascultat convorbirile? Ai aflat dacă mama ei a sunat-o?

— Abia am ajuns la birou. O să pun microfoane în telefonul de aici şi în cel din apartamentul ei de îndată ce pot intra. Am impresia că maică-sa a sunat-o azi.

Respiraţia lui Mick se precipită.

— Eşti sigur? Ce-a spus?

— Nu ştiu. Când am ajuns eu, Faith era la telefon, însă n-a spus mare lucru. Dar era vizibil supărată. La un moment dat a închis, iar când telefonul a sunat din nou, ea a refuzat să răspundă. Am ridicat receptorul şi o femeie a cerut cu ea, dar n-a vrut să lase un mesaj când i-am zis că Faith nu era disponibilă.

— De ce naiba nu i-ai dat-o pe Faith? întrebă Mick exasperat.

— Pentru că nu ar fi vorbit. Ai răbdare, Mick. Îi dau de capăt. Îţi promit. Lasă-mi câteva zile ca să pun microfoanele. Tipii ăştia nu sunt nepricepuţi. Trebuie să fiu foarte atent.

— Anunţă-mă când afli ceva.

— Aşa o să fac.

Închiseră, iar Gray vârî telefonul înapoi în buzunar. Rămase pe loc o vreme, chibzuind la ce avea de făcut. Spre

surprinderea lui, îl încolţi un sentiment de vină. Îl muşca de fund ca un pitbull.

Îi plăcea de Pop. Îi plăcea slujba, chiar dacă o dobândise sub pretexte false. Se potrivea bine cu echipa lui Pop. Connor, Micah şi Nathan erau de vârsta lui şi aveau multe în comun. Pentru prima dată se întreba dacă îşi dorea sincer să revină în poliţie. Nimic nu avea să mai fie la fel fără Alex.

„Alex”. Singurul cuvânt care, după ce era filtrat de minte, îi provoca durere. O durere pe care încercase să o blocheze încă de la înmormântare, dar în ultima vreme nu mai fusese capabil.

Închise ochii, gândindu-se la ucigaşul lui Alex, care hălăduia liber. Departe de mâna justiţiei. În cartierul rău famat în care crescuse văzuse destui nenorociţi care scăpau. Nu avea s-o îngăduie. De data aceasta era ceva personal.

— Hm, Gray?

Surprins, o văzu pe Faith stând în prag. Privirea lui coborî spre picioarele lungi îmbrăcate într-o pereche de blugi strâmţi. Puloverul subţire, pe gât, se curba pe formele ei exact acolo unde trebuia. Se foi stânjenit în scaun, străduindu-se să-şi alunge din minte imaginea corpului ei.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el pe un ton cât mai firesc.

— A sunat Pop. El, Connor, Nathan şi Micah se duc să mănânce şi vor să te întâlneşti cu ei la prânz la Cattleman’s.

— Mersi. O iau într-acolo. Vrei să-ţi aduc ceva?

Ea scutură din cap şi privi în altă parte, cu obrajii îmbujoraţi. Dumnezeule, arăta atât de catifelată şi de feminină! mai avea puţin şi se întindea să-i atingă o şuviţă din părul blond. Să verifice dacă era la fel de mătăsos cum părea. La fel de mătăsos ca pielea ei. Se forţă să-şi controleze privirea, dar când ea ieşi din birou, nu se putu abţine să-i admire fundul bine proporţionat care se îndepărta unduitor.

Era atras de ea. La naiba, ce bărbat în toată firea n-ar fi fost? Argumentele contra erau însă atât de multe, încât le pierdea şirul. Nu era genul de femeie cu care un bărbat să se joace. Nu. Avea cuvintele „relaţie de durată” scrise pe tot corpul, iar el nu-şi permitea o astfel de situaţie. Oricum, ar fi speriat-o.

Clătină din cap, aruncă cheile dintr-o mână în cealaltă şi se îndreptă spre maşină. Trebuia să găsească un moment când biroul era gol ca să instaleze microfoanele pe linia principală. Dacă mama lui Faith fusese cea care sunase mai devreme, în mod evident nu primise un răspuns pozitiv la cererile ei. Asta însemna că avea să mai sune.

Capitolul 3

Gray se rezemă de zidul blocului şi o urmări pe Faith, care se luptă să scoată două pungi mari de cumpărături de pe bancheta din spate a maşinii şi apoi închise portiera cu şoldul.

Se îndreptă spre ea şi se întinse spre pungi când ajunse îndeajuns de aproape. Ochii mari, verzi, îl priviră uimiţi când fata îşi dădu seama de prezenţa lui.

— Stai, lasă-mă să te ajut, zise el.

Ea dădu drumul la pungi încă holbându-se la el, surprinsă. Deşi erau vecini – Pop era proprietarul imobilului, iar Connor, Nathan şi Micah stăteau şi ei în aceeaşi clădire –, nu se mai întâlniseră niciodată acolo.

Ajuns în faţa uşii ei, se opri aşteptând să-i deschidă. Ea îşi lăsă capul într-o parte.

— De unde ai ştiut care apartament e al meu?

— De la fratele tău, zise el ridicând din umeri.

— Connor e foarte tăcut de obicei. Mă mir că nu i-a fost teamă că o să intri peste mine şi că o să mă omori în somn.

Gray chicoti.

— Vrei să spui că e puţin cam prea protector cu tine?

— Nu, e doar precaut, spuse ea în timp ce introduse

cheia în yală. Şi secretos. Foarte, foarte secretos. Nu-i stă în fire să dea informaţii personale.

Deschise uşa şi îi făcu semn să intre.

— Te deranjează că mi-a dezvăluit unde stai? întrebă Gray atingând-o cu umărul când trecu prin dreptul ei.

N-am vrut decât să arunc un ochi prin preajmă, pentru că apartamentul meu e în apropiere.

Ea îl urmă şi închise uşa.

— Nu, nu mă deranjează.

— Bine, atunci, dacă am stabilit asta, unde vrei să-ţi pun cumpărăturile?

— Pe bar, te rog, îi indică ea arătând spre bucătărie. O să le sortez mai târziu.

El nu se grăbi când traversă sufrageria şi cercetă interiorul apartamentului. Din impresia pe care şi-o făcuse mai înainte, se aşteptase la roz, poate galben, în tonuri pastel. La culori şi decoraţiuni tipic feminine. La obiecte dantelate dintr-un capăt în celălalt. Nici că se putuse înşela mai rău. Apartamentul era decorat în nuanţe pământii, închise. Mobilierul avea o notă clară de masculinitate. Vişiniu, bleumarin şi verde. Canapeaua şi fotoliul erau din piele maro-închis şi păreau confortabile, numai bune de folosit, nu doar de decor. Tânăra femeie reprezenta o contradicţie interesantă. Una care îl intriga foarte tare.

Puse jos cumpărăturile şi aruncă o privire spre telefon. Părea o linie standard. Microfonul trebuia să fie destul de uşor de montat. Numai că trebuia să intre când ea nu era acasă şi să se asigure că nu va afla niciodată despre asta.

Adunase îndeajuns de multe informaţii de la Micah şi de la Nathan ca să ştie că nu prea ieşea din rutina ei în ceea ce privea plecările şi sosirile. Majoritatea weekendurilor stătea acasă. Vinerea şi sâmbăta mergea de obicei acasă la Pop. Uneori trecea pe la fratele ei sau pe la Nathan ori pe la Micah, dar în cea mai mare parte a timpului părea o fire foarte singuratică.

Când se întoarse cu faţa spre ea, o surprinse

studiindu-l circumspectă. Era o curiozitate subtilă în privirea ei, în ciuda rezervei pe care o afişa, de parcă nu-i putea citi caracterul, deşi încerca din răsputeri. „Bine ai venit printre noi, scumpo”. Nici el nu reuşise să-i descifreze personalitatea în scurta perioadă de când se cunoscuseră.

Faith îşi ţinea braţele încrucişate la piept, într-un gest de apărare. Poziţia îi scotea în evidenţă sânii, împingându-i în sus până la limita la care le-o permitea cămaşa. Gray putea distinge conturul sfârcurilor care se profilau prin materialul subţire.

— Vrei ceva de băut? întrebă ea politicos, deşi limbajul corpului spunea altceva.

Prezenţa lui în acel spaţiu intim o deranja. El zâmbi.

— Mersi, dar trebuie să plec. Mă întâlnesc cu Micah să bem ceva.

Ea se strâmbă.

— Ştiu ce înseamnă asta.

— Adică?

— Dacă e vorba de Micah, asta se traduce printr-o mulţime de femei frumoase, râse ea. De obicei, femei frumoase fără creier. Mai precis, femei frumoase, fără creier şi pe jumătate dezbrăcate.

— Pare genul meu.

Faith roşi din nou.

— Nu am crezut că eşti genul de tip care se dă în vânt după femei fără creier.

El zâmbi uşor. Deci îl analizase. Foarte interesant. Şi nu i se păruse a fi genul de tip ahtiat după femei fără creier. O observaţie corectă, deşi putea să fi fost doar o încercare norocoasă. Prefera să i se albăstrească testiculele de la abstinenţă decât să se culce cu o tipă având o gaură neagră pe post de intelect.

— Îmi place partea cu „pe jumătate dezbrăcate”, rânji el.

Faith îşi dădu ochii peste cap.

— Atunci ne vedem mâine.

A, era dat afară. Se retrase. Nu avea sens să o irite.

Avea să se vadă cu Micah, dădea pe gât câteva pahare şi apoi se întorcea la birou ca să monteze dispozitivul de ascultare în telefonul ei. După ce ea pleca la serviciu avea să se ocupe şi de cel din apartament.

În timp ce se îndrepta spre uşă, vocea ei melodioasă îi mângâie urechile.

— Mulţumesc pentru ajutor.

— Oricând.

Faith îl urmări îndepărtându-se, cu răsuflarea întretăiată. Nu se aşteptase să-l vadă atât de repede după prima lor întâlnire, dar se gândi că aveau să se ciocnească mereu, ţinând cont că lucrau împreună şi erau vecini.

Ştia de la Connor că Gray era un poliţist din Dallas aflat în concediu medical după ce partenerul lui fusese omorât la datorie. Potrivit lui Nathan, nu era un tip prea vorbăreţ. Asta însemna că el şi Connor aveau să se înţeleagă de minune, deoarece Connor era foarte zgârcit la vorbă.

Micah şi Nathan, pe de altă parte, compensau mai mult decât era nevoie seriozitatea lui Connor. Le plăcea să se distreze. Nu aveau nicio fărâmă de conştiinţă. Faith surâse. Cum avea să se integreze Gray în această combinaţie ciudată rămânea de văzut.

Se întoarse ca să sorteze cumpărăturile, iar când termină, îşi turnă ceai într-un pahar înalt şi se duse la computer. Puse băutura într-o parte, îşi apropie scaunul de birou şi mişcă mouse-ul pentru a readuce la viaţă monitorul. Deschise programul de navigare şi scrise adresa de la Google. Aşa, ce să caute? rămase cu ochii la cursorul care clipea, invitând-o să se hotărască. Dar ce voia de fapt? Avea un nume acea nebuloasă care se zvârcolea flămândă în interiorul ei?

Poate că ar fi trebuit să caute pe google ce era de făcut când cineva îşi pierdea minţile. Într-un final, alese să tasteze o varietate de cuvinte. Poate că îngustându-şi opţiunile avea să fie asaltată de un val de informaţii şi, cu puţin noroc, avea să găsească unul sau două site-uri care nu erau porno.

„Dominare. Control”. Hmm… Ce altceva? O, da. „Dominare masculină. Control. Supunere”. Nu, nu suna bine.

Bine, avea să încerce deocamdată numai cu „Dominare masculină” şi „Control”.

Iisuse! Statistici. Era un forum de statistică? Poate că avea să găsească un profesor bine făcut dornic să o dea gata. Ce perspectivă! Derulă informaţiile de pe ecran încercând să suprime imaginile erotice care-i veneau în cap. Plesnită. Legată de mâini şi de picioare. Un bărbat care o domina total. O apleca şi o obliga să se supună. Care avea grijă de ea. Asta era cea mai mare atracţie dintre toate.

Oftă în timp ce trecea cu mouse-ul peste nenumărate pagini inutile. Nerăbdătoare, tastă o altă serie de cuvinte.

„Dominare. Control. Sclavie”. Cel puţin acestea păreau mai promiţătoare. Analiză subiectele găsite şi alese câteva dintre ele. Fruntea i se încreţi în timp ce afla tot mai multe informaţii despre supunerea femeii.

Niciodată nu se imaginase o persoană supusă. Da, voia un bărbat puternic. Cineva care nu trebuia să întrebe. Care era îndeajuns de încrezător ca să acţioneze. Dar asta însemna că era supusă? Strâmbă din nas. Ei bine, lectura nu durea. Cel puţin după aceea avea să capete o idee mai limpede despre cum să întâlnească acea pasăre rară: bărbatul dominant.

Dumnezeule, parcă era o specie pe cale de dispariţie! Probabil că aşa şi era în lumea modernă. Masculul adevărat era pe moarte. Castrat de o societate care combătea discriminarea. Splendid. Acum, când îşi dăduse în sfârşit seama ce anume căuta la un bărbat, urma să constate nu mai exista un astfel de animal.

Apăsase de atâtea ori pe butonul mouse-ului, încât degetul îi amorţise. Citi până spre miezul nopţii, cu ochii lipiţi de informaţiile fascinante şi totodată bizare. Nu ştiuse că erau atâţia oameni care îi împărtăşeau dorinţele şi în niciun caz nu bănuise că erau atât de multe femei. Dar, în mod ciudat, acest lucru nu o făcu să se simtă mai

puţin izolată.

Îşi înăbuşi un oftat şi trecu la rezultatele altei căutări. Tocmai când era pe cale să o lase baltă pentru acea seară, un anunţ de pe una dintre pagini îi atrase atenţia. Se aplecă spre monitor. Houston. Adresa era din Houston. Aparţinea unui club exclusivist, privat, destinat numai membrilor. „Specializat în teme de dominare, sclavie sexuală şi o varietate de alte fetişuri garantate să satisfacă până şi cele mai ciudate gusturi”.

Îşi ridică o sprânceană. Aveau o părere foarte bună despre ei înşişi. Intrigată, apăsă pe anunţ şi fu transferată spre un site surprinzător de sofisticat. Nu era un site porno obişnuit, care punea accentul pe imaginile şocante. Era unul discret. Un site care ar fi putut reflecta orice altă activitate. Culori fine. Uşor de citit. Fără anunţuri care săreau în ochi, cu chenare sclipitoare, care s-o anunţe răcnind că tocmai câştigase un ipod.

Pulsul îi crescu când citi mai departe. Statutul de membru era atribuit unui număr limitat de persoane în fiecare an. Siguranţa era o prioritate, iar clubul nu era un sediu cu firmă luminoasă, care ieşea în evidenţă, în centrul oraşului Houston, ci o casă impunătoare, la periferia nordică. Avea porţi mari de fier, garduri înalte de protecţie şi nu se remarca prin nimic. Era, de fapt, un loc de întâlnire destinat indivizilor cu pasiuni comune. Începu să tremure. Să fi fost chiar aşa de simplu? Cumva, se îndoia de acest lucru. Dar unde altundeva putea să caute?

Cursorul mouse-ului zăbovi în dreptul numărului de telefon de pe site. Se întinse spre aparatul fără fir pe care îl ţinea lângă computer şi apăsă pe butonul de pornire. Timp de câteva secunde ascultă tonul de apel. Când auzi ţiuitul enervant care o anunţa că nu formase niciun număr, închise şi se uită la monitorul computerului.

Apoi deschise din nou telefonul. Şi îl închise. Şi îl deschise din nou. La naiba! Ce rău făcea dacă suna? Nu era ca şi cum respectivii ar fi putut ajunge la ea prin telefon, să o înşface, să o lege şi să o pună goală pe podea.

Deşi, dacă tipul ar fi fost îndeajuns de arătos, nu i-ar

fi displăcut deloc perspectiva.

Îşi lipi aparatul de tâmplă şi închise ochii. „Fă-o, Faith. Vrei doar informaţii. Nici nu trebuie să-ţi ştie numele”. Trase adânc aer în piept, apăsă butonul „Pornit” şi formă repede succesiunea de cifre. Duse telefonul la ureche şi îşi strânse pleoapele de groază. Poate că nu avea să răspundă nimeni. Simţi un gol în stomac când o voce lină de bărbat o salută.

— Alo? repetă când ea nu reacţionă.

— Aăă, alo, zise ea abia reuşind să-şi desprindă cuvintele de pe buze. Am sunat pentru nişte informaţii. Adică am văzut clubul dumneavoastră, adică, ăăă, stabilimentul dumneavoastră de pe internet.

— Cum te numeşti? întrebă necunoscutul pe un ton vesel.

La naiba! îşi zise că oricum aveau să afle până la urmă.

— Faith, spuse ea fără să rostească şi numele de familie.

— Bună, Faith. Eu sunt Damon şi aş fi foarte bucuros să-ţi răspund la orice întrebare.

Ea se relaxă puţin.

— Păi, chestia e că, vezi, nu prea ştiu exact ce să întreb.

— Ah. Bine, atunci lasă-mă pe mine să te întreb.

— Aăă, e-n regulă. Cred.

— Ce doreşti să găseşti la stabilimentul nostru?

— Nu e cine ştie ce întrebare, murmură ea.

Damon chicoti.

— Nu fi timidă, Faith. Nu ai putea spune nimic care să mă şocheze. Sau să mă facă să te judec. Nu te pot ajuta dacă nu eşti sinceră cu mine.

Îşi simţi gura uscată. Era momentul adevărului. Cum să-i spună unui străin ce căuta când nici măcar ea nu era sigură?

— Vreau… Mai trase o gură de aer şi o luă de la capăt: Vreau un bărbat care să preia controlul. Să-l preia. Nu să-l ceară. În toate privinţele. Nu doar pe plan sexual.

Se întrerupse, însă Damon aşteptă ca şi cum simţea că nu terminase. Vreau să aibă grijă de mine, adăugă ea încet.

— Vrei să fii dominată. Cuvântul încă nu o făcea să se simtă în largul ei, dar, în esenţă, exact asta voia. Încuviinţă printr-un murmur. Nu ai de ce să te simţi ruşinată de dorinţele tale, continuă Damon cu blândeţe. O femeie care ştie ce este şi ce doreşte este cea mai frumoasă fiinţă din lume. Complimentul o făcu să zâmbească de încântare până când îşi dădu seama că se topise după o discuţie la telefon cu un străin care putea la fel de bine să se masturbeze în timp ce-i asculta fanteziile. Se strâmbă la acea imagine. Statutul de membru este exclusivist şi se acordă destul de rar. Dacă vrei, poţi să stabileşti o programare şi să vii să faci un tur. Odată ce vei cunoaşte oferta, te poţi decide dacă vrei să formulezi o cerere de adeziune.

Ea înghiţi în sec.

— Mi-ar plăcea asta.

— Te avertizez. Trebuie să ştii în ce te bagi. Nu o să fie o excursie într-un conac în care o să vezi camere goale şi mobilă nefolosită. O să vii la ora de vârf. Şi o să vezi totul.

Cu ochii măriţi, se întrebă ce însemna oare „totul”. Inima îi zvâcni de câteva ori, semn al entuziasmului. Abia aştepta turul.

— Când putem aranja programarea? întrebă ea.

— Te pot primi vineri la ora unsprezece seara. Pe aici, lucrurile se încing destul de târziu. Dacă-mi dai adresa ta de e-mail, îţi pot trimite detalii despre cum să ajungi.

Faith îi dădu adresa de e-mail, iar Damon îi confirmă programarea. Îi mulţumi pentru informaţii şi închise. Aşeză telefonul pe birou şi se lăsă pe spătar. Îşi umflă obrajii cu aer şi suflă prelung. Vineri. La ora unsprezece. Oftă. Avea toată săptămâna la dispoziţie ca să nu facă nimic altceva decât să viseze.

Îşi linse buzele agitată şi puse o mână pe abdomen pentru a-şi potoli crampele. În ce dracu’ se băgase? Mai

grav era că abia aştepta să afle.

Capitolul 4

— Bună, păpuşă! o salută vesel Micah Hudson.

Ea zâmbi şi lăsă jos receptorul.

— Bună şi ţie!

El se tolăni în fotoliul de vizavi şi întinse picioarele lungi în faţă. Îşi arcui şoldurile şi pescui din buzunar un pachet de ţigări mototolit. Câteva secunde mai târziu îndesă capătul ţigării în gură şi aprinse bricheta.

Faith oftă văzându-l cum inhala puternic, la fel ca un om care îşi trage ultima suflare.

— Micah, ce ţi-am spus despre fumatul la mine în birou?

Bărbatul îi adresă un rânjet sexy şi expiră prelung un nor de fum.

— Haide, Faith. Ştii că încerc să mă las. Am ajuns la doar câteva pe zi. Pop îmi face zile amare, aşa că nu mai pot fuma lângă el. Eşti singurul meu refugiu.

Ea îşi dădu ochii peste cap.

— Deci pentru că am o fire moale o să mor de cancer din cauza fumatului pasiv.

Scormoni în sertar după o scrumieră veche din plastic pe care o ţinea la îndemână şi o împinse în faţa lui.

— Cel puţin foloseşte asta ca să nu dai scrum peste tot.

Vizitatorul mimă un sărut din vârful buzelor.

Ea dădu din cap. N-ar fi trebuit să se permită ca un bărbat să arate atât de sexy. Micah ea un om căruia nu se putea spune nu fără un motiv solid. Ce femeie putea rezista unui asemenea farmec şmecheresc?

— Eşti cea mai bună, zise el în timp ce scutură scrumul. Cu ţigara între două degete, ridică mâna şi îşi aşează părul rebel după urechi, scoţând la iveală un cercel cu diamant. Şuviţa deranjată de mişcarea rapidă căzu la loc pe o sprânceană. El îşi duse mâna liberă la frunte şi o împinse ferm pe spate. Când îi dădu drumul, buclele libere

căzură înapoi, stârnindu-i un zâmbet cuceritor. Cumva, dezordinea îl făcea să arate bine. Părul răvăşit arăta sexy în cazul lui.

— Ce faci azi? L-ai cunoscut pe Gray Montgomery?

Ea înjură în gând valul de căldură care îi invadase obrajii şi speră ca tenul deschis la culoare, care se înroşea repede, să n-o dea de gol.

— Da, l-am întâlnit ieri. I-am arătat biroul.

— Şi?

— Şi ce? întrebă ea ridicând o sprânceană.

— Cum ţi s-a părut?

— Aăă, nu mi s-a părut nicicum. Pare de treabă. Liniştit. Poate puţin prea serios. Ar trebui să se integreze bine aici. El şi Connor ar putea deveni cei mai buni prieteni.

Micah izbucni în râs.

— Exact ce ne trebuia. Încă un tip serios.

— Păi, cineva trebuia să egaleze scorul. Tu şi Nathan îi faceţi prea multe prostii lui Connor.

— Cineva trebuie s-o facă. Nimeni n-ar trebui să fie atât de serios.

Faith zâmbi uşor. În cele din urmă, începu să chicotească şi ridică o mână ca să-şi acopere gura.

— Bine, să zicem că e puţin încordat.

Micah trase din ţigară.

— Puţin? Ai putea să spargi nuci pe fundul lui.

— Despre al cui fund e vorba? întrebă Nathan din prag.

— Aăă, păi, Micah se pare că are un gen de fetiş cu fundul lui Connor, îi comunică Faith cu inocenţă în glas.

Micah îi arătă degetul mijlociu.

— La dracu', omule, iar ai fumat? întrebă Nathan strâmbându-se. Miroase ca o speluncă.

Faith oftă exasperată, întinse o mână în sertar şi scoate un deodorant de cameră. Cei doi bărbaţi tuşiră când împrăştie un nor de spray cu miros floral.

— Mi-aş dori să mă lăsaţi în pace, bombăni Micah. Fac tot posibilul să mă las.

— Da, aşa e, confirmă ea cu sinceritate. Dar pe viitor aş vrea să faci tot posibilul în afara biroului meu. Nathan chicoti şi îşi îndesă mâinile în buzunare. Părul lui bogat cădea în bucle şatene peste urechi şi se întindea rebel până la gât. Un cioc îi înconjura gura şi bărbia. Avea nevoie de puţină îngrijire. Ochii verzi, veseli, se odihneau sub un set de gene ridicol de lungi. Gene pentru care Faith şi-ar fi dat viaţa. Nu era corect că ochii aceia splendizi erau irosiţi pe un bărbat. Când o să te tunzi? vru ea să ştie.

Micah râse. Nathan îşi trecu o mână prin păr şi o privi surprins.

— Ce e în neregulă cu părul meu? Pe Micah nu-l baţi la cap să se tundă, şi părul lui e mai lung decât al meu.

— Pentru că lui îi stă bine cu părul lung. Ţie nu.

— Au! mormăi el şi îi aruncă lui Micah o privire plină de resentimente.

Faith clătină din cap.

— Jur că amândoi aveţi nevoie de câte o femeie care să vă pună la punct. Şi mi-ar plăcea să vă găsiţi cât mai repede una, ca să nu mai fiu nevoită să vă dădăcesc.

— Sau ai putea să te oferi voluntară pentru această slujbă cu normă întreagă, sugeră Micah sfredelind-o cu privirea lui sexy. La naiba cu omul ăsta!

— Nu cred că lui John i-ar plăcea oferta ta, comentă Nathan.

Încordată, Faith se lăsă pe spătar.

— Ăăă, în legătură cu John…

Două perechi de ochi curioşi se concentrară asupra ei.

— S-a întâmplat ceva? întrebă Micah.

În vocea lui nu mai era nicio urmă de tachinare. Stătea aplecat în faţă, cu o expresie gravă pe chip. Faith uitase cât de protectori erau. Aceasta era de obicei treaba lui Connor. Dar oricât de mult le plăcea s-o tachineze, Micah şi Nathan erau cu ochii pe ea ca nişte ulii.

— Nu, nu s-a întâmplat nimic, spuse ea pe un ton cât mai nonşalant cu putinţă. Doar că eu şi John n-o să ne mai vedem. Nathan îşi ridică o sprânceană, gest ce oglindea o

întrebare tacită. Relaxaţi-vă. A fost decizia mea.

Nu mai mergea. Şi să nu vă apucaţi să-l luaţi la întrebări. Un alt val de căldură i se ridica de la gât. Ultimul lucru pe care-l dorea era ca John să le dezvăluie motivul despărţirii lor. Şi, pentru Dumnezeu, nu-i spuneţi lui Connor, mormăi ea.

Amândoi izbucniră în râs.

— Facem un târg, zise Micah cu o licărire drăcească în ochi. Nu te spun dacă nu mă spui nici tu că am fumat.

— Eşti aşa o fiinţă manipulatoare…

— Dar ştiu că mă iubeşti, rânji el irezistibil.

— Da, te iubesc. Acum ieşiţi din biroul meu. Am de lucru. Şi voi doi la fel, clovnilor, spuse ea uitându-se la ceas. Pop o să facă un atac de cord dacă află că tăiaţi frunză la câini.

Telefonul sună, făcând-o să se crispeze. Se întinse să ridice receptorul, dar ezită, încercând să-şi alunge senzaţia de rău. Când îşi dădu seama că Micah şi Nathan o priveau bănuitori, înghiţi în sec şi ridică receptorul.

— Malone.

Vocea răguşită a lui Pop răbufni de la celălalt capăt al firului.

— Faith, spune-le trântorilor ălora doi să-şi mişte fundurile afară din biroul tău şi să se ducă la treaba de care ar trebui să se ocupe.

Ea izbucni în râs datorită uşurării copleşitoare pe care o simţea.

— Bună dimineaţa şi ţie.

— Bună dimineaţa, râse el. Totul e în regulă la birou?

— Sigur. Vii pe aici la prânz?

Se auzi un oftat plin de regret.

— Nu. Eu, Connor şi Gray avem ceva de făcut. Sistemul ăsta de securitate şchioapătă şi cred că o să mai stăm pe aici.

— În regulă, Pop, atunci o să ne vedem când o să ne vedem.

Închise şi puse veselă receptorul în furcă.

— Da, da, bombăni Micah ridicându-se de pe scaun.

L-am auzit până aici pe Pop. Jur că a pus microfoane peste tot.

Nathan râse.

— Eu nu l-aş crede în stare pe bătrân.

Îi făcură cu mâna lui Faith şi ieşiră. Tânăra se lăsă pe spătar şi se uită la tavan.

Trei ani. De trei ani ducea o viaţă idilică. Uneori îi era greu să-şi amintească viaţa de dinainte ca Pop şi Connor să vină după ea. Atunci Pop o adoptase. Da, sigur, era adultă. O femeie în toată firea, dar izbucnise în lacrimi când el îi spusese că dorea să o adopte legal şi să devină fata lui. Era primul sentiment de apartenenţă pe care îl trăise vreodată. Şi, mai nou, familia ei îi includea şi pe Nathan şi Micah. Era o atmosferă în care se simţea în largul ei. Era în sfârşit acasă. Dacă mama ei ar fi dispărut de pe faţa pământului ar fi fost şi mai bine.

Se uită la telefon, dorindu-şi ca acesta să nu mai sune. Cu un plescăit de dezgust se roti în scaun şi se ridică. Nu avea să permită ca mama ei să-i strice ziua, săptămâna, luna… bine, anul. Ieşi din încăpere şi dădu o tură prin celelalte birouri ca să colecteze plicurile ce trebuiau trimise cu poşta. Când avu un teanc voluminos, îl depuse pe masă în aşteptarea curierului, apoi îşi făcu de lucru cu noile contracte şi le puse deoparte pe cele care necesitau semnătura lui Pop.

La amiază, scoase prânzul pe care şi-l adusese de acasă şi-l mâncă în timp ce le dădea telefoane potenţialilor clienţi. Micah sună ca să spună că el şi Nathan nu aveau să se întoarcă la birou până târziu, după care Pop o apelă îndemnând-o să se ducă mai devreme acasă; urma să încuie el când se întorcea. Zâmbi şi închise. Pop părea să ştie când nu se simţea bine. Nu punea întrebări inoportune, dar se îngrijora la fel de mult. Nimic nu era mai reconfortant ca acel gen de iubire necondiţionată.

Telefonul sună din nou, iar ea ridică receptorul aşteptându-se să fie din nou Pop. De obicei, se lăsa dus de val şi uita ce voia să spună de fapt, iar asta II făcea să revină în nouăzeci la sută dintre cazuri.

— Malone, spuse ea veselă, pregătindu-se să-l tachineze pe Pop.

— Faith, draga mea, trebuie să vorbim. Închise ochii şi-şi simţi prânzul ca un ghem în stomac. Faith, eşti acolo? Trebuie să discut cu tine.

— Sunt aici, murmură ea.

— Am nevoie de nişte bani, zise mama ei trecând peste linguşeala obişnuită. Sunt în rahat, draga mea.

— Nu te pot ajuta de data asta, scrâşni Faith. Aş vrea să nu mă mai suni.

O tăcere şocată se lăsă între ele.

— Faith, nu crezi ce spui. Sunt mama ta. Nu mă poţi îndepărta din viaţa ta. Am nevoie de ajutorul tău. Nu poţi să-mi întorci spatele după tot ce-am făcut pentru tine.

Vederea fetei se înceţoşă în timp ce mânia i se dezlănţuia în interior.

— Tot ce-ai făcut pentru mine? Ai mult tupeu, Celia. Ce-ai făcut pentru mine? Sunt fericită acum. Am o viaţă frumoasă. Fără tine. Nu te pot ajuta. Nu te voi ajuta. Nu de data asta. Şi niciodată altcândva. Te rog să nu mă mai suni.

Trânti receptorul cu respiraţia accelerată. Mâinile îi tremurau şi simţi că era pe punctul de a vomita. Închise gura şi trase de câteva ori aer în piept pe nas, dorindu-şi ca starea de greaţă să treacă.

Când stomacul i se linişti, se ridică din scaun şi îşi luă cheile şi geanta. Avea nevoie de aer. Avea nevoie să iasă înainte de a se apuca să arunce lucruri în stânga şi-n dreapta.

Capitolul 5

Gray intră în Cattleman’s Bar and Grill şi se îndreptă spre bar cu intenţia de a da pe gât o bere rece.

Connor îi prezentase localul din vecinătate, în care el şi ceilalţi băieţi se adunau după lucru câteva zile pe săptămână. Fu extrem de surprins să o vadă pe Faith cocoţată pe un scaun înalt din faţa tejghelei. Stătea rezemată într-un cot, iar cu cealaltă mână amesteca într-o

băutură cu paiul.

Se apropie, dar ea nu-şi ridică privirea. Părea pierdută în lumea ei, care nu era deloc una fericită. Se strecură pe scaunul de alături şi îi făcu semn barmanului. Faith se uită la el mirată în timp ce comanda berea.

— Noi doi se pare că ne-am făcut obiceiul de a da unul peste altul.

— Nu te urmăresc, dacă asta sugerezi, zâmbi el. Vin aici în fiecare zi după muncă. Este prima oară când te văd.

Observă fascinat cum tenul ei se colora în roz.

— Nu am vrut să insinuez nimic. Ştiu că băieţii vin des aici, însă am crezut că azi aveţi de lucru până târziu.

— Am terminat. Pop a luat-o spre birou ca să închidă, iar Connor s-a dus acasă, spuse el. Îşi înclină capul cu un aer întrebător. Ce te aduce pe aici?

Faith lăsă preţ de o secundă să-i răzbată suferinţa în privire, după care îşi plecă ochii.

— N-am avut chef să mă duc acasă, zise ea vag.

Gray înjură în gând. Punea pariu că o sunase mama ei, iar el nu reuşise să intre în birou ca să monteze microfonul.

— Ai mâncat ceva? întrebă el.

Ea clătină din cap.

— Nu prea am chef de mâncare.

— Te deranjează dacă eu mănânc?

Faith se uită din nou la el şi în colţul gurii îi apăru un mic zâmbet. Urmări fascinat cum limba ei trecu peste buza de sus şi prinse un strop de băutură.

— Cum vrei. N-aş putea să stau între un bărbat şi mâncarea lui.

— Vorbeşti ca o femeie care ştie prea bine care sunt nevoile unui bărbat, zise el lăsând-o să înţeleagă ce dorea din acea afirmaţie.

Spre încântarea lui, ea roşi din nou şi îşi lăsă capul în jos. Era extrem de drăguţă când roşea involuntar, în minte îi apărură cele mai bizare fantezii; era curios să afle până în ce zonă a corpului roşea. Oare era timidă în pat? Iubitul ei era nevoit să tragă din greu fiecare obiect de

îmbrăcăminte de pe ea?

Îşi simţi tot corpul încordându-se. Era la fel de dornic ca orice bărbat să aibă în pat o femeie provocatoare, care să ţină frâiele şi să-i zdruncine lumea, dar ideea de a prelua controlul, de a profita de fiecare clipă seducătoare a lui Faith îi trimise o lovitură de trăsnet în vintre.

Seducţie? El nu era acolo ca s-o seducă, deşi Dumnezeu ştia cât de mult s-ar fi bucurat de fiecare moment. Era acolo să o stoarcă de informaţii. Să se folosească de ea, prin toate mijloacele necesare, ca să-l prindă pe ucigaşul partenerului său.

Îi făcu semn unei chelneriţe şi ceru un burger cu cartofi prăjiţi, apoi îşi îndreptă din nou atenţia spre Faith.

— Şi cum a fost ziua ta la birou? Pari… stresată.

Ea se foi stânjenită în scaun şi mai luă o gură din cocteil, după care decise să-şi golească paharul.

— La birou a fost bine. N-am dormit bine azi-noapte, zise ea răsucindu-se să-l măsoare din priviri. Cum ţi se pare slujba până acum?

O schimbare clasică de subiect. În mod cert ascundea ceva. Până şi un idiot şi-ar fi dat seama de asta. Dar nu aveau genul de relaţie personală în care să se poată confesa liniştită, şi în mod cert nu avea timp să construiască una.

— Îmi place. Merge bine.

— Connor a zis… Connor a zis că partenerul tău a fost omorât recent. Gray încercă din răsputeri să nu arate durerea pe care i-o stârnise întrebarea ei. Nu spuse nimic vreme îndelungată. Îmi pare rău. Nu trebuia să fiu indiscretă.

Îl învălui cu o privire caldă în care se citea simpatia. Doamne, ce dulce era! Ar fi pus rămăşag pe oricât că şi în intimitate era la fel de suavă şi delicată pe care arăta.

— Nu ai fost indiscretă, murmură el. Nu e un secret. Da, partenerul meu, Alex, a fost ucis la datorie.

Faţa ei se strâmbă de repulsie.

— L-au prins pe cel care-a făcut-o?

— Nu. Încă nu.

Când se întoarse complet cu faţa spre el, părul blond îi căzu peste umeri. Voia să-l atingă şi-şi imagină cum ar fi fost să-şi strecoare degetele prin acele şuviţe în timp ce o penetra. Îşi reprimă un geamăt în coşul pieptului. Bine, era de înţeles că se gândea la astfel de lucruri – nu mai făcuse dragoste de nu mai ştia când – dar nu acest lucru era de vină pentru reacţia lui faţă de Faith. Ea avea ceva care pur şi simplu îl stimula, îi atingea coarda potrivită. Îi neutraliza toate instinctele de apărare.

Nu se gândea la o partidă de sex fierbinte – bine, poate doar puţin, ci şi-ar fi dorit să facă dragoste cu ea pe îndelete, într-un ritm lent. Genul de act sexual în care bărbatul se roagă la altarul femeii. Unde fiecare gust şi fiecare atingere sunt apreciate şi savurate. Apoi ar fi putut evolua spre ceva mai dur. „Te-ai gândit la toate, nu-i aşa, Montgomery?”

Dădu pe gât berea şi se întrebă unde naiba era aerul condiţionat.

— Cât timp ai concediu? se interesă ea. Vreau să spun, când o să-ţi reiei slujba? Se aplecă în faţă şi îi oferi o imagine fugară a sânilor ridicaţi de sutienul din dantelă.

— Eu, ăăă, nu sunt sigur încă. O iau uşor. Mă gândesc ce să fac mai departe.

Faith zâmbi, iar ochii lui fură atraşi irezistibil de chipul angelic. Nu se putea uita în altă parte. Niciodată în viaţa lui nu-şi dorise cu mai multă ardoare să sărute o femeie.

— Mă bucur că eşti aici, zise ea cu dulceaţă în glas. Pop este un patron minunat. Îşi tratează angajaţii ca pe propria familie. Uneori… uneori parcă simţi nevoia să fugi de toate, ştii? Poate că asta îţi trebuie. Puţin timp.

— Tu de ce lucruri vrei să fugi, Faith?

Expresia de pe chipul ei îngheţă, marcând o retragere după meterezele sufleteşti pe care şi le construise cu atâta migală. Pe toţi dracii! Chelneriţa se întoarse şi îi puse farfuria cu mâncare în faţă, iar barmanul îi împinse încă o bere care alunecă pe bar până la el.

Gray se întinse spre ketchup, deschise capacul şi se

pregăti să înmoaie burgerul şi cartofii. Se opri şi se uită la Faith.

— Eşti sigură că nu vrei?

Ea zâmbi şi luă din cartofii prăjiţi.

— Un bărbat tipic. Trebuie să îneci totul în ketchup.

— O să fac o excepţie doar pentru tine.

Împinse farfuria între ei, apoi turnă ketchup într-un loc gol de pe aceasta. În timp ce o urmări ciugulind o bucată de cartof prăjit, avu o revelaţie.

— Te vezi cu cineva aici? Te reţin? Faith îl privi întrebătoare şi clătină din cap. El înmuie o felie de cartof în ketchup şi o duse la gură. Nu te întâlneşti cu prietenul tău, nu?

Din nou apăru nuanţa delicată de roşu în obrajii ei.

— Nu mai e niciun prieten, spuse ea.

Oare acesta era motivul melancoliei? Dar nu, avea o stare de preocupare care semăna mai mult a stres decât a tristeţe. Putea să pună pariu că era vorba de mama ei. Nu-şi dorea decât să afle în ce măsură era ea implicată în toată treaba.

— E un idiot, bombăni el.

— Cred că eu sunt idioata. Eu am pus capăt relaţiei.

— Tot idiot e.

Zâmbind, Faith îi făcu semn barmanului pentru o altă băutură.

— Vorbeşti ca băieţii.

— Care băieţi?

— Connor, Micah şi Nathan.

— Da, dar eu nu te văd ca pe sora mea.

Ochii ei se măriră.

— Dar cum mă vezi?

Era o întrebare extrem de provocatoare. Poate că nu era chiar aşa de timidă pe care părea. Se uita la el fără să clipească.

— Frumoasă. Gray chicoti în timp ce ea roşi din nou.

— Ce? Ce-i aşa de amuzant?

— Eşti adorabilă când roşeşti, şi o faci atât de uşor!

— Adorabilă? se strâmbă ea. Prefer frumoasă.

El se întinse şi îi puse mâna pe braţ.

— Şi dacă eu te găsesc deopotrivă frumoasă şi adorabilă?

Faith simţi o furnicătură fierbinte când degetele lui îi atinseră pielea. Înghiţi nodul din gât. Nu era o virgină neexperimentată, dar proximitatea unui bărbat care îi spunea că era frumoasă şi adorabilă o tulbura nespus.

Îi plăceau subtilele complexităţi ale flirtului. O incita provocarea de a întâlni pe cineva nou şi de a explora acele prime momente stânjenitoare în timp ce se tatonau discret şi încercau totodată să facă un pas în faţă.

— Nu mă deranjează, zise ea pe un ton răguşit.

Gray îşi retrase mâna şi continuă să mănânce. Ea şi-ar fi dorit s-o mai atingă. O simplă mângâiere, felul în care o privise, mirosul lui masculin… simţi în stomac fluturaşi de speranţă. Îl studie pe când mânca, îi urmări fiecare mişcare. Era puternic şi încrezător. Îi plăcea asta. Dar aceste calităţi se extindeau oare şi în pat? Se reflectau şi în relaţiile lui? Clătină meditativ din cap. Nu avea să mai lase nimic la voia întâmplării. Cu câţi bărbaţi trebuia să se mai întâlnească înainte de a găsi ceea ce dorea? Şi oare avea să găsească vreodată ceea ce căuta? Ba nu, ceea ce avea nevoie…

Ziua de vineri părea la ani-lumină depărtare. O stresa teribil ideea de a intra într-un club de fetişişti de una singură. Dar o altă parte din ea se mândrea cu faptul că avea să se aventureze atât de departe de zona ei de confort.

Puternic. Încrezător. Dacă pretindea astfel de calităţi de la un bărbat, atunci poate era timpul să le manifeste ea însăşi. Doar oamenii asemănători sunt atraşi unii de alţii, nu?

— Aş da berea pe o săptămână ca să aflu ce e în mintea ta acum.

Clipi, reveni la realitate şi îl văzu pe Gray uitându-se fix la ea.

— O, scuze. Mă gândeam.

— Cum am zis, mi-ar plăcea să ştiu la ce.

Nu mai voia să roşească. Nu. Nu mai voia să roşească. Simţi că pierdea lupta şi valul de căldură i se strecură în sus pe gât. La naiba. Îl acoperi cu un zâmbet şi ridică un şerveţel ca să se şteargă la gură.

— Roşeaţa din obraji te-a trădat, scumpo.

— Nu e politicos să-mi tot subliniezi defectele, oftă ea.

Gray se aplecă spre ea şi îi atinse bărbia cu degetul.

— Nu e deloc un defect. Mi se pare al naibii de sexy.

Simţi un fior pe şira spinării care urcă şi îi cuprinse umerii. Sfârcurile i se întăriră, iar muşchii dintre picioare i se contractară. O urmă de ketchup din colţul gurii lui îi oferi o scuză să-l atingă. Doamne, cât de mult voia să-l atingă! Ridică încet arătătorul şi şterse delicat picătura de sos. Când era pe cale să-şi retragă degetul ca să-l şteargă de un şerveţel, el i-l prinse şi îl duse iarăşi spre gură. Buzele îi cuprinseră vârful, iar limba linse pata de ketchup. Gestul declanşă o undă de şoc în tot corpul ei. Înlemni, uimită de propria reacţie.

Încet, el îi dădu drumul la deget trecându-şi limba peste el. Când îşi eliberă mâna, Faith şi-o puse repede în poală încercând să-i ascundă tremuratul.

— Ar trebui să plec, zise ea.

Fusese primul lucru care-i venise în minte. Era o minciună. Nu voia să plece, dar nu ştia ce să spună sau cum să reacţioneze la senzualitatea ostentativă dintre ei.

— Ce-ar fi să te însoţesc? se oferi el. Şi eu merg spre casă. Te conduc până la uşă.

— Bi… bine.

Trase de câteva ori adânc aer în piept ca să se liniştească. După ce îşi luă geanta, căută în portofel şi puse câteva bancnote pe tejghea. Gray întinse o mână şi îi împinse banii înapoi.

— Plătesc eu.

— Mersi. Aşteptă până ce el plăti şi se întoarse apoi cu faţa spre ea.

— *Mergem? întrebă el arătând spre ieşire.*

De ce se simţea ca la o întâlnire între îndrăgostiţi? Şi

de ce era aşa de nervoasă? Niciodată nu fusese atât de nesigură, de agitată. Întotdeauna se simţise confortabil cu prietenii ei. Oare tocmai asta era problema? Că nu fuseseră nimic altceva decât prieteni? Băieţi buni cu care avusese parte de un sex pe cinste?

Porni înaintea lui, dar el o ajunse din urmă şi îşi puse mâna pe spatele ei în timp ce se îndreptau spre parcare. Era un gest protector, care o făcea să se simtă preţuită. Şi îi plăcea această senzaţie. Îi plăcea mult.

Gray deschise portiera maşinii ei şi o ajută să urce. Faith rămase pe loc privindu-l cum se îndrepta spre camioneta lui. Îi admiră mersul hotărât şi felul în care blugii i se strângeau pe fund. Când îl văzu strecurându-se la volan, porni motorul şi dădu înapoi.

Cincisprezece minute mai târziu parcă în spaţiul rezervat din faţa apartamentului, ieşi şi se sprijini de capotă, aşteptând ca Gray să se apropie. Urmă o pauză jenantă când el îi făcu loc stângaci spre uşa blocului. Apoi, ca mai devreme, îşi puse mâna pe spatele ei şi îşi plimbă degetele într-un gest seducător, de-a lungul şirei spinării, până la mijloc.

Îi veni cumplit de greu să-şi păstreze cumpătul. Când ajunseră în faţa apartamentului ei, nu-şi putu reprima un junghi de frustrare la încetarea mângâierii. Scoase cheia, deschise uşa şi se uită la Gray. Privirea lui arzătoare părea focalizată asupra gurii ei. Voia oare se sărute?

Îşi despărţi uşor buzele şi trase aer în piept.

— Ne vedem mâine.

— Abia aştept. Îi atinse delicat obrazul şi îşi apropie gura la o distanţă infinitezimală de a ei. Faith îi putea vedea o venă pulsându-i la gât. El înghiţi o dată, de două ori, şi într-un final se îndepărtă anevoie, ca şi cum ar fi dus o luptă aprigă împotriva propriei persoane.

O năpădi un val de dezamăgire. Nu avea de gând s-o sărute. Zâmbi şovăitor.

— Pa.

Intră în apartament, întorcându-se doar ca să-i facă un gest vag din mână. Gray rămăsese nemişcat, uitându-se

la ea până când închise uşa. Odată aflată înăuntru, se rezemă de perete şi închise ochii. „Eşti o laşă”. Putea să-l fi sărutat ea. Nicio lege no obliga să aştepte ca el să facă primul pas. Şi voia asta din tot sufletul.

Îi aveam în memorie senzaţia limbii lui alunecându-i pe deget. Îşi imagină cu uşurinţă gura lui pe corpul ei, mişcându-se cu delicateţe peste coaste, spre sâni şi apoi pe sfârcuri. Îi scăpă un geamăt când sânii i se întăriră şi o furnicătură îi transformă sfârcurile în nişte mărgele tari.

Era greu de crezut că în urmă cu două nopţi apreciase partida de sex mediocru în compania lui John. În lumina a ceea ce întrezărea că-i putea oferi Gray, experienţa anterioară păli. Şi încă nici nu se culcase cu el.

Încă. Un zâmbet destinse chipul în timp ce se îndrepta spre baie. „Încă” însemna intenţie.

Capitolul 6

Când ajunse acasă, Gray căscă şi îşi întinse muşchii obosiţi. Nu avea să doarmă decât câteva ore. Dacă era norocos. Însă pusese dispozitivul de ascultare în telefonul lui Faith de la serviciu şi îi mai rămânea doar să se ocupe şi de cel din locuinţa ei. Un sentiment de vină începu să-l roadă când simţi în palmă cheia pe care o luase din biroul lui Pop. În dulăpiorul lui se aflau toate cheile de rezervă, aşa că o putuse subtiliza fără probleme pe cea de la apartamentul lui Faith.

Trebuia să intre în acea zi, imediat ce ea avea să plece la muncă, şi să pună cheia la loc înainte să i se simtă lipsa. În timp ce îşi scoase cămaşa şi dădu să se aşeze pe canapea, văzu licărind becul de la robotul telefonic. Ştiind că nu putea fi decât un apel nepreluat de la Mick, apăsă butonul „Play”.

— Gray, Mick sunt. Sună-mă indiferent de oră.

Scurt şi la obiect. Nota imperativă din vocea prietenului său îl trezi din starea de letargie. Uitându-se la ceas ridică din umeri şi apucă receptorul. Mick spusese că nu avea importanţă la ce oră îl suna.

Câteva secunde mai târziu, vocea morocănoasă se revărsă pe linia telefonică.

— Nu te-am trimis acolo ca să petreci. Unde dracu' ai fost?

Gray oftă nervos.

— Am montat microfonul la birou. Nu este o treabă pe care s-o fac ziua în amiaza mare. Acum, ia zi, ce arde aşa?

— Samuels a fost văzut în Huntsville astăzi. Era cu o femeie.

— Crezi că vine aici?

— E foarte probabil. Stai aproape de fată. Pun pariu că Samuels şi mama ei se îndreaptă spre ea. Probabil că au aranjat deja o întâlnire ieri, când a sunat-o maică-sa.

Gray se încruntă. De aia era Faith aşa de tulburată? Şi chiar ştia în ce era băgată mama ei, sau doar juca rolul fiicei îndatoritoare?

— O să fiu cu ochii-n patru, Mick. Stai liniştit.

— Am vrut doar să ştii, zise Mick îmbufnat. Anunţă-mă dacă afli ceva cu ajutorul microfoanelor.

Gray închise. Nu-i plăceau informaţiile pe care le aflase. Oare Faith chiar avea vreun amestec în toată povestea, sau era folosită de mama ei manipulatoare? îşi trecu o mână prin păr şi îşi frecă obrazul. Ar fi fost o idee să ceară învoire pe motiv de boală. Astfel ar fi putut să se strecoare în apartamentul lui Faith după ce ea pleca la muncă şi apoi să revină acasă pentru un pui de somn. Intră în dormitor şi fixă alarma la şase dimineaţa. Două ore. Plănuia să doarmă două ore, să bea o cafea şi să aştepte ca Faith să plece.

Când alarma de la ceas sună, Gray gemu şi întinse mâna pentru a opri zgomotul supărător. După câteva minute lungi, în care se opuse vehement ideii de a se scula, îşi trecu picioarele pe o parte a patului şi rămase aşezat, cu faţa îngropată în palme. Ştia că Faith pleca la şapte fix, ca în fiecare dimineaţă, aşa că se ridică şi se duse la duş.

La şapte fără un sfert îl sună pe Pop pe mobil şi îi

spuse că se simţea rău. După ce îndură o prelegere despre faptul că trebuia să se odihnească mai mult, închise şi îşi făcu o cafea.

La şapte fără cinci se duse la fereastra livingului, care dădea spre parcare, şi dădu draperia la o parte ca să poată vedea maşina lui Faith. Aşa cum se aşteptase, la ora şapte ea ieşi din apartament şi se urcă la volan.

Una se dusese, mai rămăseseră trei persoane. Rămase vigilent la fereastră până când, unul câte unul, Connor, Nathan şi Micah ieşiră din bloc şi plecară cu maşinile. Ştiind că trebuia să acţioneze rapid, luă de pe masa din bucătărie cheia de la apartamentul lui Faith şi ieşi din casă.

Nu pierdu vremea uitându-se în jur. Nu voia să trezească suspiciuni. Când ajunse la uşă, strecură cheia în yală şi intră. În timp ce explora cu privirea sufrageria, pe chip i se lăţi un rânjet. Nu se spunea că femeile sunt paranoice când vine vorba de curăţenie? în locuinţă domnea dezordinea şi, după toate aparenţele, proprietara făcuse striptease în drum spre dormitor. Obiectele de îmbrăcăminte erau aruncate alandala, formând o potecă de la uşă spre hol.

Privirea lui se îndreptă spre computerul aflat la câţiva metri distanţă. Era aşezat pe o măsuţă de lemn printre teancuri cu hârtii şi cărţi în dezordine. Monitorul era încă aprins, iar ceea ce arăta ecranul îi dădu serios de gândit. Porno? Se uitase. la site-uri porno? Deşi avea de îndeplinit o misiune urgentă, pur şi simplu nu putea pleca, ideea că ea accesa site-uri porno nu corespundea nicidecum imaginii afişate.

Se apropie şi se aplecă asupra computerului. Hm, nu era un site porno, cel puţin nu unul tipic. Era, de fapt, un site cu informaţii despre supunere şi sclavie sexuală. Cupluri într-o varietate de poziţii umpleau ecranul, iar Gray nu se putu abţine să nu şi-o imagineze pe Faith în locul acelor femei. Avea fantezii bizare? Dulcea şi timida Faith manifesta o slăbiciune pentru obscenităţi. Dihotomia îl intrigă peste măsură.

Se încruntă. Oare se număra printre tipele care erau dispuse să renunţe la control în pat, însă uitau totul a doua zi dimineaţa? Astea îl enervau la culme. Bineînţeles, erau mai mult decât dornice să joace un rol, unul care se extindea şi în dormitor, dar când totul se termina, deveneau complet diferite. El nu era o păpuşă pe care s-o manevrezi din sfori şi după aceea s-o pui la loc pe raft până când vine iarăşi ora de joacă.

Clătină din cap şi zâmbi cu tristeţe. Se ambala pentru nimic. Şi lăsa experienţele din trecut să-i umbrească părerea despre o femeie pe care nu o cunoştea deloc. Cine putea şti ce căuta Faith când se uita la site-uri despre supunere? Nu era treaba lui.

Amintindu-şi că avea o misiune de îndeplinit, una care nu includea găsirea a zeci de moduri în care putea face sex cu Faith, se grăbi spre bucătărie. După ce puse microfonul, se duse în dormitor convins că va găsi încă un telefon acolo, dar scotocind prin casă îşi dădu seama că nu era decât aparatul din bucătărie. Aruncă încă o privire rapidă prin camere ca să se asigure că nu deranjase nimic, apoi se îndreptă spre uşă, o întredeschise şi se uită pe hol. Nu era nimeni, aşa că ieşi, încuie şi se întoarse în propriul apartament ca să doarmă.

Faith ridică mâna ca să bată în uşa lui Gray, dar ezită în ultima clipă.

— Nu fi aşa de fraieră, bombăni ea. Doar pentru că nu poţi sta lângă el nici două secunde fără să roşeşti, nu înseamnă că eşti o papă-lapte.

Îşi mută geanta de pe umăr în mână, strânse buzele şi ciocăni. Aşteptă câteva secunde, apoi bătu din nou, de data aceasta mai tare. Într-un final uşa se deschise, iar Gray – un Gray la bustul gol – apăru în prag. Se rezemă de tocul uşii, dându-i vizitatoarei răgaz să-i cerceteze corpul. Era desculţ şi nu purta decât o pereche de blugi. Faith îl contemplă fascinată; când bărbatul îşi încrucişă braţele, nu se putu abţine să nu-i admire pectoralii şi bicepşii umflaţi. În dreptul sternului avea puţin păr, care se prelungea într-o linie fină spre buric. Simţi o căldură nebunească şi ştiu

că roşi când ochii ei coborâtă în zona şliţului.

Într-un final îşi ridică privirea, întâlnind-o pe a lui, care o scruta la fel de intens.

— Eu, ăăă, îmi pare rău că te deranjez. Pop a zis că nu te simţi bine. Îi întinse o pungă. Ţi-am adus nişte pui gătit în casă şi găluşte.

El zâmbi, luă punga şi se dădu înapoi.

— Intră, te rog. După o scurtă ezitare, îl urmă înăuntru. Frumos din partea ta. Nu trebuia să vii până aici. Mă simt mult mai bine acum. Lăsă punga pe barul ce separa bucătăria de sufragerie şi se uită din nou la ea. Mă duc să-mi pun ceva pe mine şi mă întorc imediat.

O luă spre dormitor, iar când dispăru din raza vizuală, Faith oftă prelung. Îşi îndreptă atenţia spre punga de pe bar şi scoase cutia de plastic în care se afla mâncarea. Nedorind să stea acolo ca o idioată, ocoli tejgheaua, intră în spaţiul destinat bucătăriei şi începu să caute o farfurie. Când găsi una, transferă repede conţinutul recipientului de plastic în ea şi o introduse în cuptorul cu microunde. Îl programă la două minute şi se uită după o lingură.

Exact când se auzi soneria de la cuptor, Gray se întoarse, de data aceasta purtând un tricou. Ea făcu tot ce putu să-şi ascundă dezamăgirea.

— Nu trebuie să faci asta, protestă el, când Faith îi făcu semn să se aşeze.

— Stai jos, îi spuse ea. E oricum gata preparat. Scoase farfuria şi amestecă în găluşte înainte să i le servească. Vrei ceva de băut?

El îi puse mâna pe braţ.

— Faith, stai jos. Nu trebuie să mă serveşti.

— Ar fi mai bine să plec, se feri ea.

— Te fac să te simţi neliniştită? întrebă el, privind-o fix.

— De… de ce întrebi asta?

— Pentru că ai obiceiul să fugi de mine.

Se aşeză vizavi de el, pe un scaun de la bar, arătând ca un balon dezumflat.

— O, nu, adică, păi, da, mă faci să mă simt neliniştită, îşi duse mâna la gură speriată. Spusese aşa ceva?

— Cel puţin, eşti sinceră, chicoti el.

— Am făcut un pact cu mine însămi ca să fiu mai directă. „Doamne, Faith, taci!”

— Atunci poate că o să-mi spui de ce te fac să te simţi neliniştită.

— Nu chiar aşa de directă, bombăni ea.

El râse şi ridică lingura.

— Mmm, e delicios. Nu numai că eşti frumoasă şi adorabilă, dar eşti şi o bucătăreasă de excepţie. Aş da oricât să aflu de ce eşti singură.

Faith se uită în ochii lui provocatori. Îi forţa mâna.

— Poate că nu am găsit un bărbat demn de frumuseţea mea şi de talentul meu culinar, spuse ea veselă.

— Touché.

— Chiar ar trebui să plec. Pauza de masă e pe sfârşite şi am o mulţime de acte de făcut în după-amiaza asta.

— Ai mâncat ceva?

— O să-mi iau ceva când mă întorc la birou. Am vrut doar să văd cum te simţi.

Privirea lui îi învălui faţa cu o expresie intensă.

— Sunt recunoscător. Se ridică nesigură, îndreptându-şi cutele inexistente de pe blugi. Căută în buzunar cheile şi ocoli barul. Când trecu pe lângă el, Gray se întinse s-o prindă de încheietura mâinii. Un val de căldură îi străbătu braţul în clipa în care degetele lui îi apăsară pielea. Mulţumesc, spuse el răguşit.

Timp de un minut crezu că avea s-o sărute, aşa cum crezuse şi în ajun. Dar, din nou, fu dezamăgită când degetele îi eliberară încheietura.

— Ne vedem mai târziu, zise ea din pragul uşii.

Capitolul 7

Faith coborî din maşină şi intră în sediu. Când coti

înspre biroul ei, fu surprinsă să-i vadă pe Connor şi pe Pop înfruptându-se dintr-o pizza.

— Hei, exclamă ea încântată. Am crezut că mâncaţi în oraş azi.

— Păi, am trecut să luăm masa împreună, zise Connor. Dar nu prea erai pe aici.

Emoţia o gâdilă în obraji şi se luptă să-şi menţină o expresie neutră.

— I-am dus lui Gray nişte pui şi găluşte. Am vrut să văd dacă se simte mai bine.

— Frumos din partea ta, spuse Pop dând din cap aprobator. Cum o duce?

Faith se duse să deschidă o cutie de pizza şi se aşeză la masa de lucru.

— Părea să se simtă mai bine. Cred că era în pat când am bătut la uşă, pentru că arăta somnoros.

— Totul e în regulă cu tine? întrebă Connor direct.

Ea clipi surprinsă, iar felia de pizza se opri la jumătatea drumului spre gură. O puse înapoi în cutie şi se uită la fratele ei.

— Totul e în regulă. De ce naiba mă întrebi?

— Eu şi Pop suntem îngrijoraţi. În ultima vreme pari distantă.

O senzaţie teribilă de panică îi puse un nod în gât. Oare sunase mama ei cât timp lipsise? Aflaseră că Celia dăduse iar de necaz? Ura astfel de situaţii. Nu voia ca Pop sau Connor să regrete vreodată faptul că o primiseră în vieţile lor. Nu putea să-i împovăreze cu problemele pe care i le făcea haimanaua de maică-sa. Se săturaseră de Celia.

— Faith? Vocea răguşită a lui Pop îi întrerupse gândurile triste. Eşti bine? vru el să ştie.

— Da, sunt bine. Voi doi vă faceţi prea multe griji, spuse ea, şi zâmbi, încercând să-i liniştească.

— La asta ne pricepem cel mai bine – să ne facem griji, o informă Connor încruntat.

Faith se concentră asupra feliei de pizza pe care o mestecă şi o înghiţi mecanic. Pe unde ar fi scos cămaşa dacă mama ei suna când nu era în birou? Dacă răspundeau

Pop sau Connor? Oare mama ei ar fi închis sau şi-ar fi spus păsul oricui era la celălalt capăt al firului? jena, fierbinte şi pură, i se strecură în sus pe şira spinării şi îi prinse gâtul într-o strânsoare de menghină. De ce tocmai atunci? De ce trebuia să se strecoare – sau încerca să se strecoare – înapoi în viaţa ei după atâta timp? Sperase că, dacă îşi vedea de treabă, Celia avea să se ţină naibii departe.

— Ce părere ai despre Gray? se interesă Pop.

Faith ridică privirea surprinsă.

— Poftim?

— Pare un tip de treabă, continuă Pop. Păcat de partenerul lui. Pun pariu că Gray era un poliţist foarte bun.

— Îşi dă demisia? întrebă ea curioasă.

Oare Gray se hotărâse să accepte să lucreze permanent pentru Pop? Bătrânul clătină din cap.

— Nu, adică nu ştiu. Din câte am aflat, ia o pauză.

— A, o spuseseşi de parcă nu mai avea de gând să-şi reia slujba, sau ceva de genul ăsta…

Connor înghiţi ultima bucată de pizza.

— Mie nu mi se pare genul care să renunţe.

Faith era de acord cu asta. Pop ridică din umeri.

— Uneori, un om are nevoie de o schimbare. Asta e părerea mea.

Telefonul sună, iar Faith scăpă felia de pizza. Pop se uită întrebător spre ea în timp ce Connor se îndreptă către aparat. Faith se întinse şi ea spre receptor şi îl apucă din prinsoarea fratelui ei.

— Malone, rosti ea atât de veselă pe cât îi permiteau nervii întinşi la maximum. Umerii i se relaxară de uşurare când persoana de la celălalt capăt al firului se prezentă şi ceru să vorbească cu Pop. Îi dădu receptorul tatălui ei. E pentru tine. Raymond Jarrell.

Pop îşi şterse mâinile pe un şerveţel şi se întinse spre telefon. Faith îşi mută privirea asupra lui Connor şi observă că acesta se uita fix la ea, încruntat, parcă încercând să vadă ce era în mintea ei. Se uită în altă parte, apoi strânse cutia goală de pizza şi ieşi cu ea din birou ca să o arunce în pubela din spate. În timp ce o îndesa în

containerul de plastic, mâna lui Connor o prinse de încheietură. Se întoarse şi dădu ochi în ochi cu el.

— Ce se întâmplă, Faith? Când plecă privirea, cealaltă mână a lui îi cuprinse bărbia şi i-o ridică. Ştii că mie îmi poţi spune orice, da?

Ea surâse, simţind că-i dădeau lacrimile de emoţie.

— Da, ştiu, frăţioare. Totul e în regulă. Pe bune.

Nu păru foarte convins, dar în cele din urmă îşi lăsă mâna jos.

— Sunt aici când eşti pregătită să vorbeşti despre orice te frământă. Să ţii minte asta.

Îi atinse nasul cu un deget, după care intră în clădire. Faith oftă şi închise ochii. Ura să-i mintă, dar ura şi mai mult ideea că maică-sa reapăruse în viaţa ei. Ştia că Pop ar fi intervenit, că ar fi apărat-o de telefoanele Celiei şi că ar fi mers până acolo încât să schimbe numărul de la birou sau să blocheze apelurile, dar ea nu putea permite aşa ceva. Era momentul să preia controlul asupra situaţiei, respingând orice tentativă de manipulare din partea mamei ei.

Era odios, dar în sufletul ei recunoştea că s-ar fi simţit mult mai bine dacă maică-sa ar fi dispărut din lumea ei. Dacă nu ar mai fi fost nevoită să se gândească la ea sau să se mire de necazurile în care se băga tot timpul.

Îşi reţinu anevoie lacrimile care îi înţepau pleoapele şi scrâşni din dinţi iritată. „Nu o lăsa să-ţi facă aşa ceva. Nu din nou. Ţi-a provocat destule chinuri emoţionale cât să-ţi ajungă pentru o viaţă”.

Trase de câteva ori aer în piept încercând să risipească valul de emoţie şi de durere care o copleşise. Nu conta cât de mult se pregătea să reziste căderii nervoase pe care i-o cauza mama ei, întotdeauna o lovea direct în plex. Prea multă tristeţe şi prea multe regrete se ascundeau în spatele barierei de protecţie pe care o ridicase ca să-şi ţină mama la distanţă.

— N-ai făcut nimic rău, şopti ea. N-a fost vina ta.

Se forţă să păşească ferm înspre birou. Avu grijă să adopte o expresie veselă, una care spera să nu oglindească

frământările interioare.

Când o auzi intrând, Pop îşi ridică privirea.

— Noi plecăm, Faith. Vii diseară la cină? Gătesc mâncarea ta preferată.

— Pot să lipsesc de la crenvurştii în aluat cu cartofi prăjiţi? zâmbi ea.

— Deşteapto. Fac lasagna şi pâine cu usturoi. Vine şi Connor, aşa că puteţi lua aceeaşi maşină, dacă vreţi.

— Sigur, sună minunat, Pop. Abia aştept.

Bătrânul îi puse o mână pe umăr şi o sărută pe creştetul capului.

— Ai grijă şi du-te acasă devreme. Noi o să lipsim toată după-amiaza, aşa că, dacă ai nevoie de noi, sună-ne. Sub impulsul momentului se înălţă şi îl îmbrăţişă, îngropându-şi faţa în pieptul lui. La început păru surprins, apoi o înconjură cu braţele şi o strânse tare. Ne vedem diseară, zise el cu vocea îngroşată de emoţie.

Gray mări pasul în timp ce străbătea camera dintr-un capăt în celălalt. Mersul lui nu era încă sută la sută sigur după ce încasase un glonţ în picior în noaptea în care fusese omorât Alex, iar corpul lui nu se ferea să i-o arate. Picăturile de sudoare îi curgeau pe gât şi se topeau în tricoul mulat care îi venea ca un al doilea strat de piele. Gândurile la Faith îi acaparau mintea şi îl enervau.

De când ajunsese la Houston, se gândise la orice altceva în afară de lucrul care trebuia să-l preocupe cel mai mult: prinderea ucigaşului lui Alex. Sentimentul de vină îl apăsa greu pe umeri. De fapt, de când plecase din Dallas, se simţise mai uşor, ca şi cum nu mai ducea o mare povară. În Dallas, realitatea morţii lui Alex îl izbea în fiecare zi. Mânca, bea, dormea cu amintirile acelei nopţi care îi ricoşau în cap ca o minge de ping-pong.

Dar acolo… Acolo se simţea mai liber. Puţin mai uşurat. Când era cu Faith, uita de Alex şi de Mick; însă Faith era singurul jalon care-l putea conduce către Samuels.

Capitolul 8

Corpul lui urla şi îşi dădu seama că alerga cât putea de tare. Muşchii piciorului rănit tremurau şi erau încordaţi. Se forţă să încetinească şi apoi se opri. Pieptul îl ardea ca şi cum tocmai îşi băgase în gură o făclie aprinsă. Puse mâinile pe genunchi şi se aplecă inhalând cu nesaţ aerul în plămânii care îl dureau. Autoculpabilizarea nu-l ajuta nicicum. Poate că-l făcea să se simtă puţin mai bine, pentru că în mintea lui considera că o merita, dar tot nu se schimba nimic.

Ridică prosopul pe care îl lăsase jos mai devreme şi îl aşeză în jurul gâtului, ştergându-şi fruntea transpirată cu un capăt pe drumul spre vestiar. După un duş rapid, îşi puse blugii şi tricoul, apoi strecură telefonul mobil în buzunar. Nici măcar nu ajunse până la uşă, că aparatul începu să-i vibreze pe picior. Oftă exasperat şi îl scoase din nou. Deschise clapeta şi-l duse la ureche.

— Montgomery…

— Bună, Gray. Faith sunt.

Glasul ei diafan îi şopti prin vene, iar umerii i se relaxară în timp ce tensiunea se descolăci din jurul lui şi se risipi.

— Hei! zise el, iritat de tonul aspru al propriei voci.

— Te-am sunat ca să văd cum te simţi.

Gray simţi un junghi de vină. Trebuia să fie acasă, bolnav; în schimb, se antrena la sala de sport în văzul tuturor. Nu era o treabă prea deşteaptă. Acoperi microfonul în timp ce ieşi din club şi traversă parcarea. Se grăbi să intre în maşină astfel încât Faith să nu audă zgomotele oraşului.

— Perfect, mulţumită mâncării gătite de tine, spuse el.

Ea râse încet, iar sunetul îi trimise spasme de plăcere prin trup.

— M-am gândit să trec mai târziu şi să-ţi aduc ceva pentru cină. Gray se opri şi scutură capul din cauza ameţelii care îl cuprinse la ideea că avea s-o revadă. Suferea ca un puşti îndrăgostit. Numai dacă nu te

odihneşti, adăugă ea repede. Nu vreau să te deranjez.

— Nu, deloc, se grăbi el să o asigure. Am fost treaz toată după-amiaza.

— Bine atunci, o să trec pe la cinci şi jumătate dacă e în regulă pentru tine.

— Abia aştept, zise Gray cu sinceritate.

Închise şi se uită la ceas. Avea destul timp să ajungă acasă înainte ca Faith să se întoarcă de la muncă.

Devenea un obicei să stea agitată şi nerăbdătoare în faţa uşii lui Gray. Ceea ce era ridicol, dacă se gândea mai bine. Era doar un bărbat. Bine, poate nu unul de rând. Totuşi, ar fi fost grozav dacă nu i-ar mai fi tremurat genunchii ori de câte ori venea în contact cu el.

Bătu la uşă şi aşteptă, hotărâtă să se stăpânească. Când el deschise, afişă cel mai strălucitor zâmbet şi îi întinse caserola.

— Cârnaţi şi cartofi. Garantaţi să te vindece. Este un fel care te unge pe suflet.

El zâmbi şi primi recipientul cald.

— Intră, te rog.

Degetele li se atinseră când ea îi dădu caserola. Atracţia dintre ei era incontestabilă, îşi zise ea. Era acolo chiar şi când nu era. Dacă asta ar fi avut vreun sens. Gray puse mâncarea pe blat şi se duse la frigider.

— Am făcut nişte ceai proaspăt. Vrei?

Ea aprobă din cap, se aşeză pe cel mai apropiat scaun de la bar şi îl privi cum punea gheaţă în pahare. Turnă ceaiul peste cuburi, iar gheaţa pocni şi trosni, ciocnindu-se cu un clinchet de pereţii de sticlă. Când îi puse paharul în faţă, Faith luă o înghiţitură şi savură cu limba licoarea dulce.

— E bun? întrebă el arătând din cap spre pahar.

— Mmm, delicios, spuse ea şi-şi trecu limba peste buze ca să adune picăturile rămase.

— Este reţeta bunicii mele. Ceaiul soarelui. Când eram mic, făcea vreo cinci litri şi-l lăsa în grădină, la soare, toată ziua. Puteam jura că nu exista ceva mai bun.

— Cred că sunt de acord cu tine, zise Faith sorbind

alene.

După ce termină, puse paharul pe tejghea şi îşi lăsă privirea să rătăcească asupra lui Gray.

— Arăţi ca şi cum te-ai simţi mult mai bine, observă ea.

— Într-adevăr. Mulţumită grijii tale.

Faith roşi şi lăsă capul jos, iar el chicoti de parcă ar fi ştiut cum avea să reacţioneze.

— Te întorci mâine la muncă? întrebă ea scrutându-l pe sub gene.

— Cu siguranţă.

Ea puse o mână pe bar şi se sprijini ca să se ridice de pe scaun.

— Atunci ne vedem mâine-dimineaţă.

Gray păru vag întristat, ca şi cum nu dorea ca ea să plece. Următoarele lui cuvinte confirmară acest lucru:

— Trebuie să pleci aşa de repede?

— Da, i-am promis lui Pop că voi cina împreună cu el şi cu Connor. Este seară lasagna.

El dădu ocol barului şi se opri la doar câţiva centimetri de ea. Era atât de aproape, încât căldura copului lui o învălui. Mirosul lui îi umplu nările. Curat. Mirosea a săpun, ca şi cum tocmai ar fi ieşit de la duş.

— Sper că în curând n-o să mai fugi de fiecare dată când ne apropiem, şopti el. Eşti mai greu de prins decât un porc uns cu ulei.

— Porc? Tocmai m-ai comparat cu un porc?

El râse, iar ochii îi licăriră când îşi trecu mâna prin părul scurt.

— Ei, nu a sunat prea bine. Ideea e că aş vrea să stai mai mult de două minute. Ori de câte ori suntem împreună, tu eşti pe fugă. Încep să o iau personal dacă nu renunţi la acest obicei.

Căldura îi cuprinse obrajii, iar senzaţia de plăcere i se încolăci ca un tentacul în jurul pieptului şi pe şira spinării.

— O să ţin cont de asta, murmură ea.

Distanţa dintre ei părea să se fi micşorat. Faith îşi

umezi nervoasă buzele, conştientă că dacă nu pleca avea s-o sărute. Voia asta? O parte din ea, da. Foarte mult. Dar o altă parte a ei iubea aşteptarea. Jocul subtil de-a şoarecele şi pisica. Atracţia dintre ei creştea, nemaifiind decât o chestiune de timp înainte ca vulcanul să erupă.

Bărbatul se apropie şi mai mult. Ea închise ochii şi se aplecă înainte, dar în loc să o sărute pasional, Gray îi cuprinse ceafa cu mâna şi îşi lipi buzele de fruntea ei. Gestul o făcu să zâmbească. Prin urmare, îi oferea o doză din propriul ei medicament, nu? Se ridică pe vârfuri şi îşi frecă buzele de ale lui, nu îndeajuns de tare încât să arate ca un sărut în toată regula. Apoi surâse văzându-i strălfulgerarea din pupilele dilatate.

Se lăsă înapoi pe călcâie şi se îndreptă spre uşă. Se răsuci din prag să-l privească.

— Pe mâine, atunci.

Capitolul 9

Faith aşează cafetiera sub filtru exact când începură să se prelingă picăturile de lichid fierbinte. O dată pe săptămână, Pop ţinea o şedinţă matinală pentru a discuta despre îndatoririle fiecăruia. Lunea ar fi fost cea mai logică alegere, dar logica nu era punctul lui forte. Şedinţele de acest gen puteau avea loc în orice zi, şi de obicei erau anunţate pe la cinci şi jumătate dimineaţa, când Pop îşi suna echipa convocând-o la birou înainte de şapte.

Faith întotdeauna se grăbea ca să aibă timp să ia gogoşi şi să prepare cafea proaspătă. Deloc surprinzător, Gray sosi primul. Se uită apreciativ la cutia cu gogoşi când intră în biroul ei şi se aşeză de cealaltă parte a mesei de lucru.

— ’neaţa, te simţi mai bine azi? El mormăi un răspuns neinteligibil, dar se întinse nerăbdător să ia o gogoaşă. Am făcut şi cafea proaspătă, îl informă ea.

— Eşti o zeiţă, spuse el în timp ce se îndreptă spre cafetieră. Luă o cană din şirul ordonat şi turnă lichidul tare, aburind. Vrei? o întrebă după ce sorbi o înghiţitură.

— Eu nu beau.

Gray se întoarse la scaun şi se tolăni în el.

— Nu bei? Sunt destul de sigur că e unul dintre cele şapte păcate capitale din Biblie.

Ea se strâmbă.

— Niciodată nu mi-a plăcut. Odată am condus toată noaptea din Louisiana în Kansas. Am băut cafele una după alta ca să stau trează. Până să ajung unde trebuia, mi-am vărsat maţele. Acum, numai mirosul îmi face rău.

— Şi totuşi, o prepari pentru noi, observă el.

— Sunt o zeiţă, ştiu, spuse ea făcându-i cu ochiul provocator.

Privirea lui o măsură încet din cap până-n picioare, iar cercetarea amănunţită îi trimise un val de căldură prin corp. Îi plăcea felul în care o studia, ca şi cum ar fi vrut s-o dezbrace, s-o atingă, să-i exploreze fiecare centimetru de piele.

— Mi-aş da tot salariul ca să aflu ce gândeşti acum, rosti el rar.

Faith clipi trezindu-se din reverie şi îl văzu uitându-se la ea cu ochii aceia albaştri în care licărea interesul vădit. Reuşi să-şi controleze roşeaţa din obraji… oarecum.

— O femeie trebuie să păstreze câteva secrete, murmură într-un final.

El chicoti şi mai luă o gură de cafea. Privirea tinerei femei se mută spre uşă când intră Micah, urmat îndeaproape de Connor. Micah se uită în jur.

— Nathan n-a ajuns încă?

— Evident că nu, replică Faith. Pe chipul lui Micah apăru un rânjet insinuant. Nici măcar nu vreau să ştiu ce aţi făcut voi doi, spuse ea cu un oftat de exasperare.

— ’neaţa, salută Connor rezemându-se pe biroul ei cu o cană cu cafea în mână.

— ’neaţa.

Connor sorbi prelung din cafea, închise ochii şi oftă.

— Jur că faci cea mai bună cafea, Faith.

— Aşa e, spuse Micah cu spatele către ei în timp ce îşi umplea şi el o cană.

— Ea naibii de bună, fu de acord şi Gray. De care e? Mi-ar plăcea şi mie acasă.

Connor rânji, iar Micah izbucni în râs. Gray se uită la ei derutat.

— Noi o tot întrebăm de doi ani, se strădui Connor să explice.

— Nu ne spune. Tot ce ştim este că o comandă de pe undeva.

Faith chicoti.

— Băieţi, dacă v-aş spune, v-aţi cumpăra singuri cafeaua şi n-aţi mai avea motiv să treceţi pe la mine, ceea ce înseamnă că nu v-aş mai vedea.

— Nu ne-ai mai vedea? pufni Micah. La naiba, tu conduci locul ăsta! În cea mai mare parte din timp tu ne spui când să sărim şi cât de sus s-o facem.

— Ar fi trebuit să spui că nu ai suporta să treacă o zi fără să mă vezi, bombăni ea încruntată.

Connor se întinse ca să-i ciufulească părul.

— Păi, asta e de la sine înţeles, puştoaico.

O undă de iritare i se propagă pe şira spinării. Nu era prima oară când Connor îi spunea puştoaică, dar acum, în faţa lui Gray, nu voia să atragă atenţia asupra diferenţei de vârstă. Nu că ar fi fost una imensă, dar ultimul lucru pe care şi-l dorea era ca el să o privească ca pe o puştoaică. Sau, şi mai rău, ca pe o surioară. Se uită nervoasă la fratele ei.

Un zgomot al uşii îndreptă atenţia tuturor în acea direcţie, iar sprâncenele lui Faith se uniră a surprindere când îl văzu pe Nathan purtând o şapcă cu sigla echipei de baseball Astros. Nu şapca era o ciudăţenie, doar el era un mare fan, însă nu era nicio urmă de păr sub ea. Niciuna!

Scoase un icnet în timp ce Micah chicoti, iar Connor îngăimă:

— Ce dracu'?…

Faith sări în picioare, ocoli biroul şi nu se opri decât când ajunse în faţa lui Nathan. Se ridică pe vârfuri şi îi smulse şapca, dar, de uimire, o scăpă din mână. Accesoriul ateriză cu un zgomot înfundat pe podea.

— Ce naiba ţi-ai făcut?

Nathan oftă şi îşi trecu mâna peste cap. Peste capul lui chel. Micah nu se mai putu abţine şi izbucni în hohote de râs. În curând i se alăturară Connor şi, în final, Gray. Nathan se aplecă să-şi ia şapca şi şi-o puse la loc.

— Păi, la dracu', Faith, ai zis că aveam nevoie de un tuns.

— N-am spus să te razi în cap, chicoti ea.

Connor veni în spatele ei şi îi puse o mână pe umăr.

— Te prosteşte, Faith.

— Da, zi-i de ce te-ai ras de fapt, spuse Micah amuzat. Fata îi dădu din nou şapca jos şi făcu un pas înapoi ca să-l studieze. După ce şocul iniţial trecuse, trebuia să recunoască faptul că Nathan nu arăta rău deloc. Ciocul lui era proaspăt tuns şi frumos aranjat. Fără părul neîngrijit care îi cădea peste urechi, arăta chiar al naibii de sexy.

— Taci, Micah, murmură Nathan.

Faith se învârti şi se uită fix la Micah.

— Dacă ştii aşa de multe, atunci dă-i drumul.

Micah rânji ca un nebun.

— O, nu. N-aş vrea să pierd pentru nimic în lume povestea spusă de Nathan.

Ea se răsuci înapoi către Nathan, care părea resemnat. Gray era încă tolănit în scaun, contemplând amuzat scena.

— Da, spune-ne, insistă Connor.

— Am pierdut un pariu, recunoscu Nathan.

— Un pariu? întrebă ea şi apoi se întoarse spre Micah ameninţându-l cu degetul. De ce naiba l-ai făcut să se radă în cap pentru că a pierdut un pariu?

Ochii lui Micah se măriră, cu o privire inocentă.

— Ce te face să crezi că am vreo legătură cu asta?

Ea îşi puse mâinile în şolduri şi se încruntă.

— O, te rog. Precis te-ai răzbunat pentru data aceea când te-a făcut să ieşi cu fata guvernatorului.

Connor şi Nathan izbucniră amândoi în râs. Connor fu nevoit să-şi pună cana cu cafea pe biroul lui Faith ca să-şi şteargă lacrimile din ochi. Micah se încruntă, iar

sprâncenele lui Gray se ridicară a mirare.

— Fata guvernatorului? întrebă el. Nu ştiam că poate să obţină o întâlnire. Din câte am auzit, tatăl ei a trebuit să facă eforturi deosebite ca ea să aibă un însoţitor.

Nathan râse şi mai tare.

— Nu poate. Bine, cu excepţia lui Micah. A făcut pe dracu-n patru ca să iasă cu ea.

Micah se încruntă la colegul său.

— Taci dracu' din gură, chelule!

— Asta e o poveste pe care aş vrea s-o aud, zise Gray.

Faith îşi drese glasul.

— Nu că nu-mi place să-l văd pe Micah în corzi, dar deja ştim povestea cu fata guvernatorului, spuse ea cerându-i iertare din priviri. Sunt sigură că Nathan o să-ţi povestească bucuros mai târziu. Ce vreau să ştiu este de ce a trebuit să se radă în cap.

— Pentru că a făcut pariu cu mine că Astros nu aveau să piardă meciul de ieri după-amiază, explică Micah.

Connor se uită la Nathan cu o expresie neîncrezătoare.

— Ai pariat că vor câştiga, deşi aruncătorul lor cel mai bun era pe tuşă cu o rotulă în piuneze?

— N-am ştiut asta când am pus pariul.

— O, dar Micah a ştiut, spuse Faith.

— Cum putea să ştie? întrebă Nathan.

Micah strânse ferm umărul fetei.

— Chiar aşa, cum? Pur şi simplu a fost o încercare norocoasă.

— Ştii ceva ce noi nu ştim, surioară? întrebă Connor.

— Doar că Micah se întâmplă să fie prieten foarte bun cu doctorul echipei. El a fost cel care le-a înlocuit sistemul de securitate anul trecut.

— Nenorocitule! exclamă Nathan. Se lansă spre Micah, care se lăsă în jos şi dădu înapoi exact când colegul său se repezea pe lângă Faith ca să-l apuce de cap. Ai ştiut! Ai ştiut tot timpul. De-aia ai făcut pariul cu mine.

Micah nu încetă să râdă nici atunci când Nathan îl puse la podea.

— Şmecheria pe care mi-ai făcut-o cu fata guvernatorului a fost mult mai nasoală, aşa că nu mă prosti.

— Ţi-a zis-o aici, se hlizi Connor. Şi eu aş prefera să mă rad în cap decât să trec prin ce a trecut Micah.

— Băieţi, chiar că m-aţi făcut curios, bombăni Gray.

Micah se ridică de jos, iar Nathan îl bătu pe spate pe Gray.

— O să-ţi povestesc tot azi la prânz.

— Ticălosule! murmură Micah.

— Ei bine, dacă te consolează cu ceva, să ştii că arăţi trăsnet, spuse Faith.

Nathan se uită la ea surprins.

— Pe bune?

— Da. Îmi place. Eşti teribil de sexy.

— Ei, la naiba, atunci să plecăm de aici şi să mergem la mine.

Connor se încruntă la Nathan.

— Nu-i amuzant, să ştii. Nu-i amuzant deloc.

— Nu mai ai nevoie decât de un cercel, adăugă Faith. Tânărul o privi oripilat.

— Un cercel? Vorbeşti serios? Ca să arăt ca fătălăul ăla de acolo? întrebă el arătând în direcţia lui Micah.

Faith ridică din umeri.

— Cercelul lui e super. Şi ţi-ar sta şi ţie bine cu unul la fel. Cap ras, cioc, un diamant în ureche sau un cercel de aur, unul mic… Hmm, mă ia cu fiori numai când mă gândesc…

Nathan îşi masă lobul urechii între degete.

— Mă prosteşti? Chiar crezi că aş arăta bine cu un cercel?

Faith aprobă din cap.

— Da, tot ce ţi-ar mai trebui ar fi o tentă de bronz pe scalpul alb ca brânza; ai fi o adevărată bombă pentru tipe.

— Spune-mi drept, Faith. Din perspectiva unei femei. Sincer, chiar crezi că aspectul meu de acum e atrăgător? întrebă Nathan plin de îndoieli.

— Eşti vanitos ca un păun, îl tachină Connor.

— Păi, la dracu', dacă Faith îl place pe Nathan acum că e chel, mă duc să-mi fac o programare la frizer, interveni Gray cu un rânjet şiret.

Connor şi Micah se întoarseră amândoi încruntaţi. Chiar şi Nathan se uită la el printre pleoape. Faith îşi drese glasul din nou.

— Da, Nathan, începu ea prefăcându-se că nu auzise declaraţia provocatoare a lui Gray. Îţi stă bine chel. Nu mi-a plăcut niciodată aspectul neîngrijit. Niciodată nu am crezut că o să-mi placă un tip chel, dar chiar arăţi trăsnet.

Nathan rânji, o apucă de umeri şi o sărută uşor pe obraz.

— Eşti o dulceaţă.

— Ia-ţi dracului mâinile de pe fata mea, mormăi Pop din uşă.

— 'neaţa, Pop, zise Faith în timp ce Nathan se dădu un pas înapoi.

Pop răspunse la salut printr-un gest degajat şi se îndreptă spre filtrul de cafea să-şi umple o cană.

— Mi-ai scos la imprimantă programarea?

Faith se duse la birou, deschise un sertar şi scoase paginile pe care le listase mai devreme. I le dădu lui Pop.

— Avem câteva contracte noi, zise el. Nimic complicat, dar câteva sunt foarte importante. Nathan, vreau ca tu şi Connor să vă ocupaţi de primul. Este spectacolul unui mare şmecher care vine în oraş peste câteva luni. Oamenii lui vor să pună la punct din vreme toate aspectele legate de securitate, astfel încât totul să meargă uns. Vreau să aflaţi ce vor şi apoi să elaboraţi o propunere pe care să le-o prezentăm. Connor aprobă din cap.

— Nicio problemă, Pop.

Patronul se uită la Micah şi la Gray.

— Vreau ca voi doi să luaţi celelalte două contracte, să vă întâlniţi cu potenţialii clienţi şi să faceţi tot ce se poate ca să încheiaţi afacerea. Apoi vreau să vă ocupaţi de treburile şi B de pe listă. Eu o să preiau şi D, iar Nathan şi Connor o pot lua pe ultima. Astea ar trebui să ne ţină

ocupaţi săptămâna următoare. Se întrerupse, zâmbind în direcţia fetei. Iar tu o să ne organizezi, ca de obicei. Să rămâneţi mereu în contact cu Faith, le ceru el celorlalţi. Raportaţi-i tot timpul, astfel încât să fie la curent cu mersul lucrurilor. Dacă apar probleme, să o anunţaţi imediat, ca să mi le poată prezenta. Apoi, de parcă tocmai atunci observase, i se adresă nedumerit lui Nathan: Ce naiba ai păţit, băiete? Te-ai luat la bătaie cu o maşină de tuns iarba?

Capitolul 10

Faith trecu pe la Cattleman's după serviciu ca să vadă dacă Micah şi Gray erau acolo. Ştia că Nathan şi Connor mai aveau de lucru, aşa că nu se aştepta să-i găsească. Vorbise cu Micah mai devreme şi acesta dăduse de înţeles că ar fi avut o întâlnire, ceea ce însemna că Gray putea fi singur. Sau poate se dusese direct acasă.

Intră în parcare şi se uită după camioneta argintie Chevrolet. Când o zări, se grăbi să parcheze în apropiere. Ieşi, îşi trecu mâna prin părul lung şi îşi aşeză şuviţele rebele după urechi. Nu-şi putu reprima nervozitatea când îl văzu pe Gray la bar, cu spatele la ea. Pentru un moment, îl scrută, intenţionând să se ducă la el şi să pretindă că se întâlniseră întâmplător. Dar de ce să apeleze la asemenea tertipuri? Nu de mult îşi promisese că avea să fie mai directă. Asta nu însemna să practice jocurile prosteşti de pe vremea liceului.

Într-un final, se decise să se aşeze discret pe scaunul de lângă Gray.

— Hei, zise el şi un zâmbet îi lumină faţa. Mă bucur să te văd din nou pe aici.

Niciodată nu se chinuise să-şi ascundă roşeaţa din obraji aşa cum o făcea de când îl cunoscuse.

— Am vrut să te văd, rosti ea simplu.

Se felicită în gând pentru stăpânirea de sine şi tonul absolut firesc. Fusese directă. Nu se mai prostea. Gray ridică dintr-o sprânceană şi îşi înclină capul într-o parte.

— Da? întrebă el încet.

Faith îşi ascunse mâinile în poală ca să controleze tremurul degetelor. Când barmanul se opri în faţa ei, comandă o cola.

— Ce-ai mai făcut azi? se interesă ea cât mai nonşalant posibil.

— Tocmai am avut parte de o surpriză extraordinară. Bărbatul rânji văzându-i roşeaţa din obraji. Îi atinse delicat colţurile buzelor, care îi răspunseră deschizându-se un centimetru. Degetul lui mare îi frecă buza de jos înainte să se retragă încet. Încercam să mă lămuresc ce gust ai, explică el.

Ea înghiţi în sec şi îşi umezi buzele. Ce să spună la aşa ceva? Să-l invite să afle. La naiba, de ce trebuiau să fie într-un loc public? Şi încă o dată la naiba, de ce trebuia să aibă programare la coafor într-o oră?

— M-aş gândi să organizez o degustare, murmură ea.

— Mi-ar plăcea. Mi-ar plăcea mult. Barmanul îi împinse cola de-a lungul barului, iar ea o luă recunoscătoare; acum avea un mijloc de a-şi ţine în frâu creşterea galopantă a temperaturii. Deci care-i treaba cu Micah şi fata guvernatorului? întrebă Gray schimbând brusc subiectul.

— Nathan n-a apucat să-ţi povestească, nu? zâmbi ea.

— Nu, încă nu.

— Aia doi sunt o figură, îţi jur. De când Micah a venit să lucreze cu noi, el şi Nathan îşi fac glume după glume. Micah s-a mutat aici din alt stat, aşa că nu avea idee cine era fata guvernatorului. Pop a obţinut contractul pentru asigurarea pazei la balul dat de guvernator aici, în Houston. Numai că fiică-sa avea nevoie de un însoţitor după ce ai ei îi trăsese clapa. Era de ales între Connor, Micah şi Nathan. Connor, desigur, era responsabil de supravegherea securităţii; prin urmare, n-ar fi putut nici dacă ar fi vrut. Nathan a început imediat să spună cât de frumoasă era fata guvernatorului şi cât de corect era ca ei doi să dea cu banul, dar că spera mult să câştige deoarece, din câte auzise, tipa nu era doar superbă, ci şi nimfomană.

Acum, că îl cunoşti pe Micah, îţi imaginezi că a muşcat momeala. Atâta l-a linguşit şi implorat, încât în final Nathan i-a cedat mărinimos rolul de cavaler servant.

— O, la naiba! râse Gray. Mi-ar fi plăcut să fiu o muscă pe perete ca să văd aşa ceva.

— A fost destul de amuzant, recunoscu Faith. Ea a stat lipită de Micah tot timpul. Şi-a petrecut aproape toată seara pe ringul de dans cu mâinile lipite de fundul lui şi cu buzele pe unde a nimerit. Am crezut că Micah avea să-l omoare pe Nathan a doua zi.

Gray chicoti şi scutură din cap.

— Băieţii ăştia doi sunt foarte simpatici.

— Da, sunt grozavi.

— Deci crezi că e sexy chelia, să înţeleg?

Ea ridică privirea surprinsă.

— A, păi, la el arată bine.

Ochii lui licăriră.

— Trebuie să mă rad în cap ca să salivezi după mine la fel?

Spre imensa ei iritare, roşi din nou.

— Ei, ăăă… Se chinui să-i abată atenţia de la deruta care o cuprinsese. Am vorbit destul despre mine. Cum e cu tine?

— Ce e cu mine?

— Ai o prietenă? Adică ai pe cineva acasă, la Dallas?

— Nu.

— Mi-e greu să cred, spuse ea încruntată.

— Da? De ce?

— Arăţi prea bine ca să nu ai cel puţin o femeie care să te aştepte.

— Ei bine, mă bucur că aşa crezi, dar nu e nicio femeie, surâse el. Pe cuvânt de onoare. Adevărul e că nu m-a preocupat încă ideea de a căuta pe cineva.

— Şi ce vei căuta atunci când te va preocupa? vru ea să ştie.

Gray păru surprins de abordarea ei directă. Se foi stânjenit pe scaun şi îşi puse cotul pe bar, apoi se întoarse şi se uită la ea cu o expresie gânditoare, ca şi cum se

întreba dacă să-i spună sau nu.

— Moale şi feminină. Nu prea moale, dar nici dură, precizează el cu un zâmbet melancolic. Cineva care nu simte că feminitatea este o povară.

Ea îşi rezemă obrajii în palme, fixându-l cu privirea.

— Te-ai gândit mult la asta, nu-i aşa?

— Nu prea, ridică el din umeri. Doar că ştiu ce vreau.

„Asta înseamnă că amândoi ştim", îşi zise ea. Voia un bărbat puternic, de neclintit, un bărbat care putea să aibă grijă de ea, un bărbat căruia nu-i era teamă să ia decizii. Oare putea el să fie acela?

Coborî ochii la şerveţelul de sub pahar şi se jucă absentă cu marginile lui. Gray radia o putere naturală. Ca o a doua piele pe care se simţea foarte bine să o poarte.

— Vrei să-mi auzi celălalt mare secret? întrebă el.

— Desigur.

— Vreau o femeie care să mă lase să preiau frâiele. Faith se uită la el şocată, neputând să formuleze un răspuns. Secundele ticăiră cât timp tăcerea se lăsă între ei. Gray îşi drese glasul. Te-am şocat. Este greu să faci o asemenea declaraţie şi să nu pari un om de Neanderthal. De altfel, nu văd prea multe femei stând la coadă după mine.

— Depinde. Apucă paharul strângându-l atât de tare, încât încheieturile degetelor i se albiră.

— De ce anume?

— De ce eşti dispus să-i oferi în schimb unei femei.

Privirile li se întâlniră. Putea vedea licărirea din ochii lui. Dacă îi oferea vreo urmă de încurajare, aveau să sfârşească fără îndoială în apartamentul ei făcând sex. Îşi linse din nou buzele.

— Şi ce crezi că ar vrea în schimb o femeie? întrebă el suav.

— Majoritatea femeilor nu s-ar supăra dacă ar cânta cocoşul în casă, cum se zice, dacă el nu şi-ar abandona responsabilităţile. Trebuie să-şi ia responsabilităţile în serios, adăugă ea, învinuindu-se imediat pentru tonul moralizator.

El aprobă încet din cap.

— Da, logic.

Fără să se poată abţine, ea continuă:

— Când un bărbat nu e dispus să-şi asume responsabilităţile, o femeie nu are încotro decât să preia frâiele. De multe ori trebuie să se gândească la copii. La ea. La familie. Drept urmare, femeile şi-au dat seama nu numai că sunt capabile, dar de multe sunt mai pricepute la conducerea gospodăriei decât bărbaţii.

— Sună de parcă bărbaţii ar fi o specie care a aruncat prosopul, remarcă el sec.

— Femeile şi-au încasat partea lor de lovituri. Doamne, trebuia să tacă înainte ca Gray să-şi bage coada între picioare şi să fugă mâncând pământul. Lăsa impresia unei scorpii care ura bărbaţii. Nimic nu putea fi mai fals. Dar abia începuse să-şi pună ordine în sentimente când era vorba de relaţii. Se afla la marginea unei noi lumi ciudate, unde încerca să se întindă şi să apuce ceea ce-şi dorea. Se simţea îndrăzneaţă şi nerăbdătoare, dar, mai grav, anticipa un eşec răsunător. Bat câmpii, murmură ea. Ar fi trebuit să-mi ţin gura. Parcă aş fi un piranha ce urăşte bărbaţii, când, de fapt, tot ce vreau e…

Se întrerupse oripilată de mărturisirea care era cât pe ce să-i scape. El o privi iscoditor.

— Ce vrei, Faith?

— Hei!

Se întoarseră la unison şi îl văzură pe Micah îndreptându-se spre ei. Ea nu era sigură, dar i se păruse că Gray înjurase în barbă. Micah o sărută pe obraz şi se interpuse între ea şi Gray în timp ce îi făcu semn barmanului să-i dea ceva de băut.

— Ce faci? îl întrebă ea. Am crezut că ai o întâlnire.

Micah rânji.

— Am. Mai târziu, însă. Ne vedem în altă parte.

— Sună foarte misterios, comentă ea.

Gray îşi drese glasul.

— Tocmai voiam s-o întreb pe Faith dacă vrea ceva de mâncare. Vrei să ni te alături, sau mănânci mai târziu?

Faith se uită la ceas şi se strâmbă.

— Îmi pare rău, dar am o programare la coafor. Nu menţionă faptul că se epila şi se punea la punct pentru programarea de vineri. Trebuie să plec dacă vreau să nu întârzii, adăugă.

Gray îi luă mâna când se ridică de pe scaun.

— Mi-ar plăcea să continuăm conversaţia asta, spuse el cu o undă de regret.

Ea roşi şi surprinse cu coada ochiului privirea curioasă a lui Micah.

— Sigur. Altă dată, poate.

Cu reticenţă, îşi retrase mâna din a lui şi zâmbi în direcţia lui Micah înainte să iasă agale din bar.

Capitolul 11

— Ai montat camerele de supraveghere? întrebă Pop din spatele lui Gray.

Acesta se ridică din poziţia ghemuită şi se întoarse cu faţa spre şeful său.

— Da, tocmai am pus-o în funcţiune pe ultima, îl sun pe Connor imediat ca să mă asigur că sunt toate conectate.

Pop aprobă din cap şi îşi duse la rândul lui telefonul la ureche.

Gray formă numărul lui Connor.

— Totul e montat la mine, zise el când îi răspunse. Vezi dacă poţi obţine imagini de la fiecare.

Connor era sus, în camera de supraveghere, unde fusese instalat sistemul computerizat pentru monitorizarea camerelor. El era expertul în computere. Un adevărat geniu când venea vorba de tehnologie. Gray era mai mult un muncitor de teren. Ştia destule despre instalarea camerelor de supraveghere şi a microfoanelor, dar lucrurile mai sofisticate le lăsa în seama celor care înţelegeau astfel de aiureli.

— Da, se pare că avem imagini bune din toate colţurile. Deşi camera B trebuie calibrată în sus cam doi

centimetri. Dacă faci asta, nu numai că o să văd mai bine holul, dar o să pot monitoriza şi uşa de la capătul lui.

— Nicio problemă.

— Spune-i lui Pop că o să mai stau pe aici, aşa că o să ne vedem mai târziu, zise Connor.

Gray confirmă şi închise. Îşi îndesă telefonul înapoi în buzunar, ieşi din cameră şi traversă clădirea spre locul în care era montată camera B. După ce ajustă unghiul, îl sună pe Connor pentru o ultimă verificare, apoi plecă să-l caute pe Pop.

— Am terminat, îl anunţă el. Connor a spus că mai are treabă la sistemul computerizat şi să nu-l aşteptăm.

— Atunci hai să mâncăm de prânz.

Douăzeci de minute mai târziu, cei doi stăteau într-un separeu mic şi îşi beau cafelele în timp ce aşteptau să vină mâncarea. Gray voia să întrebe despre Faith şi despre relaţia ei cu maică-sa, dar nu ştia cum să abordeze subiectul fără să trezească suspiciunile lui Pop. Poate că acesta era vesel şi generos, dar Connor nu dobândise întâmplător un fel de a fi atât de taciturn. Totuşi, trebuia să afle tot ce putea despre Celia Martin şi despre orice posibilă legătură a ei cu Faith.

— Îţi place slujba? întrebă Pop spărgând astfel tăcerea.

Gray încuviinţă din cap.

— Da. Chiar îi plăcea. Chiar mai mult decât se aşteptase. La început, când Mick mi-a sugerat să fac unele schimbări în viaţa mea, am fost plin de îndoieli, dar, privind înapoi, plecarea din Dallas s-a dovedit benefică.

— Mick e tatăl fostului tău partener, nu-i aşa?

Gray aprobă iarăşi din cap şi înghiţi nodul care i se formase brusc în gât. Pop scoase o exclamaţie de compasiune.

— Ştiu cât de greu e să-ţi pierzi partenerul. Şi eu am fost poliţist cu mult timp în urmă. Să pierzi pe cineva drag… Ei bine, e ca şi cum ţi-ai pierde fratele.

— El era fratele meu, zise Gray trist. În toate sensurile, mai puţin fizic.

Crâmpeie din copilărie îi fulgerară prin minte. Alex râzând. Amândoi fugind pe stradă. Aruncând mingea de baseball. Nopţi petrecute la el acasă, mama lui care gătea pentru ei… Partide de lupte corp la corp cu Mick în curtea din spate. Toate lucrurile de care nu avusese parte cu propria familie. Alex şi Mick erau familia lui. Singura lui familie.

— Uneori nu sângele contează, spuse Pop înţelegător. Faith este o fiică minunată, ca şi când ar fi sânge din sângele meu, cum e Connor. Îi iubesc enorm pe amândoi.

Gray căută în minte dacă vreun coleg îi spusese că Pop o adoptase pe Faith. Aflase din investigaţia lui Mick, dar nu era o sursă pe care s-o poată da în vileag. Pop îi interpretă tăcerea drept confuzie, astfel că explică: Am adoptat-o pe Faith. În urmă cu trei ani.

— Dar era adultă, zise Gray ridicând din sprâncene.

— E adevărat, însă am vrut să poarte numele meu.

Am vrut să aibă parte de dragostea şi de acceptarea care i-au lipsit toată viaţa.

— Nu pare să fi avut o copilărie prea veselă, observă tânărul poliţist în şoaptă.

Era un lucru ce părea să-i lege.

— Am fost însurat cu mama ei acum mulţi ani, spuse Pop dând din mână într-un gest dezgustat, de parcă ar fi vrut să şteargă acea parte a vieţii lui.

— Ce s-a întâmplat cu mama ei? întrebă Gray pe un ton firesc. Presupun că e moartă.

— Mama ei este un parazit, pur şi simplu, rosti Pop întunecându-se la faţă. Se foloseşte de oameni, inclusiv de propria ei fiică, iar când obţine ceea ce doreşte se mută pe spinarea altcuiva.

— Deci Faith nu are nicio legătură cu ea?

— Nu, şi după mine ăsta e un lucru al naibii de bun. Faith este prea sufletistă. Şi-a petrecut ani întregi dădăcind-o pe Celia. Ani în care ar fi trebuit să-şi ducă viaţa ca un copil normal, cu un părinte care ar fi trebuit să aibă grijă de ea, nu invers. Furia clocotea în vocea bărbatului. Înghiţi şi sorbi prelung din cafea. M-am însurat

cu Celia când Faith avea paisprezece ani. Era o copilă tare. Dulce. Liniştită. I-a luat ceva timp ca să mă placă. Connor tocmai terminase serviciul militar. Era clar că lucrurile nu aveau să meargă între mine şi Celia, dar nu am vrut să pun punct relaţiei din cauză că mă îngrijora soarta lui Faith. Voiam să-i ofer un cămin. Dar apoi maică-sa a plecat pe nepusă masă şi a luat-o cu ea. Am înnebunit căutând-o. Abia după cinci ani am primit un telefon la miezul nopţii. Celia luase o supradoză. Eu şi Connor ne-am dus să o luăm pe Faith. Îşi petrecuse ultimii ani muncind pe brânci ca să se întreţină.

Am adus-o acasă şi de-atunci e fiica mea în toată puterea cuvântului.

— N-a fost uşor, murmură Gray.

— Da, zise Pop inspirând adânc şi trecându-şi mâna prin părul încărunţit. Nu ar trebui să te plictisesc cu toate astea. Doar că în ultima vreme îmi fac griji pentru Faith. Vreau să fie fericită.

— Ţi-ar spune dacă ar avea ceva pe suflet? întrebă Gray precaut.

— Sigur că da. Îmi spune absolut tot. Mi-a luat ceva vreme până să câştig încrederea puştoaicei, dar a făcut foarte mari progrese din ziua în care eu şi Connor am adus-o acasă.

— Deci mama ei a dispărut şi după aceea nu a mai căutat-o niciodată? Mi se pare josnic.

Gray se trezi că îşi ţinea răsuflarea. Spera că Faith i se confesase tatălui adoptiv, însă atunci n-ar mai fi părut atât de misterioasă.

— Ultima oară când a sunat mama ei a fost în urmă cu un an, spuse Pop aplecându-se în faţă şi fixându-l cu o căutătură hotărâtă. Faith nu ştie asta, aşa că să nu-i spui. Lui Gray îi stătea pe vârful limbii să întrebe de ce Pop îi făcea aceste dezvăluiri lui, un străin, dacă nu voia ca Faith să ştie. Dar bătrânul părea supărat şi poate că simţea nevoia să-şi uşureze povara apăsătoare. Când am aflat că Celia o suna pe Faith şi îi cerea bani, am urmărit-o şi am plătit-o. I-am spus să nu se mai apropie niciodată de ea.

Pop îşi frecă obrazul într-un gest de îngrijorare. Nu sunt mândru de ce-am făcut, te asigur de asta, însă nu aveam de gând s-o las să revină în viaţa fetei când tocmai reuşise să-şi găsească echilibrul.

— Deci a luat banii şi a acceptat să se retragă?

Pop aprobă din cap.

— A dracului notă de plată dacă îţi vezi propriul copil doar ca pe un tichet de masă şi nimic altceva.

Gray se strâmbă. Dacă mama fetei primise bani de la Pop înainte, nu avea să dispară complet. Ceea ce putea fi bine pentru el şi Mick – întrucât Samuels trăgea sforile Celiei, disperarea ei avea să crească în fiecare zi. Disperarea îi făcea pe oameni să fie neglijenţi. Din datele pe care le obţinuse Mick, Samuels fusese văzut în Huntsville. Dacă femeia reuşise să obţină bani de la Pop datorită legăturii cu Faith, atunci avea să repete manevra de extorcare. Putea însă la fel de bine să i se adreseze direct fostului soţ.

— Nu vreau să sufere, continuă Pop. A avut parte de destulă suferinţă în copilărie. Vocea îi deveni mai profundă. Se aplecă şi se uită fix la Gray. Pari să fii interesat de Faith.

În sfârşit, Gray se lămuri de ce îi relatase toate acele lucruri. Era un fel de avertisment. Să nu-i rănească fata în vreun fel. Nu muşcă momeala, ci rămase pe scaun şi îşi aşteptă interlocutorul să continue.

— O să te întorci la munca ta după terminarea concediului. Am mai văzut tipi ca tine. Te admir. Eşti un poliţist al naibii de bun. Nu mă îndoiesc de asta. Dar nu vreau să te prosteşti cu fata mea sau să te foloseşti de ea ca de o simplă distracţie, după care să te întorci fluierând la Dallas.

Modul său de a pune problema îl irită la culme pe Gray.

— O spui de parcă ar fi o nenorocită de jucărie. Îmi place de Faith. Este o fată foarte dulce.

Pop aprobă din cap.

— Chiar este. O să fie o soţie pe cinste. O să aibă o

droaie de copii. O casă frumoasă şi o viaţă sigură.

Accentul pus pe ultimul cuvânt îi spuse limpede lui Gray ce voia de fapt Pop pentru fata lui. Era ceea ce-şi doreau majoritatea taţilor pentru fiicele lor.

— Înţeleg, zise el calm.

Expresia lui Pop se înmuie.

— Îmi place de tine, băiete. Îmi place mult. Nu vreau să mă înţelegi greşit. Fără îndoială, Faith ar putea găsi pe cineva mult mai rău decât tine, dar nu văd că drumurile voastre s-ar putea întrepătrunde. Atâta tot.

— Nicio problemă.

Nu voia să menţioneze că niciodată nu îşi exprimase intenţia de a avea o relaţie cu Faith. Nu avea rost să-l supere pe bătrân.

Capitolul 12

Faith ţopăia prin birou cu un entuziasm pe care nu reuşea să-l ascundă. Era agitată, bucuroasă şi îngrijorată – toate la un loc – în legătură cu întâlnirea din acea seară. Visa cu ochii deschişi la sex şi nu putea decât să fie recunoscătoare că avea parte de o zi liniştită la birou.

Tensiunea sexuală dintre ea şi Gray fierbea ca un cazan sub presiune şi o făcea chiar şi mai hotărâtă să-şi exploreze cele mai ascunse dorinţe. El îi stârnise toate fanteziile care îi veniseră vreodată în cap, ba chiar şi unele la care nu se mai gândise niciodată.

Îl voia. Aceasta cu siguranţă nu era una dintre dorinţele ei secrete. Nu era nimic ocult. Iar el trebuia să fie cu adevărat bătut în cap să nu realizeze că ea voia să facă sex cu el. Dar. Exista mereu un dar. Voia un bărbat puternic, priceput. După toate aparenţele, Gray era acela. Ştia să vorbească, dar Faith mai avusese câţiva iubiţi care se pricepeau la vorbe. Şi care o dăduseră în bară în pat. „Iar ăsta e motivul pentru care te duci diseară acolo. Ca să găseşti şi să iei ce vrei”. Simţea că acesta era primul mare pas, după care avea să fie ea însăşi, fără să mai privească înapoi.

Oftă uşor, în timp ce aranja un teanc de contracte pe birou. Apoi intră pe internet şi deschise un e-mail de la Damon, bărbatul care îi aranjase programarea. Purtaseră o corespondenţă susţinută de când sunase prima dată, în urmă cu câteva nopţi. O liniştise cu atitudinea lui prietenoasă şi deschisă. O încurajase să pună întrebări (şi, în schimb, îi dăduse o mulţime de informaţii despre ce se întâmpla acolo şi despre lucrurile la care se putea aştepta în timpul turului de prezentare.

Într-un moment de confuzie totală, după ce petrecuse cinci ore holbându-se la poze cu oameni cu aspect de klingonieni, îmbrăcaţi în piele, îi trimisese un e-mail lui Damon interesându-se cu ce să se îmbrace. Dacă se aşteptau ca ea să se ducă acolo purtând un costum din latex negru mulat, cu fesele la vedere şi găuri în dreptul sânilor, puteau s-o pupe în fund. Fundul gol.

Parcurse e-mailul zâmbind când îşi aduse aminte de avertizarea că mediul în care se pregătea să intre era dur şi fără menajamente. Simţi un fior de excitare până în vârful degetelor. Era pregătită pentru vizită. Sau aşa îşi imagina că era. Văzuse nenumărate site-uri, cercetase toate link-urile pe care i le trimisese Damon şi chiar avusese tupeul să se furişeze în apartamentul lui Micah, unde dădu o raită prin colecţia lui de filme porno. Cu siguranţă îşi făcuse plinul. Se părea că pornografia soft nu exista în vocabularul lui Micah.

Rânji când revizui în minte lista cu scenarii şi poziţii pe care voia să le încerce. Tot ce îi trebuia era să găsească un partener doritor şi, poate, să-şi înţeleagă mai bine dorinţa lăuntrică. În legătură cu aceasta din urmă, spera că Damon şi restul puteau să-i dea mai multe lămuriri.

Se răsuci cu scaunul, simţindu-se puţin ameţită şi ceva mai mult decât ridicolă. Îşi puse mâna pe birou ca să se oprească din mişcare când sună telefonul. Stăpânindu-şi un chicotit, se întinse spre receptor, **i** – Malone, zise ea dintr-o suflare.

— Faith, trebuie să vorbim. Vocea stridentă a mamei îi zgârie urechea ca o creangă pe un acoperiş de tablă. Am

nevoie de bani, adăugă aceasta. Am nevoie să mă ajuţi. Trebuie să mă ajuţi.

În vocea ei nu mai era nicio urmă de linguşeală, încercând să preîntâmpine orice impuls de a-şi înmuia răspunsul negativ, Faith apucă şi mai strâns receptorul.

— Ţi-am zis să nu mă mai suni.

Când era pe cale să pună receptorul în furcă, un sunet îndepărtat o făcu să se cutremure. Apăsă din nou receptorul de ureche şi ascultă cu atenţie.

— … spune-i nenorocitei să dea banii sau o să vă pară rău la amândouă.

— Mamă, cine-i acolo? întrebă Faith.

— Nimeni, zise Celia cu o voce nesigură. Nu e nimic pentru care să-ţi faci griji.

O tristeţe familiară se lăsă asupra fetei, umplându-i mintea cu regretele întregii sale vieţi. Celia nu avea să se schimbe niciodată, trebuia să accepte acest lucru. Acceptase, dar conştientizarea n-o alina defel.

— Lasă-mă să-ţi spun ceva, ca să fie perfect limpede, începu ea cu glas şovăitor. Nu mă mai suna. Tonul îi deveni mai puternic şi mai calm pe măsură ce permitea mâniei să se reverse. Nu am nimic să-ţi spun. Nu te pot ajuta. Nu pot fi mai clară de atât. Vocea i se înecase la final, în timp ce expira nervoasă. Te iubesc, mamă, şopti ea într-un final, ştergându-se la ochi cu dosul palmei.

Dar urăsc ce ai devenit, ceea ce ai fost mereu. Nu mai vreau nimic din vechea mea viaţă. Din viaţa mea alături de tine. Acum sunt fericită. Îmi pare rău, dar nu mai am nicio dorinţă de a te revedea, de a-ţi permite să te foloseşti de mine.

Auzi un oftat şi nu îşi putu da seama dacă acesta îi aparţinuse Celiei sau ei înseşi. Închise telefonul cu mâinile tremurânde, apoi îşi îngropă faţa în palme, cu coatele pe birou. Umerii i se zgâlţâiră şi simţi lacrimile curgându-i pe braţe. Când telefonul sună din nou, se întinse, smulse firul din perete şi îl azvârli cât colo. Îşi coborî din nou capul şi plânse. Suspinele zgomotoase, puternice, îi torturau trupul. Durerea, mânia şi trădarea se încolăceau în pieptul

ei ca un şarpe nervos gata să atace. De ce îi dădea atâta putere Celiei? De ce îi oferea capacitatea de a o răni atât de uşor?

O mână fermă o prinse de umeri, făcând-o să înţepenească.

— Faith, ce s-a întâmplat?

Întrebarea lui Gray făcu o spărtură în ceaţa roşie care îi învăluise mintea. Încet, îşi ridică privirea, ruşinându-se de izbucnirea necontrolată. Dacă ar fi intrat Pop sau Connor? Ar fi avut mult de furcă să le explice de ce plânsese la birou.

Se şterse nerăbdătoare la ochi şi se uită în altă parte, hotărâtă să-şi ascundă lacrimile cât mai bine. Scaunul i se mişcă încet, iar când aruncă o privire cu colţul ochiului, văzu că el îngenunchease lângă ea. Degete blânde i se strânseră în jurul bărbiei şi îi traseră faţa în sus, obligând-o să se uite direct în ochii lui.

— Eşti bine? Un alt suspin îi scăpă de pe buze; le strânse cu putere ca să nu se întâmple încă o dată. Nu, nu eşti bine. Asta e evident, spuse el mângâind-o pe obraz şi dându-i părul după urechi. Ce s-a întâmplat? întrebă din nou.

— Nu e nimic, răspunse ea nesigură. Pe bune. Mă simt ca o idioată. M-am enervat şi am reacţionat exagerat.

— Sigur că e ceva. Nu eşti genul care să reacţioneze jtxagerat. Ce te-a supărat atât de rău?

Nu, nu era prost, iar ea îi insulta inteligenţa negându-şi supărarea.

— Bine, e ceva, dar nu vreau să discut despre asta. Poţi înţelege? îl imploră din ochi să nu insiste.

— Da, pot. Îi şterse o lacrimă din colţul ochiului cu degetul mare. Privirile li se întâlniră şi rămaseră aşa, suspendate într-un ecou atemporal. N-ar trebui să fac asta, şopti el cu o voce groasă şi crispată.

— Ce să faci? murmură ea ca răspuns.

— Să te sărut.

— Da?

În loc să-i răspundă, se apropie de ea, iar buzele le

atinseră precaute pe ale ei. Faith nu apucă decât să tragă puţin aer în piept înainte ca gurile să li se întâlnească. Palmele lui îi înconjurau faţa în timp ce buzele lui se apăsau şi mai tare de ale ei. Limbile li se împletiră. Ea gâfâi din lipsă de aer, dar nu voia să se retragă.

O consuma. El o consuma. Gura lui se mişcă mai sus, până când dinţii îi apucară buza superioară. O trase uşor o supse şi o linse, după care limba lui se mută în colţul gurii ei delicate.

Faith uită de lacrimi şi de supărare. Tot ce exista în acea clipă era bărbatul din faţa ei. Atingerea lui, sărutul lui şi însăşi esenţa lui o invadaseră, umplând-o până la refuz, până când orice altceva dispăruse. Se întinse spre el şi îşi trecu palmele peste umerii lui largi, după care îi cuprinse ceafa cu o mână şi îl trase mai aproape. Îi căută şi ea buzele cu dinţii. Sărut pentru sărut, muşcătură pentru muşcătură, lins pentru lins.

Un geamăt nerostit i se ghemui în piept, apoi în gât, până când scăpă într-un sunet de dulce agonie. Tensiunea dintre ei, care luase în ultimele zile proporţii gigantice, explodă într-un şuvoi de lavă încinsă. Îi atinse pieptul şi îşi coborî mâinile până la marginea cămăşii. Voia să-i simtă pielea goală. Nerăbdătoare, trase ţesătura până când aceasta ieşi din blugi, apoi îşi strecură degetele dedesubt şi îşi lipi palmele de abdomenul lui plat. El tresări, cu gura încă pe a ei. Mâinile ei se îndreptară în sus, alunecară peste muşchii pieptului şi îi ridicară cămaşa până la gât.

Gray îşi ţinea mâinile înfipte în părul ei, iar cu degetele mari îi mângâia obrajii. Atingerea lui emana o forţă după care ea tânjea, de care avea nevoie şi pe care şi-o dorea mai mult decât orice. Gemu lipită de buzele lui, fără să întrerupă sărutul pasional. Corpul lui se încordă sub degetele ei, scoţându-i în evidenţă muşchii puternici.

— Gray, şopti ea.

El se retrase şi închise ochii. Sentimentul de vină care pluti în aerul dintre ei distruse momentul. Îşi desprinse mâinile de pe ea şi se îndreptă, iar tensiunea se scurse din el precum nisipul dintr-o sită. Îşi duse o mână la

ceafă şi şi-o frecă agitat.

— Dumnezeule, Faith, îmi pare rău. Nu ar fi trebuit să se întâmple aşa ceva.

Ea se uită la el confuză.

— Îţi pare rău? Eu am vrut să se întâmple. Tu ai vrut să se întâmple. Nu înţeleg de ce trebuie să-ţi pară rău.

El ocoli biroul şi se opri cu mişcări nesigure, în mijlocul încăperii. Apoi îşi întoarse privirea spre ea. În ochii lui ardeau sentimente contradictorii. Dorinţa încă licărea luminoasă, aşa că Faith se linişti din acest punct de vedere. Dar era şi regret şi… dezgust faţă de propria persoană?

— Nu trebuia să se întâmple asta, spuse el clătinând din cap. Am profitat de tine într-un moment de slăbiciune. Asta mă face să fiu un ticălos.

Ea se ridică de pe scaun. Genunchii îi tremurau. Îşi puse palmele pe birou ca să-şi menţină echilibrul.

— Ceea ce s-a petrecut între noi în ultimele zile ne-a adus aici. O ştii şi tu şi o ştiu şi eu. A fost la fel de inevitabil ca respiratul. Nu-mi spune că nu trebuia să se fi întâmplat când ştiu perfect că ai vrut-o la fel de mult ca mine.

— Am vrut? pufni el. La naiba, Faith, te vreau atât de mult, încât mă doare. Dar nu trebuia să se fi întâmplat. Nu trebuia să las să se întâmple.

Cu aceste cuvinte, se întoarse pe călcâie şi ieşi din birou, lăsând-o să reflecteze la ciudăţenia declaraţiei lui. Epuizată, se trânti înapoi în scaun, privi la firul telefonului şi oftă prelung. În cele din urmă, se duse să recupereze cablul telefonic pe care îl aruncase în accesul de furie. Probabil că pierduse o groază de apeluri în timp ce se lăsase în voia pasiunii.

După ce se luptă cu firul timp de câteva secunde, îl puse la loc în priza din perete, apoi se uită ezitant la telefon sperând să nu sune. Când se convinse că nimic nu avea să întrerupă tăcerea, umerii i se destinseră.

Nu mai putea continua aşa. Stresul continuu cauzat de telefoanele Celiei trebuia să înceteze. Oare avea să

priceapă mesajul şi să nu o mai sune? Se îndoia, dar până atunci nu reuşise niciodată să-i ţină piept mamei ei. Probabil că era la fel de şocant pentru Celia cum era şi pentru Faith. „Ai o viaţă. Nu-i datorezi nimic. În sfârşit, ieşi din cochilia ta şi îţi accepţi dorinţele şi nevoile. N-o da în bară acum”.

Discursul motivaţional continuă. Nu era cel mai bun, dar nu conţinea nicio minciună. Chiar avea o viaţă. Una de care era mulţumită. În fine, îşi desfăcea aripile şi îşi lua zborul din negura trecutului, în fine, se îndrepta spre ceea ce-şi dorea. În fine, nu-i era teamă să înfrunte acea latură a cărei existenţă o negase multă vreme.

Poate că Gray nu era bărbatul de care avea nevoie. Poate că acela era undeva, dincolo de atingerea ei, dar aproape. Poate avea să afle în acea noapte. Nu putea şti până nu făcea pasul cel mare.

Simţindu-se mai calmă după ieşirea nervoasă de mai devreme, îşi îndreptă umerii şi făcu un pact tacit cu propria persoană. Nu avea să o lase pe Celia să o tragă înapoi.

Capitolul 13

Gray trase camioneta în faţa clădirii unde lucra şi opri motorul. Era târziu. Ora zece, vineri seara. Mai mult ca sigur că toată lumea avea planuri care nu includeau ore suplimentare la slujbă. Tocmai de aceea se întorsese. Ieşi din maşină şi se uită preocupat în stânga şi-n dreapta. Nu se obosise să parcheze în spate, deoarece, în cazul în care l-ar fi văzut cineva, nu voia să lase impresia că avea ceva de ascuns. Dacă Pop sau vreun coleg se întâmpla să fie în zonă, putea spune că îşi uitase ceva.

Aerul rece îl lovi direct în faţă când intră în clădirea întunecată. Dezactivă sistemul de securitate şi apoi, fără să se mai obosească să aprindă lumina, se îndreptă pe hol înspre biroul lui.

Aşteptarea era enervantă, dar nu putea asculta înregistrarea conversaţiei lui Faith până ce nu era al naibii

de sigur că nu risca să fie descoperit. Se duse la birou şi introduse o cheie în încuietoarea pe care o schimbase, astfel încât numai el să aibă acces la ea.

Se aşeză şi scoase un dispozitiv mic, digital, de înregistrare. Sări peste câteva telefoane de rutină înainte să dea de ceea ce căuta. În timp ce vocea mamei lui Faith se răspândea în încăpere, se aplecă străduindu-se să descifreze fiecare sunet, fiecare cuvânt.

Când ajunse la partea în care Faith o întreba pe mama ei „Cine-i acolo?”, opri înregistrarea şi o derulă înapoi ca să mai asculte o dată. La a treia încercare, reuşi să distingă vocea masculină din fundal şi ameninţarea pe care o exprimase. Samuels. El trebuia să fie.

Ascultă mai departe şi tresări când auzi emoţia din vocea lui Faith şi suspinele înăbuşite ce se filtrau în noaptea tăcută din jurul lui. Fără urmă de îndoială, Faith nu participa de bunăvoie la planul pe care Celia Martin şi Samuels îl puseseră la cale. Ideea îl linişti, dar totodată îi amplifică remuşcările, pentru că înşela o femeie nevinovată. Era folosită de mama ei, iar acum era folosită şi de el. La dracu’!

Vâri aparatul în sertar şi îl încuie. Cu braţele sprijinite pe masă, îşi trecu mâinile prin păr şi închise ochii frustrat. Oare Celia era în drum spre ei? Avea să profite de faptul că Pop o mai plătise în trecut? Şi avea să-şi mai implice fiica sau intenţiona să se ducă direct la fostul ei soţ?

Ce încurcătură! Atâtea vieţi în joc… Şi trebuia să se facă dreptate. Alex era mort. Ucigaşul lui trebuia să plătească, iar asta justifica utilizarea oricăror mijloace. Chiar şi păcălirea lui Faith. Totuşi, dacă era cu adevărat convins de asta, de ce simţea că vina îl apăsa aşa de tare? De ce îi veneau mereu în cap imaginea cu Faith zâmbind, amintirea senzaţiei pe care o încercase la atingerea pielii şi a buzelor ei? Şi de ce îşi dorea să repete experienţa cât de curând? Era o prostie şi o inconştienţă să o atragă într-o poveste romantică. Pufni. Romantică? Cine spusese ceva de romantism? Ultima oară când verificase, dorinţa de a i-o

trage unei tipe nu avea mare legătură cu romantismul.

Avea multe la care să se gândească. Trebuia să-l sune pe Mick şi să găsească împreună cel mai bun plan de acţiune. Gray nu era încă pe deplin convins că el şi Mick procedau cum trebuia, dar, cum Billings freca menta şi nu utiliza resursele de care dispunea ca să-l aducă pe ucigaşul lui Alex în faţa justiţiei, nu vedea o altă variantă.

Îşi împinse scaunul înapoi, se ridică şi o luă spre uşă, dar când ajunse lângă biroul lui Faith se opri. Se gândi să verifice că microfonul se afla încă la locul lui pentru cazul în care mama ei avea să mai sune. Se mişcă încet, ocoli pe bâjbâite masa de lucru şi aprinse veioza ca să poată vedea totuşi ceva. Cercetă telefonul şi se asigură că totul era satisfăcător. Când se întinse să stingă lumina, privirea îi căzu pe agenda deschisă.

O notiţă încercuită cu roşu. „*Casa.* Ora 23.00. Vineri seara”. Data corespundea zilei curente, iar mai jos era trecută o adresă din nordul oraşului. Numele îi era familiar şi începu să caute în minte de unde. Putea jura că era clubul deocheat la care Micah se dusese într-o zi la prânz. Dar de ce naiba îşi făcuse Faith planuri ca să-l viziteze, în cazul în care era vorba despre acelaşi loc?

Deschise sertarul şi scoase un pix şi o foaie de hârtie dintr-un carneţel. Notă adresa, apoi şterse orice urme ale trecerii sale. După ce stinse lumina, se grăbi înapoi în biroul lui, unde porni computerul. Bătu darabana în timp ce aştepta ca acesta să se deschidă. Imediat ce ecranul se aprinse şi apărură iconiţele de pe desktop, deschise pagina de căutare pe internet unde scrise numele şi adresa pe care le notase din agenda lui Faith. Când apăsă pe primul link afişat, îşi reprimă o înjurătură. „Casa” lui Faith şi clubul lui Micah erau unul şi acelaşi.

Îşi dădu seama că Faith nu era membră, pentru că în mod sigur acest lucru nu i-ar fi scăpat lui Micah. De ce naiba îşi făcuse programare la un nenorocit de club deocheat? Oare chiar nu ştia ce se petrecea acolo? Pe toţi dracii, el nu pusese niciodată piciorul în acel stabiliment, dar lucrurile pe care i le povestise Micah erau mai mult

decât suficiente ca să-şi facă o imagine clară despre activităţile desfăşurate în spatele porţilor impunătoare.

Ceea ce nu însemna decât că ea nu avea idee în ce se băga. Iar gândul că un alt bărbat avea s-o atingă îi stârni un val de gânduri ucigaşe. Nici măcar nu voia să se gândească la motivele acelei excentricităţi.

— Dumnezeule mare, murmură el. Revino-ţi!

Ar fi trebuit să-l sune pe Pop sau pe Connor şi să le spună să se ocupe de situaţie, însă renunţă la fel de repede cum îi venise acest gând în minte. Nu era un puştan care dădea fuga să pârască, pentru numele lui Dumnezeu! Faith era o femeie în toată firea. Poate că făcea un experiment. Nu avea rost să o pună într-o situaţie jenantă trimiţându-l pe fratele ei să o recupereze dintr-un asemenea loc. Prin urmare, rolul salvatorului îi revenea lui. Nu o putea lăsa de izbelişte. Era o tânără delicată. Mult prea inocentă pentru ceea ce oferea „Casa" clienţilor săi. La dracu', ştiind cum îi era norocul, risca să devină o nenorocită de sclavă sexuală în acea noapte!

Acest gând îl propulsă din scaun. În doar câteva secunde ajunse la uşă. Introduse repede codurile de securitate înainte de a ieşi în parcare, la camionetă. Deschise telefonul şi tastă numărul lui Micah. Blestematul acela de club era exclusivist, astfel că nu putea intra fără ajutorul lui, ba chiar era posibil să nu intre deloc! Dar avea să facă pe dracu-n patru ca să reuşească.

Încercă la numărul de acasă al lui Micah şi apoi pe telefonul mobil, însă fără succes. Mormăind nervos, apăsă pe acceleraţie şi se îndreptă spre casă. Câteva minute mai târziu, când ajunse, văzu camioneta lui Micah parcată în faţa blocului, însă maşina lui Faith lipsea. Se repezi în goană spre uşa lui Micah, bătu tare şi aşteptă. Pentru că nu se auzi nicio mişcare, lovi cu şi mai multă putere. Peste câteva secunde, uşa se deschise, iar Micah apăru în prag purtând un prosop în jurul taliei. Se încruntă la colegul său.

— Ar fi bine să merite, Montgomery. Înainte ca Gray să apuce să răspundă, dinăuntru se auzi o voce de femeie

care îl întreba pe Micah cine era. El se întoarse şi ridică o mână. Doar un minut, iubito. Gray oftă. Faptul că-l întrerupea pe Micah în timpul unei partide de sex nu putea fi atât de ieşit din comun, ţinând cont că tipul era în fiecare zi cu câte o fată. Nu avea timp de prostia asta. Micah se răsuci cu o căutătură feroce. Aşa, ce dracu' vrei?

— Vreau să mă ajuţi să intru în „Casă", sau cum naiba se cheamă locul ăla.

Micah clipi de câteva ori. Gura i se deschise şi o expresie de neîncredere îi apăru pe faţă.

— Ai venit până aici la ora unsprezece noaptea pentru că ai o mâncărime şi vrei să te scarpini?

— Nu eu, prostule. Se pare că Faith are programare acolo. Chiar acum!

Expresia lui Micah se schimbă instantaneu de la enervare la interes.

— Uau! Stai puţin. Faith se duce la „Casă"?

— Asta încerc să-ţi spun, zise Gray nerăbdător. Crezi că poţi să mă bagi înăuntru?

Micah ignoră întrebarea şi scutură din cap confuz.

— Ce dracu' poate să caute acolo? Nu e un loc pentru o fată ca ea. Gray dădu din umeri şi oftă frustrat. Bine, bine, fii atent, continuă celălalt. Lasă-mă să mă îmbrac. Mă duc acolo să văd ce naiba se întâmplă.

— Nu. Micah se uită la el surprins. Mă duc eu. Doar ajută-mă să intru, spuse Gray pe un ton răspicat, în plus, ai companie. O să mă ocup eu de Faith.

Micah se uită la el prelung, cu o privire bănuitoare. Se încruntă.

— Ce dracu' se întâmplă între tine şi Faith?

Gray oftă. Pierdeau timp preţios.

— Nimic nu se întâmplă între mine şi Faith. Doar că am devenit îngrijorat când am aflat unde se duce. Nu cred că are idee în ce se bagă. Nu vreau să păţească ceva.

— Aici suntem de acord. Du-te acolo. Ştii unde e?

Poliţistul aprobă din cap.

— Bine, du-te. O să sun acolo şi o să aranjez ca să intri. Sunt prieten bun cu patronul.

Gray se întoarse pe călcâie fără să răspundă şi se grăbi înapoi spre maşină. Se simţea cam aiurea că făcea o asemenea tevatură şi că apelase intempestiv la Micah, dar nu putea suporta ideea că Faith era implicată în aşa ceva.

Capitolul 14

Faith opri maşina în dreptul porţii care păzea aleea ce ducea la casa mare care se contura pe deal. Când văzu cutia interfonului, deschise geamul, se aplecă şi apăsă pe buton.

— Cu ce vă pot ajuta? întrebă o voce politicoasă.

Ea respiră emoţionată.

— Am o programare. Numele meu e Faith Malone.

— Vă rog să intraţi, domnişoară Malone.

Poarta se deschise încet, iar ea porni înainte, accelerând pe alee până văzu o parcare dosită, ce nu se observa de la intrare. Un zid mare acoperit cu iederă o separa de pajiştea din faţă. Conduse într-acolo şi parcă lângă un Mercedes. Ieşi din maşină şi cercetă zona plină de automobile foarte scumpe, după care se uită la Honda ei Acord.

„Ce fel de oameni se adună aici? Oare cu toţii sunt tipul de indivizi bogaţi, plictisiţi, în căutare de aventuri ieftine?”

— Gata cu generalizările radicale! bombăni ea în timp ce se îndrepta spre intrarea somptuoasă.

Înainte să apuce inelul masiv şi să bată, uşa se deschise şi în prag apăru un bărbat frumos şi îmbrăcat elegant. Bine, nu doar frumos, ci foarte frumos.

— Trebuie să fii Faith, spuse el zâmbind larg şi întinzându-i mâna. Eu sunt Damon.

Ea îi strânse mâna şi îi răspunse la zâmbet, simţind că tensiunea începea să i se risipească.

— Îmi pare bine să te întâlnesc. Mă simt ca şi cum te-aş cunoaşte după toate e-mailurile pe care ni le-am scris în ultima săptămână.

El chicoti şi îi făcu semn să poftească înăuntru.

— Te rog, intră. Foaierul era decorat cu gust, iar atmosfera era călduroasă şi primitoare datorită iluminatului difuz. Damon o ajunse din urmă şi îi puse o mână pe umăr. Vino pe aici. Prima noastră oprire va fi în salon, unde poţi să te relaxezi şi să bei ceva.

O conduse într-o încăpere de dimensiuni mai mici. Interiorul avea un aspect clasic, însă părea confortabil. Un covor mare, oriental, se întindea de-a lungul podelei lustruite până la o canapea din piele cafenie. În dreapta erau două fotolii masive, de genul celor care te înghiţeau cu totul când te aşezai.

— Ia loc. Vrei un pahar cu vin? Faith dădu aprobator din cap şi se îndreptă spre unul dintre fotoliile ispititoare. Apropo, îmi place foarte mult ce ai ales să porţi.

Ea se întoarse, iar obrajii începură să o ardă în timp ce observă că privirea lui o măsura din cap până spre picioarele fără ciorapi. Damon, schiţând un surâs, se duse la perete şi apăsă un buton.

Faith privi în jos, la fusta mulată care se termina cu câţiva centimetri mai sus de genunchi. Pantofii erau de-a dreptul spectaculoşi. Îi cumpărase într-un moment de slăbiciune şi dăduse o mulţime de bani pe ei, însă o făceau să se simtă sexy, energică şi puţintel rea. Bine, foarte rea! Rânjind uşor, se cufundă în fotoliul din piele moale şi se strădui să se relaxeze.

Câteva secunde mai târziu, după ce Damon se aşeză pe canapeaua amplasată vizavi de fotolii, uşa se deschise şi intră un bărbat desprins parcă dintr-un film englezesc plictisitor. Se aplecă şi, de pe tava pe care o purta cu solemnitate, îi oferi un pahar înalt de cristal. Tânăra femeie se uită zâmbind la majordomul impecabil. Era doar puţin dezamăgită că nu avea accent englezesc.

Luă paharul, îl ridică spre nas şi inhală aroma vinului. Majordomul îi oferi lui Damon al doilea pahar, apoi înclină din cap spre Faith şi ieşi din încăpere.

— Cred că majoritatea clienţilor voştri sunt foarte bogaţi, remarcă ea, înainte de a sorbi din vin.

— Totul ţine de aparenţe, râse el. Dacă vrei să atragi

clientela potrivită, trebuie să fii la nivelul ei.

— Cel puţin hainele tale sunt, observă ea privind cămaşa din mătase scumpă şi pantalonii de firmă.

— Te simţi confortabil aici?

Faith clipi când el schimbă brusc subiectul. După o clipă de reflecţie, îşi dădu seama că nu mai era la fel de neliniştită pe cât fusese la început. Dar probabil că aceasta era şi ideea, să-l ameţească cu băutură pe potenţialul membru până când acesta era prea relaxat ca să-şi mai facă griji în legătură cu situaţia în care se băga. La acel gând îi scăpă un chicotit. Damon o privi amuzat.

— Eşti la fel de încântătoare în carne şi oase aşa cum ai fost la telefon şi în e-mailuri. Mă aşteptam să fiu dezamăgit. Mă bucur că nu sunt.

Faith simţi cum i se încingeau obrajii. El se aplecă şi puse paharul pe măsuţa de cafea din mahon.

— „Casa” e împărţită pe două niveluri. La parter au loc întâlnirile de socializare. Ne place să menţinem o atmosferă relaxată şi destinsă. Camerele sunt destinate clienţilor ca să stea de vorbă şi să se cunoască. Pe de altă parte, etajul este guvernat de reguli stricte. Faith duse paharul la gură şi sorbi prelung din vin. Simţi fluturaşi în stomac în timp ce asculta. Era real. Chiar era acolo, pe cale să se arunce cu capul înainte în… ce? Nici măcar nu ştia sigur. La etaj se petrece cu adevărat acţiunea, ca să zic aşa. Există o varietate de camere. Unele dintre ele sunt private. Altele sunt deschise publicului. Este o cameră principală, destul de mare, unde spaţiul e împărţit în două secţiuni distincte. Aceea e zona comună, unde vei găsi o multitudine de activităţi concentrate într-un singur loc. Unii dintre clienţii noştri preferă să vadă şi să fie văzuţi, alţii însă vor şi pretind intimitate. Noi le oferim pe amândouă.

Faith se aplecă înainte, interesată şi extrem de curioasă.

— Şi ce se întâmplă în locurile acelea publice?

Damon zâmbi.

— Totul şi orice. Trebuie să fii pregătită pentru orice.

„Casa” este un loc în care inhibiţiile nu-şi au rostul. Când păşeşti dincolo de uşa noastră, eşti liberă să devii o cu totul altă persoană sau, cum cred că e cazul tău, să fii aşa cum eşti de fapt. Nimeni nu e judecat aici. Suntem foarte deschişi şi acceptăm orice stil de viaţă.

— Şi condiţiile de admitere în club? Ai spus că sunt foarte stricte. Asta înseamnă probabil că membrii sunt urmăriţi şi că „activităţile” sunt monitorizate, ca măsură de siguranţă.

— O întrebare excelentă, spuse Damon, iar în ochi îi licări o scânteie de aprobare. Membrii noştri trec printr-un proces de monitorizare destul de strict. În plus, verificăm trecutul fiecăruia. Nu este acceptată nicio persoană care are cazier, indiferent de tipul condamnării. Toate încăperile sunt supravegheate de personalul nostru. În cazul zonelor publice, oamenii noştri sunt prezenţi. Cât despre membrii care preferă intimitatea, ei bine, nu au parte de o intimitate deplină, deoarece avem camere de luat vederi instalate peste tot, iar un angajat îi monitorizează îndeaproape în permanenţă. Nu numai că oferim un mediu în care membrii noştri să-şi ducă la îndeplinire fanteziile şi preferinţele, dar garantăm siguranţa absolută a fiecărui participant.

Ea îl privi uimită.

— Garanţiile mi se par cam multe.

— Da, dar suntem sută la sută dedicaţi misiunii de a ne ţine acest angajament. Nu ezităm să intervenim dacă simţim că situaţia este nesigură pentru unul sau mai mulţi dintre membrii noştri. Faith era impresionată de atitudinea lui autoritară şi încrezătoare. După acea discuţie nu se mai simţea ca o ciudată care se furişa într-un sex-club obscur pentru a se bucura de fiori ieftini. Eşti pregătită pentru tur? întrebă el.

— Da. Da, cred că sunt, spuse ea aşezându-şi paharul pe măsuţă.

Capitolul 15

Bărbatul se ridică şi îi oferi mâna. Ea o acceptă şi-l lăsă să o ajute, întrucât nu-i era uşor să se extragă din

fotoliul moale. Picioarele îi tremurau şi se chinuia să-şi ţină genunchii ţepeni ca să nu se lovească unul de altul, îşi dădu seama că nu mai era neliniştită, ci încântată.

Şi intrigată. Şi mai ales excitată.

— O să fiu cu tine la fiecare pas. Dacă ai nedumeriri sau îngrijorări, o să fiu mai mult decât încântat să-ţi răspund.

— Bine, atunci sunt gata, zâmbi ea.

Damon o luă de mână, i-o puse sub braţ şi o conduse afară din salon.

— Mai întâi o să dăm un tur prin camerele de socializare de la parter. Aşa o să-ţi poţi face o idee în privinţa stilului extrem de relaxat de aici. Nimeni nu se aşteaptă să interacţionezi sau să saluţi, aşa că, dacă nu vrei, poţi să nu o faci. Toţi cei prezenţi aici sunt obişnuiţi cu privirile circumspecte.

Faith îi strânse braţul, făcându-l să se oprească şi să-i arunce o privire întrebătoare.

— Apreciez foarte mult tot ce-ai făcut ca să mă linişteşti. Dacă faci asta cu toţi membrii, atunci înţeleg de ce clubul are un succes aşa de mare.

El zâmbi şi o bătu afectuos pe mână.

— Sper să găseşti ceea ce cauţi.

„Şi eu la fel”, îşi spuse ea.

Intrară într-o cameră mare, unde stăteau de vorbă câteva persoane. Era o atmosferă festivă, însă nu de petrecere gălăgioasă, ci mai curând de cocteil şic. În fundal se auzea muzică de pian, cu efect liniştitor, iar un ospătar se plimba printre participanţi şi servea pahare cu vin şi apetitive. Câţiva dintre cei prezenţi îşi întoarseră privirile şi îi zâmbiră lui Damon, dar niciunul nu se apropie de acesta.

— Asta e camera principală de întâlnire. De aici, oamenii pleacă acasă ori urcă la etaj pentru alte treburi. Nu este mereu vorba numai de sex sau de joacă. Mulţi dintre membrii noştri vin aici doar ca să-i întâlnească pe alţii asemenea lor şi ca să-şi petreacă serile într-un mod plăcut.

Timp de câteva momente, dădură un ocol prin încăpere, iar Faith încercă din răsputeri să nu-i studieze pe ceilalţi; totuşi, nu putu rezista să nu arunce câteva priviri pe furiş.

Era o adunătură interesantă. Unii erau îmbrăcaţi la patru ace, alţii adoptaseră o ţinută mai lejeră, cu blugi, tricou şi pantofi sport. Ea era încântată că optase pentru un compromis între stilul prea lejer şi cel pedant. Spre satisfacţia ei, costumele din piele în stil klingonian erau absente, deşi se aşteptase să le întâlnească din abundenţă. Spre surpriza ei şi mai mare, cei prezenţi arătau ca nişte oameni obişnuiţi. Crezuse că va întâlni replici ale ciudăţeniilor pe care le găsise în timp ce navigase pe internet, dar în mod cert astfel de exemplare nu se aflau acolo.

Damon o atinse uşor, aducând-o cu picioarele pe pământ.

— Eşti gata să mergem mai departe?

Ea încuviinţă din cap şi se lăsă condusă către o altă încăpere, mai intimă. Majoritatea oamenilor de acolo stăteau aşezaţi în grupuri mici, apropiate. Doi bărbaţi şedeau pe o canapea, iar o femeie era cocoţată în poala unuia din ei şi participa la discuţie. Al doilea bărbat îşi trecea mâna în sus şi în jos pe piciorul ei, în timp ce mâinile celuilalt se odihneau pe şoldurile voluptuoase.

Obrajii lui Faith se înroşiră din nou. Era evident că femeia se bucura de atenţia ambilor bărbaţi. Zâmbetul de pe buzele perfect conturate îi oglindea satisfacţia. Privirea lui Faith era atât de atrasă de scena din faţa ei, încât cu greu reuşi să-şi îndrepte ochii spre ceilalţi ocupanţi ai camerei.

Un bărbat solid, aflat la câţiva metri distanţă, se întoarse spre ei, iar la vederea lui Damon zâmbi larg. Îi salută cu mâna şi le făcu semn să se apropie. Când Damon o luă înainte, Faith intră în panică, însă el îi adresă un zâmbet liniştitor, murmurând:

— E în regulă.

Merseră împreună spre bărbatul care o studia pe

Faith cu un interes vădit. Era mai în vârstă. Nu bătrân, dar mai în vârstă decât ea. Îi dădu în jur de patruzeci de ani.

— Damon, mă bucur să te văd.

— Plăcerea e de partea mea. Faith, vreau să ţi-l prezint pe Tony. Tony, ea e Faith. Este oaspetele meu special în noaptea asta.

Faith simţi un fior când Tony o măsură din cap până în picioare, după care îi întinse mâna încet.

— Îmi pare bine să te cunosc, Faith. Când îşi strecură mâna în palma lui, în loc să i-o strângă protocolar, Tony i-o ridică şi îi sărută dosul palmei, provocându-i inevitabila îmbujorare. Bărbatul chicoti încântat când îi eliberă mâna. Ador o femeie care roşeşte.

— Nu te mai reţinem, i se adresă Damon. Trebuie să continui turul.

— Mi-a făcut plăcere, Faith. Sper să te revăd, îi zise Tony cu voce joasă.

Invitaţia ostentativă îi făcu pielea de găină. Crispată din cauza anxietăţii, fu recunoscătoare când ghidul o trase de acolo. Degetele ei se strânseră puţin mai tare în jurul braţului lui Damon în timp ce acesta o conduse spre scară. Pe drum trecură pe lângă alte două camere unde cei prezenţi erau împărţiţi în grupuri mai mici şi vorbeau.

— Eşti gata? întrebă el când ajunseră la prima treaptă.

Ea trase adânc aer în piept şi încercă să-şi liniştească fluturaşii din stomac.

— Gata.

Când ajunseră sus, Faith constată cu surprindere că uşa era închisă. Damon se întinse spre clanţă.

— Pereţii de aici sunt capitonaţi. Ca să împiedice orice distragere a atenţiei.

Când deschise uşa, murmurul de voci ajunse la urechile ei. Se strădui să audă mai mult în timp ce străbăteau coridorul. Trecură pe lângă câteva uşi închise, însă Damon nu făcu niciun gest pentru a le deschide. Probabil că erau încăperile intime de care vorbise. Ar fi dat orice să ştie ce se întâmpla în spatele acelor uşi.

În scurtă vreme, alte sunete îi gâdilară urechea. Sunete curioase. Gemete, câteva răsuflări grele, plesnete. Acestea se tot intensificară până când Damon se opri în pragul unei camere mari împărţite în mai multe secţiuni prin modul de amplasare a mobilierului. Decorul era şi el diferit, în funcţie de segment.

Înăuntru erau câţiva membri de ambele sexe, unii dezbrăcaţi, alţii nu, unii adânciţi în îmbrăţişări pasionale, alţii în poziţii al căror sens ea nu-l pricepea.

Damon păru să îşi dea seama că avea nevoie de timp; imaginile veneau prea tare şi prea rapid ca să le poată asimila în voie.

— Hai să începem din dreapta, zise el. O să dăm un ocol.

Ghidul se apropie când un bărbat îi atinse mâna şi se aplecă să-i şoptească ceva. Se părea că era unul dintre angajaţi, deşi nu putea fi sigură. Damon se încruntă şi puse o mână pe spatele ei.

— E un telefon la care trebuie să răspund. Nu lipsesc decât o clipă. Joseph o să stea cu tine aici până mă întorc.

Îi strânse mâna, apoi se îndepărtă pe hol. Joseph rămase atent lângă ea în timp ce privirea ei scruta camera. Erau atât de multe lucruri acolo, încât abia dacă reuşea să le perceapă. Imediat în dreapta ei, de unde Damon intenţiona să înceapă turul, doi bărbaţi erau cuprinşi într-o îmbrăţişare pasională pe un pat de scânduri care-i amintea de dormitoarele tipic japoneze. Deşi se sărutau nebuneşte, grăbit, înflăcărat, îşi scoteau hainele cu mişcări încete, măsurate. Când îşi dădu seama cât de intens se holba, îşi îndreptă privirea în altă parte, ruşinată de interesul vădit pe care-l manifestase.

— E în regulă, îi şopti Joseph la ureche. Nimeni din încăperile comune nu se supără dacă e privit. Mulţi dintre clienţii noştri obişnuiţi asistă la astfel de scene. Voyeurismul este o plăcere sexuală legitimă.

O senzaţie de căldură i se strecură pe gât şi îi arse urechile. Cuvântul voyeur sunase urât, ba de-a dreptul dezgustător. Joseph îi zâmbi cu blândeţe, ca şi cum i-ar fi

înţeles disconfortul. Dar, deşi avea remuşcări pentru privirea cercetătoare aruncată celor doi bărbaţi, se uită din nou la ei. Vederea unui cuplu masculin într-o asemenea îmbrăţişare erotică o fascina. Ochii ei se măriră şi mai mult când unul din parteneri îi coborî pantalonii celuilalt eliberându-i penisul erect.

Buzele ei se deschiseră din cauza şocului şi a respiraţiei precipitate. În clipa în care primul bărbat îşi trecu buzele uşor peste membrul celuilalt, pulsul i-o luă la goană. Priveliştea ar fi trebuit să-i creeze repulsie. Ceva spunea că aşa trebuia să se întâmple, dar la fel de rapid îndepărtă acea idee absurdă. Ochii bărbatului se mutară asupra ei şi pentru o clipă privirile lor se întâlniră. Trebuia să se uite în altă parte, dar pur şi simplu nu putea face asta. Un zâmbet uşor, intim, apăru pe faţa lui în timp ce îşi plimba gura în sus şi în jos pe membrul partenerului său. Necunoscutul îi făcu lasciv cu ochiul, iar Faith îi răspunse aidoma, certându-se imediat pentru îndrăzneală.

Tresări când Damon o atinse pe braţ. Nici nu-şi dăduse seama că se întorsese.

— Îmi cer scuze. A trebuit să răspund unui telefon de la unul dintre membrii noştri. Eşti pregătită să continuăm?

Privirea ei se întoarse asupra celor doi bărbaţi care făceau dragoste pe patul dur, acoperit cu mătase, apoi aprobă din cap. În zona următoare erau două cupluri, unul pe o canapea, iar celălalt pe jos, înconjurat de perne. Femeia de pe canapea se lăsă pe spate, cu picioarele desfăcute în faţa bărbatului îngenuncheat. Capul lui se lăsă spre sexul ei, iar mâna ei îi cuprinse părul şi îl apropie şi mai mult de ea. Femeia de pe jos stătea în patru labe, iar bărbatul din spatele ei o pătrundea pasional.

— Schimb de parteneri, explică Damon cu voce joasă.

Faith se uită la el mirată.

— O, adică „swinging”?

— Poţi să-i spui şi aşa, zâmbi el. Îi cuprinse cotul în palmă, iar cu cealaltă mână arătă spre colţul camerei. Cred că următoarea scenă te-ar interesa mai mult.

Când privi într-acolo, gura i se uscă pe dată. O

femeie era ţintuită de pat, cu braţele întinse deasupra capului, legate de tăblia metalică. Ochii îi erau acoperiţi cu o eşarfă şi avea căluş. Un bărbat îi ţinea picioarele depărtate, cu gleznele sprijinite pe umerii lui, şi se împingea repetat în ea. În ciuda căluşului, Faith putea auzi gemetele ei de plăcere. Amestecate cu plesniturile corpului masculin pe pielea coapselor ei, sunau incredibil de erotic.

Simţi în stomac un fior care-i coborî între picioare şi îi tensionă clitorisul. Sfârcurile i se întăriră şi se transformară în două vârfuri încordate. Îşi petrecu braţele peste piept ca nimeni să nu-i vadă reacţia la spectacolul care se desfăşura în faţa ei.

Se uita fix şi nu-şi putea abate atenţia de la priveliştea şi sunetele cuplului. Clipi surprinsă când un alt bărbat se apropie cu o mână pe mădularul în erecţie. Primul se retrase din trupul partenerei sale, iar nou-venitul se aşeză între picioarele ei şi o pătrunse dintr-o zvâcnire. Celălalt începu să se joace cu sfârcurile ei, ciupindu-le între degete, apoi se aplecă şi le supse şi le muşcă în timp ce al doilea tip părea foarte hotărât să i-o tragă nebuneşte femeii care se zvârcolea de plăcere.

Ochii lui Faith erau lipiţi de frânghiile care strângeau încheieturile necunoscutei. Imaginându-se în aceeaşi postură, simţi cum în piept i se cuibărea o dorinţă ciudată.

— Îţi place asta, remarcă Damon încet. Faith aprobă din cap, nedorind să confirme cu voce tare. Atunci haide, mai am şi altceva să-ţi arăt.

Ea îl urmă, deşi nu prea îi venea să plece de lângă acel trio. Voia să vadă până la capăt. Până când bărbaţii se domoleau şi o eliberau pe femeie.

Se îndreptară spre partea din spate a încăperii. Faith întinse gâtul, dornică să-l vadă mai bine pe bărbatul care tocmai îşi împingea partenera în genunchi în faţa lui. Acesta duse mâna la fermoarul pantalonilor şi câteva secunde mai târziu îşi scoase mădularul. Cu mâna liberă apucă bărbia femeii şi îi dădu capul pe spate astfel încât gura să fie în dreptul lui.

— Deschide, comandă el.

Ea se supuse ascultătoare. Bărbatul îşi arcui şoldurile în faţă şi-şi introduse penisul adânc în gura ei ţinând-o în continuare de bărbie. Cu mâna cealaltă îi cuprinse ceafa, iar degetele i se agăţară de păr în timp ce se împingea în ea şi mai tare. Câteva secunde îndelungate nu se auzi alt sunet în afară de plescăitul ritmic din momentele în care şoldurile i se loveau de obrajii ei.

Pentru Faith, imaginea conta mai mult decât acţiunea în sine. Vedea un bărbat care preluase controlul asupra femeii. Nu era gălăgios sau nesuferit; îşi rostea comenzile încet, dar autoritatea din vocea lui îi trimitea fiori pe şira spinării.

Necunoscutul se trase înapoi brusc.

— Ridică-te, îi comandă partenerei sale.

Aceasta se ridică pe picioarele nesigure, iar sânii ei goi, se legănau în timp ce încerca să-şi recapete răsuflarea. Bărbatul se întinse spre o paletă din lemn de pe o masă din apropiere şi apoi îi făcu semn femeii. Faith o urmări ducându-se înspre un obiect din metal, căptuşit cu piele, având o formă ciudată. În mijloc avea o zonă scobită care-i aminti lui Faith de o şa întoarsă invers. Rolul acesteia deveni evident când femeia se aplecă, iar concavitatea îi cuprinse abdomenul. Cu picioarele sprijinite de suportul ca un „V” întors al leagănului, îşi ajustă rapid poziţia. Capul îi căzu în partea cealaltă, iar mâinile îi atârnau, însă apoi se agăţă de bază pentru a se echilibra.

Privirea lui Faith se mută asupra bărbatului, care veni în spatele femeii cu paşi înceţi şi măsuraţi. Degetele lui ţineau paleta din lemn care semăna cu beţele folosite pe vremuri pentru disciplinarea şcolarilor. Apucă fesele goale cu mâna, apoi le lovi cu paleta. Faith tresări când auzi zgomotul loviturii. Şi femeia făcu la fel, după care scoase un geamăt uşor când se lipi iarăşi de aparat.

— Nu scoţi niciun sunet, îi comandă el.

O lovi din nou, de data aceasta pe cealaltă jumătate a fundului. Sângele urcă vertiginos în capul lui Faith, iar

pulsul îi lovea tâmplele. Îşi strânse degetele tremurânde în pumni şi le ţinu de-o parte şi de alta a corpului.

Bărbatul continuă spectacolul de dominare, nelăsându-i timp vizitatoarei să-şi analizeze reacţia extremă. Era prea preocupată s-o savureze şi să trăiască emoţia neclară pe care o simţea.

— Spune-mi, ai vrea să încerci? se interesă Damon.

Capitolul 16

Faith se holbă la el surprinsă.

— Adică?

— Ai vrea să fii în locul ei? întrebă el arătând spre femeia care era plesnită. Dintre toate, se pare că cel mai mult eşti atrasă de această scenă. Te afli aici să-ţi explorezi dorinţele. Ce modalitate e mai bună decât experienţa directă?

— Se poate asta?

— Nu luăm decizii în numele membrilor noştri sau al posibililor membri. Ai venit aici ca să stabileşti dacă asta face parte din lucrurile pe care ţi le-ai dori. Eu nu vreau decât să te ajut la luarea deciziei. E ca atunci când testezi o maşină înainte s-o cumperi.

Ea râse. Nu se putea abţine. Ideea de a compara dezbrăcatul în faţa străinilor cu testarea unei maşini i se păru ridicolă. Dar apoi se uită la oamenii din preajmă. Nimeni nu părea să dea mare importanţă nudităţii. Ea era singura care se uita cu gura căscată, precum un copil într-un magazin de dulciuri.

— Ce să fac? şopti ea.

Doamne, oare putea face asta? Chiar voia s-o facă. Nu era nicio îndoială. Totuşi, simplul gând îi dădea o senzaţie de leşin. Damon îi atinse obrazul într-un gest liniştitor.

— O să fiu aici tot timpul. O să te ajut să te dezbraci şi o să stau lângă tine. Poţi să faci oricât de mult sau de puţin doreşti. Sunt aici ca să veghez, să mă asigur că nu eşti rănită şi că nimeni nu te va obliga să faci ceva ce nu

vrei. Acestea sunt singurele reguli. Orice altceva e permis.

Faith îşi înghiţi nodul din gât, închise ochii, apoi îi deschise din nou şi îl văzu uitându-se la ea. Încuviinţă din cap.

— Bine. Da. Vreau din tot sufletul.

— Bine, zâmbi el. Vezi, deja preiei controlul asupra dorinţelor tale.

Privirea lui Faith se plimbă din nou prin încăpere. Spre uşurarea ei, nimeni nu părea să-i dea vreo atenţie. Se temea că toată lumea avea să se oprească dintr-odată ca să o studieze.

Damon îi făcu un semn bărbatului, iar acesta se opri, atinse umărul femeii şi o ajută să se ridice. Spre surprinderea lui Faith, se aplecă şi o sărută înainte de a o lăsa să se îndepărteze.

— Nu deranjez, nu? întrebă ea ezitând.

Damon scutură din cap şi îşi puse ambele mâini pe umerii ei.

— O să te dezbrac acum. Eşti sigură că vrei să mergi mai departe?

„O, la naiba, te rog, te rog, nu vomita”, îşi spuse ea. Trase adânc aer în piept şi confirmă. Damon îşi coborî mâinile către talia ei.

— Întoarce-te, îi ordonă încet.

Faith se supuse, tremurând la auzul vocii ferme. Oare el ştia cât de mult o excita autoritatea? Bineînţeles. Fusese singurul ei confident în această călătorie, ceea ce era ciudat, ţinând cont că erau de fapt străini. Mai corect, erau deja prieteni virtuali, după toată corespondenţa pe care o purtaseră.

Un chicotit nervos îi gâdila gâtul, dar se strădui să-l reprime. Degetele lui îi desfăcură nasturele şi fermoarul fustei, care alunecă la podea. Faith nu se uită în jos. Nu voia s-o facă. Nu avea nicio dorinţă de a se vedea pe tocuri înalte, numai în lenjerie şi cămaşă.

— Întoarce-te, veni iarăşi porunca. Se roti lent, plecându-şi ochii. Bărbatul prinse marginile inferioare ale bluzei şi le ridică. Mâinile deasupra capului! Faith se

conformă, lăsându-l să-i scoată cămaşa. Închise ochii şi îşi încrucişă braţele în faţă ca să acopere cât de mult putea. Mâinile jos! Din nou, vocea lui îi trimise fiori în tot corpul. Îşi lăsă braţele pe lângă corp şi rămase în faţa lui numai în chiloţi şi sutien. Deschide ochii! Uită-te la mine, îi ceru Damon. Ea deschise mai întâi un ochi, apoi şi pe celălalt. În planul secund, bărbatul cu paleta o contempla cu interes. Eşti o femeie frumoasă, Faith. Acceptă asta. Nu fi ruşinată de acest lucru.

Trase bretelele sutienului până când acestea îi alunecară pe umeri. Se apropie de ea, întinse mâinile în spate şi îi desfăcu piesa de lenjerie, care căzu pe jos. Prima ei reacţie fu să se acopere cu mâinile, însă Damon o apucă de încheieturi.

— Nu. Simplul cuvânt o străfulgeră şi rămase aşteptând, cu genunchii tremurând. Dă-ţi jos pantofii, rosti el calm.

Şi-i scoase şi îi împinse cu degetul mare de la picior. Mâinile lui alunecară pe şoldurile ei, prinzându-i marginea din dantelă a chiloţilor. Încet şi metodic, trase în jos ţesătura până când căzu pe podea.

O, Doamne, era goală! Se simţea încinsă din cap până în picioare şi putea pune pariu că avea obrajii roşii ca para focului. Mâinile lui Damon reveniră pe şolduri, îi mângâiară uşor pielea şi urcară. Prinse în palme sânii cărnoşi şi îşi trecu degetele mari peste sfârcuri până când acestea se întăriră. Căldura umedă dintre picioarele ei se accentuă şi, mai mult ca orice, Faith ar fi vrut să-şi strecoare degetele pe clitoris ca să-şi potolească dorinţa arzătoare. El îi prinse mâna şi se întoarse spre bărbatul care stătea în spatele lui.

— E a ta, Brent.

Faith înghiţi în sec şi aşteptă comanda. Brent se încruntă în timp ce o studia. Îi simţi privirea atingându-i părţi ale corpului care deja o furnicau şi pulsau.

— Vino încoace, spuse el. Faith se apropie cu paşi ezitanţi. El îi arătă dispozitivul pe care stătuse femeia mai înainte. Burta jos, braţele în lateral, picioarele desfăcute şi

aliniate cu suporturile scaunului.

Ea îşi muşcă buza, dar se supuse, culcându-se pe leagănul cald din piele. Se aplecă înainte şi simţi mâinile lui Damon pe spate în timp ce o ajută să se poziţioneze.

— Dacă doreşti să se oprească, poţi să anunţi în orice clipă, îi zise el la ureche. Eu sunt aici.

Altă mână, nefamiliară, îi mângâie fesele. Simplul fapt că un străin o atingea atât de intim ar fi trebuit să fie excitant. Deşi picioarele îi tremurau şi păreau de gelatină, contactul cu palma lui Brent nu-i trezi simţurile. Fără niciun avertisment însă, paleta îi atinse pielea cu o plesnitură zgomotoasă. Faith tresări speriată, apoi se încruntă. Îşi imaginase că va simţi o înţepătură, o senzaţie de biciuire, însă atingerea uşoară a paletei fusese mai curând o mângâiere.

Paleta o lovi din nou, de data aceasta pe cealaltă parte a fundului, aţa cum i se întâmplase şi femeii de dinainte. Asta era tot? îşi simţea nervii întinşi la maximum de dorinţă. Voia… Nu, avea nevoie de ceva, deşi nu ştia exact ce. Mai mult, mai tare. Nu doar o atingere uşoară.

La următoarea plesnitură, lacrimile de dezamăgire îi umeziră ochii. Îşi săltă capul, pregătită să-i spună lui Damon să-l oprească pe Brent, când ochii îi rămaseră pironiţi la uşă. Îi scăpă un icnet care nu avea nicio legătură cu lovitura primită pe spate. În prag, cu privirea aţintită asupra ei, era Gray.

Capitolul 17

Gray stătea în cadrul uşii, cu braţele încrucişate şi o expresie feroce pe chip. Ce naiba căuta acolo? Pe Faith o cuprinse o senzaţie de groază când el continuă să se holbeze la ea, emanând o furie devastatoare. În cele din urmă, scutură din cap. Nu, nu avea de ce să se simtă ruşinată. Nu avea nici cea mai vagă idee despre motivul prezenţei lui şi nici nu-i păsa. Îl privi sfidătoare, hotărâtă să nu dea înapoi ruşinată.

Îşi lăsă capul în jos şi închise ochii dezamăgită când o

altă plesnitură îi aterizâ pe fese. Nu era real. Nimic nu era real. O lacrimă i se scurse pe obraz şi atinse podeaua. În mod clar totul era doar pentru spectacol, un show destinat mai mult observatorului decât participantului. Sau poate că pur şi simplu nu i se potrivea. Avea impresia că se apropiase foarte mult de ţintă. Pielea îi urla de nevoie. Se simţea nervoasă, neliniştită şi se săturase de tot.

Încă o dată îşi ridică privirea şi deschise gura ca să ceară oprirea experienţei, însă rămase blocată când îl văzu pe Gray la doar un metru distanţă, cu o promisiune stranie lucindu-i în ochi. Ce îi promitea?

Brent făcu un pas înapoi şi se apropie de Gray. Cu colţul ochiului, Faith îi zări pe cei doi bărbaţi discutând în şoaptă, după care poliţistul se întoarse spre Damon.

— Pot? întrebă el arătând spre paleta din mâna lui Brent.

— În niciun caz, veni răspunsul hotărât.

— Întreab-o pe ea, rosti Gray cu o voce de oţel. Întreab-o pe ea dacă vrea.

Ochii lui albaştri îi mângâiau faţa, o provocau, o muşcau. Doamne, chiar voia s-o plesnească? Corpul ei se trezi la viaţă, iar sângele i-o luă la goană prin vene ca un râu năvalnic. Înghiţi în sec, încercând să respire pe lângă limba tot mai grea.

Damon se uita când la ea, când la Gray cu o expresie întrebătoare.

— Faith? Vrei asta? El nu este un membru al clubului. O să fie condus afară. Nu trebuie decât să spui. Ea îşi linse buzele încercând disperată să găsească tupeul necesar pentru a merge atât de departe pe cât dorea. Într-un final, aprobă din cap. Nu, Faith, trebuie să aud. Spune-mi dacă vrei, insistă Damon.

— Da, spuse ea în şoaptă. Da, repetă mai tare. Te rog.

Glasul îi cedă şi îşi relaxă o clipă gâtul, pentru că legăturile care îi ţineau capul erau inconfortabile. Era nebună. Asta punea capac. Dar Brent nu o stârnea. De fapt, după cât de excitată fusese după ceea ce văzuse,

imediat ce Brent o atinsese devenise la fel de plată ca o cola veche de-o zi.

Ideea că Gray avea s-o atingă, s-o domine… Tremură şi simţi că se udă între picioare. O mână fermă îi cuprinse bărbia şi îi săltă capul. Întâlni ochii lui Gray şi clipi când el o pătrunse cu privirea.

— Rezişti, Faith? O provoca. Se încruntă indignată. Nu te juca, murmură el. Te duc unde vrei să ajungi, dar trebuie să-ţi doreşti să ajungi acolo. Se uită la ea încă o secundă înainte de a-i da drumul. Leagă-i mâinile, îi ordonă el lui Damon.

Tânăra femeie icni surprinsă şi vru să protesteze, dar îşi muşcă limba. Nu, asta era ceea ce-şi dorea. Şi ştia că Damon avea să oprească totul dacă se punea pe scâncit.

Damon se aplecă şi îi legă o încheietură de suportul leagănului cu o fâşie de piele. Apoi o prinse şi pe cealaltă.

— Şi gleznele, zise Gray.

Ea închise ochii, înnebunită de nerăbdare. Doamne, cât de vulnerabilă se simţea! Cu mâinile şi picioarele legate, cu fundul în aer şi cu zona intimă expusă în faţa tuturor. Iar acest lucru o stârnea mai mult ca orice experimentase vreodată.

Îi auzi paşii când se mişcă în jurul ei. Un deget îi urmări valea dintre fese şi se opri puţin mai sus de intrarea în vagin.

„Atinge-mă. O, te rog, atinge-mă”.

Dar el nu o făcu. Îşi retrase mâna, după care paleta o lovi într-o plesnitură usturătoare. Corpul ei sări înainte, iar ochii i se deschiseră din cauza şocului.

— Aşteaptă, murmură el în spate.

Fierbinţelii de la nivelul feselor îi luă curând locul o senzaţie neclară care i se răspândi violent prin tot trupul. Până să se poată lămuri, el o lovi din nou. Li scăpă un geamăt în timp ce arsura i se întindea pe piele. Din nou, paleta căzu. Pe o parte. Pe cealaltă. Corpul ei era de acum scăldat într-un fluviu de lumină fierbinte.

O plesnea strategic, niciodată nu atingea de două ori acelaşi punct. Faith îşi încordă trupul imobilizat şi aproape

izbucni în plâns din cauza dorinţei de a se elibera prin orgasm. Voia mai mult, tânjea după mai mult, şi totuşi nu era sigură că putea suporta mai mult. Ce se întâmpla cu ea? Zece lovituri? Douăsprezece? Pierduse şirul. Apoi nimic. Se lăsă tăcerea. Aerul rece îi învălui fesele. Scânci implorator.

— Te rog!

Bărbatul se aplecă deasupra ei. Îi putea simţi cămaşa pe umeri.

— Ce vrei, Faith? îi şopti el. Spune-mi ce vrei.

— Vreau orgasm, gâfâi ea.

Degetele lui îi atinseră vaginul. Imediat ce ajunseră în dreptul clitorisului, Faith se aprinse ca o torţă. Arcuindu-şi gâtul, ţipă în timp ce explozia îi zdruncină tot corpul. El continuă să o maseze şi să se joace până când ea îi strigă să se oprească. Se prăbuşi, muşchii i se destinseră şi rămase pe scaun, moale ca o cârpă.

Mâini blânde îi dezlegară încheieturile, iar când deschise ochii, îl văzu pe Damon uitându-se la ea întrebător.

— Eşti în regulă?

Ea încuviinţă din cap, nereuşind să scoată vreun sunet. Gray o cuprinse pe după umeri şi o ridică, ajutând-o să stea lângă el. Când îşi reveni în fire, văzu în ochii lui o combinaţie de confuzie, dorinţă şi furie.

— Îmbracă-te, mormăi el.

Damon îi dădu hainele, iar ea îşi puse bluza şi fusta fără să-şi mai dea osteneala cu lenjeria.

— Merge acasă, îl informă Gray pe reprezentantul clubului.

Damon ridică din sprâncene, aşteptând o confirmare din partea lui Faith. Aceasta, reprimându-şi un zâmbet, se aplecă şi îl sărută pe obraz.

— Mulţumesc, şopti ea. Cred că am găsit exact ceea ce voiam.

Capitolul 18

Gray o trase din încăpere pe holul întunecat. Imediat ce ajunseră departe de ochii iscoditori, o împinse în perete şi îi ridică mâinile deasupra capului, apăsându-şi buzele pe ale ei într-un sărut nestăpânit.

Corpul ei, încă nesigur după orgasmul exploziv, era pe cale să se prăbuşească. Bărbatul îi lăsă mâinile în jos şi îşi trecu palmele pe talia ei şi apoi mai sus, spre sâni.

— Am vrut să-i ating, spuse el răguşit. Am vrut să te ating peste tot.

Îi ridică bluza până ce mâinile îi găsiră sânii. Îi luă în palme şi îşi trecu degetele mari peste sfârcurile sensibile, după care se aplecă şi le supse. Genunchii ei cedară. Se agăţă de umerii lui, îşi încrucişă degetele pe ceafa lui şi îl trase mai aproape. Atmosfera din jur căpătă proprietăţi ciudate. Scântei luminoase şi jucăuşe păreau să stea suspendate în aer.

Fiecare nerv era încă tensionat de la orgasmul de mai devreme, iar gura care îi gusta sânii îi provoca un infern nebunesc prin tot corpul. Mâinile lui alunecară spre marginea fustei şi o ridicară, dezvelindu-i coapsele şi sexul. Îi supse un sfârc, după care îşi mută atenţia spre celălalt, jucându-se ritmic.

Îi depărtă coapsele cu mâna şi îşi strecură degetele între pliurile umede. Dubla senzaţie pe care o percepea atât dintre picioare, cât şi la sfârcuri o făcu să geamă. Gray îi eliberă sfârcul şi se uită în ochii ei în timp ce o pătrunse cu două degete. Degetul mare îi găsi clitorisul şi începu să-l frece.

— Haide, mârâi el. Mai dă-mi unul.

În timp ce degetele o penetrau tot mai adânc, un tremur incontrolabil îi cuprinse corpul. Pornea din străfundurile pântecelui şi radia în afară. Se tensionă până simţi că mai avea puţin şi exploda. În clipa următoare se produse deflagraţia, smulgându-i un ţipăt animalic. Gray îi căută curbura gâtului, o sărută şi îi muşcă pielea de după ureche. O săltă cu mâna liberă în timp ce cealaltă intra şi ieşea din ea. Faith închise ochii la revărsarea bruscă de plăcere. Era prea mult şi totuşi nu era destul.

— O, Doamne! gâfâi ea.

Se agăţă disperată de el în timp ce se agita pe valurile orgasmului. Bărbatul o sărută pasional, sălbatic, luându-i tot ce avea şi oferindu-i în schimb una dintre cele mai ameţitoare experienţe sexuale ale vieţii ei.

Când tremurul se diminuă, iar el îşi scoase mâna dintre picioarele ei, începu să scâncească. O lăsă în jos încet, până când picioarele îi atinseră podeaua. Privirea ei se îndreptă spre pantalonii lui. În umbrele holului nu putu distinge umflătura prin blugii închişi la culoare, dar o simţise mai devreme. Îşi coborî mâinile şi îi cuprinse penisul deja umflat.

— Arată-mi cum să te satisfac, îi ceru.

El ezită, apoi îşi puse o mână pe umărul ei. O împinse în jos, în genunchi, în timp ce se lupta cu nasturele şi fermoarul pantalonilor în cele din urmă, îşi strecură degetele înăuntru şi îşi scoase sexul. Un alt val de dorinţă i se năpusti prin vene. O prinse de păr şi îi luă ceafa în palmă. Cu cealaltă mână îşi ghidă sexul spre gura ei.

— Ia-l adânc, spuse cu voce groasă. Faith îşi deschise gura şi îl lăsă să se strecoare între buze. O, da, aşa, gâfâi el. Se împinse înainte, îşi scoase degetele din părul ei şi îşi propti ambele mâini pe perete. Ea îl gustă, curioasă, dorind să-i absoarbă aroma, esenţa, tot ceea ce-l făcea atât de puternic. Îi plăcură textura aspră a membrului şi capătul moale, catifelat, care se freca ritmic de limba ei.

Acolo, în hol, în văzul oricui ar fi trecut, el i-o trăgea în gură. Se afla pe o culme de pe care nu s-ar mai fi coborât niciodată. În viaţa ei nu mai trecuse printr-o experienţă atât de îmbătătoare şi de exaltantă.

Gray se împinse mai adânc, obligând-o să-şi relaxeze muşchii gâtului ca să-l poată cuprinde. Când îl trase mai aproape strângându-i în palme fesele musculoase, îşi înfipse degetele în părul ei şi o ţinu ferm în timp ce o pătrundea cu mişcări prelungi. Apoi îi luă faţa în mâini.

— Înghite. Tot.

Faith închise ochii în timp ce el se tensiona şi mai mult în gura ei. Mişcările lui deveniră din ce în ce mai

rapide, mai scurte şi mai brutale. Apoi se afundă până la capăt, cu picioarele şi fesele încordate sub palmele ei. Prima pulsaţie fierbinte o lovi adânc în gât, iar ea înghiţi repede ca să nu se înece. Gray se retrase puţin, apoi reveni pentru asaltul final, umplându-i gura cu mosc.

Mâinile lui se relaxară, dar continuă să o ţină de păr în timp ce se mişca înainte şi înapoi în gura ei. Gesturile lui, deşi adevărate mostre de forţă, aveau totuşi o notă deloc neglijabilă de blândeţe. O combinaţie ce crea dependenţă.

Se îndepărtă ezitant, îşi vârî penisul semierect în pantaloni şi se încheie. Ea rămase îngenuncheată, prea uimită, prea buimăcită ca să se ridice. Oricum, nu era sigură că avea puterea s-o facă. Bărbatul o apucă de braţe şi o trase în picioare.

— E timpul să plecăm de aici, spuse el morocănos.

O cuprinse cu mâna pe după talie şi o conduse spre trepte. Când ea se uită în urmă, îl văzu pe Damon în pragul uşii camerei principale. De cât timp stătea acolo? Văzuse totul? în mod ciudat, nu simţi nicio urmă de panică la acel gând.

Gray o grăbi în jos pe scară, apoi trecură pe lângă încăperile de socializare şi ieşiră pe uşa ce ducea în mica parcare. O rafală de aer rece şi umed îi biciui chipul scoţându-i aerul din plămâni. Nu că ar fi avut prea mult de dat. Abia când păşiră pe alee constată că nu-şi luase pantofii. Se opri, înăbuşindu-şi un hohot de râs.

— S-a întâmplat ceva? se interesă el privind-o chiorâş.

Faith îl studie mirată. Părea foarte nervos. Parcă nu era el.

— Pantofii mei, explică ea. I-am uitat. Trebuie să mă întorc.

— Nu te întorci acolo. Deschise gura ca să protesteze, dar el o făcu să tacă printr-o simplă privire. O să-ţi cumpăr altă pereche. Nu te întorci.

O parte din ea voia să-l trimită la dracu', dar altă parte, cea precaută şi inteligentă, o avertiză să nu întindă

coarda. Gray o împinse înainte, ţinând-o de cot, şi o ghidă între maşina ei şi camioneta lui, dar în loc să-i deschidă portiera ca să se urce la volan, o invită deloc ceremonios în camionetă, pe locul pasagerului.

— Urcă, îi comandă el.

— Şi maşina mea?

— Ţi-o aduc mai târziu. Urcă. O să te duc acasă.

Oftă resemnată, se aşeză şi închise portiera. Rămase neclintită, uitându-se în gol până când el ocoli maşina şi deschise portiera şoferului. Se strecură lângă ea şi introduse cheia în contact. Se uită la el cu coada ochiului, dar nu reuşi să realizeze contactul vizual. Gray ieşi cu spatele din parcare şi se îndreptă spre aleea lungă, cu privirea în faţă.

— Vrei să-mi spui ce s-a întâmplat? îl întrebă ea când ajunseră pe autostradă.

Drept răspuns auzi un mormăit. Nu voia să lase tăcerea să persiste, aşa că se răsuci către el.

— Nimic, bombăni în cele din urmă.

Pe faţa ei apăru o expresie de neîncredere.

— Nimic? încă pot simţi urmele pe care mi le-ai lăsat pe fund şi degetele tale în mine. Încă mai am gustul tău în gură.

El îi aruncă o privire surprinsă.

— Nu folosi cuvinte tari. Nu-ţi stă bine.

— De ce ai apărut acolo? De unde ai ştiut că voi fi acolo? Pentru că eu nu cred în coincidenţe. El se uită prin parbriz, cu maxilarele încleştate. Gray?

— Ţi-am văzut agenda, mormăi el.

— Asta nu explică de ce ai apărut acolo, de ce ai intrat, de ce…

— Bine, am prins ideea. Pe bune. Putem s-o lăsăm baltă?

Ea îşi supse obrajii până când buzele i se ţuguiară. Apoi, clătinând din cap, se întoarse cu spatele la el să se uite pe fereastră. Lumina Houstonului, din depărtare, se reflecta în geam şi umplea noaptea cu o strălucire difuză. Îşi imaginase toate astea? Pentru că în acea clipă totul

părea a fi rezultatul unor vise extrem de realiste. Vise plăcute, dacă tot veni vorba. Foarte, foarte plăcute.

Din păcate pentru ea, bărbatul din spatele acelor I vise o trata ca un coşmar. Ce naiba se întâmplase acolo? Şi care era problema lui Gray? Părea gelos, dar ea nu reprezenta nimic pentru el. Un sărut fugar nu-i dădea dreptul s-o plesnească la fund. Chiar dacă ea se bucurase de fiecare clipă.

— Ai nevoie de ajutor, murmură ea.

Genul de ajutor oferit pe canapeaua din piele a unui psihiatru.

Îşi puse fruntea pe geamul cald şi închise ochii. Cum naiba luaseră lucrurile o asemenea întorsătură? Nici măcar nu putea da vina pe el. De fapt, o salvase de la ceea ce urma să se transforme într-o dezamăgire totală.

De ce reacţionase la el şi nu la Brent? Pentru că simţea ceva pentru Gray.

Nu se prefăcea. Nu era un spectacol pentru ochii publicului. Brent nu făcuse altceva decât să se joace cu ea. Îi oferise doar iluzia dominării. Gray? Cu el era altă poveste. O poveste fascinantă, plină de seducţie. Una pe care i-ar fi plăcut să o urmărească în desfăşurare, şi încă deţinând rolul principal.

Nu ştia ce naiba se întâmpla cu el, dar aflase destul de multe în acea noapte. În special faptul că obiectul căutărilor sale frenetice se aflase tot timpul chiar sub nasul ei. Numele lui era Gray. Şi era mai mult decât capabil să-i satisfacă cele mai întunecate şi secrete dorinţe.

Când ajunseră în parcarea blocului, Faith nu ieşi imediat. Gray coborî, ocoli maşina şi îi deschise portiera, însă ea rămase acolo.

— Faith, zise el întinzându-i mâna. E timpul să te duci acasă.

Pieptul ei tresări când începu să râdă. Apoi se întoarse şi se uită la el.

— O să ignori tot ce s-a întâmplat?

Coborî, se aşeză faţă în faţă cu el şi îşi dădu capul pe

spate ca să-l privească în ochi.

— Gray, noi nu doar ne-am sărutat, ne-am pipăit şi gata. Cum nu obţinu nicio reacţie, continuă: A fost mai mult de atât, iar tu pretinzi că nu s-a întâmplat?

— Trebuie să mă duc să-ţi recuperez maşina, zise el, evitându-i cu obstinaţie privirea. Du-te înăuntru. Ne vedem mâine.

— Cum o să-mi aduci maşina? întrebă ea exasperată.

— Faith, te rog. Du-te înăuntru.

Învinsă, o luă spre intrare. Orice îl deranja nu avea să afle în noaptea aceea. Dar, la dracu', a doua zi trebuia să-i explice! învârti cheia în yală şi deschise uşa furioasă, dar o mână o atinse pe umăr când făcu primul pas. Se răsuci şi, văzându-l pe Gray, fu învăluită de o undă de speranţă.

— Am nevoie de chei, rosti el simplu.

Ea se încruntă, i le aruncă în piept şi, fără să mai aştepte ca el să le apuce, se întoarse pe călcâie şi îl lăsă în prag. Trânti uşa în spatele ei spumegând de nervi. Îşi puse mâinile în şold şi se îndreptă spre baie.

O baie lungă şi fierbinte era prima pe lista de priorităţi. Avea să sorteze mai târziu întâmplările acelei seri incredibile.

Capitolul 19

Gray se duse la apartamentul lui Micah încercând să-ţi stăpânească emoţiile. Nici măcar nu-şi putea explica modul în care reacţionase la nenorocitul acela de club. Habar n-avea ce demon îl posedase ca să sară calul cu Faith. Tot ce ştia era că ea îi pusese simţurile pe jar într-un fel în care nu o măi făcuse nicio altă femeie.

Niciodată nu şi-ar fi imaginat că ea va fi atât de receptivă. Intenţionase să-i dea o lecţie. Să-i dovedească că a fi plesnită peste fund nu era ceea ce dorea cu adevărat. Dumnezeu ştia că nu simţise nicio plăcere cu individul acela aşa-zis priceput. Se cutremură când îşi aminti cât de tare îi lovise fundul. Simţind că penisul i se întărea din nou, scoase un geamăt de furie.

Se aşteptase ca ei să nu-i placă, să-l implore să se oprească; atunci i-ar fi spus să se îmbrace şi să plece din locul acela şi să nu se mai întoarcă niciodată. În schimb, ea reacţionase nebuneşte, îşi dorise mai mult. Iar când o atinsese... Iisuse! Se eliberase imediat, iar sucul dulce al vaginului ei îi inundase mâna. Nu voia să se gândească la semnificaţia acestui lucru.

Bătu la uşa lui Micah ştiind că avea să fie înjurat din nou pentru că îl deranja. Câteva minute mai târziu, prietenul său deschise uşa cu o expresie de resemnare. Spre surpriza lui Gray, era îmbrăcat.

— Ai găsit-o pe Faith?

— Da, e acasă, zise Gray vârându-şi stingher mâinile în buzunare. Uite ce e, ştiu că probabil te întrerup din nou, dar am nevoie să mergi cu mine la nenorocitul ăla de club şi să aduci maşina lui Faith aici. A venit în camioneta mea.

— Nu mă deranjezi, am trimis-o acasă după ce ai venit prima oară. Gray ridică surprins o sprânceană. Faptul că mi-am imaginat-o pe Faith acolo mi-a risipit tot cheful, bombăni Micah. Stai să-mi iau portofelul şi te ajung din urmă.

Gray dădu aprobator din cap şi se întoarse la camionetă. Îi pierise cheful? Şi-ar fi dorit şi el să-i piară cheful atunci când o văzuse pe Faith aplecată, cu fundul în aer. În schimb, îi stârnise cele mai deocheate fantezii.

Câteva secunde mai târziu, Micah alergă spre el şi se strecură pe scaunul pasagerului. Tăcerea dintre ei nu dură prea mult.

— Ai de gând să-mi spui cum a fost?

Gray se uita în faţă, iar degetele i se albiră pe volan.

— Nu.

— Haide, omule. O să aflu eu mai târziu, oricum.

— Cred că dacă Faith şi-ar fi dorit ca tu să ştii ce treabă avea acolo ţi s-ar fi confesat, se încruntă poliţistul.

Micah se încruntă şi el.

— Nu-mi aduc aminte să ţi se fi confesat ţie, domnule Dau-buzna-o-iau-pe-sus-şi-o-scot-afară. Gray oftă. Micah avea dreptate, oricât de mult îl durea să o recunoască.

Uite ce e, nu vreau să ştiu decât dacă trebuie să caftesc pe cineva de acolo. Ea e bine?

O parte din iritarea lui Gray se diminuă când auzi tonul îngrijorat din vocea prietenului său.

— E bine. Am intervenit înainte să se întâmple ceva.

Micah clătină din cap.

— Nu ştiu ce-a apucat-o pe fata aia. Nu te-ai aştepta nici măcar să aibă habar despre clubul ăsta, darămite să-l viziteze.

Gray se întrebă cât de multe ştia Micah sau oricare dintre băieţii de la firmă, inclusiv Pop, despre Faith. Fata reprezenta o contradicţie, asta era sigur. Faţă de înger, dulce, inocentă şi foarte feminină, şi un corp care ar fi împins pe oricine în păcat. Dar nu asta îşi dorea orice bărbat? O femeie frumoasă şi timidă în public şi o fiară sexy în pat? Nu-i păsa ce voiau alţii, dar ştia că acest scenariu îi convenea de minune.

— Eşti prea tăcut, remarcă Micah. Ce dracu' s-a întâmplat acolo în seara asta?

— Nu prea sunt sigur, răspunse celălalt cu sinceritate.

Tăcerea căzu din nou peste ei. Gray văzu cu coada ochiului că Micah îl privea din când în când. Era doar o chestiune de timp până când avea să devină băgăcios, aşa cum făcuse şi Pop, mai mult sau mai puţin subtil.

— Deci, ce-i între tine şi Faith? întrebă Micah aparent detaşat.

Gray îşi încleştă maxilarele şi răsuflă zgomotos.

— Nu e nimic între noi…

— Rahat. Sunt sigur că Pop ţi-a ţinut predica despre grija pe care i-o poartă nu te aştepta să te dăscălesc şi eu. Faith e femeie în toată firea. Îmi place bătrânul, dar o tratează de parcă ar fi din sticlă. Este mult prea protector, şi îl înţeleg, ţinând cont de porcăriile pe care le-a avut ea de înfruntat în viaţă, dar fata e tare. Mult mai tare decât crede Pop. Deşi nu-mi place ideea că dă târcoale pe la „Casă", sunt convins că e foarte capabilă să-l aleagă pe tipul cu care se încurcă.

— Mersi pentru sprijin, zise Gray sec.

Micah ridică din umeri.

— Întrebam şi eu, doar atât. Oricum, Faith e trăsnet. N-o să găseşti o tipă mai bună. Numai un fătălău n-ar fi atras de ea, măcar puţin.

— Putem să terminăm cu sentimentalismele? Parc-ai fi o muiere.

— Hei, voiam numai să ştiu dacă o vrăjeşti. Dacă nu eşti interesat de ea, mă bag imediat pe fir.

— Sub nicio formă, bombăni Gray. Imediat ce vorbele îi ieşiră din gură, îşi dădu seama că picase în plasă. Celălalt izbucni în râs. Du-te naibii!

— Nu-ţi place când o femeie reuşeşte să-ţi sucească minţile? întrebă Micah printre hohote.

Gray strânse pleoapele enervat. Totul era o porcărie. Iar el nu avea deloc chef de glumele tâmpite ale lui Micah. Bine că era vineri. Se uită la ceas. Sau sâmbătă dimineaţă. Nu avea să se vadă cu Faith până luni. Dar chiar şi atunci, nu era sigur cum o putea privi în ochi.

— Am dat-o rău de tot în bară, mârâi el săgetându-şi prietenul cu o căutătură aspră.

— Sigur nu vrei să-mi spui ce s-a întâmplat acolo?

— Băgăciosule.

— Nu poţi condamna un om pentru că încearcă. Ghinionul meu că n-am vrut să trec pe la club în seara asta.

— Da, ar fi fost nemaipomenit, spuse Gray cu amărăciune. Faith n-ar mai fi putut de fericire să te vadă acolo.

— Bine că s-a bucurat să te vadă pe tine, rânji Micah răutăcios.

— Taci din gură, mormăi Gray. Hai s-o lăsăm baltă. Sper că Faith n-o să aibă chef să discutăm despre asta.

Capitolul 20

Ce femeie ciudată şi sucită putea fi dacă în momentul în care se trezise dimineaţa cu o uşoară durere în zona

feselor percepuse un fior de plăcere? Faith se dădu jos din pat, se întinse şi îşi încordă muşchii de probă. Simţi o furnicătură caldă în zona intimă la amintirea nopţii precedente. Ordinele ferme pe care i le dăduse Gray, modul în care o adusese la orgasm.

Îşi aminti fiecare plesnitură pe fund, cu echilibrul delicios dintre durere şi plăcere. Dar, mai mult de atât, îşi aminti că reacţia ei nu fusese doar la stimuli, ci la persoana lui Gray. Altfel, Brent ar fi reuşit s-o stârnească la fel de repede.

Căscă şi se îndreptă spre baie, unde deschise apa de la duş, dând jetul fierbinte la maximum. Zece minute mai târziu, ieşi cu un prosop în jurul capului, îmbrăcată într-un tricou şi în pantaloni scurţi. În timp ce se foia prin bucătărie, se gândi la dilema presantă pe care trebuia s-o înfrunte: Gray.

Nici dacă apuca o sută de ani nu avea să-i înţeleagă pe bărbaţi. Despre femei se spune că sunt nişte enigme, dar ei? Mare parte sunt nişte nenorociţi imposibil de mulţumit. O femeie cu sindrom premenstrual nici nu se compară cu un bărbat. În timp ce femeile au toane o dată pe lună, bărbaţii suferă de sindromul lor în fiecare zi.

El o voia. Putea citi asta în ochii lui, în limbajul corpului. Practic, nevoia de a o poseda urla în el. Se cutremură numai la gândul testosteronului care se ascundea în spatele acelor muşchi impresionanţi. Deci care era problema lui? De ce o respinsese de parcă era fiica lui Satan imediat după ceea ce se petrecuse pe holul clubului?

Îşi turnă un pahar cu suc de portocale şi se duse în sufragerie, unde se aruncă pe canapea. Se uită la telecomandă preţ de trei secunde înainte să se strâmbe şi să privească în altă parte. Nu avea chef de televizor. Voia să-şi stoarcă mintea ca să-şi dea seama ce se întâmpla între ea şi Gray. Ordinul lui de a sta departe de „Casă” ar fi trebuit s-o enerveze, dar nu putu să nu-i dea dreptate. În plus, nu avea nicio intenţie de a se mai întoarce vreodată acolo. De ce ar fi făcut-o, când găsise exact ceea ce voia?

După toate căutările, se lămurise care era obiectul dorinţelor ei. Din întâmplare, era vorba de un bărbat ursuz de un metru nouăzeci. Un bărbat pe care murea să-l guste din nou. Să-l simtă în gură. În corp. I se făcu pielea de găină, închise ochii şi îşi duse degetele între picioare.

În sfârşit. În sfârşit găsise un bărbat care era convingător. Puternic. Care nu se scuza. Un bărbat care nu cerea. Care lua ceea ce voia. Acum trebuia să-şi dea seama cum să-l îmbrobodească. Tocmai când începu să se mângâie, auzi o bătaie în uşă. Se aplecă repede în faţă ca să pună paharul pe măsuţa de cafea şi se ridică.

Pe drum îşi dădu seama că-şi ţinea răsuflarea, sperând că era Gray, dar când deschise, nu el se afla în prag. Era Damon. Damon de la club. Zâmbind, îi arătă pantofii pe care-i ţinea în mână.

— M-am gândit că poate îi vrei înapoi, spuse el. Ea roşi, apoi se bâlbâi şi într-un final îşi strânse buzele şi se rugă fierbinte ca un ciocan imens să cadă din cer şi să-l zdrobească. Pot să intru?

— Nu. Oripilată de faptul că se exprimase cu voce tare, îşi drese glasul. Adică, da Da, sigur. Făcu un pas înapoi şi deschise uşa mai larg. Îl conduse în sufragerie. Vrei să bei ceva? Suc sau apă?

El scutură din cap.

— Nu, nu stau mult. Faith se aşează pe canapea în timp ce el ocupă fotoliul de vizavi. Aşteptă, neştiind cum să pornească o conversaţie normală. Ce putea spune? „Ţi-a plăcut spectacolul? M-ai văzut când i-am supt-o lui Gray în hol, după ce m-a plesnit peste fund?” Simţind unda fierbinte care i se strecură în obraji, strânse din pleoape. Damon puse pantofii pe podea, iar sunetul o făcu să-şi ridice privirea. Am vrut să mă asigur că eşti bine.

În ochii lui se citea o îngrijorare autentică. Faith se relaxă puţin şi îi zâmbi uşor.

— A fost foarte frumos din partea ta, Damon, dar nu trebuia să-ţi faci griji pentru mine. Sau să vii până aici ca să-mi aduci pantofii. Deşi îi ador.

Se uită la ei cu afecţiune, bucuroasă că îi recuperase.

Damon chicoti.

— Măcar atâta lucru să fac şi eu. Am impresia că noaptea trecută nu a fost aşa cum ai vrut. Cel puţin, nu a mers aşa cum plănuisem.

Faith se foi pe canapea şi îşi frământă mâinile în poală.

— Nu, n-a fost cum mă aşteptam. Uitându-se direct în ochii lui căprui, continuă: Dar mă bucur că lucrurile s-au petrecut aşa. Mi-au demonstrat… mi-au demonstrat multe.

Refuză să intre în detalii, dar el părea să înţeleagă. Dădu din cap aprobator.

— Mi-am dat seama de asta. Trebuia să mă asigur însă.

Ea îşi mută din nou privirea asupra propriilor degete.

— Ai… ai văzut ce s-a întâmplat aseară?

Nu-şi dădea seama ce demon o împinsese să întrebe. Se uită la el cu coada ochiului şi îi observă zâmbetul fin.

— Cu asta mă ocup, să urmăresc ce se întâmplă, spuse el nonşalant. E treaba mea să veghez ca nimeni să nu păţească nimic rău.

— Şi ce părere ai avut?

— Este evident că nu-ţi era străin, murmură Damon după o clipă de gândire. Părea să ştie de ce aveai nevoie cu adevărat, în timp ce tu nu erai sigură. Ai reacţionat la gesturile lui, pe când Brent te-a lăsat rece. Ea trase aer în piept, surprinsă, dar vizitatorul urmă: Faith, văd o mulţime de oameni pe culmile pasiunii. În mod cert, tu nu erai aşa. Erai frustrată şi dezamăgită. Dacă bărbatul tău misterios nu venea atunci, eram pregătit să intervin. Se părea că nu era experienţa la care te aşteptaseşi sau pe care o voiai.

— Te-ai supăra dacă ţi-aş spune că nu mai vreau să mă întorc acolo?

— Nu, râse el. Cred că ai avea de furcă cu un bărbat foarte nervos dacă mai pui piciorul vreodată în club.

Îşi exprimă slab indignarea, dar ştiu că Damon avea dreptate. Gray şi-ar fi ieşit din minţi dacă s-ar mai fi aventurat vreodată la club. Pe de altă parte, dacă el ar fi reacţionat cum o făcuse prima oară… Un fior delicios îi

străbătu corpul la acel gând.

Damon se ridică şi îşi netezi pantalonii eleganţi, făcând-o să-i observe înfăţişarea pentru prima oară de când îl găsise pe neaşteptate în prag. Arăta ca un om cu bani. Era întruchiparea rafinamentului. Se părea că nu era doar un rol pe care îl juca pentru slujba de la club.

— Ar trebui să plec, zise el. Am vrut să-ţi aduc pantofii şi să văd ce faci după întâmplările prin care ai trecut noaptea trecută.

Se ridică la rândul ei şi zâmbi.

— Mersi, Damon. Apreciez.

— Să mă ţii la curent, da? Spune-mi cum merge căutarea.

— Aăă, bine, sigur. Am e-mailul tău.

Se aplecă să o sărute pe obraz, apoi se îndreptă spre ieşire. Faith închise uşa cu un oftat, după care se cuibări din nou pe canapea şi răsuflă ca un balon pe cale să se dezumfle. De ce nu se simţea atrasă de Damon? Părea destul de deschis la ceea ce îşi dorea ea. La naiba, o văzuse când o făcea cu un alt bărbat şi, dintr-un motiv inexplicabil, acel lucru nu o înspăimânta. O excita într-un mod ciudat. Poate era o obsedată sexual. Bine, nu chiar obsedată. Un act în public nu-i dădea statutul de nimfomană.

Ce o surprindea era reacţia pe i-o stârniseră diversele scene la care fusese martoră noaptea trecută. Văzuse lucruri care, pe bună dreptate, ar fi trebuit s-o oripileze. În schimb, urmărise totul cu uimire, pe nerăsuflate, descoperindu-şi nişte trăiri lăuntrice de care nu avusese cunoştinţă. Dar. Se ivi proverbialul „dar”. Nu era sigură că îşi dorea prea tare să le experimenteze. Adică nu ca la un spectacol de bâlci.

Clubul, deşi oferea multe lucruri, nu era exact ceea ce căuta. Îşi dorea să fie purtată într-o călătorie asemănătoare, dar voia ca aceasta să fie reală. Nu doar un show pentru public. Şi îşi dorea un bărbat care să-i cunoască şi să-i îndeplinească fiecare nevoie. Un bărbat precum Gray.

Indiferent cât se învârtea, mereu sfârşea înapoi în focarul gândurilor ei: Gray. I se părea incredibil de clar că era cel mai potrivit din atât de multe puncte de vedere. Rămânea o singură problemă: el nu părea să fie de acord. Se lupta din răsputeri cu atracţia pe care o simţea faţă de ea. De ce? Asta nu ştia, însă era hotărâtă să afle răspunsul.

Capitolul 21

Căutarea răspunsului se dovedi şi mai frustrantă decât îşi imaginase. Dacă Faith era hotărâtă să-l afle, Gray era şi mai hotărât s-o evite. Se înfiinţase la apartamentul lui la scurt timp după vizita lui Damon. El nu răspunsese la uşă, chiar dacă ea ştia al naibii de bine că era acasă. Era un laş.

Mai târziu, se dusese la Cattleman's ştiind că el trebuia să se întâlnească cu Micah şi cu ceilalţi. Însă când ajunsese acolo, Gray se închisese în carapace şi bombănise ceva despre o întâlnire de care uitase. Iar Micah o scrutase cu o privire intensă, arătându-i că era la curent cel puţin cu o parte din ce făcuse.

La naiba! Cel puţin aflase cum îi adusese Gray maşina înapoi. Măcar nu îl rugase pe Connor să-l însoţească. Asta ar fi fost îngrozitor. Faith alesese să rămână şi să bea câteva pahare cu Nathan, Connor şi Micah, altfel ar fi părut suspect dacă pleca pe urmele lui Gray. Micah n-o scăpase din ochi toată seara, ca şi cum ar fi încercat să absoarbă fiecare secret din capul ei. Nu ştiuse cum să iasă mai repede de acolo.

Ziua de duminică fusese aproape la fel. Se dusese la apartamentul lui Gray devreme, însă el o lăsase să stea în faţa uşii fără să-i deschidă. Îl văzuse ieşind la prânz şi fusese tentată să se ducă după el, dar îşi dăduse seama cât de exagerat ar fi părut. Avea să-l prindă la muncă. Nu o putea evita pentru totdeauna.

Luni dimineaţa se asigură că ajunse prima la serviciu. Puse în funcţiune filtrul de cafea, aranjă gogoşile şi îl aşteptă să-şi facă apariţia. El intră cu Micah, însă nu o privi în ochi. Micah fu mai mult decât fericit să ia o cană

de cafea şi să înfulece o gogoaşă, dar Gray se retrase la el în birou.

Afişând o expresie hotărâtă, îşi umplu cana cu băutura fierbinte, luă o gogoaşă şi se îndreptă spre biroul lui, jurându-şi că, dacă uşa era încuiată, avea să cheme pe cineva s-o spargă. Nu era încuiată, dar îi veni foarte greu să se descurce cu mâinile pline. În timp ce se chinuia s-o manevreze cu cotul, Gray îşi ridică privirea de la masa de lucru.

— Ce naiba încerci să faci, vrei să te arzi? exclamă el, grăbindu-se să-i ia cafeaua din degetele şovăielnice.

Faith îi trânti gogoaşa pe birou şi se încruntă la el.

— Am încercat să fiu drăguţă. Prietenoasă. Ştii tu, sociabilă. Ceea ce nu pot spune şi despre tine.

— Uite ce e, Faith, oftă el, ar fi de preferat dacă am uita ce s-a petrecut vineri noapte. Nici nu ştiu cum să-ţi spun cât de rău îmi pare că am sărit calul aşa.

Ea se încruntă şi îşi puse o mână în şold.

— Ei bine, mie nu.

— Nu ce? Bărbatul clipi derutat.

— Nu-mi pare rău, rosti ea printre dinţi. Îşi puse ambele mâini pe masă, aplecându-se până când ajunse la nivelul ochilor lui. Faptul că pretinzi că nu s-a întâmplat nu schimbă nimic. S-a întâmplat, Gray, şi vreau să vorbim despre asta. Nu pot uita.

El îi apucă bărbia.

— Faith, las-o baltă. Te rog. N-are niciun rost să readuci totul pe tapet. Am vrut să-ţi dau o lecţie. M-a scos din sărite să te văd la club. Eşti o fată extraordinară. Ţin enorm la tine şi sper foarte mult să nu te mai întorci acolo. Nu trebuia să-ţi placă.

Faith se înroşi atât de tare, încât capul mai avea puţin până să-i dea în clocot şi să explodeze. „Fată extraordinară. O lecţie. Ţin enorm la tine. Ce dracu’ este toată abureala asta?” încercă să vorbească, dar nu reuşi. Enervarea o împiedica să formuleze până şi o propoziţie incoerentă. Într-un final dădu din mâini, scoase un geamăt de neputinţă şi ieşi valvârtej din biroul lui. Micah se dădu

repede din calea ei când o văzu. Băiat deştept.

Când rămase singură, făcu un lucru care nu-i stătea în obicei: închise uşa, un semn clar pentru oricine să nu intre. Putea număra pe degetele de la o mână de câte ori recursese la un asemenea gest drastic de când era angajata lui Pop. De data aceasta era o situaţie care cerea măsuri drastice.

Aruncă gogoşile şi scurse cafeaua în chiuvetă, deşi nu era supărată şi pe ceilalţi. Dar trebuiau să-i îndure mânia în aceeaşi măsură ca bărbatul acela înfumurat. Când mânia i se mai risipi, se prăbuşi în scaunul rotativ cu ochii la tavan. Avea nevoie de o vacanţă. De o pauză. Ceva. Între mama ei care o făcea să-şi piardă minţile, incursiunea riscantă la sex-club şi Gray care o înnebunea, mai lipseau doar oamenii îmbrăcaţi în alb care să o lege într-o cămaşă de forţă şi să o ducă într-o încăpere cu pereţi capitonaţi.

Fuga nu era ceva ce o tentase vreodată. Toată viaţa se luptase, chiar dacă lupta însemnase să aibă de-a face cu o mamă incapabilă şi vicioasă. Nu, Faith nu renunţa uşor. Avea prea multă etică în gene. Singurul moment rând îi venise realmente să-şi ia lumea-n cap fusese când mama ei luase o supradoză, însă atunci Pop şi Connor o salvaseră.

Dar acum? Să scape de nebunia care pusese stăpânire pe viaţa ei în ultimele săptămâni era o idee foarte tentantă. Poate că ar fi trebuit să-i ceară lui Pop câteva zile libere. Ştia că el avea să accepte într-o clipită, pentru că nu-şi luase niciodată concediu.

— Termină cu exagerările, bombăni ea.

O vacanţă suna însă extrem de ispititor. Trebuia să se gândească serios la asta. Auzind o bătaie precaută în uşă, se întrebă care nebun risca să cadă victimă nervilor ei.

Nathan îşi vârî timid capul înăuntru şi o privi întrebător.

— ’neaţa, Faith. Eu, ăăă, am vrut să văd dacă eşti bine.

— Sindrom premenstrual, zise ea, ştiind că asta avea să-l pună pe fugă.

Şi avu dreptate. Nathan nu ştiu cum să o tulească mai repede. Faith chicoti când el închise uşa într-o nanosecundă. Bărbaţii erau aşa nişte fătălăi.

— Ce naiba ai făcut de-ai enervat-o aşa de tare, pe lângă teribila gafă de a-i întrerupe plăcerile hedoniste? se interesă Micah din spatele volanului. Tocmai se urcaseră în camionetă ca să se ducă într-o misiune. Întinse mâna în torpedou şi scoase un pachet de ţigări. Aprinse bricheta şi inhală adânc, închizând ochii pentru un scurt moment.

— Cred că nu te-ai lăsat încă, observă Gray.

— Ai de gând să-mi răspunzi la întrebare? Micah coborî geamul şi aruncă scrumul.

— O evit, şi se pare că acest lucru o scoate din minţi.

— Nu-mi pot da seama de ce, comentă Micah sec.

— E mai bine aşa.

Micah trase prelung din ţigară şi se uită trist la vârful ei aprins.

— Porcăriile astea o să mă omoare, dar am petrecut prea mulţi ani fumând la slujbă. E al dracului de greu să renunţ la obicei.

— De ce ai renunţat? întrebă Gray curios.

— La slujbă sau la ţigări? glumi celălalt.

Gray râse. Expresia prietenului său redeveni serioasă.

— Mă săturasem.

Pentru un moment, Gray putu jura că citise o tristeţe adâncă pe faţa lui Micah. Acesta aruncă ţigara pe fereastră şi se întinse imediat după alta. Degetele îi tremurau când bâjbâi după brichetă. Îşi dădu seama că la mijloc era mai mult decât faptul că „se săturase”, dar nu-i venea să insiste mai mult, iar Micah nu părea înclinat să dea explicaţii suplimentare. Merseră în linişte câteva minute înainte ca Micah să se întoarcă şi să-l privească.

— Nu o poţi evita la nesfârşit, să ştii. Şi, oricum, merită mai mult de atât.

Gray nu răspunse. Ce-ar fi putut spune?

Faith oftă când auzi că cineva bătea în uşa biroului. Pentru că nu răspunse, uşa se deschise, iar Nathan îşi

strecură capul prin deschizătură.

— E în regulă dacă intru? întrebă el.

— Pleci dacă spun nu?

— Ăăă, nu, am nevoie să-mi faci o favoare, zise el cu un zâmbet fermecător.

— Fie eşti foarte curajos, fie foarte prost, bombăni ea.

— Mama mi-a spus mereu că sunt cel mai deştept dintre copiii ei.

— Fraţii tăi sunt din cale-afară de proşti? replică ea pe un ton sec.

Nathan îşi luă o figură rănită şi îşi duse mâinile la piept. Veni agale şi se aşeză pe scaunul din faţa biroului încă ţinându-şi mâinile la piept, de parcă primise o lovitură mortală.

— Ce favoare? întrebă ea resemnată.

Spre surprinderea ei, Nathan se întunecă la faţă. Faith ridică o sprânceană, intrigată de reacţia lui.

— Eu, ăăă, mă întrebam dacă vrei să vii cu mine ca să-mi dau gaură în ureche, mormăi el.

— O faci până la urmă? Pe bune?

— Da, aşa cred. Îşi duse mâna la urechea stângă şi îşi freca lobul. Dar nu ştiu unde să merg. Cel puţin, nu vreau un loc în care să mă simt un prost.

— Ştiu eu locul potrivit, spuse ea întinzându-se spre telefon. Te duc la salonul meu de înfrumuseţare şi o rog pe Julie să-ţi facă asta. Fetele de acolo o să te adore.

— Fete? întrebă el vizibil revigorat.

— Da, este un loc pentru fete, râse ea.

În mod clar devenise interesat, dar apoi se încruntă.

— Nu spui la nimeni, da?

— Îmi rămâi dator, şi nu, n-o să spun la nimeni. Poate te programez şi la o şedinţă de bronzare, astfel încât chelia ta să fie la fel ca restul corpului.

Faith îşi plimbă privirea apreciativă peste braţele lui bronzate, apoi îi atinse afectuos scalpul. Nathan se încruntă.

— Sper că n-o să mă transformi într-un fătălău

metrosexual, nu?

— Nici gând. Îmi pare rău că nu te dai în vânt după tehnicile de relaxare. Julie face un masaj grozav.

— Masaj?

— Da, dar va trebui să te dezbraci, spuse ea muşcându-şi buza ca să nu izbucnească în râs.

— Sunt şi femei dezbrăcate acolo? Faith nu mai rezistă şi începu să râdă. Tu te dezbraci când te duci la masaj? continuă el ca şi cum tocmai îi venise ideea.

— De parcă ţi-aş spune.

— Hai, Faith. Dă-mi o speranţă.

— Vrei s-o sun pe Julie şi să-i spun să te programeze pentru un pachet complet?

— Nu sunt sigur, mormăi el. S-ar putea ca penisul meu să-mi aducă revocarea din liga bărbaţilor adevăraţi dacă se află.

Faith îşi dădu ochii peste cap.

— Cine să afle? Ai putea ajunge şi mai rău decât să te laşi mângâiat de o femeie superbă timp de o jumătate de oră.

— Superbă?

— Te-ai răzgândit, îl tachină ea.

— Juri că nu spui o vorbă nimănui?

Ea ridică două degete.

— Jur.

Capitolul 22

Se gândise toată noaptea. Ideea îi venise în timp ce stătea la salonul de înfrumuseţare cu Nathan şi, odată ce i se cuibărise în minte, no mai putuse alunga. Pusese la punct toate detaliile şi în mod cert avea să funcţioneze. Era perfect.

A doua zi aşteptă ca toată lumea să plece din birou astfel încât să se strecoare la Pop şi să ia cheia de la apartamentul lui Gray. Desigur, tocmai atunci se găsise şi Connor să aibă o întâlnire cu nişte clienţi în sala de şedinţe. Se uită la ceas ştiind că era presată de timp dacă

voia să intre în casa lui Gray înainte ca el să-şi încheie misiunea de pe teren.

Respiră uşurată când auzi voci pe hol. Câteva secunde mai târziu, Connor şi cei trei clienţi cu care se întâlnise trecură pe lângă biroul ei. Se foi în scaun până ce fratele ei se întoarse.

— Hei, zise el băgându-şi capul pe uşă. Nu trebuia să rămâi.

Ea zâmbi veselă.

— O, nu-i nicio problemă. Am câteva chestii de terminat. O să plec în câteva minute.

— Vrei să te aştept? se oferi el.

— Nu, te rog, du-te. Nathan şi Micah te aşteaptă la Cattleman's.

— Atunci ne vedem mâine.

Aşteptă până ce se asigură că plecase, după care se repezi în biroul lui Pop. Bâjbâi prin sertarul în care ţinea toate cheile de rezervă până când dădu de cea pe care era înscris numărul apartamentului lui Gray. Triumfătoare, o ascunse în palmă şi se duse înapoi în biroul ei ca să-şi ia geanta. Pe drum îşi scoase telefonul mobil şi apăsă numărul lui Micah.

— Hei, scumpo!

— Eşti cu Nathan? întrebă ea.

— Da, de ce?

— Nu-l lăsa să vadă că vorbeşti cu mine.

Tonul lui deveni serios.

— Ce se întâmplă?

— Am nevoie de-o favoare. O favoare fără întrebări.

— Ăă, bine.

— Poţi să scapi de Nathan şi să ne întâlnim la apartamentul lui Gray acum?

— Vin imediat, spuse el.

— Mulţumesc. Ne vedem acolo.

Închise telefonul recunoscătoare că-i satisfăcuse rugămintea fără să pună întrebări. Nu că nu l-ar fi măcinat curiozitatea, dar cel puţin nu şi-o manifestase de faţă cu Nathan. Conduse direct acasă şi parcă pe locul ei. Se uită

îngrijorată la locul de parcare al lui Gray, care era gol, şi speră ca el să rămână prins la treabă pentru încă o jumătate de oră, aşa cum trebuia.

Rămase în maşină, bătând darabana cu degetele pe volan până când îl văzu pe Micah parcând la câteva locuri mai încolo.

— Bună, păpuşă, ce se-ntâmplă? întrebă el cu un aer îngrijorat.

Îl luă de mână şi îl trase până la uşa lui Gray.

— Îţi spun când intrăm în apartamentul lui.

— O, intrare prin efracţie. Ştii să te distrezi, fato.

Ea râse. Zăpăcitul. Ridică în aer cheia când ajunseră în dreptul uşii.

— Nu e intrare prin efracţie dacă ai cheie.

— Ne furişăm. Şi mai bine. Peste câteva secunde, se strecurară în vestibulul întunecat, iar Micah închise uşa şi o încuie. Bine, păpuşă, am intrat. Acum ai de gând să-mi spui pentru ce risc să ajung la închisoare?

Ea înghiţi în sec şi se jucă agitată cu bareta genţii.

— Vreau să… să mă legi de patul lui Gray. Goală.

Se încordă aşteptând răspunsul lui Micah. Nu dură mult până îl văzu holbându-se la ea cu gura căscată.

— Cum? Stai puţin. Ce vrei să fac?

— M-ai auzit, bolborosi ea.

— O, Doamne. Îşi împinse în spate şuviţa de pe frunte şi rămase cu degetele înfipte în claia de păr dezordonat. Faith, scumpo, eşti sigură că ştii ce vrei să faci?

Ea se uită la ceas şi începu să intre în panică.

— Uite ce e, poţi să te joci de-a psihologul în timp ce mă legi de pat? Nu mai am timp. O să vină în curând şi aş prefera ca tu să nu fii aici.

— Este valabil şi pentru mine, bombăni Micah. Ia-o înainte.

Faith se opri în dreptul uşii deschise de la dormitor. Când se uită înăuntru, constată uşurată că patul era acelaşi model ca al ei. Sperase că Pop mobilase la fel toate apartamentele. Dacă patul lui Gray nu ar fi avut stâlpi în cele patru colţuri, ar fi trebuit să recurgă la nişte

improvizaţii. Îl conduse pe Micah înăuntru şi se întoarse cu faţa spre el.

— Ştiu că e ciudat, dar nu îl puteam ruga pe Nathan, îmi este mai mult ca un frate, ştii, cum e Connor. Dar tu… tu măcar mă priveşti ca pe o femeie, nu ca pe o surioară. Micah îşi ridică neconvingător o sprânceană. Te-am văzut când te uitai după fundul meu, adăugă ea. E bine să ştiu că măcar unul dintre băieţii mei mă găseşte atractivă, pe mine sau cel puţin fundul meu.

— Ei bine, recompensa pentru toată aventura asta va fi să te văd dezbrăcată, râse el. Pot să-mi şterg de pe listă măcar una dintre fantezii. Chicotind, Faith îşi dădu poşeta jos de pe umăr şi căută sfoara pe care o cumpărase cu o noapte în urmă. Io aruncă lui Micah, care o desfăcu când ea începu să se dezbrace. Ştii, dacă vrei să-i atragi atenţia, ceea ce presupun că e motivul din spatele întregii poveşti, ar mai fi şi alte moduri, mai puţin drastice, decât să te leg de patul lui. Faith îşi duse mâinile la spate ca să-şi desfacă sutienul. Stai să te ajut, se oferi el.

Îi desfăcu abil copcile în timp ce ea îşi ţinea cupele sutienului pe sâni.

— Spune-mi, Micah, dacă ai intra în dormitorul tău şi ai găsi o femeie legată de pat, la ce te-ai gândi?

— Că am fost un băiat foarte cuminte în viaţa anterioară?

Ea clătină din cap.

— O femeie legată, goală, care se oferă unui bărbat, transmite un semnal clar. Este a lui, iar el poate să-i facă tot ce vrea. El deţine controlul.

Ochii li se întâlniră, dându-i prilejul să observe excitarea masculină în stare pură. Da, Micah înţelegea perfect.

— Ce s-a întâmplat la club, Faith? întrebă el încet. Ce ai căutat acolo? Intensitatea privirii lui o făcu să tremure. În clipa următoare se urcă în pat şi lăsă sutienul să cadă pe podea. Îl simţea holbându-se şi avu o senzaţie de vulnerabilitate. Trase adânc aer în piept, se întinse spre chiloţi şi îi trase jos pe picioare. Îl văzu pe Micah stând în

picioare lângă ea, cu sfoara în mâini. În ochii lui era o flacără ciudată, ca şi cum ar fi văzut-o pentru prima oară. Ce s-a întâmplat la club? repetă el.

Întrebarea suna ca o comandă. O senzaţie reală, puternică, o furnică.

— M-am dus să caut ceva, şopti ea. Ceva ce voiam. L-am găsit pe Gray.

Micah îi luă o mână, io puse deasupra capului, făcu o buclă în jurul încheieturii şi o legă de tăblia patului.

— Şi ce cauţi? Vocea lui lină îi mângâie corpul şi îi îndepărtă sentimentul de vulnerabilitate, excitând-o. Îşi linse buzele în timp ce el ocoli patul ca să-i lege cealaltă mână. Aştept, spuse el după ce termină.

— Control, rosti ea simplu. Să fiu dominată de un bărbat.

Îl auzi pe Micah trăgând aer în piept. În tăcere, îi luă glezna şi i-o prinse de stâlpul patului.

— Mă surprinzi, Faith, zise el într-un final. Trase uşor, până când ambele picioare erau îndeajuns de depărtate unul de altul. Părţile intime erau expuse, iar acest gând o făcu să închidă ochii jenată. Micah nu putea să nu observe cât de excitată era. Faith, uită-te la mine, îi ordonă el.

Deschise ochii când el se apropie pe lateral. Îi putea vedea umflătura din blugi. Degetele lui, într-o atingere ca de pană, dansară peste buricul ei şi apoi mai sus, spre sâni. Îi cuprinse un sân în palmă şi îşi trecu arătătorul peste sfârcul tare. Începu să tremure şi se arcui. Ce naiba era cu ea?

— N-am ştiut că vrei un bărbat dominator, murmură el. Oricine ar înnebuni să aibă parte de o supunere atât de dulce. Îl privi neajutorată, confuză, excitată şi curioasă în legătură cu perspectiva care se reflecta în ochii lui negri. El se aplecă deasupra ei până când gura îi atinse buricul, pe care îl sărută şi îl învălui senzual cu limba. Fiorii tot mai intenşi o înnebuneau. Nu trebuie să rămâi aici, spuse el. Îşi plimbă mâna în jos pe abdomenul ei, pe pelvis, până când degetele îi ajunseră la cârlionţii dintre picioare. Ai putea

să vii cu mine. Pot să-ţi dau ce vrei, Faith.

Degetele lui se strecurară în locul umed, iar senzaţia de plăcere o făcu să ţipe. Era tentată. Atât de tentată să opteze pentru cea mai uşoară cale. Gray o evita. Bărbatul acesta, nu. Micah o voia, părea să-i înţeleagă dorinţele. Şi cu toate că mintea ei era destul de confuză, corpul nu părea să manifeste vreo rezervă faţă de oferta lui Micah.

Dar de Gray îi plăcea mai mult, în mai multe privinţe. Dacă ar fi fost vorba numai de sex, atunci da, putea să uite planul acela nebunesc şi să meargă acasă cu Micah chiar în acea clipă. Dar era mai mult decât atât. Era atrasă de Gray la un nivel emoţional pe care nu-l prea înţelegea.

Degetul lui Micah se mişcă încet pe clitorisul ei. Era bine. Corpul ei răspundea, dar nu putea să accepte eliberarea fizică pe care ar fi primit-o de la el.

— Nu pot, şopti ea. Poate că o să mă dea afară din casă. Poate că n-o să-mi accepte oferta sau nu e capabil să răspundă cererii mele. Dar trebuie să aflu.

Micah îi apucă un sfârc în gură în timp ce degetele îi găsiră punctul fierbinte. Mai avea puţin până la orgasm, îşi arcui şoldurile; îşi dorea din răsputeri, avea nevoie să se elibereze din acea tensiune insuportabilă. Exact când era cât pe ce, el se retrase şi o lăsă fremătând de dorinţă. Apoi îşi apropie buzele de ale ei şi o sărută delicat.

— Dacă te dă afară din casă este un prost, îi atinse obrazul cu degetul în timp ce ea încerca să-şi liniştească respiraţia agitată. Sper să obţii ceea ce vrei, zise el. Dar dacă nu, ştii unde să mă găseşti.

Fără să arunce o privire înapoi, ieşi din dormitor.

Capitolul 23

Gray era bucuros că ziua se încheiase şi că se putea retrage acasă. Unde nu avea nicio şansă să dea de Faith. Îl înnebunea. Tot timpul îi simţea mirosul, chiar dacă nici măcar nu era în apropiere.

Îl urmăreau imaginile cu ea legată de dispozitivul pentru biciuit, cu fesele în aer, ademenitoare. Poziţia aceea

îl tenta în multe feluri. Putea să i-o tragă atât în vagin, cât şi în fund. Amândouă erau deschise şi accesibile. Putea s-o plesnească peste bucile goale până când căpătau o tentă roşiatică. Îşi imagina o mulţime de scenarii în care exercita controlul, dar nu avea să ajungă acolo. Nu voia să fie jucăria unei femei.

Parcă şi observă că atât Faith, cât şi Micah erau acasă. Coborî din maşină şi se îndreptă spre uşă, gata de un duş şi o bere rece. Intră şi aruncă setul de chei pe bar. În timp ce păşi pe hol, i se zbârli părul pe ceafă, îşi duse o mână acolo şi se frecă în timp ce intră în dormitor. Când îşi ridică privirea şi o văzu pe Faith pe pat, aproape căzu din picioare. Goală. Legată de patul lui. Ce dracu'?

Se uita la el printre gene cu o combinaţie de nervozitate şi de excitare. În acel moment, toate senzaţiile i se concentrară în vintre. Penisul i se umflă în blugi până când fu sigur că a doua zi urma să aibă o iritaţie.

Într-un final, când îşi simţi din nou picioarele, se apropie îndesându-şi mâinile în buzunare. Spera să-şi poată masca erecţia.

— Ce faci aici?

În momentul următor se simţi un mare nătărău: pusese întrebarea care avea cel mai evident răspuns din lume. Femeile nu se dezbrăcau şi nu se legau de patul unui bărbat fără să aibă o idee clară despre deznodământul la care se aşteptau.

Faith îşi umezi buzele, iar vârful roz al limbii ieşi puţin în afară, făcându-l să-şi înăbuşe un geamăt când îşi aminti limba aceea pe penisul lui, buzele dulci care îi înconjurau carnea şi senzaţia pe care o trăise când ejaculase în gâtul ei.

Îşi scoase mâinile din buzunare şi îşi flexă degetele. Voia s-o atingă. Să facă sex cu ea. Mai mult decât orice, voia să-şi dea jos blugii şi să se adâncească în *ea,* trup şi suflet. Să se elibereze în căldura ei lichidă. Îşi strânse mâinile în pumni ca să-şi controleze tremuratul.

— Atinge-mă, şopti ea. Te rog.

Stătea acolo şi-l implora, cu buza de jos plină şi

umflată ca şi cum şi-ar fi muşcat-o. La fel arătase după ce io trăsese la club. Arăta tocmai bună de sărutat.

Se aşează pe pat lângă ea şi se aplecă se sărute. Ea îl întâmpină flămândă, deschisă, dornică. Limba lui se frecă de a ei şi înghiţi gustul ei dulce, pe care îl simţi apoi în piept. Înteţindu-şi sărutul, se întinse să-i mângâie curba şoldului. Nu respira. Plămânii ţipau după oxigen, dar nu putea sub nicio formă să se desprindă de atingerea ei ca de lavă.

Degetele îi parcurseră pielea cu blândeţe până ajunseră la umflătura delicată a sânilor. Îşi desprinse gura de a ei şi amândoi traseră cu nesaţ aer în piept. Gray reluă sărutul încă şi mai apăsat şi îi bău cu nesaţ aroma. Buzele îi alunecară în colţul gurii ei, apoi pe bărbie, iar respiraţia îi deveni aspră, frenetică. Micul lob al urechii îl tentă. Îl supse cu dinţii. Ea gemu şi se răsuci neliniştită sub el. O linse şi apoi îşi încolăci limba în jurul urechii. O simţea tremurând lângă el şi văzu că i se făcuse pielea de găină.

Urmări o linie imaginară pe pielea excitată până la sâni. Pentru o vreme se uită la protuberanţele ca nişte corali. Sfârcurile ei erau perfecte. Nu prea ascuţite. Moi, catifelate şi rotunde. Voia să le guste. Voia mult de tot. Îşi trecu limba peste vârful mătăsos. Ea tresări, iar el se mută la celălalt şi îl lipăi de parcă era un desert delicios. Apoi îl muşcă aplicând îndeajuns de multă presiune încât să-i provoace o uşoară durere. Faith scoase un sunet de satisfacţie deplină, făcându-l să zâmbească.

Îi mângâie pielea moale de pe abdomen, după care se mută mai jos ca să se joace cu cârlionţii dintre picioarele ei. Se adânci între pliurile ei şi despărţi carnea umedă cu degetele. Cu degetul mijlociu găsi clitorisul şi îl mângâie. Dinspre buzele ei se auziră suspine dulci. Delicate, ca şi ea. Nu voia decât să-i ofere şi mai multă plăcere ca să-i asculte murmurele de încântare.

Îşi duse degetul mai jos, încercui intrarea şi marcă traseul din exterior, subliniindu-şi promisiunea. Din pieptul ei ţâşni un geamăt de mulţumire. Ca răspuns, îşi adânci degetul, iar ea aproape că se ridică de pe pat.

Pereţii vaginului se convulsionară şi se strânseră în jurul degetului, atât de umezi, atât de strâmţi, ca o mătase fierbinte. Închise ochii şi îşi imagină că îi cuprindeau penisul.

— Încă nu, scânci ea.

Deschise ochii s-o privească. Avea capul dat pe spate, iar părul blond ca mierea era împrăştiat pe pernă. Muşchii picioarelor tresăreau spasmodic. Era aproape de orgasm. De ce voia să se oprească?

— Vreau să mă plesneşti ca noaptea trecută, gemu ea. Vreau să mă legi şi să preiei controlul. Apoi… Nu o lăsă să termine. Se ridică brusc şi se îndepărtă enervat. Faith îl urmări confuză, cu ochii arzând de frustrare. Ce s-a întâmplat? De ce te-ai oprit?

Gray înjură în barbă şi se blestemă pentru că fusese atras în capcană.

— Lasă-mă să ghicesc. Ai un adevărat scenariu. Mai întâi vrei să mă joc cu tine. Să te pun puţin pe jar. Eu să fiu stăpânul, iar tu – sclava. Apoi vrei să-ţi plesnesc fundul şi să ţi-o trag nebuneşte.

Cruzimea vorbelor o făcu să tresară, dar nu se simţi vinovată. Încet, aprobă din cap.

— E aşa de rău? şopti ea. Adică, dacă nu mă vrei, spune asta. Am crezut… Am crezut că e ceva între noi, o energie pozitivă.

Energie? La naiba, era destulă energie sexuală ca să asigure electricitatea pentru tot Houstonul. Îşi trecu o mână prin păr făcând eforturi supraomeneşti să nu-şi lase privirea să alunece spre sfârcurile ei şi pe cârlionţii blonzi de mai jos. Tenta rozalie dintre picioarele ei desfăcute îl ispiti să-şi treacă limba peste pliurile pielii şi s-o guste.

— Cred că nu faci altceva decât să te minţi singură, spuse într-un final.

Obrajii ei se înroşiră ca expresie a enervării.

— Nu mă lua de sus. Nu-mi spune mie ce vreau sau ce nu vreau.

— Lasă-mă să termin. Lasă-mă să văd dacă am înţeles bine. Vrei să te supui unui bărbat. Vrei ca un bărbat să te

domine. De-asta te-ai dus la club şi l-ai lăsat pe un străin să te plesnească peste fund. În public.

Roşind, îşi îndreptă ochii spre peretele de lângă el.

— Faith, uită-te la mine. Ea se supuse. Am dreptate? Vrei să predai frâiele în mâinile unui bărbat? Ea aprobă uşor din cap. Dar nu asta faci, îi explică el.

— Ce vrei să spui?

— Oricât de mult spui că vrei ca un bărbat să deţină controlul, te agăţi de fiecare rămăşiţă de control pe care o ai, zise el arătând spre mâinile şi picioarele ei legate. Tu ai organizat scena aşa cum ţi-ai imaginat. Tu ai scris scenariul, rolul meu, şi tu ai decis cum se va desfăşura totul. Te-ai ocupat de fiecare detaliu. Tu deţii controlul în totalitate. Nimeni altcineva. Eu nu sunt decât o păpuşă care atârnă de sfori şi aşteaptă ca tu să-mi comanzi ca eu să-ţi comand şi ca tu să-mi spui cum să-ţi comand. Gura ei se deschise şocată. Pupilele i se măriră. Eu nu funcţionez aşa, Faith, zise el încet. Ţi-am spus ce vreau. Vreau o femeie care să accepte fericită ca eu să ţin frâiele. Tot scenariul ăsta te pune pe tine în postura de a dicta cum să procedăm. Se întinse şi îi desfăcu legăturile, apoi îi eliberă mâinile. Se ridică din pat şi se uită în jos la ea. Mă duc să fac un duş. A fost o zi lungă.

Faith îl urmări îndepărtându-se. Încet, îşi trecu picioarele peste marginea patului şi îşi adună hainele. Nu se mai obosi cu sutienul şi chiloţii. Îşi trase pe ea blugii şi tricoul şi se aşeză la loc într-o stare de prostraţie.

Corpul o durea din cauza excitării constante stârnite de Micah şi continuate de Gray. Dar nu-şi găsise eliberarea. Cuvintele lui Gray o făcuseră să se prăbuşească de pe culmile orgasmului. De ce nu-şi dăduse seama mai înainte? El avea dreptate. Tânjea după dominaţia unui bărbat. Voia ca un bărbat să aibă grijă de ea, dar îi scrisese rolul în amănunt. Avusese o idee clară despre cum se va desfăşura totul. La naiba, dacă ar fi avut ocazia, i-ar fi dat o listă cu fiecare lucru pe care voia ca el să i-l facă.

Îşi puse faţa în palme. O, Doamne, ce proastă era. Na voia un bărbat dominator. Ba din contră. Tânjea după o

păpuşă fără creier. Dar nu asta voia, nu? Nu, în mod sigur nu. De fapt, ce voia era un bărbat care nu trebuia să fie instruit. Voia pe cineva care să pătrundă în mintea ei, să-i scoată de acolo fanteziile şi să i le îndeplinească. Atât emoţional, cât şi fizic.

Chiar şi când căutase o păpuşă fără creier fusese demnă de milă. Îşi petrecuse mai mult timp intuind decât exprimându-şi dorinţele. Nu era de mirare că o măcina frustrarea sexuală. Ce harababură crease! Nu voia decât să se ducă acasă şi să plângă. Găsise bărbatul perfect, care îşi dorea aceleaşi lucruri ca şi ea, dar înţelesese totul pe dos. Acum el credea că era o idioată care nu avea habar pe ce lume se află, dar încerca stângaci să-l manipuleze.

Era atât de abătută, încât nici nu sesiză când Gray se întoarse şi îşi puse o mână pe umărul ei. Se uită în sus şi îl văzu stând lângă ea cu un prosop în jurul taliei.

— Eşti bine? întrebă el încet.

— Ai avut dreptate. Nici măcar nu eram conştientă de ceea ce făceam, dar ai avut dreptate. Am orchestrat totul. Asta am făcut în toate relaţiile de până acum. Nu e de mirare că sunt distrusă.

El se aşeză lângă ea ţinând prosopul cu o mână.

— Nu eşti distrusă, Faith. Şi nu e nimic rău dacă vrei să-ţi orchestrezi fanteziile sexuale. Eu doar am sugerat că ar putea să existe o diferenţă între ceea ce crezi că vrei şi ceea ce vrei. Poate că, de fapt, îţi doreşti să preiei iniţiativa şi să controlezi situaţia.

— Dar tocmai asta e, Gray, oftă ea. Nu asta este ceea ce vreau. Ştiu că sunt confuză, dar vreau un bărbat puternic. Unul căruia nu-i este teamă să exercite controlul. Vreau… vreau pe cineva care să aibă grijă de mine, care să preţuiască darul supunerii. Poate că sună oribil de demodat, dar sunt sătulă să caut ceva ce în mod clar nu există. Poate că am procedat complet greşit, dar asta nu schimbă situaţia. Eu ştiu ce vreau. Doar că încă nu mi-am dat seama cum să găsesc aşa ceva. Simţi dintr-odată nevoia de a pleca dracului de acolo. Până la urmă, se făcuse de râs îndeajuns de mult pentru o zi. S-ar fi putut

duce să plângă pe umărul lui Micah. Sau poate ar fi fost mai bine să meargă direct acasă, încercând să uite ce se întâmplase. Îi mai aruncă o privire şi îl văzu uitându-se la ea perplex. În ochii lui era o expresie ciudată, ca şi cum încerca să-i desluşească afirmaţiile. Asta nu o surprinse, din moment ce totul era atât de complicat. Îmi pare rău, şopti ea. Sincer.

O luă spre uşă nerăbdătoare să se îndepărteze cât mai mult de ceea ce descoperise înăuntrul ei.

— Faith, aşteaptă, strigă el.

Ea nu se opri însă. Mări pasul şi se grăbi spre ieşire, lăsându-l să se frământe cu gândurile lui. Oare înţelesese totul pe dos? Faith păruse atât de pierdută şi de confuză, după care îşi exprimase dorinţele cu o asemenea tărie. Crezuse că doar se juca. Că visa la senzaţii perverse fără urmă de realitate. Dar în timp ce o ascultase vărsându-şi năduful devenise conştient de faptul că o judecase greşit.

Era oare posibil să fi găsit femeia care voia aceleaşi lucruri ca şi el de la o relaţie? Părea nesigură, puţin dezorientată, ca şi cum tocmai îşi desfăcea aripile şi se pregătea să zboare într-un spaţiu necunoscut. Iar el tocmai o doborâse.

Ce porcărie. Nu-şi permitea să se combine cu ea, cel puţin nu înainte de a se rezolva toată situaţia cu Samuels şi cu mama ei. O exploata pur şi simplu, ceea ce, în esenţă, era lucrul de care o acuzase pe ea. Se strâmbă la gândul acestei ipocrizii.

Capitolul 24

Pentru prima oară în viaţa lui, simţi o îndoială reală cu privire la o femeie. Avea nevoie să-şi schimbe perspectiva. Să-şi amintească de ce venise de fapt acolo. Un telefon dat lui Mick l-ar fi putut ajuta. Oricum, trebuia să afle noutăţi despre caz, întrucât nu se gândise la asta în ultimele zile.

Se ridică din pat şi lăsă prosopul pe podea. Se duse gol la sertarul cu lenjerie şi scormoni după o pereche de

boxeri, apoi luă pe el o pereche de blugi şi un tricou. Câteva secunde mai târziu formă numărul lui Mick şi aşteptă ca acesta să răspundă.

— Ai vreo veste pentru mine? întrebă Mick fără nicio introducere.

— Speram ca tu să ai ceva pentru mine. În afară de o conversaţie la telefon, nu am nimic. Maică-sa nu a mai sunat de atunci.

Mick mormăi.

— Ultimul raport pe care l-am primit anunţa prezenţa lor la Huntsville. Asta a fost acum câteva zile, aşa că precis au luat-o din loc de atunci.

— De unde primeşti rapoartele, Mick? S-au apucat să-l investigheze pe Samuels?

— Ce insinuezi, băiete? rosti bărbatul mai vârstnic după o clipă de tăcere.

Gray clipi surprins.

— Nu mi-am dat seama că insinuam ceva. Am vrut să ştiu dacă cei de la secţie şi-au revenit şi acum îl investighează pe Samuels. Cum stau cu cercetările?

— Sunt nişte nenorociţi, bombăni Mick dezgustat.

— Poate că ar trebui să dau un telefon şi să aflu ultimele noutăţi.

— Nu, zise Mick repede. Se presupune că eşti în concediu. Dacă se prind ce faci, o să fii în pericol. Am un contact acolo, un vechi prieten care mă ţine la curent cu ce se întâmplă. Sau cu ce nu se întâmplă în cazul ăsta.

— Ei bine, nici eu nu prea vin cu nimic. Deşi sunt convins că mama lui Faith e combinată cu un nemernic, nu sunt sigur că el e cel care l-a împuşcat pe Alex. Nu am nicio informaţie în sensul ăsta.

— Îmi faci o favoare, îl întrerupse bătrânul. Asta e tot ce trebuie să ştii. Ştiu că blestematul ăla mi-a împuşcat fiul. Dacă lăsam investigaţia în seama lui Billings, încă ne-am chinui să căutăm un suspect. Gray îşi muşcă buza. Ştia că emoţiile lui Mick erau sincere, dar nu avea chef în acea clipă de atitudinea lui iritantă. Mai ales că el era cel care se învârtea în jurul cozii. Ceea ce îl aduse la întrebarea de

bază: de ce era acolo investigând o bănuială? Mick nu-i dăduse nimic substanţial, însă Gray îi era dator, iar Alex fusese partenerul lui. Dacă Mick avea dreptate în privinţa ucigaşului, iar cei de la secţie nu făceau nimic în legătură cu asta, el nu avea de gând să dea înapoi. Uite ce e, băiete, continuă Mick pe un ton mai blând, ştiu că nu ţi-e uşor să te ţii după o muiere care e probabil la fel de brează ca maică-sa. Ştiu că abia aştepţi să te întorci la muncă. Mai stai puţin, totuşi. Instinctul îmi spune că Samuels se duce acolo. Mai stai în umbra fetei câteva zile. Dacă nu apare nimic, poţi să te întorci acasă şi să dai totul uitării.

Gray îşi încleştă dinţii. Nu avea de gând să o apere deloc pe Faith, întrucât n-ar fi făcut decât să-l stârnească pe bătrân.

— Te ţin la curent.

— Mersi, băiete, zise Mick.

Generozitatea lui Gray ajunsese însă la limită. Nu aprecia deloc modul în care Mick se folosea cu subtilitate de tandreţe pentru a-l manipula. Închise, mai nervos ca oricând. Îşi duse o mână la ceafă şi îşi masă muşchii încordaţi. Ce naiba avea să facă? Nu prea mai credea în cauza pentru care venise acolo. Ar fi rămas totuşi să vadă dacă mama lui Faith îşi făcea apariţia cu trântorul de Samuels.

Apoi se putea întoarce la slujbă, să dea uitării amintirea lui Alex şi, cu puţin noroc, să aline durerea lui Mick. Şi poate şi pe a lui. O senzaţie ciudată în piept şi un val de tristeţe îl luară prin surprindere. Nimic din ce făcea în ultima vreme nu era bine. Nu-şi putuse salva partenerul şi tocmai rănise o femeie frumoasă. Da, viaţa era minunată.

Capitolul 25

În ultimele trei zile, Faith avusese un comportament sexual mai aventuros decât în tot restul vieţii de până atunci. De asemenea, se făcuse de râs în faţa unui număr mai mare de bărbaţi decât avusese în pat. Ceea ce era destul de trist, dacă se gândea bine.

Se afundă şi mai mult în cadă şi se uită la unghiile de la picioare date recent cu ojă, dar nici măcar rozul vesel şi luminos nu reuşi să-i îmbunătăţească starea de spirit. Vorbele lui Gray i se întorceau din nou şi din nou în cap, o litanie nesfârşită despre cât de proastă fusese. Din dorinţa ca partenerul ei să preia controlul, îi dăduse o listă de activităţi pe care să le ducă la îndeplinire. Putea la fel de bine să angajeze un gigolo şi să-i înmâneze un scenariu. Dar, dincolo de asta, un gând incitant luă naştere şi crescu în mintea ei. Cu bărbatul potrivit nu avea de ce să mai dea indicaţii, însă ea pur şi simplu nu găsise bărbatul potrivit. Măcar lucrul ăsta era cât se putea de evident. Răspunsese din frustrare în singurul mod în care ştiuse. Pe de altă parte, Gray se împotrivise planurilor ei subtile de dominare. Era un bărbat obişnuit să facă lucrurile în felul lui. Ar fi fost perfect pentru ea dacă nu l-ar fi convins că era o neghioabă manipulatoare.

Era mai derutată ca oricând. Când dădu cu ochii de telefonul fără fir pe care îl luase cu ea în baie, îşi dădu seama că avea două opţiuni. Îl putea suna pe Micah, însă era sigură că avea să răspundă cu o invitaţie, iar ea nu era pregătită pentru aşa ceva. Sau putea să-l sune pe Damon şi să-i ceară părerea. Părea destul de deschis, iar discuţiile cu el îi dădeau o stare de bine.

După un moment de ezitare, ridică telefonul şi sună la numărul particular pe care i-l dăduse.

— Damon, sunt Faith. Sper că nu te-am prins într-un moment nepotrivit.

— Sigur că nu, spuse el plin de căldură. Cu ce te pot ajuta?

Ea ezită o secundă lungă.

— Trebuie să stăm de vorbă. Am putea să ne întâlnim să bem ceva? Adică, dacă nu eşti ocupat, se grăbi ea să adauge.

— Trimit şoferul să te ia.

— Şofer? Pot să vin eu.

— Nu e nicio problemă. Îl trimit, să zicem, peste o oră? Ai suficient timp? Ştiu un loc potrivit în cealaltă parte

a oraşului; acolo putem avea intimitate.

— Da, acceptă ea într-un final. Într-o oră e bine.

— Minunat. Ne vedem atunci.

Lăsă telefonul să-i alunece din degete, apoi se ridică din cadă ca să se şteargă. Un şofer? Cine naiba trimite un şofer? Suna decadent, în sensul pozitiv. Slujba de manager de club era chiar atât de bine plătită, sau era vorba de maşina firmei? O invitase într-un loc intim, aflat în cealaltă parte a oraşului. Asta, pe lângă detaliul cu şoferul, o îndemnă să aleagă o ţinută ceva mai elegantă decât blugii şi pantofii sport.

Exact o oră mai târziu se duse să răspundă la uşă. Optase pentru o rochie neagră scurtă cu bretele fine şi îşi pusese pantofii sexy pe care Damon îi adusese cu câteva zile în urmă. Îşi strânsese părul în creştetul capului şi alesese cerceii cu diamante în formă de lacrimă. Îşi verifică rujul în oglinda din hol înainte să deschidă. Fu întâmpinată de un bărbat masiv într-un costum sobru. Purta ochelari de soare, deşi era trecut de nouă seara.

— Doamna Malone?

— Da, eu sunt, zise ea zâmbind uşor.

El îi întoarse zâmbetul şi îi oferi mâna.

— Domnul Roche vă aşteaptă. O să vă conduc la destinaţie.

Ochii ei se măriră când văzu maşina. Poate că s-ar fi aşteptat la o limuzină, dar Bentley-ul o dădu gata. Cine naiba avea la dispoziţie un Bentley? Sex-cluburile erau chiar aşa de profitabile?

Şoferul o ajută să se urce în spate, apoi închise uşa în spatele ei. Se afundă în canapeaua moale din piele şi închise ochii mulţumită. În timp ce porneau, se uită la ferestrele fumurii ale camionetei lui Gray. Oftă tristă şi îşi îndreptă atenţia spre interiorul maşinii.

Acordurile în surdină ale unei melodii clasice umpleau atmosfera. Se întoarse ca să admire din nou pe geam luminile oraşului. Treizeci de minute mai târziu, Bentley-ul trase în dreptul unei marchize, unde un portar deschise uşa maşinii şi întinse mâna ca s-o ajute pe Faith

să iasă.

— Pe aici, doamnă Malone, spuse el.

Ea ridică o sprânceană surprinsă şi impresionată de toată această pompă. Statutul lui Damon o intriga mai mult ca oricând. Fu escortată într-un restaurant întunecos, intim, unde o întâmpină şeful de sală, care făcu o plecăciune şi îi sărută mâna, apoi o conduse înăuntru.

Mobilierul evidenţia caracterul exclusivist al localului. Îşi dorea să fi fost mai atentă când parcaseră în faţă, deşi se îndoia că i-ar fi recunoscut numele. Singurul restaurant pe care-l frecventa era Cattleman's, unde nu avea nevoie de rezervare.

Spre uimirea ei, şeful de sală o conduse spre o încăpere mai mică din spate. Când intrară, Damon se ridică de la masa din colţ şi zâmbi. Întinse o mână spre ea şi-i făcu semn bărbatului.

— Mulţumesc, Phillip.

Acesta surâse şi ieşi fără zgomot. Damon trase un scaun şi îi făcu semn să se aşeze, după care ocoli masa şi îşi reluă locul. Îşi lărgi nodul cravatei şi descheie nasturii de la mânecile cămăşii.

— Sper că nu te superi dacă mă fac comod.

— Deloc.

— Arăţi foarte bine.

Ea se mişcă stingheră pe scaun. Nu ştia de ce, dar simţea că acel Damon cu care vorbise, pe care îl întâlnise la club, nu era acelaşi bărbat care stătea acum vizavi de ea. Făcuse o prostie sunându-l şi cerându-i o întâlnire.

— Ce-ai vrea să bei? întrebă el. Au o ofertă excelentă de vinuri sau, dacă preferi, poate ceva mai tare.

Ea oftă.

— Presupun că nu se găseşte pe aici o sticlă de root *beer*. Ultimul lucru de care avea nevoie era alcoolul. Capul îi era îndeajuns de ameţit şi fără băutură. El râse, iar dinţii lui perfecţi sclipiră.

— Atunci asta să fie.

Făcu un semn unui chelner pe care Faith nu îl observase. Când tânărul se apropie de Damon, acesta ceru

un vin cu care Faith nu era familiarizată şi o sticlă din cel mai bun sortiment de root *beer*. Ospătarul nici nu clipi.

— Sunt îngrozitor de stângace, murmură ea, încercând să se scuze.

— Eşti încântătoare, zâmbi Damon. Ţi-e foame? Ea scutură din cap ştiind că stomacul ei nu ar fi tolerat mâncarea după toată nebunia de peste zi. O tăcere ciudată se lăsă între ei, iar Faith îşi făcu de lucru cu şerveţelul ca să-şi mascheze nesiguranţa. Când chelnerul se întoarse cu băuturile, luă graţios paharul rece. Ia zi, ce te frământă?

Sorbi din licoare şi puse paharul pe masă oftând.

— Mai întâi trebuie să-mi spui cum e posibil ca un om despre care am crezut că e un simplu manager de club să se transforme într-un fel de Mr. GQ2.

El zâmbi ironic.

— Nu cred că am pretins vreodată că sunt un simplu manager de club.

— Într-adevăr. Bentley-ul a fost poate prea mult, totuşi.

— Bine, recunosc, am încercat să te impresionez.

A mers?

Faith ridică din umeri.

— Cred că sunt mai mult confuză decât impresionată, dar se pare că înot într-o mare de confuzie în ultima vreme.

Scânteia de amuzament din ochii lui se stinse, luându-i locul o îngrijorare sinceră. Întinse o mână şi o puse peste a ei.

— Spune-mi dacă te pot ajuta cu ceva, Faith.

Ea îşi retrase încet mâna şi o puse în poală.

— E drept, aveam câteva lucruri pe care voiam să le discut cu tine, ţinând cont de experienţa ta, dar acum…

— Acum, ce?

— Acum mă întreb cât de mult din rolul tău de aşa-zis manager al clubului este doar un joc, la fel ca restul. Mi-e greu să-mi dau seama ce e real şi ce nu.

— A!

— Ce înseamnă asta? întrebă ea, frustrată de privirea

atotştiutoare de pe faţa lui.

Damon se lăsă pe spate şi trase adânc aer în piept.

— Faith, „Casa” îmi aparţine, aşa că postul meu de manager sau de proprietar este foarte real. „Casa” este evadarea mea. Este un loc în care sunt liber să fiu eu însumi sau să mă bucur de un stil de viaţă diferit.

— Deci e un hobby?

— Supărarea ta e justificată. Acum te simţi dusă cu preşul, minţită şi jucată pe degete. Sprâncenele ei se ridicară. Da, o nimerise la fix. De fapt, se simţea mai degrabă prinsă într-un fel de tărâm fantastic în care toată lumea se ghida după un scenariu ca acela despre care Gray o bătuse la cap. Te admir, Faith. Serios.

— A?

— Ştii ce vrei şi nu te mulţumeşti cu mai puţin; pe deasupra, eşti dispusă să faci greşeli în timpul căutărilor tale. Ea râse. Nu se putu abţine. Ştia ce voia? Ar fi vrut ea! Ar fi uşurat foarte mult lucrurile. Poate că acum eşti confuză, urmă el, dar în Interior ştii ce vrei. Doar că încă nu ai aflat cum să îl obţii. De-aia ai venit la club. Nu pentru că nu ştiai ce voiai, ci pentru că nu ştiai unde să găseşti aşa ceva.

— Sau cum să procedez, spuse ea tristă.

— Cine era tipul? întrebă Damon curios. Cel care a apărut la „Casă” şi părea că voia să-l facă ţăndări pe Brent.

— ÎI cheamă Gray.

— Pare să ştie destul de multe despre tine, zise el simplu.

— Cred că mă înţelege prea bine, oftă ea.

— Adică?

— E o poveste lungă. Lungă şi întortocheată.

— Am toată noaptea la dispoziţie, rosti el pe un ton leneş.

Faith ezită o clipă, după care îi povesti totul, de la despărţirea de John până la întâlnirile cu Gray, mai întâi la club şi apoi în apartamentul lui.

— Iar partea tristă este că el are dreptate, spuse în încheiere. Damon o privi gânditor în timp ce îşi reumplea

paharul cu vin. Speram să mă luminezi. Mă joc? Adică practic acel lucru care mi-a displăcut cel mai mult la „Casă”? Vreau ceva ce nu există în afara rolurilor şi a scenariilor?

El se aplecă şi îi atinse obrazul.

— Eu nu cred asta. Cred, aşa cum am zis şi mai înainte, că eşti o femeie care ştie prea bine ce vrea. Încă nu te-ai prins cum să procedezi sau nu ai găsit încă bărbatul potrivit, unul care să nu aibă nevoie de sfaturi, indicii ori scenarii.

— Sunt indecisă?

— Nu. Eşti o femeie la care visează mulţi bărbaţi. Printre ei mă număr şi eu. Petrec mult timp la „Casă”, în mare parte pentru că şi eu caut. Ce, încă nu sunt sigur, dar ştiu că depăşeşte jocurile nevinovate care se practică în spatele uşilor închise. Nu încurajez excesele sexuale ale nici unui client. Sunt foarte hotărât să ofer un mediu sigur în care să-ţi poţi pune în valoare cele mai nebune fantezii.

— Tu ce îţi doreşti? întrebă ea încet.

El zâmbi şi clătină din cap.

— Te-ar şoca.

— Dacă faptul că m-ai văzut făcând sex oral cu un tip nu m-a şocat, nu văd ce altceva ar putea-o face.

El se înecă şi luă un şerveţel cu care îşi acoperi gura. Lui Faith îi luă un minut să-şi dea seama că de fapt râdea.

— Eşti extraordinară, nu pot să te înţeleg deloc. Ai cel mai feminin mod de a roşi, dar eşti extrem de directă.

— Ei? Ai de gând să-mi spui ce fel de femeie cauţi?

O studie un moment, apoi puse şerveţelul la loc pe masă.

— Tu şi femeia visurilor mele aveţi multe calităţi în comun, cred. Dar eu aş duce lucrurile mai departe.

— Acum mă intrigi.

— Vreau o femeie care să fie complet supusă. Cred că în unele cercuri ar putea fi numită sclavă.

Ochii lui Faith se măriră.

— O sclavă?

— Am zis în unele cercuri, zise el sec. Vezi tu,

oamenii ţin prea mult la etichetă. Vreau o femeie care fie devotată în totalitate mie şi nevoilor mele. În schimb, aş avea grijă de ea şi i-aş îndeplini orice dorinţă. Dar eu aş deţine controlul.

— Dar asta e ceea ce vreau eu, murmură ea.

Damon dădu aprobator din cap.

— Ştiu. E trist, nu-i aşa? Iată-ne, un bărbat şi o femeie, amândoi vrem aceleaşi lucruri, şi totuşi nu eşti atrasă de mine.

Faith începu să protesteze, dar el zâmbi trist.

— Haide, ştii că e adevărat. Da, ai răspuns atingerii mele. Dar când Gray a intrat, ei bine, a fost o cu totul altă poveste.

Nu avea replică…

— Deci crezi că nu am nicio şansă cu Gray? Adică pare la fel ca tine. Vrea o femeie supusă, fără jocuri şi alte lucruri de acest gen. Cum îi demonstrez că vreau ceva tot atât de serios?

Damon clătină din cap.

— Nu ştiu ce să-ţi spun. Mie mi se pare că el se luptă cu atracţia faţă de tine. De ce, nu ştiu. Dacă tu mi-ai arăta cel mai mic interes, ţi-aş pune zgardă şi te-aş lega de pat în două secunde. Faith simţi căldura care-i năvăli pe şira spinării şi i se ridică în obraji. Te atrage ideea, nu-i aşa? o tachină el.

— Nemernicul, bombăni ea. La naiba, de ce mă agăţ de el? Ce are deosebit? Ştii, de când am început aventura asta a căutării unui bărbat care să aibă grijă de mine, am primit mai multe oferte decât am avut toată viaţa.

— Bărbaţilor le plac femeile supuse. Chiar şi când afirmă contrariul. O femeie frumoasă şi vulnerabilă, care aşteaptă de la ei să o protejeze şi să aibă grijă de ea, le trezeşte instinctele la viaţă.

— Se pare că există şi multe posibilităţi de a face abuz de această putere, remarcă ea.

— Aşa e. Dacă bărbaţii s-ar purta cu mai multă responsabilitate, atunci femeile nu s-ar da în lături să le încredinţeze controlul.

— O, Doamne! Nu-mi vine să cred! Asta am zis şi eu! I-am spus lui Gray săptămâna trecută! Că dacă bărbaţii nu şi-ar abandona responsabilităţile, femeile ar fi mult mai dispuse să le cedeze locul conducător. Damon îi zâmbi şi, din nou, ea blestemă faptul că Gray îi domina gândurile şi dorinţele. Iată încă un bărbat dornic să-i ofere lucrurile pe care le căuta. Şi din nou avea să plece cu mâna goală. Îi venea să urle de frustrare. Am nevoie de o vacanţă, mărturisi într-un târziu. Am nevoie să-mi dau seama ce naiba voi face cu viaţa mea.

El îi luă mâna şi o mângâie delicat.

— Am o casă pe plajă. Ţi-aş putea da cheia. Poţi să stai câteva zile acolo, să ai parte de puţin timp numai pentru tine. Nimeni n-o să te deranjeze. Era tentată să-i accepte oferta. Câteva zile la plajă păreau o perspectivă desprinsă din rai. Şi aveau s-o împiedice să-l vadă pe Gray până când reuşea să se întărească. O să-l rog pe şoferul meu să te ducă cu Bentley-ul, adăugă el cu şiretenie.

Ea râse.

— Bine, s-a făcut. Damon, chiar nu ştiu cum să-ţi mulţumesc.

— Nu-mi mulţumi mie. Eu am un motiv ascuns.

— Da?

— Mda. Dacă lucrurile nu merg bine între tine şi Gray, sper să vii la mine.

Un fior cald îi străbătu mâinile în timp ce degetele lui o mângâiau în continuare în palmă.

— O să ţin cont de asta.

Şi vorbea serios. Dacă îi oferea o şansă lui Damon, ar fi putut să-şi dea seama că erau compatibili.

— Când vrei să pleci? întrebă el. Spune, şi îl pun pe şoferul meu să te ducă acolo.

Ea se uită la ceas.

— Sincer, nu am niciun chef să merg acum acasă, aşa că se pare că trebuie să mă mai distrezi o vreme. Şi dacă şoferul tău n-o să fie prea obosit, ar putea să mă ducă acasă mai târziu şi să mă aştepte să împachetez. O să pot dormi cât vreau când ajung acolo.

— Foarte bine, rămâne stabilit. Acum, pot să-ţi mai ofer o *root beer*?

Capitolul 26

Gray petrecu o noapte agitată. La primele ore ale dimineţii renunţă la ideea de a dormi şi îşi făcu o cafea. Oare dăduse cu piciorul oricărei şanse de a fi împreună cu Faith? Şi când începuse, de fapt, să cocheteze cu ideea unei relaţii? O luase complet razna.

În primul rând, o minţea şi se folosea de ea. Era doar un mijloc. Pe de altă parte, viaţa lui, aşa cum era, se desfăşura la Dallas. Deşi nu se gândise prea mult la cariera lui de când venise la Houston, nu se ferea să afirme că era un poliţist al naibii de bun.

„Nu e niciun motiv pentru care să nu poţi da lucrurile pe faţă. Spune-i adevărul. Este o femeie inteligentă. Oricum nu vrea să aibă de-a face cu mama ei. Nu mai găsi scuze! Vrea acelaşi lucru ca şi tine”. Aşa, totul părea foarte simplu. Nu trebuia decât să-i mărturisească de ce se afla acolo. Apoi, după ce scăpa de grija asta, nu-i rămânea decât să spere că ea va coopera. Putea investiga implicarea lui Samuels în moartea lui Alex, după care el şi Faith erau liberi să-şi exploreze atracţia reciprocă. Atracţie. La naiba. Cuvântul nu sugera nimic bun.

Mick avea să-şi iasă din minţi, dar trebuia să se descurce. În joc nu era fundul lui, ci al lui Gray. Atât timp cât se făcea dreptate, bătrânului nu ar fi trebuit să-i pese cum se sfârşea totul.

După ce îşi stabili cursul de acţiune, deveni nerăbdător să ajungă la muncă şi să găsească o modalitate de a i-o comunica lui Faith. Nu avea nici cea mai vagă idee cum va reacţiona, însă nu voia să ducă înşelătoria şi mai departe. Nu când îşi dorea să intre sincer într-o relaţie. Iar apăruse cuvântul acela nenorocit. În sinea lui însă, era conştient că voia mai mult decât doar sex, iar genul de relaţie la care făcuse ea referire corespundea pe deplin căutărilor lui, până atunci zadarnice.

Îşi luă cheile şi se îndreptă spre camionetă cu o veselie pe care n-o mai simţise de mult. Se uită la maşina lui Faith, încă parcată, lucru ce i se păru ciudat ţinând seama că în general ajungea prima la serviciu. O privire rapidă aruncată la ceas îl lămuri însă că el ieşise mai devreme decât de obicei.

Se gândi să treacă pe la ea, dar probabil că se pregătea de plecare şi nu voia s-o agaseze. Cu siguranţă avea s-o prindă singură în birou.

Când sosi la muncă, Pop şi Connor erau deja acolo. Pop îşi ridică privirea când Gray intră în birou şi îl strigă ca să-l oprească din drum. Gray dădu înapoi şi îşi vârî capul pe uşă.

— Ce-i?

— Faith nu vine azi, îl informă patronul. Eu şi Connor mergem la o licitaţie, iar Micah şi Nathan ajung mai târziu. Poţi să sortezi corespondenţa şi să stai pe aici ca să răspunzi la un telefon pe care-l aştept? Trebuie să mă întorc pe la zece pentru o teleconferinţă cu un client important, aşa că aş avea nevoie de ajutor.

Gray clipi surprins.

— Faith nu vine?

— Mda, ştiu. Nimeni în afară de ea nu se descurcă pe-aici, bombăni Pop. Ne-a răsfăţat pe toţi. O să ne fie foarte greu.

— Se simte bine? întrebă Gray temându-se de posibilul răspuns.

O supărase? Era o întrebare prostească. Sigur că o supărase, dar oare acesta era motivul pentru care nu venise la lucru? Pop ridică din umeri.

— N-a zis nimic şi eu n-am avut de ce să insist, e prima dată când lipseşte.

— Sigur, pot să mă ocup de corespondenţă şi să stau pe aici, spuse Gray. Nu-i nicio problemă.

— Mersi. Aştept un telefon de la Sherman Winston. Când sună, fă-i legătura la mobilul meu. Plănuisem să fiu aici, dar a apărut licitaţia asta şi trebuie să mă ocup de ea.

Gray se îndreptă spre biroul lui. Bănuia că Faith se

săturase de felul în care se purtase cu ea. Nu o putea condamna. Avea să-şi ceară multe scuze, asta dacă mai voia să vorbească cu el după ce avea să-i dezvăluie motivul pentru care se afla acolo.

La ora nouă, poştaşul intră cu o mulţime de scrisori într-o cutie albă şi se îndreptă spre biroul lui Faith. Gray îi mulţumi, luă plicurile şi începu să separe facturile de scrisori. Ajunsese la mijlocul teancului când dădu peste un plic adresat lui Faith Martin. Se încruntă văzând numele şi adresa mâzgălite nervos. Nu era nicio adresă la expeditor şi în mod evident nu avea legătură cu serviciul.

Faith Martin? Martin era numele de fată al maică-sii. Nimeni nu i-ar fi spus altfel decât Malone. I se zburli părul pe spinare. Fără a simţi vreun dram de vină pentru că îi viola corespondenţa, strecură un cuţitaş într-un colţ şi tăie partea de sus a plicului. Nu voia să distrugă zona în care era lipit, ca să poată fi luate mostre de ADN.

Când îşi trecu privirea peste scrisul de mână aproape ilizibil, simţi că îl luau cu asalt valuri roşii şi fierbinţi de furie. „Dă-ne banii, nenorocito. Bătrânul tău are destui, din câte am auzit, şi punem pariu că ar renunţa la o parte din ei ca să-şi ştie fata în siguranţă. Putem rezolva cu binele sau cu forţa. Oricum o să facem rost de bani. E alegerea ta”.

Gray îndesă foaia în plic, apoi îl îndoi şi îl vârî în buzunar. Ticălosul naibii tocmai o ameninţase pe Faith. Trebuia să ajungă numaidecât în apartamentul ei. Să se asigure că era bine şi că nu rămânea singură. Nu era un moment mai bun pentru a-i spune ce avea pe suflet.

Faith se lăsă pe spate pe bancheta din piele şi contemplă cu o privire leneşă peisajul înverzit care defila pe lângă ei. Era o dimineaţă superbă şi caldă, cu un soare strălucitor. Cu cât se îndepărtau mai mult de Houston, cu atât cerul era mai albastru.

Trecură prin Galveston şi o luară spre vest. Traficul şi casele se împuţinau pe măsură ce înaintau. Într-un final, parcară pe aleea din faţa singurei case pe o rază de câţiva kilometri de coastă.

Ieşi din maşină şi respiră aerul sărat. Era perfect. Avea parte de intimitate deplină. Nimeni nu avea s-o deranjeze. Se afla în paradis. Sam, şoferul, îi urcă valiza pe trepte şi descuie. Puse bagajul jos lângă uşă, după care scoase din buzunar o carte de vizită.

— Aici e numărul meu. Dacă aveţi nevoie de ceva, sunaţi-mă.

Ea luă dreptunghiul de carton şi zâmbi.

— Mulţumesc, Sam. Apreciez foarte mult.

Bărbatul făcu un semn din cap, coborî treptele şi se întoarse la Bentley, lăsând-o singură în casa spaţioasă. Traversă sufrageria spre spatele locuinţei şi deschise uşile glisante din sticlă. Briza îi răvăşi părul şi i-l dădu pe spate. Sunetele blânde ale valurilor îi linişteau nervii. Îşi ridică umerii şi apoi se relaxă oftând prelung.

Zărind un şezlong, nu putu rezista tentaţiei de a se aşeza pe el. Îşi puse picioarele sus şi se uită la apa albastră a golfului. Amintindu-şi că trebuia să-l sune pe Pop şi să-i dea o explicaţie pentru absenţa de la serviciu, căută telefonul în buzunar cu speranţa că avea semnal, deşi era destul de departe de Galveston.

— De ce mă suni pe mobil? întrebă Pop când răspunse.

— Pentru că nu sunt acasă.

— Totul e în regulă? Am presupus că eşti bolnavă. Nu pari bolnavă, dar nici într-o stare prea bună.

— Sunt în regulă, reuşi ea să spună cu o voce tremurândă. Doar că am nevoie… am nevoie de o vacanţă, Pop. Sper că nu te superi dacă-mi iau câteva zile libere. Ştiu că ar fi trebuit să mă organizez din timp, dar…

— Nu trebuie să-mi justifici o vacanţă, fetiţo, o întrerupse el. O meriţi din plin. Nu vreau să te văd pe aici pentru cel puţin o săptămână.

— Eşti sigur?

— O să ne descurcăm. Cafeaua n-o să mai fie la fel, dar o să supravieţuim.

Faith râse.

— Mersi, Pop. Eşti cel mai tare.

— Să ai grijă de tine. În ultima vreme parcă nu prea ai fost în apele tale.

— Te iubesc, spuse ea încet.

— Şi eu, fetiţo.

Gray ieşi din clădirea de birouri şi demară în trombă, de parcă se îndrepta spre un incendiu. Trebuia să-l sune pe Mick pentru a-l informa că lucrurile evoluaseră şi că Samuels se apropia cu paşi mari de Houston, dar mai întâi trebuia să se asigure că Faith era bine şi să pună lucrurile în ordine cu ea.

Observă că maşina ei era tot în parcare. Sări din camionetă, urcă în goană până la apartamentul ei şi bătu. Fiindcă nu primi niciun răspuns, insistă.

— Faith, sunt Gray. Deschide uşa. E important.

Din interior nu se auzea nicio mişcare. Îngrijorarea îi săgetă pieptul. Maşina ei era acolo. De ce nu răspundea la uşă? Bătu încă o dată, în caz că ea era la duş, şi aşteptă câteva secunde îndelungate. Apoi făcu ce ar fi făcut orice poliţist în situaţia lui. Sparse uşa.

Aceasta cedă şi se lovi de perete. Intră repede înăuntru, dorindu-şi să fi avut pistolul. Locuinţa era cufundată în beznă. Nu era aprinsă nicio lumină. Singurul sunet pe care îl putea auzi era bâzâitul frigiderului.

Dădu repede un ocol, căută în fiecare cameră, dar nu găsi nimic. Valul de panică din stomac îi dădu o senzaţie de greaţă. Unde naiba dispăruse? Oare Samuels pusese deja mâna pe ea? Alergă înapoi la camionetă şi îşi scoase telefonul mobil. Îl sună pe Mick pe drum spre birou. Spera că Pop sau Connor avea să-i explice motivul pentru care maşina lui Faith se afla în faţa apartamentului, iar ea nu era acasă.

Când Mick răspunse, Gray îi povesti repede despre scrisoarea pe care o interceptase. Respiraţia bătrânului se precipită.

— Am ştiut că ticălosul n-o să reziste şi o s-o preseze pe fată pentru bani. Este ocazia perfectă, Gray. O putem folosi ca momeală, să-l facem pe Samuels să iasă la lumină şi să-l prindem.

— Hei, stai puţin, Mick. Nu o folosim pe Faith ca momeală. Este o victimă nevinovată în povestea asta. N-o s-o pun în pericol.

— Mai gândeşte-te. Este cea mai bună şansă ca să-l prindem pe nenorocit. Nici măcar nu ar trebui să clipeşti. Ştii că este cea mai bună soluţie.

Gray fu nevoit să-şi înghită replica furioasă. Trase aer în piept şi încercă să rămână calm.

— Mick, eşti epuizat. Trebuie să te calmezi şi să gândeşti raţional. Prinderea lui Samuels nu merită ca o femeie nevinovată să fie rănită.

— Gândeşti cu mădularul, îl repezi Mick.

— N-o s-o amestec pe Faith în treaba asta, rosti Gray hotărât. Cel mai bine e să mă duc la Pop şi să-i spun totul. Să am ajutorul lui. Are o fată de protejat, iar noi avem de prins un criminal. Putem să anunţăm autorităţile locale şi să facem toată treaba ca la carte. Un şuvoi de înjurături ţâşni din receptor. Gray îşi încleştă dinţii şi numără până la zece. Am dreptate, şi ştii asta, Mick. Nici măcar nu-mi vine să cred că ai avut o asemenea idee. Ţi-ai ieşit din minţi. Cred că ar trebui să te dai deoparte şi să mă laşi pe mine să mă ocup.

Se lăsă tăcerea între ei.

— Nu, nu, ai dreptate, desigur. Fă ce trebuie să faci. Vin acolo. Cam în cinci ore. Te sun când ajung.

Gray începu să spună că nu era necesar şi că era mai bine ca Mick să rămână în Dallas, dar acesta închisese deja. Îşi reprimă o înjurătură şi aruncă telefonul pe scaun. O dăduse în bară. Cum de se lăsase convins să se bage într-un asemenea plan nebunesc? Dar o voce mică din cap îi reaminti că Faith ar fi fost oricum în pericol. Un pericol despre care nimeni nu ar fi ştiut dacă Gray nu s-ar fi aflat acolo. Trebuia s-o găsească înaintea lui Samuels – dacă nu cumva pusese deja mâna pe ea – şi să îndrepte lucrurile. Şi să facă totul pentru ca ea să fie în siguranţă.

Când ajunse la serviciu, goni spre biroul patronului şi izbi uşa de perete, spre iritarea lui Pop, Connor şi Nathan.

— Unde e Faith?

Pop apăsă repede pe butonul de microfon al telefonului, ridică receptorul şi îl acoperi cu mâna, încruntându-se la Gray.

— Este o convorbire foarte importantă, se răsti el.

Gray îşi puse mâinile pe birou, ignorându-i pe Nathan şi pe Connor, şi se aplecă în faţă.

— Faith ar putea fi în mare pericol. Ştii unde e?

— Te sun eu imediat, zise Pop înainte să închidă.

Connor şi Nathan se ridicară în picioare în acelaşi timp cu bătrânul.

— Despre ce vorbeşti? Tocmai am discutat cu Faith. Părea destul de bine.

Poliţistului i se înmuiară picioarele de uşurare. Se lăsă pe un scaun din apropiere şi oftă prelung.

— Trebuie să ştiu unde e.

Connor îşi încrucişă braţele pe piept şi îl scrută ameninţător.

— Nu înţeleg de ce te priveşte unde e, dar tare aş vrea să aflu de ce te interesează.

— Eu aş vrea să revenim la partea cu pericolul, interveni Pop.

Ca răspuns, Gray scoase scrisoarea şi o puse pe masă.

— Cu grijă, zise el când Pop se întinse spre ea. Este o dovadă.

Pop se încruntă, scoase hârtia din plic şi o despături atent. Fruntea i se încreţi în timp ce citea, iar Nathan şi Connor se aplecară peste umerii lui ca să vadă mai bine.

— Ce dracu'? exclamă Nathan.

Mâna lui Pop tremura când lăsă jos scrisoarea.

— Ce ştii despre asta şi de unde o ai?

Gray se strâmbă, ştiind că trebuia să dea totul pe faţă.

— Mama lui Faith a sunat-o şi i-a cerut bani, zise el hotărând să înceapă cu informaţia cea mai convingătoare. Avea să ajungă imediat şi la partea rea.

— S-o ia naiba, se enervă Connor. Ştiam că era ceva ce o deranja pe Faith.

— Dar ce-are a face mama ei cu toate astea? întrebă Nathan. Doar nu crezi că ea…

Poliţistul dădu din cap.

— Celia e combinată cu un individ care e suspectat de uciderea partenerului meu.

Trei perechi de ochi îi sfredeleau craniul.

— Am impresia că n-o să-mi placă ce-o să aud, zise Pop aproape răstindu-se.

— Nu, probabil că nu. Am venit aici ca să-i fac o favoare tatălui partenerului meu. Alex, colegul meu, a fost omorât la datorie. Investigaţia nu duce nicăieri şi sunt o mulţime de degete îndreptate chiar spre victimă. Mick a făcut unele cercetări pe cont propriu şi a aflat de Eric Samuels, un tip care s-a încurcat cu mama lui Faith chiar înainte de crimă. Apoi amândoi au dispărut.

— Asta nu explică de ce-ai venit aici, stărui Nathan.

Gray îi întâlni privirea, după care se răsuci în direcţia lui Pop.

— Investigaţia lui Mick a mai scos la iveală că atunci când Celia Martin ajungea la strâmtoare îi cerea bani lui Faith.

— Asta-i adevărat, bombăni Pop. Blestemata! Trebuia să-mi dau seama că nu va ieşi din viaţa lui Faith pentru totdeauna.

— Deci ai venit aici, aproape de Faith, sperând că Celia va apărea, rosti Connor pe un ton ameninţător.

Gray trase aer în piept şi se aventură în ultima parte a povestirii.

— Mick a aranjat să primesc o slujbă aici profitând de faptul că un amic de-al lui îl ştia pe Pop. Am pus dispozitive de ascultare la telefonul lui Faith de acasă şi de la birou şi am aşteptat ca mama ei să sune. A sunat în prima zi, dar încă nu instalasem microfonul.

— Ticălosule, se răsti Connor. Şi nu aveai de gând să ne spui nimic?

— Te-ai folosit de ea, observă Nathan. Am ştiut că se întâmplă ceva ciudat între voi doi. Cât de mult te-ai apropiat de ea în această investigaţie?

Connor făcu un pas înainte, amenințător, dar Pop întinse mâna ca să-l oprească.

— Nu acum, la naiba! Vreau să aud restul poveștii.

Gray se ridică pentru a răspunde la provocarea nerostită a lui Connor.

— La câteva zile de la primul telefon, ea a sunat din nou și am găsit-o pe Faith în birou, extrem de supărată. Mai târziu, când am ascultat înregistrarea, l-am auzit pe Samuels în fundal făcând remarci amenințătoare la adresa femeii. Mick mi-a spus că el și Celia fuseseră văzuți în Huntsville, așa că ne-am gândit că se îndreptau încoace. Pop își reprimă o înjurătură, fapt care nu-i stătea în fire. De dimineață am găsit asta în corespondență, urmă Gray arătând spre scrisoarea de pe birou. Ticălosul e aici; din cauza asta trebuie s-o găsesc pe Faith și să mă asigur că n-o să aibă probleme.

Connor își strânse pumnii pe lângă corp, iar mușchii gâtului i se umflară.

— Ea nu s-ar fi aflat în pericol dacă ai fi fost sincer cu noi de la început. E cam greu să o protejăm când suntem ținuți în întuneric.

Pop luă mobilul și apăsă un buton cu degetele tremurânde. Duse telefonul la ureche, așteptând nerăbdător. Câteva secunde mai târziu, își reprimă o altă înjurătură înainte de a închide.

— Mi-a intrat porcăria de căsuță vocală.

— Nu știi unde e? întrebă Gray, nevenindu-i să creadă.

— Nu, nu știu unde este! M-a sunat să-mi spună că are nevoie de un concediu, i-am spus că e în regulă. Nu m-am gândit să o întreb unde este. La acel moment nu mi s-a părut important. Bătrânul se lăsă pe spate în scaun și își trecu o mână prin păr. Am nevoie de un minut să mă gândesc, fir-ar să fie.

— Știi pe cineva la departamentul de poliție din Houston? Apartamentul lui Faith trebuie pus sub urmărire. Poate va trebui chiar să folosim o sosie. Probabil că Samuels se va duce acolo după ea și va fi cu ochii în patru.

Faith are o rutină de la care nu se abate niciodată.

— Da, tu ştii asta, nu-i aşa? mormăi Nathan.

— Putem să-l atragem în capcană, spuse Connor. Din cât se pare, e disperat.

— Aşa m-am gândit şi eu, zise Gray. Trebuie să o găsim pe Faith, să-i spunem ce se întâmplă şi să o ascundem într-un loc sigur.

Pop clătină din cap.

— Nu. Cei trei bărbaţi îl priviră surprinşi. Nu vreau să ştie nimic din toate astea.

Gray scutură capul confuz.

— Cum vrei să păstrezi secretul? Şi de ce? Are dreptul să ştie.

— Dă-mi un minut să mă gândesc, mârâi Pop. Îşi sprijini capul pe mâini şi se uită în jos o vreme.

— Am un plan, murmură Gray, iar fruntea i se încreţi în timp ce îşi dezvolta ideea abia apărută.

— Poate că ar trebui să ne laşi pe noi să ne ocupăm de asta, zise Connor pe un ton acid. Până acum nu-mi place planul tău.

Pop ridică mâna.

— Nici eu nu mă dau în vânt după el, dar cel mai important lucru este siguranţa lui Faith. Orice altceva mai poate să aştepte.

Gray îşi drese glasul stânjenit şi continuă:

— Eu nu mă pot implica în asta, adică nu oficial. Aflăm unde e Faith şi mă duc la ea. Stau cu ochii pe ea până când se rezolvă lucrurile. Puteţi să cooperaţi cu poliţia din Houston şi să găsiţi împreună o cale de a-l prinde pe Samuels. Poate chiar să folosiţi o sosie, cum am mai zis. O să-i spun lui Faith ce se întâmplă şi ne puteţi ţine la curent cu evoluţia situaţiei.

— Nu vreau ca ea să ştie nimic despre astea, repetă Pop.

— Trebuie să ştie, stărui Gray. Nu ai cum să păstrezi secretul.

— Nu mă înveţi tu ce să-i spun şi ce nu fetei mele! explodă Pop. În clipa următoare, buzele i se strânseră şi

încercă să-şi recapete controlul. Uite ce este, Faith are un suflet extraordinar. Chiar şi după tot ce i-a făcut Celia, i-ar frânge inima să ştie că mama ei a fost implicată în aşa ceva. Nu pot lăsa să i se întâmple din nou. Nenorocita aia a dezamăgit-o deja de prea multe ori.

— Nu o poţi proteja de toate, îl contrazise Gray.

Pop se uită direct în ochii lui şi ridică un deget.

— O protejez cât de mult pot. Nu e niciun motiv ca ea să afle. E în concediu. I-am spus să-şi ia o săptămână liberă. O să descoperim unde este şi apoi te poţi duce să veghezi asupra ei.

— Mie nu-mi place, îl întrerupse Connor. Nu vreau să se apropie de ea.

— Nici eu nu sunt mai fericit decât tine, dar Gray are dreptate. Nu se poate implica în investigaţie, iar eu am nevoie de tine, de Nathan şi de Micah aici ca să-l prindem pe ticălosul ăla. Cineva trebuie să o protejeze pe Faith, spuse el uitându-se la tânărul poliţist. Pot să contez pe tine pentru asta?

— Nu-mi place s-o mint, răspunse el printre dinţii încleştaţi. Nu în legătură cu asemenea lucruri.

— Dar ai minţit-o cu toate, sublinie Nathan agresiv.

Palmele lui Gray se strânseră în pumni.

— Am făcut tot ce am putut ca să-l găsesc pe individul care mi-a ucis partenerul. Aveam responsabilitatea să-l aduc în faţa justiţiei. Nu mi-a plăcut să vă înşel încrederea şi nu vreau s-o mint pe Faith mai mult decât am făcut-o până acum. Eu…

— Ce? îl întrerupse Connor, dar Gray îl ignoră şi privi în ochii lui Pop.

— Ţin mult la fiica ta. Am făcut tot posibilul să nu se întâmple asta. Am încercat să mă ţin departe de ea. Eu sunt motivul pentru care şi-a luat nenorocitul ăsta de concediu. Am supărat-o rău, iar acum este timpul să îndrept lucrurile. Şi nu pot face asta dacă o mint în continuare.

Bătrânul nici măcar nu clipi.

— Poţi îndrepta lucrurile când ticălosul care o

ameninţă este în spatele gratiilor. Nu are sens să o superi degeaba. Celia i-a provocat îndeajuns de multă suferinţă. Dacă află ce-a făcut proasta de maică-sa, n-o s-o poţi ţine departe de locul ăsta. O să-şi facă griji pentru ea. Ar putea dura câteva zile până să-l prindem pe nenorocit. Nu are sens să stea ca pe ghimpi.

— Nu-mi place, zise Gray.

— Nici mie nu prea-mi place, mormăi Connor.

— Nu e un copil, sublinie Gray observând privirea furişă pe care Connor i-o aruncase tatălui său.

— Se pare că nu ai avut remuşcări când i-ai ascuns adevărul ca să-ţi atingi scopurile, spuse Pop ridicând iarăşi vocea.

Gray se uită exasperat în tavan. Pierdeau minute preţioase într-un meci ridicol, aruncându-şi vina de la unul la altul. Trebuiau s-o găsească pe Faith şi să vegheze asupra ei.

— Uite ce e, când am ajuns aici, n-am avut nici cea mai mică idee că Faith era nevinovată. Cum aş fi putut? Ştiam că ea cunoştea foarte bine situaţia maică-sii. Am fost nevoit să o tratez ca pe orice posibil suspect. Acum ştiu că nu e implicată şi nu-mi place s-o mint mai mult decât am făcut-o.

— Iar eu nu vreau să sufere, zise Pop. E fata mea. O iubesc. Dacă pot să-i ascund faptul că mama ei i-a permis acelui individ se şantajeze, atunci jur pe Dumnezeu că o voi face!

Gray închise ochii.

— În regulă. Bine.

Ce situaţie imposibilă! Căuta frenetic o rezolvare. Cum putea să apară la uşa lui Faith, oriunde s-ar fi relaxat în concediu, şi să pretindă că venise aşa, fără motiv? Sperase să-i poată mărturisi adevărul; când colo, urma s-o mintă şi mai şi.

Dar în rest trebuia să fie sincer. Trebuia să-i arate ce era real. Iar acest lucru era atracţia incontestabilă, nevoia de a vedea dacă aveau vreo şansă împreună în genul de relaţie pe care şi-l doreau amândoi. Oare putea să

folosească asta drept justificare pentru că o urmărise? Nu era o minciună. Voia din tot sufletul ca Faith să devină iubita lui. Numai că era nevoit să atace problema invers. Întâi să acţioneze şi apoi să dea lucrurile pe faţă.

Capitolul 27

Peste numai o oră, clădirea părea să găzduiască întâlnirea lunară a forţei de intervenţie rapidă. Poliţişti, prieteni de-ai lui Pop, umpleau birourile firmei, iar zgomotul a zeci de conversaţii diferite răsuna prin tot imobilul. Micah intră cu grijă prin acel haos cu o expresie uimită.

— Ce naiba se întâmplă aici? întrebă el din pragul biroului lui Pop.

Toţi cei patru bărbaţi se întoarseră cu telefoanele mobile la urechi. Patronul îl puse pe-al lui deoparte.

— Ştii unde e Faith?

O expresie ciudată străbătu faţa lui Micah.

— Ăăă, de ce întrebi? Ce se întâmplă?

Gray se ridică şi înaintă spre el.

— Dacă ştii unde s-a dus, spune-mi, te rog. Este în mare pericol.

Privirea lui Micah se îngustă. Îşi coborî vocea astfel încât numai Gray să audă şi murmură:

— Este la casa de pe plajă a lui Damon.

— Cine dracu' e Damon? scrâşni Gray.

— Este managerul de la „Casă", tipul care a ajutat-o pe Faith cu vizita acolo. Probabil că l-ai văzut când te-ai dus după ea.

— Da, l-am văzut, bombăni poliţistul. „Ce naiba face ea cu tipul de la sex-club?", se întrebă el.

— E singură, preciză Micah de parcă i-ar fi citit gândurile.

— Nu vreţi să ne spuneţi şi nouă? ceru Connor. Micah, dacă ştii unde e Faith, ar fi bine să torni tot.

— Ştiu unde e. Acum, cine mă lămureşte şi pe mine de ce mişună sticleţii peste tot şi care-i treaba cu pericolul

în care s-ar găsi Faith?

Gray îl puse la curent; când termină, Micah îi aruncă o privire asasină.

— Deci în tot timpul ăsta ne-ai dus de nas?

— Am avut ceva de făcut, oftă celălalt. Ai fost poliţist. Tu înţelegi.

O umbră se aşternu peste privirea lui Micah.

— Da, înţeleg.

O mişcare pe hol îi făcu pe toţi să-şi ridice privirile. Câteva secunde mai târziu, Mick dădu buzna printre poliţişti. Nu se mai bărbierise de cel puţin o săptămână şi arăta ca naiba.

— La dracu', Mick, ce faci aici? se răsti Gray.

— Unde altundeva să fiu? răspunse el hotărât. Acum spune-mi ce se întâmplă.

— Eu nu pot fi implicat în asta, Mick, şi nici tu. O să-ţi dau cheia de la apartament. Poţi să te duci să stai acolo. Poliţia o să te anunţe când se va efectua o arestare.

— S-o creadă ei! Şi tu unde naiba te duci?

— Eu o să veghez asupra lui Faith. Să sperăm că totul se va termina curând.

— Pleci? întrebă Mick nevenindu-i să creadă. Laşi o gagică să te împiedice să-l prinzi pe ucigaşul partenerului… fratelui tău?

Într-o fracţiune de secundă, Connor trecu pe lângă Gray şi îl împinse pe Mick în perete, cu mâna încleştată în cămaşa lui.

— Ascultă-mă, nenorocitule! Vorbeşti despre sora mea! De ce nu faci ce ţi-a zis Gray şi să ieşi dracului de aici?

Pop interveni şi îl dădu la o parte. Deşi părea calm, în privirea lui se citea mânia.

— Dă-te, băiete. Eu şi domnul Winslow de aici avem ceva de discutat. Şi apoi o să părăsească biroul, zise el şi îşi mută privirea către Gray. Mai eşti aici? Nu trebuia să-mi protejezi fata?

Gray începu să caute cheia de la apartament în buzunar, dar Pop îi făcu semn cu mâna.

— O să mă asigur că domnul Winslow are unde să stea. Tu concentrează-te la ce ai de făcut şi noi vom face la fel. Ţinem legătura; o să te anunţ cum merg lucrurile şi când o să fie sigur să vă întoarceţi acasă.

Gray dădu aprobator din cap şi se întoarse spre Micah.

— Trebuie să-mi spui unde e.

Micah îl însoţi spre ieşire, luă o bucată de hârtie şi un pix şi notă o adresă. Rupse hârtia şi i-o dădu lui Gray.

— Ţine-o drept pe Seawall Boulevard până ieşi din oraş. Nu ai cum să n-o vezi. Exact când o să crezi că ai mers prea departe spre celălalt capăt al insulei, ai ajuns.

— Mersi. Ţine-mă la curent, da? N-ai fost aici dimineaţă, şi băieţii sunt destul de supăraţi. Nu-i condamn, însă am nevoie să fiu informat, iar Pop insistă ca Faith să nu afle nimic din toate astea. Bag mâna-n foc că nu o să dea prea multe telefoane.

Micah aprobă din cap.

— Se face. Anunţă-mă dacă ai nevoie de ceva.

Până când Gray ajunse la casa de pe plajă, soarele era aproape la apus. Viră pe alee şi parcă lângă treptele ce duceau către uşa din faţă. Când ieşi, îşi aminti de bagaje, însă hotărî să le lase pe mai târziu.

Urcă scara în fugă şi bătu la uşă. Avu o senzaţie de déjà vu când se gândi că făcuse exact acelaşi lucru la apartamentul ei dis-de-dimineaţă. De data asta însă, neprimind răspuns, nu mai pierdu timpul şi intră ca să se asigure că ea era teafără. Decorul masculin din sufrageria spaţioasă îi stârni mirarea. În mod clar era locuinţa unui burlac. Nu avea nicio tentă de feminitate. Iritat, se întrebă dacă Damon avea cumva de gând să i se alăture lui Faith acolo.

Când se uită înspre uşile vitrate care dădeau pe terasă, văzu o mână ce atârna peste un şezlong. Braţul lui Faith căzuse şi atingea podeaua. Se năpusti spre ea, însă de aproape constată că era cufundată într-un somn adânc. Încet, să n-o trezească, ieşi afară şi închise ochii de plăcere când briza golfului îi suflă în faţă. Dar când îşi coborî

privirea asupra trupului adormit, plăcerea i se amplifică. Era frumoasă. O mână atârna de pe şezlong, iar cealaltă era îndoită sub bărbie. Pieptul ei se ridică şi cobora uşor, iar briza jucăuşă îi ridica în aer şuviţe din părul blond.

Pe drum luase decizia de a-i spune adevărul, indiferent de planurile lui Pop. Dar în acel moment, când se Uita la ea, atât de fragilă şi de inocentă, înţelese de ce bătrânul voia să o protejeze. La naiba, el însuşi voia s-o protejeze! Să o ascundă sub un clopot de sticlă şi să aibă grijă ca nimic să nu o rănească.

Faith voia un bărbat care să aibă grijă de ea, şi cine ar fi refuzat-o? Era dulce, moale şi delicată în toate locurile potrivite. În timp ce o contempla, ea se mişcă pe şezlong. Miji ochii, clipi derutată şi apoi se holbă surprinsă.

— Gray? întrebă ea adormită. Ce faci aici?

El se aplecă şi îşi trecu un deget pe braţul ei.

— Sper că nu ai stat aşa toată ziua. O să te arzi.

— Am stat la umbră, mormăi ea. Ce faci aici? De unde ai ştiut unde sunt?

Se ridică, continuând să-l privească somnoroasă.

— Am vrut să vorbesc cu tine. Expresia ei oglindea neîncrederea. Ştiu că m-am purtat ca un nenorocit, spuse el. De fapt, adevărul e că m-ai prins în laţ.

Îngenunche pe podeaua din lemn şi îşi mută greutatea ca să-şi micşoreze disconfortul. Ea îi puse un deget pe buze şi îl reduse la tăcere.

— Hai să mergem înăuntru. El se ridică şi îi întinse mana ca s-o ajute. Părul ei, răvăşit după somn, fu zburlit de briză, iar el se întinse să apuce o şuviţă, neputând rezista tentaţiei de a atinge firele mătăsoase. Faith intră în casă, iar Gray, din spate, îi urmări mersul unduios şi se imagină între coapsele ei, cu mâinile încleştate pe şolduri, în timp ce o penetra. Muşchii gâtului i se încordară şi înghiţi, în ciuda senzaţiei neplăcute. Faith se opri în prag şi îl privi peste umăr. Vii?

El se conformă, crispându-se la gândul călătoriei în care urma să se îmbarce. Continua lanţul înşelătoriei, în loc să-i pună capăt, şi voia să înfiripe o relaţie pe baza

acelor minciuni.

Aerul rece din interior îl izbi când intră. Faith lipăi cu tălpile goale în bucătărie şi deschise frigiderul.

— Vrei ceva de băut? Bere, vin, suc?

— Nu, mersi.

Ea îşi turnă un pahar cu suc şi reveni în camera de zi.

— Şi despre ce voiai să vorbeşti cu mine?

Îi observă uşorul tremur al buzelor, pe care încercă să-l ascundă ducându-şi paharul la gură. Era agitată. La naiba, aşa era şi el, dar trebuia s-o liniştească. Se întinse şi o apucă de braţ.

— Hai să stăm jos.

Îl privi ca şi cum se temea de ceea ce avea să audă. Gray nu se mai putu abţine şi se aplecă în faţă, îi puse o mână pe ceafă şi o trase spre el. Paharul îl apăsa pe abdomen, strivit între corpurile lor, în timp ce îi captură buzele într-ale lui şi îi preluă geamătul de surpriză. Gustă aroma de portocală a limbii ei şi o savură cu fiecare atingere în profunzime.

Când se îndepărtă, privirile li se întâlniră, iar în adâncurile ochilor ei putu citi confuzia. Gura ei, umedă de la sărut, îl tentă din nou. „Mai târziu”, îşi spuse. Avea să guste fiecare bucăţică a pielii ei. O împinse înapoi până când ajunse la marginea canapelei, unde o ajută să se aşeze. El se dădu câţiva paşi în spate şi începu să se plimbe prin încăpere, neputând să controleze energia care îi curgea impetuos prin vene.

— Am făcut o greşeală când te-am îndepărtat, mărturisi într-un final. Ochii ei verzi se măriră. Lăsă paharul pe marginea mesei, îşi puse mâinile în poală şi îşi strânse degetele până se albiră. Gray se opri în dreptul ei. Vreau ce vrei şi tu, Faith. Pe tine, în pat, în braţele mele, în felul meu. Obrajii ei se colorară când îi auzi declaraţia îndrăzneaţă. Bărbatul se apropie şi, îngenunchind în faţa ei, îi luă mâinile într-ale lui şi îi purtă degetele la buze. Nu sunt uşor de acceptat, Faith. O să te forţez. O să-ţi cer lucruri pe care poate nu eşti sigură că vrei să mi le dai. Dacă facem asta, o să-mi dai totul. În schimb, o să

preţuiesc darul tău. O să-ţi îndeplinesc toate dorinţele. O să am grijă de tine.

O flăcăruie începu să ardă în ochii ei în timp ce îl studia.

— Vrei asta? întrebă ea cu voce răguşită. Mă vrei? Nu este vreun rol pe care crezi că vreau să-l joci?

Îi luă bărbia în mână şi se uită în ochii ei.

— Fără jocuri. Eşti liberă o săptămână. Se pare că şi eu la fel. Avem ocazia perfectă ca să explorăm această relaţie. O simţi înfiorându-se şi îşi trecu degetul mare peste buzele ei catifelate înainte să se ridice şi să ia din nou la pas încăperea. Sunt câteva lucruri pe care trebuie să le înţelegi, Faith. Dacă facem asta, o să deţin controlul complet. Fără cuvinte de siguranţă, fără roluri, fără sfaturi din reviste. Astea sunt porcării. Nu am trăit niciodată după regulile cuiva şi cu siguranţă nu m-am luat după sfaturile unor scriitori turbaţi care scuipă idei despre ce ar trebui şi ce nu ar trebui să facă oamenii. Dacă la asta te aştepţi, renunţă acum. Poţi uita despre tot ce ai citit sau trăit până în acest moment, întrucât ceea ce-ţi voi cere eu nu seamănă cu scenariile din jocurile sexuale. Făcu o pauză astfel ca vorbele lui să i se întipărească bine în minte, apoi îngenunche iarăşi în faţa ei. Îi puse mâna în păr, răsucindu-i şuviţele în jurul degetelor pe când îi mângâia creştetul capului. O să fii a mea. A mea. O să-mi dai totul, iar în schimb eu o să-ţi ofer mai mult decât ţi-ai imaginat vreodată. O să am grijă de tine, o să îţi fac toate plăcerile şi o să te întreţin.

— Uau, zise ea după ce inhală nesigură.

— Asta înseamnă da? încet, Faith îşi urcă mâna pe pieptul lui şi apoi în jurul gâtului. Degetele ei îi cuprinseră ceafa şi i se înfipseră în păr.

— Da, şopti ea.

Gray îi luă faţa între palme, atingându-i delicat obrajii, şi o sărută. Când se retrase, amândoi respirau accelerat, deşi sărutul fusese tandru. Îşi plimbă degetele pe umerii ei şi pe braţe, bucurându-se de senzaţia atingerii.

— Hai să mergem la Galveston, într-un loc frumos, să mâncăm. Când ne întoarcem, putem s-o luăm de la capăt.

— Bine, răspunse ea cu voce răguşită.

Capitolul 28

Faith făcu repede un duş. Stomacul ei era foarte agitat şi nu era convinsă că va putea mânca ceva. Îşi uscă părul lung, apoi îl pieptănă şi îl lăsă liber peste umeri. Ştia că lui Gray îi plăcea aşa.

„A mea”. Declaraţia lui încă îi răsuna în minte şi îi provocă scântei în părţile intime când îşi aminti privirea posesivă cu care rostise acele cuvinte.

Alese o pereche de blugi şi un tricou roz, se îmbrăcă şi căută o pereche de pantofi cu toc. Se mai uită o dată în oglindă, după care intră în sufragerie, unde o aştepta Gray. El stătea în dreptul uşii vitrate, cu degetele mari vârâte în buzunare; când o văzu, în ochii albaştri se ivi o licărire admirativă.

— Arăţi superb.

— Sunt gata.

El căută cheile în buzunar şi îi întinse mâna. Faith îşi strecură palma mică într-a lui, iar degetele lui o strânseră. Împreună merseră la camionetă şi, aşa cum făcuse în acea noapte la club, o ajută să se aşeze pe scaunul pasagerului.

Pe drumul spre Galveston rămaseră tăcuţi, dar Gray îi luă mâna şi i-o mângâie cu degetul mare. Gestul intim îi făcea plăcere, o liniştea, de parcă ar fi fost o întâlnire ca oricare alta. Imediat ce acest gând îi trecu prin minte, îi veni să râdă. Nu semăna cu nicio altă întâlnire. Asta era ceea ce căutase, ceea ce aşteptase, ceea ce-şi dorise.

— Ce părere ai de nişte fructe de mare? întrebă el, întrerupând tăcerea.

Faith încuviinţă din cap.

El încetini, o luă la stânga şi parcă maşina. Strângându-i mâna, o privi în ochi, se aplecă peste scaun şi o sărută cald, uşor, fără pic de agresiune, apoi se întoarse şi ieşi din camionetă.

Când intrară, Gray vorbi încet cu tânăra de la recepţie, care îi zâmbi aprobator, după care se uită peste umărul lui la Faith şi zâmbi din nou. Luă două meniuri şi îi rugă să o urmeze.

— Ce i-ai spus? şopti Faith în timp ce păşeau în urma ei.

— Doar că vrem puţină intimitate.

Se aşezară într-un separeu din spatele restaurantului. Cei mai apropiaţi clienţi erau la cel puţin şase mese distanţă. După ce li se luă comanda de băuturi şi rămaseră în sfârşit singuri, Gray se întinse peste masă şi îşi împreună degetele într-ale ei.

— Noi… mă rog, eu am petrecut prea mult timp evitându-te. Lucrurile au luat-o razna, s-au întâmplat prea repede. Vreau să o luăm mai încet ca să aflăm mai multe unul despre altul.

O senzaţie de mulţumire se cuibări în pieptul ei.

— Mi-ar plăcea asta. Nu ştiu prea multe despre tine. Numai ce mi-a spus Pop. Că eşti poliţist. Că stai în Dallas. Că ţi-ai pierdut partenerul la începutul anului şi că ţi-ai luat o pauză ca să pui lucrurile în ordine. Aş vrea să cunosc mai multe. El păru puţin stânjenit, de parcă s-ar fi aşteptat ca Faith să fie prima care să se destăinuie. Când s-a încheiat ultima relaţie pe care ai avut-o? se interesă ea.

— Relaţie? Nu sunt sigur că pot numi astfel contactele mele cu persoanele de sex opus.

Ea ridică o sprânceană.

— Cum le-ai numi atunci?

— Sex, zise el direct.

— Şi eu asta sunt pentru tine? Doar sex? întrebă ea încet.

— Nu, rosti el după un moment de gândire. Şi asta mă sperie al naibii de tare. De asta am încercat să stau cât mai departe de tine.

— De ce se oripilează bărbaţii atât de mult la ideea că o femeie poate însemna mai mult decât sex? E de-a dreptul un clişeu. Mama ta nu te-a îmbrăţişat niciodată?

Ochii se măriră de surprindere, după care începu să

râdă.

— Nu, nu pot da vina pe mama pentru problemele astea. Am cunoscut-o prea puţin ca să mă influenţeze în privinţa relaţiilor interumane. Faith aşteptă ca el să continue pentru a se lămuri asupra cărei părţi a declaraţiei lui să insiste. Gray îi dădu drumul la mână şi, rezemându-se de spătar, duse paharul la buze şi sorbi prelung înainte de a-l aşeza înapoi pe masă. Problemele mele vin din frustrarea că nu găsesc ceea ce vreau.

— Se pare că avem asta în comun.

El aprobă din cap.

— Am văzut la tine lucruri care îmi plac. Am văzut o femeie pe care mi-am imaginat-o perfectă, dar mi-a tot venit în minte vechea zicală potrivit căreia eşti prea bună ca să fii adevărată.

— Sper să nu te dezamăgesc, zise ea pe un ton glumeţ. Nu pot decât să fiu eu însămi. Aşa cum tu nu vrei un scenariu, nici eu nu vreau.

— N-aş vrea niciodată să te schimb, Faith. Îmi placi aşa cum eşti. Chiar dacă nu ne-am înţelege.

— Dar nu ştii nimic despre mine, sublinie ea.

— Dimpotrivă, ştiu că eşti frumoasă. Loială. Inteligentă. Feminină. Ştii exact ce vrei şi nu te mulţumeşti cu mai puţin. Nu ţi-e teamă să te supui unui bărbat, spuse el, fixând-o cu privirea. Sunt două tipuri de femei cu care n-am putut niciodată să mă combin. Ea îşi lăsă capul într-o parte, măcinată de curiozitate. Avea acces la substratul minţii unui bărbat… ei bine, asta cu siguranţă merita preţul. O femeie care se dedă la jocuri, urmă Gray. Jocuri ale minţii, jocuri sexuale, nu contează. Vreau o femeie cinstită, nu una care să se ascundă în spatele unei măşti. Din a doua categorie fac parte cele care nu sunt suficient de puternice ca să se supună. Se aplecă la rândul ei în faţă, din ce în ce mai curioasă. Nu vreau ca femeia cu care am o relaţie să devină o păpuşă fără creier, la fel cum nici eu nu vreau să devin aşa ceva. E nevoie de o femeie cu totul şi cu totul specială ca să se supună unui bărbat, dar să-şi păstreze latura care o face puternică şi unică. Propria

ei personalitate.

— Te-ai gândit mult la asta, se amuză ea.

— Asta e ceea ce vreau, murmură el ridicând din umeri.

— Şi în afara dormitorului? Controlul tău se extinde în toate aspectele relaţiei? Am înţeles că femeile care practică jocuri, de care vorbeşti, sunt cele care vor numai sex deocheat şi ies din rol la fel de repede cum ies din dormitor.

— Nu am nicio intenţie să fiu un tiran, spuse el cu privirea încărcată de seriozitate. Doar că mă cunosc. Sunt nebun în ceea ce priveşte controlul. Mă simt bine când iau decizii. Din cauza asta, femeia de care sunt cel mai atras este una blândă, feminină, pe care să o protejez şi de care să am grijă. Poţi spune că sunt în căutarea unei relaţii în care eu să ţin frâiele în pat şi în afara lui. Asta te sperie?

— Nu, surâse ea. Par slabă dacă recunosc faptul că vreau un bărbat care să ştie să aibă grijă de mine?

O scânteie de satisfacţie licări în ochii lui. Aprecierea i se oglindea în fiecare trăsătură a feţei.

— Cred că eşti una dintre cele mai puternice femei pe care le-am întâlnit până acum, Faith.

Ea se simţi copleşită de lauda şi de admiraţia din vocea lui. Şi ar fi trebuit să fie oarbă să nu-i vadă dorinţa din ochi. De fiecare dată când Gray se uita la ea, era ca şi cum o dezbrăca centimetru cu centimetru. Aşteptase o veşnicie un bărbat care să o privească astfel. De parcă ar fi fost singura femeie din lume. Nu, nu se simţea slabă. În acea clipă se simţea incredibil de puternică.

Fură întrerupţi de chelnerul care le aduse mâncarea. Se relaxară şi începură să mănânce. Din când în când, Gray îi oferea din felurile lui, încântat s-o hrănească. La final, chelnerul le luă farfuriile şi lăsă nota de plată, însă ei mai zăboviră o vreme la masă.

O neliniştea ideea că aveau să se întoarcă la casa de pe plajă, însă nu într-un sens rău. Nu ştia precis la ce să se aştepte, dar era în acelaşi timp uşurată că iniţiativa nu cădea în sarcina ei. În mod cert, aceea era treaba lui Gray.

Vorbiră despre lucruri nevinovate. Gray îi povesti despre cum crescuse într-un cartier unde domnea criminalitatea, fapt care îi influenţase decizia de a deveni poliţist. Îi spuse despre partenerul său şi despre Mick, personajul care juca rolul de tată-surogat. Ea bănuise deja că Gray era genul alb-negru, şi după ce îl auzi vorbind despre slujbă, dreptate şi moartea partenerului, se convinse şi mai mult că nu era deloc genul care să observe nuanţele. Fiecare lucru era ori bun, ori rău.

Gray îi făcu semn ospătarului să le reumple paharele, apoi o fixă cu o privire intensă în timp ce sorbi din băutură.

— Când te-ai dus la sex-club…

Ea tresări la această descriere. I se păru josnică.

— La „Casă”, îl corectă.

— Bine, când te-ai dus la „Casă”, ce ai fi vrut să se întâmple?

— Credeam că era evident. Ai văzut ce s-a întâmplat.

— Eu am stat numai câteva minute, pe când tu veniseşi de ceva vreme. Ceea ce ai văzut acolo ţi-a stârnit interesul?

— O parte, recunoscu ea simţind fierbinţeala urcându-i în obraji.

El ridică o sprânceană.

— Ce parte?

— A fost oarecum şocant. Adică am văzut filme porno, dar nu am văzut sau trăit nimic de genul acela pe viu.

— Te-a excitat? încet, foarte încet, ea încuviinţă din cap.

— Foarte mult.

— Unele lucruri mai mult decât altele? Din nou ea aprobă. Ce ţi-a plăcut cel mai mult? insistă el.

Faith îşi simţi limba greoaie. Făcu eforturi să-şi domine stânjeneala.

— Când am ajuns acolo la început, în camerele de jos, era o femeie care stătea între doi bărbaţi. Aceştia îi acordau toată atenţia. Era evident că amândoi o voiau. M-am simţit geloasă pe ea.

El o urmărea cu un interes crescut.

— Continuă.

— Apoi am urcat la etaj, unde erau doi bărbaţi. Nu am mai văzut până acum doi bărbaţi făcând sex, nici măcar în filme. A fost şocant, şi totuşi eram aşa de absorbită, încât nu m-am putut uita în altă parte. A fost una dintre cele mai erotice scene pe care le-am văzut vreodată, în altă cameră, o femeie făcea sex cu doi bărbaţi. În acea clipă, mi-am dorit foarte mult să fiu în locul ei.

— Te tentează să fii cu doi bărbaţi? Ea roşi. Nu te jena. Te-ar surprinde să afli că mulţi bărbaţi au fantezii cu femeia lor şi cu încă un bărbat?

Intrigată, îşi ridică privirea.

— Pe bune? Şi tu?

Gray ridică din umeri.

— E ceva primitiv, ca să nu mai spun erotic şi excitant în a-i permite unui alt bărbat să posede ceea ce-ţi aparţine, să umple mai mult de un orificiu al femeii, în acelaşi timp. Faţa ei deveni şi mai fierbinte. Te excită ideea, observă el…

— Pe care femeie n-ar excita-o? îi scăpă ei.

— Ce altceva ai mai văzut la „Casă”?

— Plesnitul.

— Ţi-a plăcut.

— N-a fost numai plesnitul. A fost controlul exercitat de tip asupra femeii. Autoritatea lui. A fost atât de interesant şi de sexy! Mi-a stârnit o asemenea dorinţă, încât m-am simţit de parcă îmi întorceam pielea pe dos.

— Şi totuşi, când i-ai luat locul, plesnitul nu ţi-a oferit nimic, remarcă el.

— De unde ştii?

— Era evident. Ţi-am putut citi pe chip dezamăgirea şi frustrarea. Aveai nevoie de mai mult decât îţi oferea el.

— Da, şopti ea. Nu era real şi am ştiut-o.

Gray se aplecă spre ea, îi atinse bărbia şi i-o luă în palmă. Privirile li se întâlniră şi rămaseră conectate.

— Asta o să fie real, Faith. Eu nu mă joc.

Ea se cutremură în timp ce promisiunea îi acapară

trupul.

— Ştiu.

Rămaseră o vreme în tăcere, sorbind din pahare. Faith se relaxă şi o parte din tensiune se risipi. Seara fusese perfectă. Ideea că aveau o săptămână întreagă la dispoziţie ca să se exploreze reciproc îi dădu fiori. Abia aştepta să descopere dacă Gray era într-adevăr bărbatul care îi putea oferi lucrurile la care visase.

La un moment dat, Gray lăsă jos paharul şi o privi cercetător din nou, stârnindu-i curiozitatea.

— Iei pilule? întrebă el direct.

— Da, răspunse ea calmă.

— Ultima mea experienţă sexuală a fost acum şase luni. De atunci mi-am făcut analizele. Chestia e că nu folosesc prezervative când fac sex cu o femeie.

Ea se foi pe scaun puţin stânjenită.

— Păi, ultimele analize mi le-am făcut în urmă cu câteva luni. Tipul cu care am fost până recent îşi făcuse analizele înainte să se culce cu mine. Dar am folosit prezervative.

Gray aprobă din cap.

— Întrebarea mea este dacă accepţi să nu le folosim.

O mulţime de imagini colorate îi răsăriră în minte.

Ideea de a-l simţi pe Gray în corpul ei, piele pe piele, era teribil de excitantă.

— Nu ai folosit niciodată prezervativ?

— Nu. Şi dacă vrei, pot să cer rezultatele ultimelor analize prin fax mâine-dimineaţă. Nu sunt un puştan excitat care este în stare să spună orice ca să-ţi intre în chiloţi.

— Te cred. Şi eu aş prefera să nu ne încurcăm cu prezervativele, zise ea cu o grimasă. Fără o cantitate considerabilă de lubrifiant mi se par extrem de inconfortabile. Dar trebuie să fiu sinceră. Ultima oară am făcut sex chiar înainte ca noi doi să ne cunoaştem. Am folosit prezervativ. Suntem amândoi curaţi, dar meriţi să ştii în ce te bagi.

— Îmi doresc foarte mult să simt fiecare centimetru

delicios dintre picioarele tale, spuse el cu o voce răguşită. Un fior incontrolabil o străbătu. Gray se uită la ceas, iar ea ştiu că cina se sfârşise. O bântuiau atâtea sentimente contradictorii! Dorinţă. Excitare. Curiozitate. Teamă. Mâinile ei tremurau când le puse în poală. Eşti gata? întrebă el.

Ea dădu din cap aprobator şi amândoi se ridicară. Bărbatul îşi puse mâna pe spatele ei şi o conduse către ieşirea din restaurant. Briza caldă şi sărată îi lovi imediat ce păşiră afară. În depărtare, amestecată cu zgomotul traficului, muzica în surdină a oceanului umplea noaptea.

— Hai să ne întoarcem, îi şopti el la ureche.

Ea dădu din cap şi se urcară în camionetă.

Capitolul 29

Când ajunseră la casa de pe plajă, Gray îşi lăsă cheile pe masă şi o urmări cu privirea pe Faith, care se dusese la geam să se uite afară. Era agitată. Limbajul corpului ei urla de nesiguranţă.

Se îndreptă spre baie, lăsând-o singură un moment. Îngenunche lângă imensa cadă şi fixă dopul, apoi deschise robinetul şi îşi trecu degetele pe sub jet ca să regleze temperatura. Când fu mulţumit, se ridică şi reveni în sufragerie.

Ea era tot acolo unde o lăsase. Se apropie din spate şi, dându-i părul într-o parte, îşi apăsă buzele de ceafa ei. Faith tremură sub atingerea lui, lăsând să-i scape un geamăt uşor.

Gray îşi ridică privirea şi se uită la luna care răsărea. Era aproape plină şi se reflecta în apă, în depărtare. Era o noapte perfectă.

— Hai cu mine, murmură el prinzând-o de talie, îţi pregătesc o baie.

— Sună minunat, spuse ea.

Îşi strecură degetele în blugii ei şi o trase mai aproape. Se luptă puţin cu nasturele până îl desfăcu. Coborî fermoarul şi începu să-i tragă pantalonii în jos pe

şolduri. Când căzură într-un final la picioare, îşi plimbă cu blândeţe palmele mângâind linia curbată, delicată, a corpului ei. Tricoul se ridică odată cu mâinile lui, descoperindu-i treptat trupul.

— Ridică mâinile, îi ceru.

Când ea se supuse, îi trase încet tricoul peste cap şi îl aruncă deoparte. Faith ieşi din blugi scoţându-şi gleznele pe rând. Gray se uită în jos la lenjeria ei de dantelă, feminină. Sutien şi chiloţi de culoare lila-deschis. Transparenţi. Frumoşi ca ea. Îi trase uşor bretelele, lăsându-le să alunece peste curba umerilor, până când se opriră pe braţe. Se întinse apoi în spate şi desfăcu atent copcile, iar sutienul căzu.

Globurile pline ale sânilor străluciră timid în lumina lunii. Nu putu rezista să nu-i atingă. Îi prinse între degete, răsucind vârfurile tari, după care îşi coborî mâinile înspre marginea chiloţilor. Îşi strecură degetele înăuntru până când atinseră micii cârlionţi dintre picioarele ei şi trase în jos piesa de dantelă. În sfârşit, Faith rămase goală în faţa lui, cu trupul luminat de strălucirea lunii. Arăta ca o zeiţă. Numai a lui.

— A mea, murmură el.

Fiorii care o străbăteau în toate sensurile îi făceau pielea de găină. Gray o mângâie ca să-i potolească furnicăturile. Ştiind că probabil cada se umpluse, se aplecă şi o luă în braţe, smulgându-i un icnet. O reduse la tăcere printr-un sărut şi se îndreptă de-a lungul holului către baie.

Cada era plină, aşa că o lăsă încet în apa aburindă şi apoi întinse o mână ca să oprească robinetul. Faith îşi sprijini capul pe marginea de faianţă şi scoase un sunet de satisfacţie în timp ce apa caldă îi mângâia corpul. Gray îngenunche lângă jacuzzi şi se întinse după o sticlă cu şampon.

— Întoarce-te ca să te pot spăla pe cap, îi indică el.

Ea se repoziţionă în cada pătrată astfel încât să stea cu spatele la Gray. Simţi cum acesta îi udă părul, apoi îşi turnă şampon în căuşul palmelor şi o masă cu mişcări

blânde. Degetele lui îi atinseră fiecare centimetru al scalpului, până când o făcu să se relaxeze complet, lăsându-se în voia atingerii binefăcătoare. În cele din urmă, o împinse uşor în faţă şi începu să-i clătească spuma din păr. Când termină, o apucă de umeri şi îi şopti să se întoarcă în poziţia iniţială.

Faith roşi puţin când sânii îi apărură deasupra apei. Ochii bărbatului coborâtă pe corpul ei, iar ea se trezi sperând că mâinile lui aveau să urmeze aceeaşi cale. Gray se întinse după sticla de săpun lichid şi, în loc să folosească unul dintre bureţii de pe marginea căzii, îşi turnă direct în palmă. Cu mâna cealaltă dădu drumul apei să se scurgă, urmărind cum i se dezgolea treptat trupul.

Când pieptul ieşi la lumină, îi săpuni sânii frecând-o uşor. Îi prinse în palmă un sân, apoi şi pe celălalt, îi mângâie şi îi ciupi fiecare sfârc. Pe măsură ce apa cobora şi mai mult în cadă, îi masă pielea din jurul buricului. Când mâinile se întoarseră la sâni, Faith gemu şi îşi arcui spatele. Degetele lui trasară cercuri în jurul sfârcurilor tari şi le apucară vârfurile. Fiecare atingere a lui îi trimitea săgeţi direct între coapse.

Faith începu să se zvârcolească. Picioarele i se depărtară, iar apa caldă dădu buzna între pliurile pielii şi îi atinse clitorisul. În scurt timp, apărură cârlionţii blonzi. El turnă din nou săpun în palmă, cuprinzând uşor zona intimă şi fierbinte.

Mâna lui găsi centrul sensibil şi îl atinse cu precizie. Faith îşi depărtă şi mai mult picioarele.

— Te rog, şopti ea. O, te rog!

Degetele lui se mutară mai jos, până când înconjurară deschiderea. Vârful indexului pătrunse şi se împinse puţin înăuntru. Încordată, Faith simţi o durere insuportabilă în zona pelvisului.

— Seara asta e numai a ta, murmură el. Totul este pentru tine.

La aceste cuvinte, degetul lui mare îi găsi clitorisul, în timp ce restul degetelor se afundau şi mai mult în vagin. Cuprinsă de spasme, îşi muşcă buzele.

— Nu te opri! strigă ea.

Din fericire, el nu se opri.

Degetul lui mijlociu mângâie peretele vaginului pe când policarul îi masa micuţa excrescenţă care fremăta. Apoi pătrunse mai adânc şi găsi punctul „G”. Lumea ei explodă într-un caleidoscop de culori şi senzaţii.

Orgasmul se năpusti asupra ei cu viteza unui tren scăpat de sub control. Se sprijini cu palmele de peretele căzii şi ar fi alunecat dacă el nu ar fi prins-o cu mâna liberă de ceafă. Trecură câteva secunde până să redevină conştientă de ceea ce se afla în jur. Se lăsă pe spate şi trase cu nesaţ aer în piept, în timp ce lumea revenea la normal.

Îşi întoarse lent privirea şi îl văzu uitându-se la ea cu ochi strălucitori. Ochi care oglindeau posesiunea primară. Ochi revendicativi. Începu iarăşi să tremure, deşi îşi simţea muşchii lipsiţi de orice vlagă.

O ridică în braţe şi o duse la duş, unde dăţi spuma ce îi mai rămăsese pe corp. Apoi o uscă meticulos din cap până în picioare, fiecare atingere fiind blândă şi totuşi posesivă. În cele din urmă, o duse în dormitor, unde o ajută să-şi pună halatul, legându-i cordonul în faţă.

O lăsă un moment, cât se schimbă şi el de tricoul ud. Când se întoarse, îi luă palmele într-ale lui.

— Hai să mergem pe terasă. O să te pieptăn.

Faith îl urmă nesigură pe picioare. Orgasmul o făcuse la fel de ascultătoare ca o pisicuţă. Tot ce voia era să se cuibărească în braţele lui. Gray deschise uşa vitrată şi îşi puse o mână pe spatele ei ca s-o ghideze afară. Briza caldă a mării îi flutură prin părul încă ud. Închizând ochii, inhală adânc aerul sărat. Era o noapte superbă.

Gray se aşeză pe şezlong şi o trase în faţa lui, în poală. Câteva minute, se sprijini de pieptul lui şi îşi rezemă capul sub bărbia fermă. Savură contactul intim; îi plăcea să se afle cât mai aproape de corpul lui masiv. Trupul ei murmura, iar prin vene îi curgea o dulce dorinţă, în acea clipă, totul părea minunat. Ca şi cum nimic nu ar fi putut strica momentul perfect.

Luna arunca o lumină strălucitoare peste suprafaţa calmă a golfului. Ca o foaie de sticlă, apa era perturbată doar de câteva unde. În apropiere, valurile mici se loveau de ţărm şi aruncau o cascadă de spumă peste nisipul umed.

Mâna lui Gray îi cuprinse părul, îi separă şuviţele cu degetele şi le trase în jos. Se întinse după peria din poala ci şi zăbovi puţin în dreptul nodului de la halat ca şi cum s-ar fi gândit să-l dezlege. Îşi retrase încet mâna.

Faith gemu încet când el îi pieptănă părul ce începuse deja să se usuce. Cu gesturi mângâietoare, prindea între degete capetele şuviţelor şi apoi le dădea drumul să alunece, una câte una. Fiecare clipă în care o trăgea uşor o făcea să toarcă de plăcere.

— Ai un păr aşa de frumos, zise el. Ţi se potriveşte perfect. Plin de viaţă. Liber. Moale.

Ea îşi întoarse capul şi se uită la el peste umăr.

— Sunt tentată adesea să-l tund scurt.

Mâna lui împietri.

— N-ai face-o.

— Uneori poate fi o pacoste, zise ea ridicând din şi umeri.

Abia aştept să-l văd cum se răsfiră pe pat în timp ce te pătrund, spuse el cu voce răguşită.

Clitorisul ei fremătă, iar sfârcurile i se întăriră şi îi trimiseră fiori de plăcere prin tot corpul.

— Într-un vis de-al meu, eşti deasupra mea, iar eu sunt adâncit în tine. Părul ţi se revarsă ca o perdea pe pieptul mea, apoi eu ţi-l despart cu ambele mâini ca să-ţi pot vedea chipul în timp ce mă călăreşti.

Ea trase aer în piept şi închise ochii, imaginându-şi scena pe care i-o descrisese. Gray îşi continuă mângâierile cu peria, fiecare atingere trimiţând-o mai departe în sfera subconştientului.

— Vrei să ştii însă care este fantezia mea preferată? îi şopti el la ureche. Tu stai în genunchi, sprijinită pe palme, iar eu îţi fixez capul ţinându-te de păr şi ţi-o trag pe la spate.

Era oare posibil să aibă orgasm doar de la acele cuvinte erotice şi de la pieptănat? Nu ştia, dar voia să afle.

Gray tăcu şi, din nou, se mai auzi doar sunetul îndepărtat al oceanului. Faith se relaxă sprijinită de el, în timp ce îşi strecura degetele prin părul ei şi apoi trecea peria prin şuviţele lungi.

Se lăsă pe spate, cu bărbia în sus, şi închise ochii. La fiecare respiraţie îi scăpau sunete de plăcere. Nici nu-şi mai aducea aminte când mai fusese atât de mulţumită sau când mai avusese un bărbat care să se concentreze asupra ei. Bucuria, satisfacţia şi temerea o invadară simultan.

— De ce nu vorbeşti niciodată despre mama ta? întrebă el.

Faith se încordă, blestemându-şi optimismul.

— Nu-mi place să vorbesc despre ea. Peria coborî prin părul ei, atingându-i uşor pielea spatelui. Întristată, se gândi că nu proceda corect. Ea îi pusese întrebări personale. Dacă aveau de gând să continue relaţia, trebuia să fie sinceră. Chiar dacă o înfiora gândul că el va afla amănunte din copilăria ei şi despre Celia. N-a fost cinstit din partea mea. Îmi pare rău. Doar că nu suport nici măcar să mă gândesc la maică-mea.

— Înţeleg.

— E o poveste aşa de lungă!

— Avem toată noaptea la dispoziţie.

Acceptarea tacită din vocea lui o îndemnă să se deschidă. Nu o presa să dea mai mult decât era dispusă, şi tocmai asta o făcea dornică să ofere mai mult. El lăsă peria jos, dar continuă să se joace cu părul ei. Apoi îşi afundă degetele în el şi îi masă scalpul.

— Mmm… Dacă o ţii tot aşa, o să-ţi spun tot ce vrei să ştii. Chicotind, Gray îşi duse mâinile spre ceafa ei şi apoi pe umeri. Ea oftă mulţumită. Pop nu este tatăl meu adevărat. Stai, greşesc. De fapt, chiar este tatăl meu adevărat… singurul tată pe care l-am cunoscut. Dar nu este tatăl meu biologic. Dacă Gray fusese surprins, acest lucru nu se observă la exterior. Îşi continuă masajul relaxant, destinzându-i muşchii. Nu spuse nimic, nu

reacţionă, aşteptând urmarea poveştii. Mama mea… nici măcar nu ştiu cum s-o descriu exact. Toată viaţa ei a trăit cu capul în nisip. Pentru ea, luarea deciziilor greşite e ceva firesc. Este impulsivă, nesăbuită şi pur şi simplu nu poate accepta consecinţele propriilor fapte.

— Seamănă cu mulţi dintre cei pe care îi cunosc, remarcă el.

Faith încuviinţă din cap.

— De la o vârstă fragedă, eu am fost sprijinul emoţional pentru aşa-zisa noastră familie. La acea vreme nu am înţeles că relaţia noastră era foarte diferită de una normală. Mă străduiam din răsputeri să fiu cea mai bună fiică din lume. Când nu aveam ce mânca, îmi luam o sluibă mizeră sau făceam pe dădaca pentru vecini. Îmi aduc aminte cum îi ţineam capul când vomita după o noapte de beţie. Sigur, nu-mi dădeam seama că acolo se duceau toţi banii.

Gray se strâmbă dezgustat.

— Iisuse, Faith… câţi ani aveai?

Ea ridică din umeri.

— Nouă, zece… nu-mi amintesc exact. Mâinile lui i se strânseră mai puternic pe umeri, iar masajul deveni mai liniştitor, ca şi când el ar fi înţeles cât de greu îi venea să discute despre mama ei. Când aveam paisprezece ani, l-a întâlnit pe Pop şi s-a măritat cu el. Am fost aşa de fericită! Mi-a plăcut de Pop la prima vedere. S-a purtat foarte frumos cu mine. M-a acceptat ca pe propriul copil. M-am îndrăgostit de Connor. Ce fată de paisprezece ani n-ar fi făcut-o? El avea douăzeci şi patru de ani, tocmai ieşise din armată şi era drăguţ cu mine. Nu mă trata ca pe un nimic. Pentru prima oară, m-am gândit că aveam familia pe care mi-o dorisem.

— Ce s-a întâmplat apoi?

Faith oftă. Amintirea acelei nopţi încă o durea. Fuseseră cele mai urâte clipe din tinereţea ei. Mult mai urâte decât toate dezamăgirile pe care i le provocase Celia de-a lungul timpului.

— Mamei i s-a pus pata. M-a trezit în toiul nopţii şi

am plecat. Eram devastată. Nu am vrut să plec. Ba chiar am întrebat-o dacă pot rămâne. M-a obligat să merg deoarece ştia că nu avea cine să aibă grijă de ea. Asta m-a scos din fire. Pop era bun cu ea. S-ar fi ocupat de ea dacă l-ar fi lăsat. Dar, ca de obicei, a dat-o-n bară. De câte ori ni se întâmpla ceva bun, strica totul.

Mâinile lui se opriră din mângâiat, iar degetele i se implântară în carne. Se aplecă în faţă şi o sărută apăsat pe gât.

— Şi unde v-aţi dus?

Lacrimile îi inundară genele.

— Înapoi la vechea noastră viaţă. Ne mutam o dată la câteva luni, când eram evacuate. Nu m-am putut întoarce la şcoală. Eram prea ocupată să muncesc de dimineaţa până seara ca să avem o bucată de pâine şi un acoperiş deasupra capului. Gray înjură. Un an mai târziu, a început să se drogheze. Nu am fost surprinsă. Trebuia să ascund banii, altfel i-ar fi tocat pe toţi pe droguri. O uram. Voiam s-o părăsesc.

— De ce n-ai făcut-o?

— Eram prea tânără. Speriată. Nu aveam unde să mă duc. Nu aveam pe nimeni pe care să pot conta. Mai presus de toate, era totuşi mama mea. Nu o puteam părăsi, deoarece ştiam că n-ar fi supravieţuit fără mine.

Gray îşi trecu braţele în jurul ei şi o trase spre el. Se lăsă apoi în jos până când amândoi stăteau pe spate uitându-se la cerul înstelat. Ea închise ochii şi savură puterea îmbrăţişării sale. Confortul şi acceptarea. Înţelegerea.

— Şi mai departe?

Faith ştia că era curios să afle cum ajunsese acolo, cu Pop, departe de mama ei. Buzele îi tremurară la amintirea acelei nopţi.

— La douăzeci de ani aveam două slujbe, aşa că nu mă prea puteam ocupa de ea. Cumpăram mâncare, plăteam facturile şi nu-i dădeam niciodată bani. M-am gândit că, dacă procedam aşa, nu avea cum să cumpere droguri. Nu mi-am dat seama cât de departe era în stare să

meargă ca să obţină ce voia. Într-o zi, când m-am întors acasă de la a doua slujbă, am găsit-o leşinată în sufrageria micuţului nostru apartament. Nu respira. Am sunat la urgenţe şi i-am aplicat măsurile de prim-ajutor pe care mi le aminteam. Când a ajuns ambulanţa, au reuşit să o resusciteze şi să o ducă la spital. Îmi aduc aminte că stăteam în sala de aşteptare a spitalului şi mă simţeam vinovată pentru că nu eram sigură că doream să supravieţuiască. Faith se cutremură încercând să alunge sentimentul de vină pe care încă îl mai simţea. Cât de oribil poate fi să-ţi doreşti moartea propriei mame?

Braţele lui Gray se strânseră în jurul ei.

— Nu e oribil. Este uman.

— Au găsit numărul de telefon al lui Pop în geanta ei şi l-au sunat. Când el şi Connor au apărut, am plâns pe umărul lui Pop. Connor m-a dus la hotel şi a stat cu mine cât timp Pop a rezolvat cu mama. A internat-o la reabilitare, însă ce a mai făcut habar n-am. La acea vreme nici nu-mi păsa. Eram prea uşurată ca să mă mai preocupe. El şi Connor m-au luat la Houston şi mi-au spus că făceam parte din familia lor. Pop mi-a ţinut o prelegere despre faptul că trebuie să întrerup orice legătură cu mama, cerându-mi să o las în plata Domnului. Se întoarse încet, astfel încât obrazul să se rezeme de umărul lui. Privirea lui Gray era plină de compasiune. Nici nu ştii cât de bine m-am simţit auzind că era timpul să mă desprind de mama. Sună prostesc, dar aveam nevoie să mi se spună că era în regulă, că nu eram o persoană rea dacă procedam astfel.

Gray dădu din cap aprobator şi îi atinse bărbia cu un deget.

— Majoritatea oamenilor nu ar fi făcut câte ai făcut tu pentru ea.

— Când Pop mi-a spus că voia să mă adopte… ţin minte că m-am holbat la el, uimită. Apoi am izbucnit în lacrimi şi am plâns o grămadă. El a crezut că m-a supărat, dar era cel mai frumos lucru pe care îl făcuse cineva pentru mine. Pentru prima oară făceam parte dintr-o

familie. Aveam douăzeci de ani şi mă simţeam din nou ca un copil.

Gray o sărută pe frunte şi o mângâie pe obraz, urmărind cu degetele nişte linii invizibile de la maxilar până la ureche.

— Şi eşti cu Pop de atunci?

Ea încuviinţă cu un gest delicat, nedorind să-i alunge mâna de pe faţă.

— El m-a ajutat să mă mut într-unul dintre apartamentele lui, mi-a dat o slujbă la Malone. Sons şi mi-a ţinut o predică despre faptul că nu trebuia să-i mai permit mamei să mai intre în viaţa mea.

— Dar ea te-a sunat, spuse el încet.

Faith se încordă, însă, cum el continua să o mângâie pe obraz, se relaxă treptat.

— Da. Aceeaşi rutină. Vrea bani. Am ajutat-o întotdeauna, chiar şi după ce Pop mi-a zis să nu-i mai dau nimic. Avea el o vorbă, dacă-i dai unui câine un os nu te va mai părăsi niciodată. Şi a avut mare dreptate. Numai că ultima oară am refuzat s-o mai ajut. Îşi coborî vocea şi se uită în altă parte. Gray îi atinse celălalt obraz, pe care-l întorsese spre el ca să privească oceanul. Ea are necazuri, iar eu nu-mi doresc decât să mă lase-n pace. Am încercat s-o ignor. Nu i-am spus lui Pop despre telefoane, pentru că dacă ar şti s-ar simţi rănit şi supărat, în plus, n-am vrut să-l împovărez cu problemele mele. A făcut destule pentru mine. Ştiam că venise vremea să trag linie. Numai că de data asta chiar are nevoie de ajutor.

— Nu-i poţi repara viaţa. Pop are dreptate, dacă vei continua să o scoţi din necazuri, n-o să te lase niciodată în pace. E foarte posibil să nu se poată lăsa de droguri, în cazul ăsta ce vei face? Vei fi mereu salvarea ei.

— Ştiu. Îmi tot spun asta, dar când îmi aduc aminte că este totuşi mama mea… Dacă nu mai am pe nimeni altcineva pe lume, măcar o am pe mama, nu?

— Nu ai pe nimeni? îl ai pe Pop, îl ai pe Connor, Nathan, Micah… mă ai pe mine.

O rază de lumină răsări în interiorul ei, îi crescu în

piept şi se răspândi până când îi cuprinse sufletul. Avea dreptate, nu era singură. Se uită la el, dar lacrimile îi împăienjeneau vederea. Se ghemui pe o parte în braţele lui şi întinse o mână să-i atingă faţa.

— Trebuia să-i spun lui Pop despre telefoane, acum îmi dau seama de asta. Dar o parte din mine se teme încă să clatine barca şi să provoace necazuri. Nu vreau ca Pop să regrete vreodată că m-a acceptat. Mi-a dat atât de multe…

— Ţi-ai acordat vreodată un răgaz ca să te întrebi cât de multe i-ai oferit tu?

Îl privi perplexă.

— Nu, eu…

— Te adoră, Faith. La naiba, toată lumea te adoră. Connor, Micah şi Nathan. Şi să nu crezi cumva că n-ai contribuit la această relaţie. Acolo nu e un centru caritabil. Eşti la fel de importantă pentru ei cum sunt şi ei pentru tine.

— Le ştii pe toate, nu-i aşa? zâmbi ea.

— Dar este un lucru evident. De când sunt aici, am observat cât de mult însemni pentru ei. Sunt foarte protectori cu tine.

Cuvintele lui îi încălzirăinima.

— Îţi mulţumesc din suflet. Aveam nevoie să aud aşa ceva. Am fost extrem de stresată din cauza telefoanelor şi mi-am făcut o mulţime de griji întrebându-mă dacă am luat decizia corectă.

El o reduse la tăcere cu un deget.

— Nu-ţi mai face atâtea griji. Săptămâna asta ne aparţine. În plus, cine ştie? Poate până ne întoarcem lucrurile se vor rezolva.

Afirmaţia lui criptică avusese rolul de a o linişti; într-adevăr, se simţi optimistă şi îşi permise să se bucure de încrederea pe care o percepuse în vocea lui.

— Mă faci să uit de necazuri, mărturisi ea.

— Foarte bine. Vreau ca timpul pe care îl petrecem împreună să nu fie stresant. Vreau să-ţi îndepărtez toată nefericirea. Vreau să străluceşti. Pentru mine.

Faith îi înconjură umerii cu braţele, cuibărindu-şi faţa în curbura gâtului. Pulsul lui bătea în fruntea ei.

— Eşti gata să te duc înăuntru? murmură el. O, cât îi plăcea felul în care o spusese! încuviinţă fără să stea pe gânduri. O lăsă la o parte din poala lui şi se ridică de pe şezlong, după care se aplecă şi o luă în braţe, purtând-o până în dormitor, unde o aşeză pe patul imens. Mă duc să fac un duş. Când mă întorc, vreau să te găsesc goală.

Faith simţi un fior în stomac când îi văzu dorinţa sălbatică din ochi. El o privi câteva clipe, apoi se întoarse şi intră în baie.

Porni duşul şi imediat îşi desfăcu blugii. Avea să sufere contracţii permanente în zona intimă din cauza faptului că fusese excitat toată seara, iar pantalonii erau aşa de strâmţi, încât avusese nişte dureri insuportabile.

Când penisul în erecţie se eliberă în sfârşit, avu o senzaţie extraordinară de uşurare. Cum naiba avea să supravieţuiască nopţii care urma? în mod cert, nu putea dormi cu o erecţie de mărimea Texasului.

Când păşi în cabina de duş, apucă penisul tare şi începu să-l frece din dorinţa de a îndepărta tensiunea. Apa caldă i se scurgea pe corp în timp ce trecea pielea moale înainte şi înapoi peste capătul umflat. Închise ochii, îşi îndreptă faţa spre jetul de apă şi simţi testiculele întărindu-se. Orgasmul i se ridică în vintre. Îşi înteţi strânsoarea mâinii în jurul membrului rigid şi mai făcu două mişcări. Un jet de spermă erupse din vârf şi fu repede luat de apă. Îşi aplecă fruntea şi trase câteva guri de aer în timp ce pulsul îi bubuia în tâmple. Continuă să-şi mângâie penisul ce se înmuia treptat până când valurile de plăcere se estompară.

Îşi săpuni corpul repede şi se dăţi, apoi ieşi de la duş şi se întinse după un prosop. După ce se şterse, îşi puse o pereche curată de boxeri şi se întoarse în dormitor. Când o văzu pe Faith în pat, cu părul desfăcut pe pernă, la fel ca în fanteziile lui, sub lumina veiozei de pe noptieră, penisul i se întări din nou. Înjură în gând. Se dusese naibii planul de a-şi alunga tensiunea lăuntrică.

Se aşează lângă ea. În ochii ei frumoşi licărea dorinţa, dar, mai mult decât atât, se zărea o încredere neclintită. O trase în braţele lui, apoi o înveli cu pătura. Ştia că ea se aştepta să facă dragoste în acea noapte, dar mai ştia şi cât de important era să nu grăbească lucrurile. Puteau începe relaţia sexuală a doua zi, iar noaptea aceea aveau să găsească nivelul de confort comun şi încrederea reciprocă.

Se simţea ca un ipocrit pentru că dădea atât de multă importanţă încrederii, când o minţea în fiecare clipă. Dar în această privinţă relaţia lor avea să fie complet sinceră. Nu putea decât să spere că în final avea să cântărească îndeajuns de mult.

O ţinu strâns, bucurându-se de senzaţia conferită de trupurile lor goale.

— Culcă-te, zise el încet. Avem tot timpul din lume.

Simţi cum încordarea o părăsea când trupul ei se topi în al lui. O sărută pe creştet şi se întinse în spate ca să stingă lampa.

Capitolul 30

Gray deschise ochii şi primul lucru pe care îl văzu fu părul mătăsos, blond, care îi gâdila obrazul. Clipi şi se trase uşor în spate. Faith stătea ghemuită la pieptul lui, în siguranţă, sprijinindu-şi capul sub bărbia lui. Părul îi era împrăştiat pe pernă, păstrând mirosul slab al şamponului pe care îl folosise el când o spălase pe cap.

Camera era cufundată încă în întuneric. Îşi ridică mâna ca să se uite la ceas. Nu era chiar atât de devreme, trebuia să se lumineze în curând. Cu grijă să n-o trezească, se desprinse de lângă ea şi se dădu jos din pat. Trebuia să dea un telefon, iar aceasta era prioritatea numărul unu.

Îşi luă blugii de pe podea şi căută în buzunar telefonul mobil, apoi ieşi din dormitor. Deschise clapeta şi tastă numărul lui Mick în timp ce deschidea uşa vitrată, ieşind în briza dimineţii.

— Unde dracu’ eşti? se răsti Mick fără altă introducere.

— Bună dimineaţa şi ţie, zise Gray iritat.

— Bună dimineaţa, pe naiba! Ar trebui să fii aici, să ajuţi la prinderea ucigaşului lui Alex, nu să ţi-o tragi cu fata.

— Mick, nu începe din nou, îl avertiză Gray. Am sunat să văd ce se întâmplă. Poate că nu-ţi convine cum am decis să procedăm, dar n-ai încotro. Reacţionezi emoţional, dar, dacă ai putea gândi corect, ai şti că noi avem dreptate.

— Noi. De când treaba asta a devenit „noi”? Nu înţeleg de ce i-ai implicat pe Malone şi pe gaşca lui. Nu-i pasă decât de fiică-sa. Îl doare undeva de nemernicul care mi-a omorât băiatul.

— Fiecare se preocupă mai întâi de propriul interes, replică Gray. Faith este o victimă nevinovată, Mick. Nu pot permite să fie folosită mai mult decât a fost deja. Şi dacă asta te deranjează, ghinion.

— Niciodată nu mi-am imaginat că o să trădezi. Niciodată nu am crezut că o să-i întorci spatele lui Alex.

— La dracu’, Mick, nu mai întinde coarda. Ai făcut asta de la început, iar eu te-am lăsat. M-am săturat să te văd jucând rolul victimei. Dacă Samuels acţionează în direcţia lui Faith, Pop şi ceilalţi o să-l înşface. Asta e tot ce ar trebui să te intereseze. Ca la carte. Nu mai are nicio portiţă legală ca să scape.

Urmă o pauză prelungă, în care nu se auzi decât respiraţia greoaie a bătrânului. Într-un final, acesta rupse tăcerea.

— Dacă n-o să mă ajuţi să-l prind pe ucigaşul lui Alex, o s-o fac singur. Nu am de când să stau pe tuşă şi să văd cum scapă. Nu când e aşa de aproape.

— Mick, termină cu prostiile şi linişteşte-te, zise Gray exasperat. Mick. Mick?

La naiba, închisese. Gray înjură cu năduf. Mick îşi ieşise din minţi. Era atât de măcinat de durere, încât nu mai gândea raţional. Trebuia să-şi mişte fundul înapoi la Dallas, dar ştia că îi era imposibil.

Deschise din nou telefonul şi formă numărul lui Micah. Scutură din cap, încercând să-şi alunge furia, în

timp ce aştepta ca Micah să răspundă. În ciuda tuturor slăbiciunilor, era băiat bun.

— Salut, bătrâne, zise el.

Salut…

— Care-s noutăţile? Vreo veste de la Samuels?

— Nu, încă nimic. Poliţaii au pus o sosie în locul lui Faith. Stă în apartamentul ei şi merge la birou, la fel ca fata noastră.

Gray oftă. Probabil că era prea devreme, dar scrisoarea îi dăduse de înţeles că Samuels era pe aproape. Chiar dacă nu se afla în Houston, avea să ajungă în curând. Mai mult ca oricând, Gray era bucuros că Faith ieşise din peisaj şi că o putea ţine în siguranţă. Nu avea o presimţire prea bună legată de Mick, de Samuels sau de mamă. Şi oricum, Faith avea să sufere, dacă nu fizic, în mod sigur emoţional.

Din nou, dorinţa lui Pop de a-i ascunde toate acele lucruri îl punea cu spatele la zid. Deşi se opusese vehement, nu era sigur că omul nu avusese dreptate.

— Uite ce e, amice, trebuie să fug. Lucrurile sunt cam agitate pe aici. Eu, Nathan şi Connor stăm cu ochii pe apartament. Avem câţiva oameni care îl supraveghează, dar nu am vrut să-l speriem pe Samuels şi să-i dăm de bănuit că am fi pe urmele lui. Sosia lui Faith trebuie să iasă din casă în câteva minute şi e rândul meu să o urmăresc până la birou.

— Bine, să mă ţii la curent, da?

— Sigur. Tu ai grijă ca Faith să fie teafără şi fericită.

— Fac tot ce pot, chicoti Gray.

Reveni în casă şi se duse să caute o bucată de hârtie şi un pix. După ce scrise rapid un bilet pentru Faith, intră încet în dormitor. Se uită la faţa ei adormită, studiindu-i trăsăturile liniştite. Nu putu rezista şi se aplecă să-şi treacă un deget pe obrazul ei. Faith se mişcă şi se întinse la atingerea lui, dar nu se trezi. Gray se îndepărtă fără tragere de inimă şi îi lăsă biletul pe pernă.

Când Faith se trezi, Gray nu mai era lângă ea. Lumina strălucitoare scălda camera, făcând-o să se

strâmbe. Când privirea îi căzu pe perna de alături, observă foaia de hârtie rezemată de ea. O luă şi văzu scrisul lui Gray aproape indescifrabil. „Când te trezeşti, vino în bucătărie. Am pregătit micul dejun. Nu pune nimic pe tine”.

Dădu drumul biletului, conştientă că urma să roşească până în vârful degetelor. Goală. Sincer, nu ştia la ce să se aştepte. El reuşise până în acel moment să o ţină în suspans. În loc să facă sex, îşi petrecuse toată seara trecută copleşind-o cu atenţii. Nu se mai simţise niciodată atât de răsfăţată.

— Nu fi laşă, îşi spuse ea când se dădu jos din pat.

Se duse în baie şi îşi trecu repede peria prin părul aproape impecabil. Gray îl pieptănase atât de mult, încât strălucea căzându-i peste umeri în valuri diafane. Se privi în oglindă. Femeia din faţa ochilor ei o fascina.

O aură strălucitoare de fericire i se reflecta din priviri şi din zâmbet.

Trase adânc aer în piept şi ieşi din baie. În timp ce se apropia de bucătărie, pulsul îi atinse un ritm ameţitor. El stătea la bar şi, cu o paletă, aşeza ochiurile în farfurii. Când îşi ridică privirea şi se uită la ea, primul ei instinct fu să se acopere. Se opri la câţiva metri distanţă şi înghiţi nodul pe care îl simţea în gât. Gray lăsă paleta şi îşi şterse mâinile pe o cârpă, apoi ocoli barul fără să-şi desprindă ochii de la corpul ei gol.

— Bună dimineaţa, şopti el aplecându-se să o sărute şi trăgându-i mâinile care încercau să-i acopere nuditatea. Nu te ascunde. Eşti mult prea frumoasă. Vreau să mă uit la tine. În ochii lui se citi satisfacţia când o văzu roşind. Niciodată nu avea să înţeleagă de ce îi plăcea aşa de mult această trăsătură. Părea bizar ca o femeie în toată firea să roşească într-atât de uşor. Haide, stai jos să mâncăm, zise el conducând-o spre bar.

Tot mai derutată, Faith se conformă. În dreptul ei avea o farfurie cu şuncă, ouă şi pâine prăjită şi un pahar înalt cu suc de portocale. Gray se aşeză vizavi şi o contemplă cu ochii lui superbi, albaştri. Era îmbrăcat, ceea

ce-l punea în avantaj. Purta un tricou şi blugi, însă era desculţ, amănunt care, fără să-şi dea seama de ce, i se păru foarte sexy.

Era greu să se concentreze la mâncare când nu avea nici cea mai vagă idee la ce să se aştepte în viitorul apropiat. El nu prea se potrivea rolului de mascul dominator. Ba din contră, de fapt. Afirmase limpede că lucrurile aveau să se întâmple după cum voia el, dar, în mod ciudat, ceea ce voia era s-o răsfeţe. Observându-i deruta, Gray lăsă furculiţa jos.

— Faith, nu te sfii. Văd un milion de întrebări care-ţi trec prin cap.

— Cred că nu ştiu la ce să mă aştept. Sunt confuză, iar asta mă scoate din minţi.

El ridică o sprânceană şi se uită la ea intens.

— Te aşteptai să te pun în genunchi? Să ceri voie să vorbeşti? Te aşteptai să te bat şi apoi să ţi-o trag nebuneşte? Faith tresări la descrierea crudă, dar ştia că parţial el avea dreptate. Jenată, aprobă printr-un gest. Faith, nu sunt un ticălos. Nu am de gând să te tratez ca pe un gunoi. Niciodată. Nu ai nevoie să ceri voie să vorbeşti, pentru Dumnezeu. A îngenunchea este o prostie. Sunt multe moduri de a-ţi arăta supunerea şi respectul pentru mine. Niciunul dintre acestea nu include umilirea sau mojicia din partea mea. O senzaţie de căldură îi inundă obrajii când o sfredeli cu privirea. Vorbea sincer şi în mod cert era convins de propriile cuvinte. Fără îndoială că vor fi momente în care te voi forţa, continuă el. Amândoi avem fantezii. Îmi plac lucrurile deocheate, la fel ca oricărui tip, şi mă voi aştepta să mă asculţi, dar ăsta nu e un joc. Nu ştiu cum să mă exprim mai clar. Nu sunt părintele tău. Nu am nicio dorinţă să mă văd în această postură. Amândoi suntem adulţi, iar jocul enervant stăpân-sclav mă plictiseşte cumplit. Scenariul în care sclavul pretinde că este neascultător, iar stăpânul îl pedepseşte este ridicol. Dacă te voi plesni, o voi face pentru că mă excită să văd semnul pe care-l las pe fundul tău şi pentru că tu te vei simţi bine. Nu pentru că nu m-ai ascultat. Eşti adultă şi

judeci. Faith simţi un gol în stomac, o senzaţie de tensiune între picioare, iar sfârcurile i se întăriră şi deveniră dureroase. Fu nevoită să deschidă gura şi să se forţeze să respire. Mai ai şi alte întrebări? rosti el calm.

Ea scutură din cap, încercând să-şi potolească tremurul. Colţurile gurii lui se ridicară într-un zâmbet de pură apreciere masculină. O strălucire de animal de pradă i se aprinse în ochi când o măsură cu privirea.

— Perfect. Deci ieri a fost totul pentru tine. Astăzi? Totul este pentru mine.

Capitolul 31

Faith înghiţi în sec. Nu dorise niciodată un alt bărbat aşa cum îl dorea pe Gray. Niciodată. Voia atingerea lui. Gura lui. Penisul lui. Fiecare centimetru din corpul lui. Uită de mâncare. Nu că ar fi gustat din ea.

— Ai terminat? întrebă el.

Ea aprobă din cap, nefiind în stare să vorbească. Gray se ridică şi adună farfuriile.

— Du-te în sufragerie şi aşază-te pe canapea. O să vin cât de repede pot după ce spăl vasele.

Se ridică nesigură în picioare şi ieşi din încăpere, conştientă că avea nevoie de timp ca să se adune. Când ajunse la canapea, se cufundă în pielea moale şi se ghemui pentru a-şi acoperi cât mai mult nuditatea.

Dacă ar fi fost mai curajoasă, s-ar fi tolănit într-o poziţie senzuală şi ar fi jucat rolul seducătoarei, dar în realitate era incredibil de emoţionată. Auzi zgomotul vaselor, după care se lăsă tăcerea. Un freamăt de nerăbdare i se ridică pe şira spinării. Se uită în sus şi îl văzu contemplând-o din pragul uşii.

Îşi înfipse unghiile în palme până când nu mai putu să îndure. Gray se opri la numai un pas de ea, cu degetele mari agăţate de buzunarele blugilor. Radia putere. Cu mişcări lente, metodice, îşi desfăcu nasturele de la şliţ şi, sub privirea ei vrăjită, coborî fermoarul.

Îşi vârî mâna dreaptă în pantaloni şi îşi scoase

penisul. Ochii ei se măriră apreciativ. Data trecută, în bezna holului de la club, nu putuse decât să-l simtă şi să-l guste. Acum putea vedea membrul gros ieşind din cuibul de păr şaten-deschis. Mâna puternică îl apucă de bază şi îndreptă capătul gros spre gura ei. Faith se linse pe buze, iar respiraţia lui se transformă într-un şuierat.

— Ai cea mai sexy gură din lume, zise el.

Întinse spre ea cealaltă mână şi îi apucă ceafa cu degetele. Apoi o trase spre el şi îşi poziţionă penisul în dreptul gurii ei.

— Deschide-o pentru mine, comandă el.

Faith îşi depărtă buzele, iar el se strecură înăuntru. Bombardată de senzaţii, strânse din pleoape. Îl simţea gros în gură, moale pe limbă şi rigid pe buze. Se împinse şi mai mult, lăsând-o fără suflare. Peste o clipă îşi mută mâna de pe penis şi i-o trecu prin păr până o întâlni pe cealaltă, la baza craniului. Ţintuind-o astfel în loc, se împinse şi mai mult în ea. Atunci când vârful membrului îi atinse gâtul, Faith inhală adânc pe nări.

— Înghite, îi ordonă el. Înghite odată cu mişcarea şi relaxează-ţi maxilarul. Ia-o adânc.

Ea se conformă, iar la următoarea mişcare Gray se împinse şi mai tare, pătrunzând-o până la capăt chiar în clipa în care ea înghiţi. Preţ de câteva secunde nesfârşite rămase înfipt în ea apăsându-i ceafa cu degetele. Într-un final, se retrase şi o eliberă din strânsoare. Îşi apucă din nou penisul şi îl ţinu aproape de buzele ei.

— Linge-l, zise el cu voce groasă. Faith îşi trecu limba în jurul coroanei de satin şi lipăi micuţa deschidere din vârf. El gemu şi zâmbi satisfăcut. Îţi place, nu-i aşa?

Ea răspunse încercuind capul membrului cu limba şi se opri pentru a acorda o atenţie specială zonei expuse când dădu pielea de deasupra la o parte.

— Suge-l, comandă el. Ea îşi desfăcu buzele şi, cuprinzând cu tandreţe vârful, îl supse încet. Acum ia-l adânc. Faith îşi deschise gura mai larg şi îl supse în interior. Gemând, Gray îi puse mâna pe creştet şi apucă penisul cu cealaltă. Stai nemişcată!

Începu să-şi frece mădularul cu mişcări rapide înainte şi înapoi. Ea închise ochii şi se relaxă, lăsându-l să preia controlul. Când mişcările lui deveniră frenetice, un jet mic îi atinse cerul gurii. El se retrase din gura ei şi un şuvoi fierbinte de spermă o împroşcă pe sâni. Deschise ochii şi-i văzu capul dat pe spate şi expresia de agonie de pe faţă. Mâna lui freca în continuare membrul enorm în timp ce direcţiona jetul pe pieptul ei. Lichidul cremos alunecă peste sâni şi se scurse spre abdomen.

Privirea lui strălucind de mulţumire o mângâie în jos, urmând traseul parcurs de spermă. Întinse un deget şi îl plimbă pe sub sânii ei, de unde adună o picătură pe vârf. Îi deschise gura şi o mânji cu spermă pe buze şi apoi pe limbă.

— Linge-l! Faith gustă esenţa delicată de mosc şi îi supse degetul până când el şi-l retrase. Corpul o durea de nerăbdare. Voia atingerea lui. Avea nevoie de orgasm. Era mai excitată decât fusese cu o seară în urmă, când el o adusese pe culmile plăcerii cu degetele. Îmi place cum arăţi. Teribil de sexy cu sămânţa mea împrăştiată pe tine.

În ochii lui se oglindea puterea masculină, era un bărbat pe deplin mulţumit de controlul pe care îl exercita. Faith îşi dădu seama că ideea ca el să-şi marcheze teritoriul îi provoca un fior delicios. Totuşi, de teama ridicolului, preferă să lase gândul nerostit.

Gray îi întinse mâna, ajutând-o să se ridice. Privirea îi coborî pentru o ultimă oară spre urmele de spermă de pe pieptul ei înainte de a o conduce spre baie. Deschise robinetul şi, când apa se încălzi, o trase în cabina de duş împreună cu el. Îşi înclină capul şi îi prinse buzele într-ale lui, apăsându-le cu vigoare în timp ce ploaia caldă se scurgea peste amândoi.

Mâinile lui îi alunecară uşor pe braţe până când o apucară de coate. Nu era brutal, dar îi copleşea simţurile. Deşi sărutul lui era blând, îl simţea în fiecare zonă a sufletului. Nu mai era nimeni altcineva. Nu mai erau decât el şi ea. Şi felul în care o făcea să se simtă.

Faith îşi strecură mâinile în jurul taliei lui şi îşi

răsfiră degetele pe spatele musculos în timp ce buzele lui se mutară pe gât. Penisul lui o apăsa pe abdomen. Se dădu în spate câţiva centimetri şi îşi vârî o mână între ei, dorind să-l atingă, să-l mângâie, dar Gray îi apucă încheietura mâinii şi o opri.

— Nu încă, murmură el. Dacă mă atingi, n-o să rezist, îi privi atent chipul şi se simţi transfigurată de emoţia vădită ce se ascundea acolo. Fluturii din stomac decolară intempestiv spre gâtul ei.

— Îmi place cum te uiţi la mine, zise el pe când se întindea după săpun.

— Cum mă uit la tine?

— Ca şi cum aş fi atotputernic. Ca şi cum aş fi singurul bărbat. Dacă te-ai uita astfel la altul, l-aş omorî.

— Şi eu care tocmai apreciam modul în care te uitai la mine, surâse ea.

— Cum anume? se miră el ridicând din sprâncene.

— Ca la o femeie frumoasă. De parcă aş fi singura femeie care te-a mişcat în acest fel. Ca şi cum într-o cameră plină cu femei m-ai vedea numai pe mine.

— Foarte adevărat, confirmă el venind mai aproape, începu să-i săpunească trupul cu atingeri când ferme, când blânde. După ce termină, ea se luptă să-i ia săpunul, în ciuda protestelor lui, şi se apucă să-l spele, în timp ce degetele îi alunecau pe fiecare muşchi neted, se minună de perfecţiunea lui fizică. Niciun centimetru de grăsime nu era în plus. Urmă liniile pătrăţelelor de pe abdomenul lui, apoi se îndreptă în jos, de-a lungul liniei de păr care pornea de la piept şi continua spre buric. Ai grijă, şopti Gray. Faith chicoti şi sări când el o lovi peste fund. Dacă ai terminat cu joaca, hai să ieşim de aici, zise el închizând robinetul.

Se şterseră împreună, deşi el făcu cea mai mare parte a muncit. Când termină, aruncă prosopul şi o împinse jucăuş de la spate.

— În dormitor. Pe pat.

Faith nu zăbovi. Se grăbi să iasă din baie şi se urcă în pat aşteptând. El apăru un moment mai târziu şi rămase o

clipă s-o admire. Picioarele lui erau uşor depărtate, iar penisul semierect. Într-un cuvânt, era desăvârşit. Splendid. Tare. Neted. Ca un animal de pradă. Sută la sută masculin. Sută la sută al ei.

Se apropie de pat, îşi puse mâna pe piciorul ei şi o lăsă să alunece peste curba şoldului, după care, cu o împingere fermă, o răsturnă pe spate şi se căţără deasupra ei. Îşi plecă fruntea şi începu s-o sărute.

— Am aşteptat prea mult ca să te gust, murmură el lăsându-se tot mai jos.

Îi cuprinse fesele între palme, strângându-le cu blândeţe, apoi îşi strecură abil mâinile între coapsele ferme, ajungând la doar câţiva centimetri de zona intimă.

Se împinse într-o parte şi în sus, forţându-i genunchii să se îndoaie. Faith închise ochii şi îşi înfipse degetele în cearşaf. Gura lui era atât de aproape de clitoris! Ajungea să sufle o dată şi i-ar fi provocat un orgasm devastator, întregul trup îi era încordat şi pulsa, fiecare zonă fremăta ca o ţâşnitoare care stropea în toate direcţiile.

Cu un deget îi despărţi pliurile cărnoase, după care mai adăugă un deget ca să le ţină la distanţă unul de altul.

— Atât de frumoasă, murmură el. Roz şi aşa de feminină. Moale. Pun pariu că eşti la fel de dulce pe care arăţi. Ea tremură şi îşi arcui şoldurile. Îşi dorea mai mult, îl voia pe el. În clipa următoare începu se lângă. Ochii ei se deschiseră, iar capul i se ridică atunci când limba lui îi linse intrarea în vagin şi înaintă spre clitoris. Toţi muşchii corpului ei se încordară şi apoi fură cuprinşi de spasme ca şi când creierul pierduse orice control asupra lor. Mmm… am avut dreptate. Eşti delicioasă, toarse el.

— O, Doamne! gemu ea.

Îi lipăi din nou zona intimă, iar Faith îşi încleştă dinţii în timp ce o săgeată de plăcere nemaiîntâlnită îi zdruncină fiinţa. Avea nevoie de mai mult, dar el parcă ştiu cât de aproape era şi de cât era nevoie pentru a o aduce pe culmile plăcerii, căci se retrase. Încet, jucăuş, o linse în continuare. Ea gemu şi se zvârcoli sub el. Gray îşi ridică privirea cu un aer sever.

— Observ că va trebui să te leg dacă vreau să stai liniştită.

Ştia, bineînţeles, ce efect urmau să aibă acele cuvinte. Faith observă tenta de îngâmfare ce i se aprinse în ochi când sfârcurile ei se întăriră şi un fior îi străbătu corpul. Bărbatul îşi plecă din nou capul şi îi cuprinse uşor clitorisul în gură. Ea încercă să nu se mişte. Doamne, cât încercă! Dar când începu să-l sugă ritmic, îşi pierdu stăpânirea de sine. Se arcui înspre el şi fu şocată să se audă implorând. Dar deschisese gura? Era aproape. Atât de aproape. Avea nevoie…

El eliberă micuţa umflătură sensibilă şi o linse în jos până când ajunse cu limba la intrare. Faith se lăsă pe pat când dorinţa i se diminuă din pragul orgasmului. Mult prea repede, mângâierile abile îi provocară un nou iureş de senzaţii. Vaginul îi era cuprins parcă de flăcări. Pelvisul i se încordă. Stomacul i se strânse. Cu degetele crispate, adună cearşaful în palme. Îşi strânse pleoapele când mângâierile lui uşoare ca o pană îi atinseră cele mai sensibile zone o dată şi încă o dată. Aproape… aproape…

El îşi săltă capul, iar ea ţipă de dezamăgire când o lăsă să aştepte. O atingere. Era tot ce-i trebuia. Mâna îi coborî automat între picioare. Avea nevoie de ceva care să o catapulteze pe culmile plăcerii. Dar el îi prinse încheietura şi chicoti încet.

— O, nu, Faith. Nu încă. Ne ocupăm de mine, îţi aminteşti? Iar eu mă distrez de minune.

Oftă frustrată, însă nu avea de ales. Îi sărută pielea de pe abdomen, puţin deasupra cârlionţilor blonzi. De acolo parcurse în sus cu limba o linie imaginară, după care se poziţionă între picioarele ei desfăcute. Fără să se grăbească, se aplecă şi îşi trecu limba alene în jurul unui sfârc, apoi se îndreptă spre celălalt şi îi oferi la fel de multă atenţie, smulgându-i un geamăt de mulţumire. Îi plăcea să-i fie stimulate sfârcurile. Dinţii lui trecură peste vârfurile sensibile şi, pe neaşteptate, le muşcară, făcând-o să ţipe când fiorul de plăcere îi explodă în vintre.

Îi supse un vârf şi îşi frecă dinţii de el înainte şi

înapoi, muşcându-l şi dezmierdându-l cu limba. Apoi îi prinse celălalt sfârc între degete şi continuă să sugă. Apucă protuberanţa tare între degetul mare şi cel mijlociu, o apăsă şi îi dădu drumul. Ea simţea că nu mai avea aer când într-un final gura lui se ridică de pe sâni şi se mută în sus, pe buze.

Îşi puse penisul între picioarele ei în timp ce o săruta cu o intensitate ce se apropia de violenţă, sugându-i aerul din plămâni. Faith ardea. O durea. Niciodată nu mai trăise o asemenea pasiune. Zona ei intimă îi întâlni erecţia, dar indiferent cât de mult se mişca şi se arcuia, nu-l putu atrage înăuntrul ei.

Îi sărută buzele, obrajii, ochii, gâtul… O muşcă de lobii urechilor pe rând şi apoi îşi încleştă dinţii în gâtul ei până când o auzi gemând. Era disperată. Pe jar. Îşi ieşise din minţi. Era tandru, aprig, o controla şi o domina. Era o combinaţie pe care nu o mai întâlnise niciodată.

Într-un final… într-un final, Gray întinse mâna şi îşi poziţionă penisul la intrarea în vagin. Se sprijini pe un cot, privind-o intens. În ochii lui se puteau citi lucruri pe care Faith nu putea să le descrie.

Capul membrului pătrunse prin deschizătură, iar ea îşi închise ochii în timp ce el începu să se împingă în trupul ei. Încet. Aproape reverenţios. Era mare. Era tare. Pereţii canalului fierbinte erau atât de întinşi, încât Faith, cu lacrimi în ochi, se întrebă cât de mult putea încăpea. Şi totuşi, el continua să se împingă fără grabă, arcuindu-şi şoldurilor în faţă. Când într-un final se opri adâncit în ea, îi cuprinse în braţe partea de sus a corpului şi o apropie de piept.

— Eşti aşa de strâmtă, şopti el. Îmi vii mănuşă. Eşti făcută pentru mine. Numai pentru mine.

O sărută tandru pe ureche, pe obraz şi apoi pe buze. Gura lui alunecă în jos pe gâtul delicat, îi supse şi îi linse zonele în care se simţea pulsul. Degetele ei se răsfirară pe muşchii încordaţi. Şoldurile lui înaintau şi se retrăgeau într-un ritm implacabil. Cum de putea fi atât de blând şi totodată atât de hotărât, de puternic şi de autoritar? I se

părea de neconceput, şi totuşi, cu fiecare clipă în care se împingea în ea, cu fiecare atingere, cu fiecare mângâiere sau sărut o făcea să se simtă preţuită, protejată şi iubită.

Gray îşi puse antebraţele de-o parte şi de alta a capului ei, sprijinindu-şi astfel greutatea corpului. Se potriveau ca două bucăţi de puzzle alăturate. El era înfipt între picioarele ei şi o mângâia pe obraji netezindu-i şuviţele umede. Se uită în jos la ea, vrând parcă să-i absoarbă fiecare trăsătură a chipului. Faith ridică o mână, îi luă obrazul în palmă, şi el închise ochii în timp ce degetele ei se răsfirară pe pomete. Când îi deschise, ochii lui reflectau o dorinţă aprigă, nestăpânită. Îşi încordă şoldurile şi se afundă mai mult.

— Pune picioarele în jurul meu.

Faith îşi uni gleznele în jurul taliei lui, iar el îi luă fesele în palme. Se împinse şi mai tare, presându-i spatele coapselor cu şoldurile în timp ce se adâncea în ea. Strânse pleoapele ca şi când ar fi fost pe culmile celei mai dulci agonii. Orgasmul ei era pe-aproape. Se găsea la marginea unui uragan ce devenea din ce în ce mai puternic. Ajunsese în pragul extazului de atâtea ori, şi în ultimul moment fusese privată de plăcere. Acum n-o mai putea opri nimic.

El crescu intensitatea mişcărilor, iar în încăpere nu se auzeau decât plesniturile pielii lui peste a ei. Faith îi cuprinse gâtul cu mâinile şi îşi întrepătrunse degetele pe ceafa lui de parcă s-ar fi agăţat de viaţă.

— Nu te opri, şopti ea.

— Nu, iubire, de data asta nu. Dă-ţi drumul. Te prind eu. Te ţin.

Cuvintele lui o apropiată de culme. Inima fremătă la încurajarea tandră. Corpul îi explodă într-un milion de direcţii diferite. Pentru prima oară, inima şi mintea erau la unison cu trupul ei. Niciodată nu se simţise atât de completă. De satisfăcută. De mulţumită. Atât de convinsă că acolo trebuia să fie. Lacrimile începură să-i curgă pe obraji în timp ce fiecare muşchi din corpul ei se întări într-o intensitate de nesuportat. Într-un final, orgasmul îi aduse

eliberarea, relaxându-i muşchii tensionaţi. Pluti fericită, ţinută de mâinile lui.

Când îşi reveni în fire, el îi săruta urechea şi îi şoptea cuvinte liniştitoare. Apoi se încordă din nou şi începu să se împingă în ea nerăbdător, ca şi cum nu putea să ajungă destul de adânc şi îndeajuns de repede. Îi pronunţă numele în şoaptă exact când se prăbuşi în trupul ei. Îl trase şi mai aproape, bucurându-se de greutatea corpului lui, de bătăile inimii pe care le simţea pe piept.

Pentru un moment îndelungat rămase neclintit, respirând rapid, apoi se ridică şi o sărută tandru.

— Nu te-a durut, nu-i aşa?

Ea zâmbi şi îi mângâie maxilarul puternic.

— Ai fost perfect.

— Iar te uiţi la mine aşa, spuse el în timp ce îşi încordă şoldurile, iar penisul lui alunecă de-a lungul pereţilor vaginului. Ieşi din corpul ei împreună cu un şuvoi cald de lichid. Stai să aduc un prosop.

Faith îl urmări cu privirea când se duse gol la baie. Mişcările lui radiau atâta încredere… Nu exista nicio urmă de aroganţă. Niciun legănat prefăcut. Era doar mersul unui bărbat extrem de încrezător. Închise ochii, amintindu-şi de modul în care făcuseră dragoste. Îşi simţea corpul saturat. O invadă o senzaţie de căldură şi de somnolenţă. De mulţumire supremă. De plăcere.

Patul se mişcă din nou când el îi desfăcu picioarele cu blândeţe şi apăsă prosopul pe pielea încă tremurândă. Mijind ochii, îl văzu uitându-se la ea. Gray aruncă prosopul într-o parte şi se urcă în pat.

— Ador privirea unei femei satisfăcute, şopti el trăgând-o mai aproape. Nu există provocare mai mare pentru un bărbat decât să ştie că este responsabil de apariţia acelei priviri pe faţa femeii. Ea se cuibări la pieptul lui şi îşi dori să poată toarce ca o pisică. El o cuprinse cu braţele şi îi puse capul pe umăr. Îşi întinse mâna pe spatele ei până îi cuprinse fundul într-un gest posesiv. Culcă-te, o îndemnă în şoaptă.

Faith căscă, dornică să-i urmeze sfatul. În timp ce

aţipea, Gray îşi petrecu un picior peste al ei, iar ea îşi dădu seama, ca prin ceaţă, că nu avea nicio zonă a corpului care să nu fie ţintuită într-un fel sau altul. Adormi cu un zâmbet pe chip.

Capitolul 32

În lumea incertă dintre vis şi realitate, Faith se simţea mulţumită şi letargică. Mâini calde se mişcau pe pieptul ei şi apoi o apucară de umeri. Deschise ochii când se trezi cu faţa pe pernă. Ambele mâini îi fură duse la spate până când se întâlniră în zona mijlocului. Gray îi prinse încheieturile cu o sfoară aspră.

Inima îi bătea cu putere în saltea, iar respiraţia i se acceleră pe măsură ce îşi dădea seama ce se întâmpla. Când mâna lui se retrase, vru să se elibereze, dar sfoara era bine legată. Îşi întoarse obrazul pe pernă şi încercă să se relaxeze, dar încântarea care-i alerga prin vene o menţinu încordată şi nerăbdătoare.

Mâinile lui hotărâte îi cuprinseră fesele şi i le masară. Picioarele îi erau depărtate, expunând-o complet. Fundul, zona intimă… Şi era neputincioasă în faţa intenţiilor lui.

Strânse din pleoape cutremurându-se. Adrenalina pompa în corpul ei mai tare ca niciodată. Pe unde avea s-o penetreze? în vagin? în fund? Numai ideea de a fi pătrunsă într-un mod aşa de primitiv o excită până la orgasm.

Răspunsul veni rapid când el o ridică îndeajuns de mult ca să pătrundă în vaginul ce fremăta de nerăbdare. Faith gemu când Gray se apăsă în ea, strecurând fiecare milimetru al penisului în culoarul strâmt. Îşi puse mâinile de o parte şi de alta a capului ei, dominând-o, în timp ce şoldurile i se arcuiau pe fesele bombate.

— Spune-mi, Faith, ţi-a tras-o cineva în fund? şopti el. Aş fi primul?

Ea simţi că i se făcuse pielea de găină.

— Da, gemu ea.

— Da, ce?

— Ai fi primul, murmură aproape inaudibil.

Cu un zvâcnet, se împinse în ea din toate puterile şi îi muşcă urechea.

— Vrei să ţi-o trag în fund? Te excită ideea actului interzis?

— Da, mormăi ea. Da!

— Vrei să te dezleg? Sau vrei să ţi-o trag aşa cum eşti acum? Neputincioasă. Fără să te poţi mişca. În voia mea. Cuvintele de un erotism ucigător îi încordară fiecare nerv. Buzele lui nu se mişcară, aşteptându-i răspunsul. Acum se simţea plină, întinsă la maximum. Cât de strâmtă avea să se simtă cu mădularul lui în tunelul virgin? Gray îi adună părul în pumn şi o trase uşor de el. Răspunde la întrebare, îi comandă.

— Vreau să mi-o tragi aşa, şopti ea.

Strânsoarea lui slăbi, dar continuă să-i ţină între degete şuviţele în timp ce îşi încetinea mişcările. Apoi se retrase. Peste câteva clipe, Faith auzi un zgomot slab de lichid care se scurgea dintr-un recipient. Lubrifiant?

Mâinile lui îi depărtară fesele şi unseră cu gel zona din jurul anusului. Îşi trecu un deget peste deschizătură, după care îl vârî lent înăuntru şi îl scoase, vârându-l iarăşi într-o mişcare de du-te-vino. Faith gemu de durere. Era un singur deget, dar avea senzaţia că-şi băgase tot penisul în ea.

El se retrase, adăugă mai mult lubrifiant şi apoi introduse două degete. Lărgi canalul strâmt pregătind-o pentru ce avea să urmeze. Faith îşi înfipse unghiile în palme, la spate, şi se crispă când el îşi scoase degetele. Îi depărtă şi mai mult picioarele. Şi se lăsă deasupra ei, poziţionându-şi membrul şi menţinându-i fesele despărţite cu ambele mâini. Capul penisului apăsa inelul de muşchi, iar ea se încordă din instinct împotriva invaziei.

Gray gemu simţindu-şi mădularul prins în menghină, dar nu dădu înapoi. Se înfipse în ea cu putere, apăsându-şi degetele pe fesele albe şi ispititoare. Se lăsă în faţă, forţându-se să pătrundă mai adânc.

— Relaxează-te, şopti el. O să doară. După aceea însă

o să te simţi în al nouălea cer. Lasă-mă să intru, iubire. Primeşte-mă în întregime.

Cuvintele senzuale curseră peste ea ca mierea caldă, şi îşi impuse să se relaxeze. Imediat ce o simţi cedând, Gray se împinse înainte până la limită. Pradă unei dureri insuportabile, combinate cu o anume plăcere, Faith încercă în primul moment să scape, zvârcolindu-se şi muşcându-şi buza.

— Faith, iubito, trebuie să te opreşti, gemu el. Stai liniştită sau o să mă pierd. Mă omori cu zile.

O plesni peste fund de parcă ar fi vrut să-şi sublinieze rugămintea agonizantă, iar ea înţepeni şi trase câteva guri de aer în timp ce se lupta cu o forţă ce creştea în interiorul ei. Îi apucă şoldurile cu ambele mâini şi se retrase parţial. Se opri tremurând de excitare.

— Ai idee ce înnebunitor poţi să arăţi cu scula mea înfiptă în fund? Se împinse din nou în ea, făcând-o să geamă. Nici măcar nu părea posibil să mă cuprinzi. Eşti aşa de încordată în jurul meu… E al dracului de bine. Se ridică în genunchi, apoi se retrase murmurând: Absolut splendid.

Vru să-l implore să nu se oprească, dar nu apucă.

O întoarse dintr-o mişcare, fără să-i pese că avea mâinile legate la spate. Pentru prima oară de când se trezise, îl privea în ochi. Se cutremură când îi văzu expresia de posesivitate sălbatică.

Îi depărtă picioarele şi i le ridică până când fundul ei deveni iarăşi vizibil. Îşi trecu mâna peste zona ei intimă şi îi atinse clitorisul cu degetul; în acelaşi moment, îi înfipse mădularul în anus, provocându-i un ţipăt.

— Uită durerea, o îndemnă cu asprime. Simte plăcerea. Caut-o.

Îi frecă şi îi apăsă clitorisul, apoi îşi strecură degetul mai jos şi îl împinse în vagin. Faith se arcui dorindu-şi să se mişte, să se împingă în ea, dar el rămase imobil, îngropat atât de adânc pe cât putuse.

— Te rog, imploră ea.

Gray se retrase încet, după care se împinse iarăşi. Cu

ochii închişi, cu maxilarul încordat, se lupta să-şi menţină controlul.

— Nu pot încet. Se împinse mai tare, mângâindu-i clitorisul cu degetul. O, Doamne, Faith! murmură el accelerând mişcarea ca de piston în vreme ce şoldurile i se plesneau ritmic de fundul ei.

Umezeala îi inundă vaginul în clipa în care se ivi orgasmul. Nu fusese o senzaţie de crescendo către o răbufnire mare, ci mai multe explozii, una după alta. Fiecare dintre ele erupsese într-o combinaţie de durere şi plăcere dusă la extrem, iar efectul cumulat o purtă pe culmile extazului. Apoi, când îl simţi împingându-se pentru ultima oară şi inundând-o cu jetul fierbinte, pierdu orice noţiune a timpului şi a spaţiului. Ţipă când trupul i se desfăcu în bucăţi.

Continuă să o pătrundă până când penisul ajunse să i se mişte spasmodic în ultimele zvâcniri ale orgasmului. Abia atunci ieşi din corpul ei. Faith simţi un şuvoi cald de spermă scurgându-i-se pe carnea ce o durea. El o întoarse pe o parte, cu atingeri tandre, ajutând-o să se ghemuiască. Muşchii o dureau şi tremura din cap până în picioare, dar se simţea mai vie ca oricând. Excitată, epuizată şi sătulă.

Gray se aplecă şi îi sărută şoldul înainte să se dea jos din pat. Ea închise ochii, prea istovită ca să schiţeze vreun gest. În câteva secunde, el trase de sfoara care îi ţinea mâinile legate. După ce o eliberă, o ridică din pat şi o sărută pe creştetul capului în timp ce o purta spre baie.

Faith răsuflă uşurată simţind cum apa caldă se lovea de corpul ei. El îngenunche lângă cadă şi o mângâie pe păr.

— Totul e în regulă?

— Niciodată n-am fost mai bine, surâse ea mulţumită.

Ochii lui licăriră, îngăduindu-i să observe satisfacţia pe care i-o produsese răspunsul.

O spălă, ocupându-se de fiecare centimetru al corpului ei. Când termină, o ajută să se ridice din apă şi, luând unul dintre prosoapele mari care atârnau pe suport, îl înfăşură în jurul ei. Îi prinse faţa între palme şi îşi

apropie gura de a ei. Sărutul lui fu tandru, iubitor.

— Eşti incredibil de dulce, şopti el. Atât de perfectă…

Ea se încălzi la auzul acestor cuvinte şi îi zâmbi timidă. Gray o luă de mână şi o trase afară din baie. Îl urmă în sufragerie, unde se opriră lângă canapea. Fără să rostească vreo vorbă, îşi puse o mână în jurul ei şi o aşeză în capătul sofalei, după care o împinse până când obrazul ei se sprijini de tapiţeria catifelată. Fundul îi era ridicat sus în aer, iar abdomenul se sprijinea pe braţul canapelei.

Dispăru preţ de câteva secunde, iar când reveni, îi trase mâinile la spate, aşa cum făcuse şi mai devreme. Trecu sfoara în jurul încheieturilor şi i le legă una de alta, apoi îi depărtă picioarele astfel încât zonele intime să-i fie expuse şi vulnerabile.

— Excelent. Mă duc la duş. Vreau să te găsesc exact aşa cum te-am pus când mă întorc.

Avertismentul din vocea lui îi provocă un fior rece pe piele. Auzi zgomotul paşilor lui pe pardoseala din baie. Rămase nemişcată, iar corpul îi trepida deja de excitare.

N-ar fi crezut că era posibil să se recupereze aşa de repede după ultimul orgasm. Era o putere cum nu mai simţise până atunci. Nimeni nu reuşise să-i ofere atât de mult, să o facă să primească atât de mult.

Oare Gray era alesul? Mintea şi inima îi spuneau da. Da, fără echivoc. Corpul îi spunea da. Îndrăzneală spere că ea şi Gray puteau pune bazele unei relaţii? închise ochii. Îi era teamă să spere, ar fi fost o dezamăgire pe care nu ar fi putut-o suporta dacă lucrurile n-ar fi mers bine pe viitor.

Simţindu-i prezenţa, deschise ochii şi îl văzu stând lângă canapea cu o cravaşă rezemată de picior. Căldura îi inundă trupul. Avea să o plesnească. Vârful de piele îi atinse obrazul, apoi se plimbă pe linia maxilarului. Urmă şira spinării, până la fese.

Peste o fracţiune de secundă simţi lovitura. O pată roşie apăru în locul în care aterizase cravaşa, lăsând-o fără suflare. Imediat însă, durerea fu înlocuită de o căldură senzuală care, pornind din bucă, îi străbătu corpul, îi întări sfârcurile şi îi făcu zona intimă să se încordeze de dorinţă.

O altă lovitură căzu pe cealaltă fesă, iar ea tresări când un ţipăt de surpriză îi ieşi dintre buze. Urmară două lovituri în succesiune rapidă până când Faith pluti suspendată între durere şi excitare profundă.

— Îţi place durerea, observă el.

Ea gemu uşor ca răspuns. Îi plăcea. Nu putea explica de ce. Fiecare lovitură îi producea iniţial disconfort, dar în acelaşi timp îi oferea mai multă plăcere decât precedenta.

— Îmi place să văd că te marchez. Îmi place cât de roşu devine fundul tău cu fiecare plesnitură a pielii pe piele, îmi place să te văd cum te zvârcoleşti de durere şi apoi te predai plăcerii care urmează.

— Mai vreau, şopti ea. Te rog.

El îi lovi din nou fundul bombat, mai tare decât înainte. Faith ţipă şi apoi se înfioră când mâinile lui mângâiară locul încins. Din nou cravaşa coborî, iar în cameră să auzi zgomotul bucăţii de piele care întâlni în drumul ei carnea.

— Dar vrei să ştii ce-mi place şi mai mult? întrebă el încet. Drept răspuns primi doar un geamăt. Gândul că după ce îţi fac fundul roşu o să ţi-o trag. O să te călăresc tare în timp ce fundul tău e în flăcări, în timp ce urmele mele sunt încă vizibile pe pielea ta. Faith mai avea puţin şi exploda. Doar de la vorbele lui şi de plesnituri. Mai avea puţin şi îşi pierdea controlul. Câte mai vrei? Câte lovituri crezi că ar trebui să-ţi mai dau înainte să-mi îndes scula atât de adânc în tine încât să mi-o poţi gusta?

— Te rog, te rog, imploră ea. Am nevoie…

Tresări când el o lovi din nou. Şi din nou. „O, Doamne”.

— O duzină? Poţi suporta, Faith? Să mă opresc?

— Nu! strigă ea. Te rog, nu te opri.

— Asta vreau să aud, murmură el.

Lăsă cravaşa să cadă din nou pe bucile ei, apoi se mută câţiva centimetri în cealaltă direcţie şi o plesni din nou. De cinci, şase, şapte ori. Ea pierdu şirul loviturilor în timp ce fundul îi luă foc. Era pierdută într-o lume a durerii aprige şi a plăcerii euforice. Şi mai tare. Fiecare lovitură

era mai puternică decât cealaltă. Începuse încet şi crescuse intensitatea cu fiecare plesnitură.

O căldură greu de suportat se accentuă în interiorul ei până când tot ce simţea era usturimea de pe fese. Atunci se opri. Cravaşa căzu pe podea, iar el îi cuprinse fundul cu mişcări ferme şi îi depărtă picioarele. Înainte ca ea să-şi dea seama ce se întâmpla, o pătrunse dintr-o zvâcnire. Tot corpul ei ardea de la un foc pe care numai el putea să i-l aprindă.

Gray prinse coarda care-i lega mâinile la spate şi o ţinu în timp ce se împingea în ea cu toată forţa. Faith nu mai putea îndura. Adusă la limită cu mult înainte ca el să o penetreze, se afla în pragul unei explozii cataclismice. Ţipă o dată şi încă o dată în vreme ce el o călărea fără milă.

— Dă-ţi drumul pentru mine!

Simţi un val de umezeală şi îşi dădu seama că ea era vinovata. Sunetul produs de şoldurile lui care se izbeau în ale ei umplea camera. Sunete ude, erotice, care nu făcură altceva decât să-i ducă orgasmul pe culmi şi mai înalte.

— Nu pot, începu ea cerând ceva ce nici măcar nu-şi explica şi nici nu putea să priceapă.

Strânsoarea lui se înteţi pe mâinile ei în timp ce o penetra şi mai profund. Bucile, iritate de la plesnituri, o usturau la fiecare împingere.

— Dă-ţi drumul, repetă el blând.

Tonul era în contradicţie cu forţa pistonului care îi invada măruntaiele. În cele din urmă, îl ascultă. Stomacul i se strânse. Vaginul se tensionă şi el strângându-se spasmodic în jurul mădularului. Închise ochii şi îşi apăsă buzele în timp ce o forţă teribilă apăru şi crescu în ea, cerând să fie lăsată afară, forţând eliberarea.

Exact când se gândi că nu mai putea îndura nicio secundă, lumea din jur explodă. Încăperea se roti şi se disipă din faţa ochilor ei. Trupul ei luă o viaţă proprie, se scutură şi tremură, tensionat ca o bandă de cauciuc întinsă la maximum. De sub pleoape îi alunecară lacrimi de uşurare. O uşurare dulce şi binevenită…

Pe când îşi revenea din orgasm, constată că el nu-şi

încetase mişcarea ritmică, explorându-i adâncurile vaginului. Era aproape dureros. Era prea sensibilă după extazul meteoric. Penisul îi întindea muşchii şi o umplea până la refuz, făcând-o să geamă.

Gray se retrase şi o întoarse rezemând-o cu mijlocul de braţul canapelei. Faith se strădui să-şi îmbunătăţească poziţia incomodă în timp ce el, îndoindu-şi genunchii, se apropie de faţa ei şi îi vârî mădularul în gură. Apucă spătarul cu mâna stângă, iar cu cea dreaptă se sprijini de banchetă, în zona capului ei. În clipa următoare, se împinse cu putere.

— Înghite, îi ordonă.

Fu singurul avertisment pe care-l primi înainte ca primul jet de spermă să-i inunde gura. El se opri ca să o lase să înghită, după care o pătrunse iarăşi până în străfundurile gâtlejului, rămânând nemişcat câtă vreme membrul îi pulsa aruncând şi mai multă sămânţă caldă, îi călări gura aşa cum îi călărise vaginul. Tare, adânc şi fără să se oprească. Buzele ei se întinseră în jurul penisului şi se adaptară dimensiunii lui. Bărbatul nu-i dădu drumul până ce nu vărsă ultima picătură pe gâtul ei.

Încet, ezitant, se retrase, dar se opri când penisul alunecă din gura ei la câţiva centimetri distanţă.

— Linge, spuse el cu voce răguşită.

Faith îl luă din nou în gură şi îşi trecu limba în jurul vârfului umed, făcându-l să geamă de plăcere. Când termină de lins şi ultimul strop, Gray se ridică lângă canapea.

Veni în spatele ei ca să-i dezlege mâinile, după care o ajută să se aşeze, spunându-i:

— Lasă-mă o secundă să-mi pun nişte pantaloni scurţi şi vin imediat. Ea rămase nemişcată; corpul îi tremura, iar fundul o ardea de la plesniturile pe care le încasase. Gray se întoarse după un minut şi se aşeză lângă ea, luând-o în braţe şi apăsându-i obrazul pe pieptul musculos. Eşti incredibilă, şopti el. Niciodată nu mi-am imaginat că o să găsesc pe cineva ca tine. Ea surâse şi se cuibări şi mai mult în îmbrăţişarea lui. El continuă să îşi treacă degetele

prin părul ei, despărţindu-i cu blândeţe şuviţele. M-am înşelat în privinţa ta. M-am purtat urât, şi totul din cauză că am crezut despre tine un neadevăr.

Ea îşi înălţă fruntea şi îl privi. Sinceritatea ardea în ochii lui albaştri. Şi regretul. Îşi coborî apoi capul spre al lui până când buzele li se atinseră. Îl sărută dulce, blând, prea extenuată ca să ofere mai multă pasiune. Pe el nu părea să-l deranjeze. O cuprinse în braţe şi o sărută explorându-i gura cu limba. Apoi o întoarse astfel încât să stea cu faţa la el.

— Mă storci, mărturisi el. Eşti mult prea tânără pentru mine. Nu pot ţine pasul.

Ea râse.

— Mulţumesc lui Dumnezeu că eşti stors, pentru că nu-mi mai pot mişca un muşchi.

— Atunci culcă-te, zise el cu blândeţe. Eu vreau să te ţin în braţe o vreme. Când te trezeşti, o să fac ceva de mâncare.

Faith simţi un fior când el îşi frecă obrazul de al ei. În nicio fantezie, nici în cel mai frumos vis nu se apropiase de realitatea felului în care făceau dragoste. Gray era combinaţia perfectă de putere şi tandreţe. Se lipi de el şi îi sărută pielea caldă. El o strânse mai tare, iar ea închise ochii fericită.

Capitolul 33

Gray deschise încet ochii şi fu cuprins imediat de o senzaţie de mulţumire. Se uită în jos la capul lui Faith sprijinit pe pieptul lui. Mâna dreaptă îi amorţise, dar nu voia să se mişte. Ea se simţea bine în braţele lui. Ca şi cum era singurul loc căruia îi aparţinea. Îi sărută creştetul capului şi o mângâie pe păr cu mâna stângă. Ea se mişcă şi îşi frecă obrazul de pieptul musculos, căscând. Cu un zâmbet, o întrebă:

— Vrei să mergem să înotăm? Presupun că ţi-ai adus costumul de baie, dar nu m-ar deranja dacă ai fi goală.

Ea îşi săltă capul şi se uită la el cu ochi somnoroşi, în

care se citea încântarea.

— Mi-am adus costumul de baie. Nu vreau să-mi intre nisip şi sare la păsărică, mersi mult.

— Nisipul la păsărică ar fi într-adevăr o tragedie, râse el. Mai ales pentru că am de gând să-mi petrec ceva timp acolo.

Ea se încruntă.

— Da, ar fi ca şmirghelul, nu-i aşa?

Gray izbucni în râs şi o lovi peste fund. Îşi lăsă palma acolo, uitându-se la urmele estompate de pe fesele ei. Priveliştea îl excită din nou. Se mişcă până când ea ajunse sub el pe canapea. Se luptă cu pantalonii scurţi, pe care îi aruncă deoparte, apoi îi depărtă picioarele cu genunchiul şi o penetră în două secunde.

Nu era un act tandru. Nevoia lui era urgentă şi voia să i-o tragă nebuneşte. O apucă de şolduri şi o călări tare şi adânc. Vaginul ei se înfăşură în jurul penisului, îl trăgea înăuntru, cald, mătăsos. La fel de strâmt cum fusese fundul ei dulce. Îşi simţi testiculele retrăgându-se şi încordându-se dureros. Cu fiecare împingere, scotea din ea câte un geamăt.

Îi luă mâinile şi i le ridică deasupra capului. Strângându-i cu putere încheieturile, o ţintui sub corpul lui. De data aceasta voia să ejaculeze în ea. Să o marcheze în cel mai primitiv mod cu putinţă. Voia să se golească pe cât de adânc putea.

Vaginul ei catifelat fu cuprins de spasme în jurul membrului rigid şi, spre surprinderea lui, Faith avu orgasm. Ţipă, arcuindu-şi pieptul înainte sub strânsoarea lui. Sunetul plăcerii ei îl aduse imediat pe culmea extazului. Se mai împinse o dată, îşi încleştă dinţii şi îşi dădu drumul în căldura ei primitoare.

După ce simţi ultima mişcare a penisului, se prăbuşi peste ea. Îi dădu drumul la încheieturi şi o trase la pieptul său. Faith abia dacă mai putea să răsufle astfel, dar în acel moment lui nu-i păsa. Voia s-o simtă cât mai aproape cu putinţă. Îi sărută tâmpla şi dintr-odată simţi dorinţa de a-i spune mai multe, de a-i promite că, deşi nu era sigur că

putea ţine pasul, voia să încerce oricum.

Când îşi dădu seama că ea se lupta să tragă aer în piept, se dădu la o parte. Penisul alunecă din corpul ei împreună cu un val de lichid. Se uită în jos, între picioarele ei, la zona intimă care era roz şi umflată după partida de sex. Lichidul lucind pe rozul pielii ei îi dădu o senzaţie de satisfacţie profundă. A lui. Faith era a lui. Îi întinse mâna.

— Hai să mergem să înotăm.

Ea îşi trecu palma mică într-a lui, uimindu-l cu încrederea pe care o denota gestul respectiv. Sentimentele se citeau în ochi ca într-o carte deschisă. Era vulnerabilă, iar el avea puterea să-i facă rău sau să-i facă plăcere într-un mod în care niciun bărbat nu o mai făcuse. Pentru prima oară, îl stingherea într-o anumită măsură gândul că avea putere deplină asupra ei.

O ajută să se ridice, iar ea îl luă prin surprindere îmbrăţişându-l. În timp ce îşi ţinea capul pe pieptul lui, Gray o mângâie pe păr şi o sărută pe creştet.

Faith se îndepărtă puţin să-l privească, iar în ochii verzi licărea fericirea.

— Lasă-mă câteva minute să-mi pun costumul de baie.

O însoţi în dormitor ca să-şi ia şi el slipul. Când se uită din nou la ea, o văzu luptându-se cu bretelele sutienului.

— Lasă-mă pe mine, se oferi el. Faith îi întinse şireturile, iar el i le înnodă la ceafă. Privirea îi coborî apoi spre bucăţica de material menită să-i acopere fundul. Îşi ridică o sprânceană când ea se întoarse cu faţa spre el. Nu că m-aş plânge, dar mă îndoiesc sincer că n-o să-ţi intre nisip la păsărică dacă porţi chestia aia minusculă pe care o numeşti costum de baie.

— Atunci cred că trebuie să fiu foarte, foarte atentă, zâmbi ea.

Îi luă bărbia în palmă şi o sărută, după care se îndepărtă ezitant apucând-o de mână.

— Hai să mergem, altfel mă transform iarăşi în bestie şi ţi-o trag până nu mai ştii de tine!

Ea roşi, dar Gray observă o scânteie de dorinţă în ochii ei înainte să-şi mute rapid privirea. Deschiseră uşa vitrată şi păşiră pe terasă. Soarele strălucea fierbinte în timp ce coborâră pe rampa din lemn ce ducea la plajă.

Faith constată că apa era mai verde şi mai curată faţă de prima zi când ajunsese acolo. Licărirea de smarald parcă o chema. Se uită la mâna lui Gray, ale cărei degete se întrepătrundeau cu ale ei, şi nu-şi putu stăpâni valul de fericire. Cu un zâmbet şmecheresc, se eliberă din mâna lui şi fugi spre apă.

— Cine ajunge ultimul e un ou stricat!

Se repeziră amândoi în apă, împroşcând stropi în toate direcţiile. Faith încetini când valurile îi ajunseră la genunchi, dar continuă să se avânte în apa caldă.

Gray o ajunse din urmă şi o luă în braţe, smulgându-i un strigăt.

— Poate că sunt un ou stricat, dar tu o să fii un şoarece murat, rânji el răutăcios.

— N-ai face-o, îl provocă ea.

El îşi ridică o sprânceană şi o aruncă în larg. Faith ieşi de sub apă scuipând şi tuşind, dar el era acolo şi îşi petrecu mâinile în jurul ei, o trase mai aproape şi o sărută. Ea îl luă în braţe şi îi întoarse sărutul. Când Gray se îndepărtă, fugi după el şi îl împinse în apă, dar o prinsese zdravăn de mână, astfel că se duseră amândoi la tund. Luă din nou o gură cu apă sărată, însă meritase să-i vadă faţa în timp ce cădea.

Râseră şi se jucară. Faith nu-şi putea aminti când se simţise atât de fericită şi lipsită de griji, iar din ochii lui Gray dispăruse privirea sobră şi intensă pe care o avusese de când îl cunoscuse. În sufletul lui Faith se cuibări o mică speranţă că ei i se datora expresia relaxată pe care el o arbora mai nou.

După o oră de înotat, se târâră înapoi pe plajă. Pielea i se încreţise, iar zonele sensibile începuseră s-o ardă de la sare şi nisip. Gray o luă pe după talie şi îi sărută tâmpla.

— Hai să facem duş, să scăpăm de nisip, şi apoi o să prepar cina.

Faith începu să tremure când păşiră în interiorul răcoros. Gray îi frecă braţul în sus şi-n jos şi o împinse spre duş, deschizând robinetul câtă vreme ea îşi dădu jos costumul de baie şi aşteptă ca apa să se încălzească. În cele din urmă, îi făcu semn să intre alături de el în cabina aburită. Cu ochii închişi, oftă de mulţumire când el o trase sub jetul de apă fierbinte şi îi săpuni corpul cu atingeri blânde, având grijă să îndepărteze tot nisipul.

Câteva secunde mai târziu el îi luă obrazul în palmă, iar ea deschise ochii şi îl văzu privind-o.

— Eşti gata să ieşim? Faith zâmbi şi aprobă din cap. El închise robinetul şi păşi afară din cabină. Fără grabă, o şterse din nou pe tot corpul cu prosopul. Când termină, o ridică şi îi sărută buzele cu blândeţe. Du-te şi îmbracă-te, iar eu pregătesc cina. O să mâncăm pe terasă.

Îi ţinu companie în timp ce gătea. Vorbiră despre lucruri neimportante. Râseră. Pălăvrăgiră. Erau în largul lor. Nu existau momente jenante de tăcere.

Gray îi dădu farfuriile şi tacâmurile, iar ea se duse afară să pună masa. Soarele apusese, astfel că briza ce venea de pe mare era mai rece. Aranjă farfuriile şi se întoarse. Dădu nas în nas cu Gray, care ducea un platou cu paste într-o mână şi o sticlă cu vin în cealaltă.

— Pâinea e pe bar, adu-o tu dacă vrei.

Când ea apăru cu un coşuleţ de chifle, el pusese deja porţiile şi stătea la masă aşteptând-o. Faith se aşeză admirând pastele îmbietoare. Ridică furculiţa şi luă o înghiţitură. Scoase un sunet de apreciere constatând că se topeau în gură.

— Mă simt foarte răsfăţată, recunoscu ea. La mirarea lui tacită, explică: N-am făcut nimic de când am venit aici. Nici măcar n-am ridicat un deget.

— Faci exact ceea ce ţi-am spus să faci. Nu aş putea cere mai mult şi nu aş putea fi mai mulţumit, zâmbi el leneş. Căldura îi cuprinse obrajii. Înghiţi în sec văzându-i privirea sfredelitoare. Mănâncă, spuse el cu voce groasă. Mâncară împreună în timp ce noaptea se lăsa împrejurul lor. Când stelele apărură, iar luna, de data aceasta plină,

se ridică deasupra apei, Faith sorbi din vin şi se lăsă pe spătarul scaunului urmărindu-l pe Gray, care începu să adune vasele. Când vru să-l ajute, el îi făcu semn să se aşeze la loc: Mă întorc într-o secundă. Tu stai acolo şi relaxează-te. Este o seară frumoasă. Aşa şi era. În fundal se auzeau valurile ce se spărgeau de mai. Luna îşi împrăştia lumina palidă peste plajă. Cristalele de nisip străluceau şi licăreau în timp ce apa se alerga în sus şi în jos pe ţărm. Câteva minute mai târziu, el se întoarse cu o pătură. Ea îl privi curioasă când se întinse pe şezlong, apoi îi făcu semn cu un deget: Vino aici.

O trase alături de el şi puse pătura deasupra, apoi îşi împreună mâinile în jurul ei, strângând-o la piept şi sprijinindu-şi bărbia pe creştetul blond. Contemplată împreună oceanul.

— Gray? întrebă ea cu voce joasă.

— Da, iubire.

— Pot să te întreb ceva?

— Bineînţeles.

Ea ezită, neştiind cum să se exprime.

— Este… este numai sex între noi?

Braţele lui o strânseră mai tare.

— Nu, Faith. Cu siguranţă nu e numai sex.

Ar fi vrut să insiste. Voia să-l întrebe mai multe, dar se mulţumi cu acel răspuns. Nu voia să-l forţeze. Aşa că se relaxă, lipită de el, şi se bucură de noaptea pe care o petrecea în braţele lui.

Capitolul 34

Gray se trezi când simţi o vibraţie în buzunar. Clipi dezorientat în timp ce lucrurile din jur începeau să capete formă. Lumina palidă de dinainte de ivirea zorilor se oglindea uşor în ocean. În braţele lui, Faith oftă şi se cuibări sub pături. Dormiseră toată noaptea pe terasă.

Vibraţia încetă, iar el îşi dădu seama că fusese telefonul mobil. Cu grijă, ca să n-o trezească, îşi vârî mâna în buzunar şi scoase aparatul, deschizându-l ca să vadă

cine îl sunase. Era Micah. Apăsă butonul de apelare şi duse telefonul la ureche.

— Hei, zise Micah. Sper că nu v-am trezit pe tine sau pe Faith.

— M-ai trezit pe mine, mormăi Gray. Pe Faith n-ai trezit-o.

— A, bine. Uite ce e, tocmai am intrat în Galveston şi mă îndrept spre voi. Voiam să-ţi spun ultimele noutăţi.

— Totul e-n regulă?

— Da, vreau doar să-ţi dau raportul şi să văd ce faceţi.

Gray se uită în jos la Faith.

— Bine. Şi eu voiam să trec să-ţi spun ceva. Am senzaţia că s-ar putea să te intereseze.

— Acum sunt intrigat. Ne vedem în câteva minute.

Închise telefonul şi îl aşeză lângă şezlong. O îmbrăţişă pe Faith şi, trăgând-o mai aproape, îi sărută părul moale. Era curios să vadă cum avea să reacţioneze la ceea ce plănuise. Până în acel moment fusese deschisă la toate iniţiativele.

Cu o grijă nemăsurată, se ridică, apoi se aplecă şi o luă în braţe, purtând-o până la pat. Ea se mişcă în momentul în care începu s-o dezbrace, dar îi murmură câteva cuvinte liniştitoare care o făcură să adoarmă la loc.

O dezveli şi căută sfoara pe care o aruncase pe jos în noaptea precedentă. Îi luă mâinile cu blândeţe, le ridică deasupra capului şi îi legă încheieturile una lângă alta, după care ataşă celălalt capăt al sforii de stâlpul patului. Constatând satisfăcut că îi asigurase o poziţie confortabilă, intră în baie ca să facă un duş. Cinci minute mai târziu se îmbrăcă şi aruncă o privire în dormitor pentru ultima oară. Faith dormea în continuare. Se duse şi porni filtrul de cafea.

Tocmai umplea o cană când se auzi un ciocănit la uşa din faţă. Se îndreptă într-acolo ca să deschidă şi îl văzu pe Micah pe verandă.

— Vrei o cafea? îl întrebă el fără să-l salute.

Micah îl urmă înăuntru.

— Da, sună bine. M-am trezit al dracului de devreme în dimineaţa asta.

Gray îi turnă şi lui o cană şi io pasă pe bar. Micah o prinse cu ambele mâini şi sorbi din lichidul fierbinte.

— Deci, care-s noutăţile?

Micah se uită la el şi apoi privi în jur.

— Faith doarme?

— Mda. N-o să vină dacă nu mă duc eu s-o iau, aşa că nu-ţi face probleme că ar putea să ne audă. Când prietenul său ridică o sprânceană, adăugă râzând: Am legat-o de pat.

În ochii lui Micah apăru o scânteie de interes care nu trecu neobservată de Gray.

— Ei bine, până acum, planul de a pune mâna pe Samuels n-a mers prea grozav, zise Micah.

— Povesteşte-mi.

— A deconspirat-o pe sosia pe care am pus-o în locul lui Faith. Nu ştim exact cum. A urmărit-o într-o dimineaţă până la muncă. Am crezut că o să acţioneze, dar acolo ne-a scăpat.

Gray înjură.

— De atunci a mai făcut vreo încercare de a comunica în vreun fel cu el?

Micah scutură din cap.

— Probabil că a ajuns deja în Mexic.

— Ar fi prost să rămână pe-aici. Ştie că suntem pe urmele lui.

— Asta cred şi eu. Amicului tău, Mick, nu i-a picat prea bine.

— Mick trebuie să se întoarcă naibii la Dallas şi să lase poliţia locală să se ocupe de caz, oftă Gray. Şi-a pierdut minţile. Este înnebunit de durere şi nu mai poate vedea dincolo de nevoia de răzbunare.

Micah dădu aprobator din cap.

— Oricum, am vrut să-ţi spun ce se întâmplă. Şi trebuia să plec din locul ăla câteva ore. Tensiunea a atins cote maxime. Pop e nervos, Connor este şi el la limită. Eu şi Nathan încercăm să ne dăm din drum şi să-i lăsăm să-şi facă treaba.

Gray îl studie atent.

— Ai putea sta pe aici o vreme. Am o propunere pe care s-ar putea s-o găsească interesantă.

Faith căscă şi deschise ochii. Când încercă să se întoarcă pe partea cealaltă, braţele i se răsuciră deasupra capului şi o ţinură în loc. Trase uşor şi îşi dădu seama că avea mâinile legate de pat. Mai mult de atât, era goală.

Zâmbi. Ultimul lucru pe care şi-l amintea era că aţipise pe terasă, în braţele lui Gray. Cândva în timpul nopţii probabil că o adusese înăuntru, o dezbrăcase şi o legase de pat. Ceea ce nu putea să însemne decât că plănuise noi experienţe deocheate.

Simţi o furnicătură între picioare şi fluturaşi în stomac, iar sfârcurile i se întăriră de dorinţă. Oare avea s-o plesnească din nou? Să i-o tragă în fund? gemu încet când îşi aminti modul în care el o posedase şi îi stăpânise cu pricepere corpul. Fusese a lui. Nu era niciun centimetru pe care să nu-l fi marcat în vreun fel, iar rememorarea senzaţiilor pe care le trăise îi provocă un fior delicios.

Un sunet la uşă o făcu să-şi întoarcă rapid capul în acea direcţie. Rămase cu gura căscată de surprindere când îl văzu pe Micah în prag măsurând-o cu o licărire primitivă în ochi. Dintr-odată, se simţea prea goală şi mult prea vulnerabilă.

— Superbă, şopti bărbatul.

Se apropie lent, cumpănindu-şi paşii de parcă nu ar fi vrut s-o sperie. Însă ea era speriată. Ba nu, confuză. Dar şi excitată. Unde era Gray?

Răspunsul veni câteva secunde mai târziu, când Gray îşi făcu apariţia. Faith se uită la el cu o privire întrebătoare. Micah se opri la un metru de pat, în timp ce Gray se întinse şi îi dezlegă sfoara din jurul încheieturilor.

— Dacă nu vrei asta, nu trebuie decât să spui nu, şopti el. Dacă nu vrei să se întâmple asta, îi zic să plece şi o să rămânem numai noi doi.

Încântarea îi inundă venele şi îi pătrunse în tot corpul. Îşi studie atent iubitul, căutând un semn care să-i trădeze gândurile. Teama ei cea mai adâncă nu era legată

de sexul cu Micah. Dacă era vorba să fie sinceră cu ea însăşi, ideea o excita. Se temea de reacţia lui Gray. Oare risca să piardă orice şansă de a fi cu el în cazul în care consimţea să se culce cu alt bărbat?

— Tu eşti de acord? vru ea să ştie.

El îi atinse faţa şi îi mângâie obrazul cu degetul.

— Dacă nu aş fi fost de acord, Micah nu s-ar fi aflat aici. Cu toţii avem fantezii. Întâmplător, asta este una dintre fanteziile mele. Se aplecă, îi prinse sfârcul între dinţi şi îl muşcă uşor. Apoi se întinse, trase de bucata de sfoară care rămăsese agăţată de mâinile ei şi se dădu înapoi. Faith se uită la Micah, care-şi desfăcea pantalonii. Inima îi bătea cu putere, iar gura i se uscă. Privirea ei se mută la Gray, care se uita la ea cu ochi strălucitori. Fă ce-ţi spune, îi ceru el cu glas răguşit. Deocamdată eşti a lui. Mai bine zis, eşti a noastră şi o să facem tot ce vrem cu tine.

Excitarea o făcu să se cutremure. Se uită din nou la Micah, care îşi scosese penisul din pantaloni şi se îndrepta spre marginea patului. Se holbă la el neputând să-şi ia ochii de la părul negru din zona lui intimă. Negru şi mătăsos. Mâna lui prinse membrul de bază, şi totuşi mai rămaseră câţiva centimetri descoperiţi. Nu era la fel de gros ca al lui Gray, dar părea mai lung.

— Vino aici, păpuşă, şi ia-l în gură, zise Micah pe un ton aspru.

Se ridică în patru labe şi se târî încet spre marginea patului. Era agitată. Cât de multă iniţiativă îşi putea permite? Cu Gray ştia că avea nevoie să ia decizii ciudate, dar nu ştia cât de posesiv era Micah. Nu trebui să aştepte mult ca să afle.

Imediat ce se apropie, el o prinse de păr. Cu cealaltă mână ţinea penisul, pe care îl ghidă spre gura ei. Îi adună părul în palmă şi îi trase capul pe spate până când vârful trecu dincolo de buze, după care îşi eliberă membrul erect şi îşi arcui şoldurile adâncindu-se în gura ei.

Îi ţinu capul cu ambele mâini în timp ce io trăgea în gură împingându-se cu forţă.

— Faith, iubire, să te văd goală era în primele zece

locuri pe lista de fantezii, dar să ţi-o trag era în mod cert pe primul loc. Am fantezii foarte clare cu toate modurile în care mi-ar plăcea să te am. Ea gemu cu gura plină şi închise ochii. Îţi place? murmură el pe când îi atingea profunzimile gâtului. Ea dădu aprobator din cap. Bărbatul îşi trecu cu blândeţe mâinile prin părul ei şi îi prinse şuviţele între degete. În acea clipă, fără niciun avertisment, Faith simţi o durere înţepătoare pe fund. Icni, iar Micah îşi adânci şi mai mult penisul în gura ei. În spate, Gray îi coborî din nou cravaşa pe fese, zgomotul plesniturii făcând-o să tresară. Mamă, Doamne, şopti Micah. Ai cel mai frumos fund, Faith. Arată beton cu urmele alea roşii.

Gray o plesni din nou, iar ea gemu când arsura dispăru şi un val de plăcere radie din pielea încinsă. El impuse un ritm menit să o împingă până la limită. Prinsă între cei doi bărbaţi, nu mai ţinu cont de nimic altceva decât de propria plăcere, deşi, simultan, oferea la rândul ei plăcere.

Pierdu socoteala loviturilor care curgeau pe fese, fiecare mai puternică decât cea de dinainte. Nu mai ştia de nimic altceva în afară de membrul care i se strecura înăuntru şi afară din gură şi de cravaşa care cădea peste buci.

Micah se trase afară din gura ei fără să-i dea drumul la păr. Faith trase aer în piept când loviturile încetară.

— Întoarce-te, ordonă Micah.

Se roti uşor şi se sprijini pe mâini şi pe genunchi, cu fundul încins de usturime înspre Micah. Se uită în sus la Gray, care, ţinând cravaşa încă în mână, stătea lângă pat cu o licărire de aprobare în ochi.

Auzi fâşâitul unui ambalaj. În secunda următoare, Micah îi cuprinse brutal fundul, făcând-o să geamă când un val de plăcere îi inundă zona intimă. Îi depărtă brusc picioarele şi se împinse în ea. Fără preludiu, fără mângâieri. Era hotărât. Grăbit. Nerăbdător. Ea îşi lăsă capul în jos, dar Gray îi atinse bărbia cu cravaşa şi i-o ridică.

— Uită-te la mine, îi comandă el. Vreau să-ţi văd ochii

când ţi-o trage.

Se uitară unul la altul în timp ce Micah îi apucă şoldurile strâns şi începu să o călărească într-un ritm frenetic. Era prea mult pentru ea. Fiecare atingere a şoldurilor lui de fundul ei sensibil îi trimitea un spasm de extaz prin corp. Mădularul lui se adânci şi mai mult, atingându-i cele mai profunde simţuri.

Exact când mai avea puţin şi exploda, el se retrase. Faith mormăi în semn de protest, însă bărbatul o plesni peste fundul care o ustura. Gray se întinse, luă lubrifiantul de pe noptieră şi i-l aruncă lui Micah. Răsuflarea ei se opri brusc, astfel că trebui să facă eforturi pentru a expira aerul din plămâni.

Gray duse mâna la şliţ şi începu să-şi desfacă blugii. Sub privirea ei lacomă, îşi scoase penisul şi îl ţinu în mână. Se apropie şi se aşeză pe pat în genunchi în faţa ei.

— Eu o să ţi-o trag în gură, iar el în fund. Poţi să faci faţă, Faith? Poţi să-l primeşti cum ai făcut cu mine?

Ea aprobă tacit, neputând să articuleze vreun cuvânt. Micah îi apucă fundul şi îi depărtă fesele. Capul penisului pătrunse prin deschizătură în timp ce Gray îi trase bărbia în jos şi îi deschise gura. Micah se împinse înainte, iar ea scoase un ţipăt care se estompă imediat, când Gray îi atinse străfundurile gurii.

— Aşa, iubire, murmură Gray. Doamne, arăţi superb. Ştii cât de excitant poate fi pentru mine să văd un bărbat înfipt în fundul tău pentru că i-am dat eu voie?

Ea închise ochii meditând la vorbele lui. Apartenenţă. Doamne, ideea de a-i aparţine îi provocă dorinţe interzise, nebănuit de adânci. Micah îi dilata anusul la maximum şi se mişca în ea ca un piston. Gray îi umplea gura, având grijă să se sincronizeze cu partenerul său.

Micah se împinse şi mai mult şi rămase nemişcat în ea, cu membrul îngropat pe cât de adânc se putuse.

— O să-mi scot prezervativul şi o să-mi dau drumul pe tine, păpuşă, o anunţă pe un ton gutural.

Ieşi complet, iar ea tresări când capătul gros trecu de inelul strâmt. Gray se împinse până în străfundurile gâtului

ei, după care se îndepărtă şi el. Începu să-şi frece penisul cu mâna. În clipa în care primul jet o lovi peste faţă, Faith simţi pe fund un alt val de spermă care se scurse între fese şi alunecă în anusul încă deschis.

Cei doi bărbaţi gemură de plăcere în timp ce-şi vărsau sămânţa pe corpul ei. Ea tremura de dorinţă. Fusese extrem de aproape, iar acum nu mai voia decât ca ei să termine ceea ce începuseră.

Gray îi şterse sperma de pe buze cu degetul mare şi îşi băgă membrul înapoi în blugi. Avea o privire sfredelitoare, iar pe chip i se citea posesivitatea. În spatele ei, Micah o mângâie pe fese şi o sărută tandru pe spate. Apoi Gray o luă în braţe ca şi cum n-ar fi cântărit mai mult decât o pană. O duse în baie, se dezbrăcă repede şi o trase în cabina de duş împreună cu el. După ce o dăţi, o săltă şi o rezemă cu spatele de peretele cabinei. Îşi puse mâinile sub picioarele ei şi o împinse şi mai sus, până când zona ei intimă ajunse la nivelul gurii lui.

— Nu te-am lăsat să te eliberezi la atingerea lui, murmură el răsuflând în cârlionţii ei uzi. Orgasmele tale sunt ale mele şi numai ale mele.

Faith tremură la auzul vorbelor sale posesive. Gray îşi îndesă nasul între pliurile cărnoase şi începu să-i lingă clitorisul. Ea îi prinse capul între mâini, gemând în timp ce el sugea micuţa umflătură şi o prindea între dinţi.

Limba lui găsi intrarea în vagin, pe care o lipăi şi o supse de parcă ar fi fost lihnit. Coapsele ei începură să tremure incontrolabil pe măsură ce senzaţiile deveneau greu de suportat.

Mâinile lui îi alunecară pe fese, strângându-le în timp ce-şi înteţea asaltul. O linse, o supse şi apoi îşi vârî limba în vagin. Faith ţipă răguşit când, într-un final, orgasmul o năpădi, fierbinte şi dureros. Îl strânse de cap şi îl ţinu aproape în timp ce el lipăia valul de lichid care i se scurgea dintre coapse. Continuă până când ea nu mai putu îndura, crispându-se în momentul în care limba îi atinse carnea sensibilă. Gray se retrase şi o lăsă să alunece în jos pe peretele cabinei.

Ştiind că i se înmuiaseră picioarele, o ţinu de talie ca s-o ajute să-şi recapete echilibrul. Închise robinetul, apoi se întoarse spre ea cu o expresie serioasă. Îi ridică bărbia cu un deget.

— Spune-mi adevărul. Am mers prea departe?

În acea clipă îşi dădu seama că îl iubea. Indiferent cât de puternic şi de dominant era, nu mergea mai departe decât accepta ea. În realitate, dorinţa lui era de a-i face pe plac. Îi luă faţa în palme şi îl trase mai aproape ca să-l sărute. Trupurile li se întâlniră, iar ea îl luă în braţe.

— Ai fost perfect, şopti ea.

Şi era adevărat. Gray avea grijă de ea. Nu era vorba de dominare. De fapt, ceea ce voia era un bărbat puternic, care s-o ocrotească şi să-i satisfacă dorinţele. Ceea ce interpretase greşit ca fiind supunere fusese, de fapt, nevoia unei conexiuni deopotrivă emoţionale şi fizice. Emoţia fusese cea care lipsise din relaţiile ei precedente. Fără ea, sexul nu însemna nimic. Lacrimile îi invadară pleoapele: în sfârşit înţelesese.

El o strânse şi îi sărută creştetul capului înainte de a o scoate din cabina de duş. O uscă, iar ea nu făcu nimic altceva decât să stea nemişcată, copleşită de profunzimea sentimentelor ei. Voia să-i spună ce însemna pentru ea, dar ştia că nu era momentul potrivit. Nu cât timp Micah era acolo. Nu, asta era ceva ce trebuia păstrat pentru când rămâneau doar ei doi. Între timp, se bucura să aibă un bărbat care să-i îndeplinească toate fanteziile.

După ce îi şterse bine corpul, o sărută şi îi strecură după ureche o şuviţă udă.

— Mi s-a părut fenomenal să te văd cu Micah. Să văd un alt bărbat care ia ce-i al meu… Nu pot explica cât de înnebunitor poate fi. E greu de descris în cuvinte.

— Îţi place să te uiţi. El dădu din cap aprobator, cu o flacără albastră în ochi. Şi mie îmi place să te privesc când te uiţi la mine, adăugă ea.

Îşi trecu mâna pe spatele ei şi o lăsă să alunece până pe fund.

— Te doare?

Faith roşi.

— Puţin.

O sărută din nou.

— O să lăsăm zona aia a corpului tău să se odihnească o vreme. A fost prima oară, şi nu vreau să-ţi fac rău. Inima ei se topi încă puţin când auzi tonul lui blând, în care se reflecta îngrijorarea. Du-te în dormitor şi aşază-te pe pat, zise el. Cred că Micah ar vrea să-ţi guste dulceaţa dintre picioare.

Cu genunchii moi, se îndepărtă ascultătoare. Când intră în dormitor, îl văzu pe Micah pe pat, gol, mângâindu-şi penisul semierect. O privi galeş în timp ce se apropia cu paşi ezitanţi. Cercelul lui sclipi într-o rază de lumină, iar părul brunet, lung până la umeri şi umed de la transpiraţie, îi alunecă pe lângă urechi.

Faith se uită agitată în spate, peste umăr, ca să verifice unde era Gray. Când îl văzu stând la doar câţiva metri distanţă, se relaxă.

— Vino aici, o chemă Micah făcându-i semn cu degetul şi lăsându-se mai jos, până spre mijlocul patului. Hai încoace, păpuşă. Vreau să te gust.

Un tremur uşor îi străbătu corpul, sfârcurile i se întăriră şi simţi că se udă între picioare. Se urcă în pat, iar el se întinse şi o cuprinse de talie. O ajută să îi încalece faţa şi o apropie încet spre gura lui lacomă. Când limba lui o atinse, Faith tresări. El îşi înteţi strânsoarea în jurul şoldurilor ei şi o trase mai jos. În clipa în care limba lui pătrunse între pliurile pielii şi găsi clitorisul, ea îşi întoarse privirea spre Gray, care stătea în cealaltă parte a camerei.

Îşi aduse aminte ce îi spusese el despre faptul că îi plăcea să privească, aşa că se hotărî să-i ofere un spectacol pe care avea să nu-l uite prea uşor.

Îşi puse mâinile sub sâni, îi apucă în palme şi cuprinse sfârcurile între degete. Cu o licărire de interes în ochi, Gray îşi schimbă poziţia corpului. Ea continuă să-şi ciupească sfârcurile şi îşi masă şi mângâie sânii. Respiraţia i se acceleră sub acţiunea limbii flămânde a lui Micah. Era aproape. Doamne, cât de aproape era! Dar îşi aduse

aminte că Gray îi mai zisese un lucru: orgasmele ei erau numai ale lui.

Deschise gura ca să spună ceva, însă Gray traversase deja încăperea. Întinzându-i mâna, o ajută să se dea jos de pe Micah.

— Întinde-te, îi ordonă el.

Când ea se supuse, o împinse astfel încât capul să-i atârne peste marginea patului, apoi se târî peste ea şi îi despărţi picioarele. Penisul lui, tare, rigid, ca oţelul, se poziţionă între coapsele ei şi o pătrunse cu o mişcare nerăbdătoare.

Micah se apropie de capul ei. Din cauza poziţiei, îi vedea membrul erect de jos în sus. Bărbatul îi atinse buzele cu vârful penisului şi apoi îl împinse înăuntru până când ea îşi deschise larg gura, moment în care începu să i-o tragă cu mişcări prelungi şi puternice.

Gray îi ridică picioarele şi i le depărtă în timp ce se împinse şi mai adânc în ea. Ea gemu din gât şi vibră pe lângă mădularul lui Micah. El îi răspunse cu mişcări şi mai puternice.

— În tine, iubire, zise aspru Gray. De data asta terminăm în tine. O să te umplem de spermă. Vrei asta?

Era o întrebare fără rost. Ea se răsucea şi se zvârcolea aşteptând cu nerăbdare orgasmele lor şi dorindu-şi-l şi pe al ei la fel de mult. Se simţea liberă fiindcă nu trebuia să dicteze, să coordoneze sau să indice ce trebuia să se întâmple. Ei îi ofereau exact ceea ce avea nevoie fără să le spună în detaliu. Tot ce trebuia să facă era să stea pe spate şi să simtă. Să le permită să aibă grijă de ea.

Micah se întinse şi îi răsuci sfârcurile între degete. Ea gemu şi se convulsiona pe marginea orgasmului. Gray aluneca înainte şi înapoi, iar frecarea membrului gros de pereţii vaginului îi trimitea săgeţi de plăcere în vintre.

— Dă-ţi drumul pentru mine, spuse Gray. Numai pentru mine, iubito. Dă-ţi drumul.

În timp ce ambele penisuri se împingeau până la limită în corpul ei, ceva înăuntrul ei cedă. Ca un borcan cu

zahăr care se spărgea, la fel şi corpul ei se cristaliză şi se desfăcu în zeci de direcţii diferite. Faith se zvârcoli între cei doi bărbaţi care îi prinseră corpul la mijloc. Zgomotul de piele care întâlnea pielea răsuna cu ecou împreună cu gemetele lor.

Ea deschise gura ca să ţipe, dar Micah i-o astupă când se avântă mai adânc în ea. Gray îi luă picioarele, le sprijini pe braţele lui şi o trase mai aproape de el. O duru. Era o plăcere pe care nu o mai cunoscuse niciodată. Durea. Era cel mai delicios extaz din viaţa ei. Gura ei se umplu când Micah o inundă şi înghiţi cât de mult putu. În acelaşi timp, simţi în adâncurile vaginului jeturile fierbinţi ale orgasmului lui Gray.

O ţineau, o posedau, o umpleau. Rămase fără vlagă, revenindu-şi după orgasm, în vreme ce bărbaţii de deasupra se mişcau înainte şi înapoi eliberându-se în adâncurile ei.

Micah se retrase primul. Se întinse să-i ridice capul şi o sărută pe frunte. Gray ieşi uşor din vagin, iar un val cald se scurse odată cu el.

— Stai acolo, îi spuse Gray. Aduc o cârpă ca să te curăţ. După aceea poţi să dormi cât fac eu ceva de mâncare.

Micah se aşeză pe pat lângă capul ei şi o privi. Degetele lui îi mângâiară obrazul în timp ce îi îndepărta părul din ochi. Ea nu spuse nimic, dar nici el. Nu prea aveau ce să-şi spună. Faith se gândi că ar fi trebuit să se simtă ciudat, dar el o văzuse deja goală, o mai atinsese în zona intimă.

Gray se întoarse puţin mai târziu şi o şterse cu blândeţe între picioare. Când termină, bătu cu palma în perna de la capătul patului.

— Hai, iubito. Vino aici ca să te pot înveli. Te-am epuizat.

Ea nu-l putu contrazice.

— Căscă, se mută mai sus, se cuibări şi îşi puse capul pe pernă. Gray trase pătura şi se aplecă s-o sărute.

— Te trezesc eu peste ceva vreme.

Ea zâmbi şi dădu aprobator din cap, dar nu mai putu ţine ochii deschişi.

Capitolul 35

— Eşti al dracului de norocos, zise Micah în bucătărie.

Gray îi împinse o bere şi dădu din cap.

— Ştiu. Crede-mă, ştiu.

— Dacă nu era aşa de aprinsă după tine, îţi jur că o trăgeam după mine acasă şi o legam de patul meu. Nu aş mai fi lăsat-o niciodată să iasă de acolo. Gray chicoti. Înţelegea sentimentul acela, pentru că se apropia foarte mult de ceea ce simţea el. Zâmbetul îi dispăru însă când îşi aminti în ce măsură o minţea pe Faith. Ce s-a întâmplat? îl întrebă Micah când se aşeză pe scaunul de la bar.

Gray scoase un desfăcător şi îl puse pe tejghea cu zgomot.

— Sper să înţeleagă atunci când o să-i dezvălui motivul pentru care mă aflu de fapt aici.

— Cred că va înţelege, zise celălalt după o clipă de gândire. Eu sunt de partea ta, nici eu nu am priceput de ce trebuia să-i ascundem adevărul. Dar, în acelaşi timp, înţeleg dorinţa lui Pop de a o proteja. Cine îl poate învinovăţi? Orice bărbat se simte dator să o protejeze şi să aibă grijă de ea.

— Exact. Am venit hotărât să-i spun adevărul şi să dau dracului ordinele lui Pop, dar n-am fost în stare. Am ajuns să fac orice pentru a mă asigura că nu are de suferit.

— O iubeşti.

Gray făcu o pauză, pregătit să nege. Dar nu, nu putea. Nu când era atât de adevărat.

— Da, o iubesc.

— Asta complică lucrurile.

— Ce vrei să spui?

— Tu stai în Dallas. Slujba ta e acolo. Faith trăieşte aici. Familia are o mare importanţă pentru ea. Gray îi evită privirea. Nu ştia ce să-i spună. Pe de-o parte, îi era ruşine:

de când venise la Houston se gândise mult prea puţin la slujba lui sau la Alex. De fapt, atinsese performanţa de a se trezi în fiecare dimineaţă de bunăvoie, fără a trebui să se lupte cu deşteptătorul. Acum se ducea la muncă plin de entuziasm, nu de silă. Şi mai era şi Faith… Stai aşa, n-am vrut să te deprim, urmă amicul său. Vreau doar să spun că ai multe lucruri la care trebuie să reflectezi.

— Da, recunoscu el trist. Aşa se pare.

Micah bătu darabana cu degetele pe bar.

— E cazul să plec. Sunt convins că aţi prefera să vă petreceţi timpul singuri, iar eu trebuie să mă întorc să văd ce se întâmplă.

Gray aprobă din cap.

— Sună-mă. Ţine-mă la curent. Nu vreau să o duc pe Faith la Houston până ce nu ştiu că va fi în siguranţă.

— Sigur, zise Micah ridicându-se. A, şi dacă vrei să repetăm experienţa, să mă anunţi. Faith… ei bine, nu trebuie să-ţi spun cum e.

— Ne vedem, zâmbi Gray făcându-i un semn de rămas-bun. Când auzi uşa din faţă închizându-se, se uită abătut la tigaia pe care o ţinea în mână. Dintr-odată nu mai avea niciun chef să gătească. Ce voia era să discute cu Faith. Să-i spună că o iubea. Să-i mărturisească adevărul despre tot ce se întâmpla.

Se uită la ceas şi văzu că nu trecuse decât o jumătate de oră de când adormise. Era obosită. El şi Micah fuseseră destul de duri cu ea. Avea nevoie de odihnă. Oricât de mult ardea de nerăbdare să o trezească, trebuia să o lase să se refacă. Îşi puse în gând să-i prepare un fel delicios şi să o răsfeţe după ce se trezea. Abia atunci puteau avea o discuţie lungă despre relaţia lor.

Faith se întinse şi căscă. Deşi corpul ei protesta, înţepeneala şi micile dureri îi stârneau o plăcere pe deplin explicabilă. Se ridică şi îşi lăsă picioarele să atârne pe marginea patului. Gray nu-i spusese dacă putea să se îmbrace sau nu, dar ştiind că Micah era acolo, nu avea chef să se plimbe goală prin casă. O puteau dezbrăca oricând mai târziu.

Rânjind, se ridică şi se duse la geamantan, de unde scoase o pereche de pantaloni scurţi şi un maiou. Apoi îşi puse cămaşa şi încălţă o pereche de papuci.

Înainte de a ieşi din cameră, se uită în oglindă, într-un cuvânt, arăta răvăşită. Foarte iubită. Buzele îi erau umflate, iar în ochi îi strălucea suprema încredere tipic feminină. De genul celei pe care o femeie o are numai după ce ştie că a satisfăcut un bărbat. Îşi aranjă părul trecându-şi şuviţele răzleţe după urechi înainte de a se considera pregătită.

Când intră în sufragerie, îl văzu pe Gray, care stătea în faţa uşii vitrate admirând oceanul. Îi studie în tăcere silueta puternică; peste o clipă, ca şi cum i-ar fi simţit prezenţa, el se întoarse şi o privi. Expresia i se relaxă, iar în ochi i se aprinse o luminiţă. Reacţia lui îi provocă lui Faith un fior pe şira spinării.

— Ai dormit bine? Ea zâmbi şi încuviinţă din cap. Gray îşi întinse mâinile şi o chemă spre el. Cuprinzând-o în braţe, îşi trecu mâna prin părul ei şi lăsă şuviţele să-i alunece printre degete. La un moment dat, o anunţă: Micah a plecat. Faith simţi un val de uşurare. Oricât de mult se bucurase de experienţa în trei, îşi dorea foarte mult să fie numai ei doi. Haide să stăm jos. Vreau să discut cu tine, râse el în timp ce o ghidă spre canapea, unde se aşezară unul lângă altul.

Îi ridică mâna şi îi sărută vârfurile degetelor. Faith se uita la el cu o privire întrebătoare. Era evident că voia să-i spună ceva. Nerăbdarea îi clocotea în piept.

— Faith, ultimele zile… au fost absolut incredibile. Nu am cuvinte ca să le descriu.

— Ştiu, surâse ea. Şi eu simt la fel. Trase adânc aer în piept şi ştiu că era ocazia perfectă. Voia să-i spună ce simţea pentru el. Se uită în jos ca să-şi adune curajul, însă Gray îi ridică bărbia cu degetul.

— Aud un „dar” pe acolo? întrebă el.

Ea clătină din cap.

— Niciun „dar”. Se uită fix în ochii lui, sperând ca emoţiile să-i fie citite ca atare. Gray, te iubesc. Bărbatul

încercă s-o întrerupă, dar ea îi puse un deget pe buze. Lasă-mă să termin. Am atât de multe de spus! Când el încuviinţă tacit, îşi retrase degetul şi continuă: Ar trebui să mă simt slabă, oarecum înjosită din cauză că m-am lăsat controlată astfel. Dar nu e aşa. De fapt, niciodată nu m-am simţit mai puternică decât acum. Niciodată nu am avut atât de mult control asupra destinului meu. Poate că înainte nu ştiam exact ce vreau, însă acum ştiu. Te vreau pe tine. Şi am înţeles de ce niciun alt bărbat nu a fost capabil să mă satisfacă pe deplin. Deoarece nu am avut cu niciunul o asemenea conexiune emoţională. Nu aveam încredere în ei, iar încrederea este totul. Fără ea nu mă pot lăsa în voia altcuiva, şi atât timp cât deţineam controlul eram predestinată să fiu mereu dezamăgită.

El îi luă mâinile şi i le sărută pe rând.

— Eşti o femeie incredibilă, iar sinceritatea ta e zguduitoare. Slabă? Nu cred că ai putea fi vreodată slabă. Ce-ţi poate demonstra mai mult puterea decât faptul că ţi-ai recunoscut nevoile şi că nu te-ai ruşinat sau nu ţi-a fost teamă să le accepţi? Majoritatea oamenilor îşi petrec întreaga viaţă ascunzându-şi adevărata fire, trăind într-o lume a farselor şi a fanteziilor, fără să accepte realitatea.

Prin faptul că te-ai abandonat voinţei mele, prin faptul că ţi-ai recunoscut necesităţile cu fruntea sus te-ai eliberat din cea mai cruntă sclavie. Şi nimic nu dovedeşte mai multă putere. Sau mai mult curaj. Se întinse s-o mângâie pe obraz cu tandreţe. Te iubesc, Faith. Dumnezeu ştie cât am încercat să nu te iubesc. Am vrut să cred că te jucai, că nu-mi puteai da ceea ce voiam. Dar tu chiar eşti ceea ce vre, au. Ceea ce am vrut dintotdeauna. Şocată, închise ochii făcând eforturi să-şi stăpânească lacrimile. Una îi scăpă totuşi, alunecând pe obraz. Gray o îndepărtă cu un gest drăgăstos. Deschide ochii şi uită-te la mine. Ea clipi şi se strădui să-i distingă trăsăturile prin perdeaua de lacrimi. Mai e ceva despre care vreau să vorbim, zise el încet.

Ea se încruntă când îi percepu îngrijorarea din voce, dar nu apucă să-şi formuleze întrebarea, că uşa de la

intrare explodă. Gray o aruncă la podea şi sări în picioare.

— Nu te mişca, sau amicul tău o păţeşte!

Faith se uită disperată şi văzu un individ ciudat care ţinea un pistol la capul unui necunoscut. Teama şi disperarea radiau din cel cu arma, iar ostaticul arăta mânios. Cu toate acestea, nu era speriat.

Gray îşi ridicase mâinile într-un gest de predare, dar în sinea lui înjura de mama focului. Lângă el, Faith se ridică de pe podea. O apucă de încheietura mâinii şi o trase în spatele lui. Siguranţa ei era prioritară.

— O să încerc să ghicesc… Eşti Samuels? rosti cu o voce echilibrată.

Bărbatul cu pistolul mârâi.

— Contează cine sunt?

— Contează dacă tu mi-ai omorât partenerul. Faith se agăţă de Gray, care o acoperea cu trupul lui. Putea simţi cât de speriată era, şi asta îl enerva cel mai mult. Cum naiba îi găsise Samuels? Şi cum de reuşise Mick să ajungă într-o asemenea ipostază? într-adevăr, ameninţ» se că avea să-l urmărească pe individ de unul singur, dur acum idiotul era pe cale să-i omoare pe toţi! Ce vrei? întrebă el. Cum naiba ai ajuns aici?

— Vreau fata, zise Samuels.

Gray o simţi pe Faith tremurând în spatele lui şi îi strânse mâna încercând s-o liniştească.

— Nicio şansă, declară el pe un ton ameninţător.

— Dă-i drumul, spuse Mick cu amărăciune. Ea nu contează.

— Taci dracului, Mick! Ce-ai avut în cap când te-ai dus singur după Samuels? încerci să ne omori pe toţi?

— Tăceţi amândoi! lătră Samuels. Mă-sa abia aşteaptă s-o vadă. Sunt sigur că bătrânul ei va fi bucuros să arunce nişte bani dacă vrea s-o vadă vie.

Faith înţepeni. Înainte ca Gray s-o poată trage în spate, se răsti la Samuels:

— Dar ce legătură are mama cu toate astea? Ce se întâmplă?

— Faith, treci în spatele meu, murmură Gray.

Samuels îşi încordă braţul în jurul gâtului lui Mick şi îndreptă pistolul spre ea.

— Mişcă-te, ordonă el arătând spre stânga cu arma. Mişcă sau te împuşc.

Faith rămase împietrită ori de spaimă, ori din cauza şocului.

— De unde o ştii pe mama? întrebă ea, dar îşi dădu răspunsul singură. Tu erai cu mama când m-a sunat ca să-mi ceară bani. Tu eşti cel pe care l-am auzit în fundal. Dar ce legătură are asta cu partenerul lui Gray?

— Te-au folosit ca momeală, drăguţă, spuse Samuels. Păcat că sunt atât de incompetenţi. Acum, mişcă! N-am timp de drame.

Inima lui Gray se strânse când văzu privirea confuză şi rănită a lui Faith. Mai mult decât atât, situaţia începea să fie disperată. Nu-l putea doborî pe Samuels, nu când avea pistolul îndreptat asupra lui Faith.

— Ce vrei să spui, că m-au folosit ca momeală? întrebă ea.

— Eu l-am trimis la Houston, interveni Mick roşu la faţă din pricina mâniei ajunse la paroxism.

— Mick, taci, îi ceru Gray.

— De ce l-aţi trimis la Houston? întrebă ea încet.

— Ca să se apropie de tine.

— Dar de ce? Nu înţeleg.

Vocea ei îi oglindea uimirea. Într-o fracţiune de secundă, Samuels îl împinse pe Mick şi îl propulsă în sufragerie. Se întinse, o prinse pe Faith la piept şi îi puse pistolul la tâmplă.

— E mai bine aşa, zise e l cu satisfacţie în voce. Hai să simplific eu lucrurile, drăguţă. Doar ca să ştii ce nemernic e iubitul tău. Bătrânul de aici l-a trimis la Houston ca să se dea pe lângă tine pentru că ştia că eu o să apar cu maică-ta. Şi apoi iubiţelul te-a ascuns aici ca să mă ducă de nas. Mutându-şi privirea către Gray, îl întrebă: Plănuiai să mă prinzi singur? Pun pariu că nu le-ai suflat o vorbă amicilor din Houston. Au pus la cale o operaţiune măreaţă. Sosia lui Faith semăna foarte mult cu ea. Probabil

că m-aş fi lăsat prostit dacă bătrânului nu i-ar fi scăpat numele locului în care o ţineai. Însă am presupus că şi asta făcea parte din plan, aşa că am decis să fac unele schimbări. Nu sunt chiar aşa de prost.

Faith părea şocată. Durerea şi confuzia îi inundară chipul.

— E adevărat? şopti ea.

Gray nu avea de gând să piardă vremea implorând-o să-l înţeleagă. Asta avea să urmeze mai târziu. În acel moment nu se gândea decât cum să-l împiedice pe Samuels să o răpească. Prin urmare, alese să o ignore.

— N-o să ajungi prea departe, zise el. Eşti pe o insulă, pentru numele lui Dumnezeu! Cum crezi că o să ieşi de aici cu un ostatic?

— La fel cum am intrat cu unul, chicoti celălalt.

Cu colţul ochiului, Gray îl văzu pe Mick făcând o mişcare. Încercă să ajungă la el, să prevină o acţiune stupidă, dar bătrânul se aruncă în faţă ca un nebun scăpat de la ospiciu. Nu îi păsa de Faith sau de faptul că ea putea fi rănită. Nu-l vedea în faţa ochilor decât pe ucigaşul fiului său. Totul se petrecu foarte repede. Bubuitura pistolului zgudui casa din temelii. Faith ţipă. Mick se prăbuşi pe podea.

Gray rememoră noaptea în care fusese ucis Alex şi se simţi la fel de neputincios. Răsună o altă împuşcătură, iar braţul îi tresăltă cuprins de o durere mistuitoare. Ultimul lucru pe care şi-l aminti în cădere fu privirea lui Faith în care se citeau teama şi conştiinţa trădării.

Capitolul 36

Durere. Atât ştia când deschise ochii şi se uită la tavan. Gray clipi, şi apoi amintirea celor întâmplate îi reveni cu repeziciune. Se răsuci, ignorând valul de agonie care îi cuprinse pieptul, şi îşi duse mâna la umăr. Era roşie. Plină de sânge. La dracu'!

Se târî până în locul unde zăcea Mick. Îl răsturnă pe spate şi simţi un gol în stomac văzându-i rana imensă de

pe piept. Încercă să-i ia pulsul, deşi era convins că nu avea să simtă nicio mişcare. Lacrimile îi ardeau ochii. Era incredibil de furios. Moartea lui Mick era la fel de inutilă ca şi a lui Alex. În plus, Faith se afla în pericol.

Încăperea deveni neclară. Era ameţit şi slăbit de la sângele pierdut. În buzunar simţi telefonul vibrând. Ignoră durerea care îi străpungea corpul şi, cu eforturi chinuitoare, scoase aparatul şi îl duse la ureche pe când se prăbuşea la loc.

Micah nu aşteptă ca el să bolborosească un salut, începu să vorbească repede.

— Mai rar, spuse Gray cu voce slabă. Ce e cu ştirile?

— Nenorocitul de prieten al tău, Mick, te-a turnat.

Trebuie să pleci de acolo, Gray! A apărut la ştiri şi a vorbit despre operaţiune şi despre faptul că tu şi Faith vă ascundeţi…

— E prea târziu, reuşi Gray să spună. A fost aici. O are pe Faith. Mick e mort. Eu am fost împuşcat. Am nevoie de ajutor.

— Fir-ar să fie! Eşti OK? Spune-mi! Stai pe linie cât sun la salvare.

— Nu sunt pe moarte. Doar mă simt ca şi cum aş fi. Cred. Micah înjură din nou. Gray îl auzi ţipând la cineva din fundal şi apoi explicându-i situaţia unui dispecer de la urgenţe şi dând adresa casei de pe plajă. Vocea lui Micah deveni din ce în ce mai slabă. Gray îşi încleştă dinţii şi încercă să reziste. La un moment dat, Nathan vorbi la telefon, dar nu înţelese nimic din ce îi spuse. Totul era tulbure. Găsiţi-o pe Faith, şopti el. Lăsaţi-mă pe mine. Trebuie s-o găsiţi pe Faith.

Ca prin ceaţă auzi pe cineva strigându-l pe nume, însă nu mai avea putere să ţină telefonul la ureche. Căzu pe podea în timp ce camera se întunecă din nou.

O lumină orbitoare îi străpunse retina când cineva îi ridică pleoapele. Scutură din cap încercând să se dezmeticească.

— Haide, băiete, trezeşte-te. Gray clipi de mai multe ori. A, aşa e mai bine.

Imaginea se limpezi, iar Gray constată că era pe un pat de spital. Un bărbat despre care presupunea că era medic se uita la el de la o oarecare depărtare cu un clipboard în mână. Privirea lui Gray dădu ocol încăperii până îl văzu pe Micah stând în colţul opus cu telefonul la ureche.

— Unde e Faith? întrebă el cu vocea răguşită.

Micah lăsă telefonul şi se grăbi spre pat.

— La naiba, omule, m-ai speriat de moarte. Era şi timpul să te trezeşti.

Gray se uită când la el, când la doctor.

— Cât timp am fost inconştient?

— Puţin peste douăzeci şi patru de ore, răspunse bărbatul în halat alb. Gray dădu drumul unui şuvoi de înjurături şi se luptă să se ridice din pat. Uşor, fiule, unde crezi că te duci? Medicul îi puse mâna în piept, împingându-l la loc pe cearşaf.

Gray se uită disperat la Micah.

— Faith. Unde e? Aţi găsit-o?

— Îmi pare rău, zise acesta mohorât. Încă nu avem nicio veste.

Închise ochii şi îşi lovi capul de pernă, murmurând:

— Trebuie să ies de aici. Trebuie s-o găsesc.

Doctorul se încruntă şi îi aruncă o privire dezaprobatoare.

— Nu o să mergi nicăieri azi.

— Cât de grav e? se interesă Gray arătând spre umărul bandajat.

— Putea fi mai rău, spuse calm medicul. Este doar o rană superficială. Am cusut-o. Principala noastră preocupare a fost pierderea de sânge. Uneori, o rană simplă sângerează enorm.

— Dacă e doar o rană superficială, atunci pot să plec de aici, bombăni Gray.

— Trebuie să te odihneşti. Este posibil să te las să pleci mâine, deşi aş fi preferat să mai rămâi câteva zile. Trebuie să te monitorizăm să nu apară o infecţie.

— Plec azi, rosti Gray printre dinţii încleştaţi. Scrie-

mi o nenorocită de reţetă pentru nişte analgezice şi nişte antibiotice şi o să fiu gata de plecare.

— Dacă pleci, va trebui să semnezi o declaraţie.

— Puţin îmi pasă. Plec de aici cu sau fără permisiune.

Se uită la Micah aşteptându-se să audă vreun reproş, însă prietenul său rămase tăcut. Doctorul oftă.

— Bine, dar o să trebuiască să raportez că pleci împotriva sfaturilor medicului. O să scriu reţeta. Ai grijă să iei antibioticele. Dacă faci febră sau rana devine roşie ori se inflamează, vii imediat aici.

Gray se ridică în şezut şi aproape leşină când îl cuprinse un val de durere. Gemând, întinse mâna liberă ca să se sprijine. Micah îl prinse de braţ.

— Ţine-te de mine şi nu încerca să te ridici prea repede.

Medicul se întoarse peste câteva minute şi îi dădu reţeta lui Micah, după care îi întinse lui Gray un document. Acesta îl luă fără a se obosi să-l citească.

Ştia ce conţinea. Era povestea că spitalul nu-şi asuma responsabilitatea dacă avea să cadă mort în parcare. Mda, pricepuse. Scrijeli semnătura şi îi restitui doctorului hârtia.

Aşteptă ca Micah s-o ia în faţă şi îl urmă anevoie, încercând să nu bage de seamă că podeaua se mişca şi se unduia sub paşii lui. Se simţea un fătălău. Într-un final, trebui să apeleze la Ajutorul prietenului său ca să se deplaseze.

— Nu ştiu sigur dacă a fost o idee bună, bombăni Micah. Arăţi ca naiba. Crezi că o să reuşeşti?

— Trebuie s-o găsesc, zise el cu disperare în voce. Ai aflat ceva? Ce se întâmplă? în clipa în care ieşiră pe uşa spitalului fu orbit de razele soarelui. Clipi şi îşi scutură capul. Unde naiba suntem?

— La Houston. Fii atent, rămâi aici. Stai, te rog, pe banca aia şi nu te mişca până nu aduc maşina. Vin într-o secundă.

Gray se aşează pe bancă, străduindu-se să-şi potolească stomacul. Simţea că mai avea puţin şi vomita. Îşi şterse fruntea cu dosul palmei şi încercă să nu se lase

cuprins de panică. Faith. Doamne, ce credea oare? Nu numai că era speriată de moarte, dar se gândea că o trădase. Că se folosise de ea. Pe toţi dracii, o făcuse, dar nu aşa cum îşi imaginase ea. Strânse din pleoape într-o tentativă de a-şi controla furia mistuitoare.

Câteva minute mai târziu, simţi o mână pe umăr, iar când ridică privirea îl văzu pe Micah stând în picioare lângă el. Gemu când îl ajută să se ridice; oricât de mult l-ar fi deranjat, fu nevoit să se sprijine de prietenul său ca să se poată urca în camionetă.

— O să las reţeta la farmacia de lângă birou şi o să mă întorc mai târziu după medicamente, când sunt gata, îl informă acesta când se urcă la volan.

— Spune-mi ce se întâmplă, zise Gray când se urniră din loc. Ce era cu Mick şi cu ştirile? Şi ce e cu Faith? Aţi reuşit să daţi de vreun fir? Nenorocitul ăla de Samuels l-a contactat pe Pop?

— Mai încet, ia-le pe rând, te rog. Îmi pare foarte rău de Mick, apropo.

Gray închise ochii şi îşi lăsă capul pe spătar.

— Îl vreau pe ticălosul ăsta, Micah. Mai întâi Alex. Apoi Mick. Iar acum o are pe Faith. Îl vreau!

— Ştiu, frate. Cu toţii vrem să-l prindem. Şi o să reuşim, fii convins.

— Şi restul? întrebă Gray epuizat.

— Mick era supărat că nu se făceau destule eforturi pentru prinderea lui Samuels. Astea sunt vorbele lui, nu ale mele. Aşa că a pornit pe cont propriu şi a încercat să-l scoată pe nemernic la lumină. A fost un gest prostesc şi disperat. Nu ştiu ce naiba avea în minte. A contactat postul local de ştiri şi le-a spus întreaga poveste. Nu gândea normal. Interviul a fost un dezastru. Nici măcar nu-mi vine să cred că l-au difuzat. Era evident că-şi ieşise din minţi. El s-a expus, iar Samuels a profitat. Nu ştiu mai mult decât atât. Nici poliţiştii nu ştiu. Cu toţii aşteaptă să discute cu tine. O să fie nervoşi când o să afle că ai ieşit din spital înainte să apuce să-ţi pună întrebări.

— Puţin îmi pasă, mormăi Gray. Sfinte Sisoe! Ce-a

fost în capul lui Mick? Aşa o pierdere… Dar cum a ajuns Samuels la el aşa repede? Şi cum dracu' a aflat Mick unde ne găseam? Văzând că Micah nu răspundea, avu o revelaţie: Doar nu crezi că am folosit-o pe post de momeală, nu? Nu i-am spus niciodată lui Mick unde era Faith. Nu a ştiut nimeni în afară de tine şi de restul băieţilor.

— Eu nu, zise Micah după o pauză lungă. Dar ştiu sigur ce cred Pop şi ceilalţi. Toată treaba asta s-a împuţit rău de tot. Şi nu avem niciun fir din cauza prietenului tău.

Gray închise ochii şi lovi cu pumnul în scaun, ignorând durerea ascuţită care îl străbătu. Micah parcă pe aleea spre farmacie şi lăsă reţeta la ghişeu. Răspunse la câteva întrebări, îi ceru lui Gray data naşterii şi apoi demară iarăşi.

Peste câteva minute ajunseră în faţa clădirii unde-şi avea sediul compania Malone Sons. Gray rămase pe loc, vrând să îşi adune puterile pentru confruntarea ce avea să urmeze. Pop avea dreptul să fie supărat, ţinând seama de modul îngrozitor în care o dezamăgise pe Faith.

Micah deschise portiera.

— Hai, amice. Te ajut eu. Arăţi de parcă mai ai puţin şi leşini…

Gray coborî din scaunul pasagerului şi se strâmbă când picioarele îi atinseră pământul. Simţind un junghi atroce, se bălăbăni până la uşă sprijinit de Micah.

Biroul era cuprins de haos. Când Gray intră, Connor, Pop şi Nathan se întoarseră şi se uitară la el. Pop veni spre el.

— Ce naiba cauţi aici? Ar trebui să fii în spital.

Nathan îi împinse repede un scaun într-un gest foarte inspirat, pentru că mai avea puţin şi cădea din picioare. Se aşeză încet, bucurându-se că încăperea nu se mai rotea atât de iute. Connor, în schimb, rămase încruntat, cu braţele încrucişate.

— Vreo veste? îl auzi pe Micah întrebând.

— Ticălosul a sunat acum o jumătate de oră, zise Pop mohorât.

Gray se săltă în picioare. Camera se învârti ameţitor, şi dacă Micah nu l-ar fi prins la timp ar fi căzut în faţă.

— Iisuse, termină cu prostiile şi stai jos! se răsti el.

— Faith. E bine? întrebă Gray reglându-şi cu dificultate respiraţia.

— El aşa zice, dar nu m-a lăsat să vorbesc cu ea, spuse Pop. Vrea un milion mâine-dimineaţă sau o s-o omoare.

Lacrimile pe care făcuse eforturi să şi le reţină îi invadară pleoapele. Gray închise ochii şi încercă din răsputeri să-şi astâmpere furia şi durerea care dădură buzna în capul lui ca o locomotivă. Când îi deschise, văzu mânia din privirea lui Pop, dar nicio urmă de condamnare.

— N-am trădat-o, bolborosi el în ciuda nodului din gât. O iubesc.

Pop oftă şi îi puse o mână pe umăr.

— Ştiu. N-ar trebui să fii aici. Trebuie să te întorci la spital sau cel puţin să stai acasă. Lasă-ne pe noi să ne ocupăm de asta. O s-o aducem înapoi.

Gray scutură cu hotărâre din cap.

— E speriată. Singură. Crede că am trădat-o. N-am de gând să stau cu mâinile în sân. Se uită dincolo de Pop, la Nathan şi la Connor. Nenorocitul mi-a omorât partenerul, iar acum l-a omorât pe Mick. N-o să-l las să o ia pe Faith de lângă mine.

Observă o notă de acceptare în ochii lui Connor. Micah interveni:

— Sunt doi poliţişti din Galveston care vor să discute cu tine despre ce s-a întâmplat la casa de pe plajă.

— Aş vrea şi eu să asist, zise Pop. Am nevoie să ştiu tot ce se poate şti despre ticălosul ăla ca să-mi pot aduce fata acasă.

Capitolul 37

Faith tresări când cineva o scutură de umăr. Încercă să deschidă ochii, dar o dureau prea tare.

— Faith, Faith, fetiţa mea, scoală-te!

Şoapta aspră, grăbită, o trezi de-a binelea. Clipi când îşi văzu mama uitându-se în jos la ea.

— Mamă?

— Şşş, făcu Celia Martin punându-i un deget tremurător pe buze. Se poate întoarce în orice clipă. Trebuie să vorbeşti încet.

Faith încercă să-şi pună ordine în gândurile amestecate, dar avea dificultăţi de concentrare. Când încercă să-şi mişte mâinile, descoperi că nu şi le simţea. La fel se întâmpla şi cu picioarele.

— Ce s-a întâmplat? şopti ea.

— Trebuie să te dezleg. Nu te mişca, da?

Faith dădu din cap aprobator şi se strâmbă când o săgeată de durere i se înfipse în creier. Câtă vreme Celia se lupta cu nodurile, închise ochii şi încercă să pună cap la cap evenimentele din ultimele zile.

Simţi un junghi sfâşietor în piept când îşi aminti împuşcăturile. Îl văzuse pe Mick la podea, apoi pe Gray. Trădare. Suferinţă. Confuzie. Nimic nu avea sens.

Lacrimi fierbinţi i se prelinseră de pe pleoape. Sfoara care-i ţinea prizoniere mâinile cedă şi o mie de ace o atacară când sângele reîncepu să-i circule prin vene. Gemu în agonie, iar Celia îi făcu din nou semn să tacă.

Câteva minute mai târziu îşi simţi picioarele libere, dar rămase acolo neputând să se mişte. Celia o luă în braţe şi încercă s-o ridice în şezut.

— Ascultă-mă, draga mea, trebuie să fugi de aici. E nebun. O să te omoare indiferent dacă ia banii sau nu. Teama din vocea maternă o trezi din letargie. Mă auzi, Faith? Trebuie să pleci. Nu avem timp. O să te ajut să ieşi prin spate. Eu o să stau aici cât de mult o să pot.

— Nu poţi sta aici, şopti Faith. Trebuie să vii cu mine.

— Pe mine n-o să mă omoare. Are nevoie de mine.

Dar tu trebuie să pleci. N-are rost să ne certăm. Haide!

Graba mamei ei o determină să se pună în mişcare. Se clătină când durerea o săgetă pe şira spinării. Oare fusese rănită? Trebuia să se gândească bine. Tot ce se

întâmplase după casa de pe plajă era în ceaţă. Îşi aminti că se luptase şi încercase să scape. Apoi individul o lovise în cap cu patul pistolului. Îşi duse mâna pe creştet şi privi îngrozită sângele închegat de pe degete.

Celia o trase afară din încăperea întunecată. Unde erau? Locul semăna cu un fel de depozit abandonat. Mama ei se opri în dreptul uşii şi apoi o îndrumă pe Faith spre un spaţiu mai larg. Betonul aspru îi înţepă picioarele goale, făcând-o să se împleticească. În spatele clădirii, Celia deschise o uşă ruginită şi o împinse pe Faith în noapte.

— Aleea duce la o stradă. Trebuie să pleci. Se va întoarce în curând. Te iubesc.

Acestea fiind zise, închise uşa şi o lăsă pe Faith singură şi tremurând de frig pe aleea umedă. Cu mâinile strânse la piept, Faith porni către strada luminată ce se vedea în zare. Ameţită, dezorientată şi chinuită de dureri, o luă la fugă. Nemernicul care îi împuşcase pe Mick şi pe Gray intenţiona s-o omoare şi pe ea. Nu avea nicio îndoială în privinţa asta.

Paşii îi duduiau pe cimentul spart al aleii înguste, acoperit de gunoaie şi de resturi în descompunere. Aproape de capăt se împiedică şi căzu cu o bufnitură, ţipând. Ştia că nu trebuia să facă niciun zgomot, însă durerea o săgetase prin tot corpul când se lovise de pavaj.

Se ridică disperată şi îşi reluă goana. Când ajunse în stradă, se uită în dreapta şi în stânga. Doamne, nu era nimeni! Nicio maşină şi nicio altă lumină în afara becurilor de pe stâlpi. Era o zonă veche a oraşului, unde firmele trăgeau oblonul devreme.

Alese la întâmplare o direcţie şi îşi continuă alergarea. Aerul îi ieşea din gât în explozii dureroase. Vedea lucrurile din jur trecând pe lângă ea ca prin ceaţă şi simţi o ameţeală năucitoare. Era ca şi cum cineva i-ar fi implântat un cuţit în ceafă.

Un cvartal. Două. Nu slăbi ritmul, de teamă că avea să leşine. La a treia intersecţie se împiedică din nou şi căzu, dar apucă să se protejeze cu mâinile. Aterizâ cu faţa în jos pe asfaltul crăpat. Cu lacrimi în ochi, deschise gura

ca să tragă aer în piept. Durerea o ţintuia la pământ. Se luptă ca să se ridice în genunchi şi îşi privi oripilată palmele pline de sânge.

Când se uită în spate, fu orbită de o lumină puternică. Îşi duse mâna la ochi pentru a-i proteja.

— Doamnă, doamnă, sunteţi bine? Lumina se mişcă şi Faith reuşi să observe silueta unui bărbat care se îndrepta spre ea. Gemu şi reuşi să se ridice, pregătită s-o ia la goană. Poliţia din Houston. Sunt aici să vă ajut. Îngheţă, dându-şi seama de imaginea pe care i-o oferea. Hainele ei erau rupte şi pline de sânge. Părul îi atârna dezordonat în jurul feţei. În timp ce se apropia, bărbatul deplasă fasciculul lanternei ca să n-o orbească. Doamnă, sunteţi rănită? Aveţi nevoie de o ambulanţă? Vocea lui era blândă şi liniştitoare, de parcă i-ar fi fost teamă să n-o pună pe fugă. O atinse pe umăr, făcând-o să se înfioare. Când îşi îndreptă din nou lumina spre faţa ei, Faith tresări şi se feri. Doamnă, sunteţi Faith Malone? întrebă el cu o undă de bucurie în voce.

— D-da, îngăimă ea, însă vocea îi cedă. Mai încercă o dată: Da, sunt Faith Malone.

— De când vă căutăm! Doamne, Dumnezeule, cum aţi reuşit să scăpaţi? Luă staţia radio şi, pe un ton profesional, comunică adresa locului în care se aflau şi ceru o ambulanţă, după care îşi îndreptă din nou atenţia asupra ei. Doamnă, îmi puteţi spune ce s-a întâmplat? Cum aţi ajuns aici?

— El e acolo, bolborosi Faith. Poliţistul se răsuci şi scoase pistolul. La depozit, continuă ea. M-a ţinut închisă într-un depozit. La câteva străzi mai în spate. Mama… m-a ajutat să scap. Trebuie să o salvaţi. E în pericol.

Epuizarea o împiedică să mai rostească vreun cuvânt. Poliţistul o prinse înainte să cadă pe stradă.

— Uşor, şopti el. O să fiţi bine. Ambulanţa e pe drum.

În timp ce o ţinea, ceru prin staţie ajutoare şi relată ceea ce-i spusese Faith despre depozit şi despre mama ei. Restul se pierdu în ceaţă. Tânăra femeie îi auzea vag murmurul liniştitor, dar numai atât. Închise ochii aşteptând

să scape de realitate, chiar şi pentru scurtă vreme. După sunetele îndepărtate ale sirenelor nu mai percepu nimic.

Capitolul 38

Gray se lupta cu efectele analgezicelor pe care le luase. Îi potoliseră durerea, dar era extrem de ameţit. Se ridică decis să ignore vârtejul care-i perturba gândurile. Începu să se plimbe prin birou, pe cale să-şi iasă din minţi de îngrijorare.

Când sună telefonul lui Pop, tresăriră cu toţii. Bătrânul îl duse imediat la ureche, iar Gray, Micah, Connor şi Nathan se aplecară în faţă cu expresii crispate.

— Unde? îl auziră pe Pop întrebând. Apoi spuse: Mulţumesc lui Dumnezeu. Venim imediat. Pop închise ochii. Cu mâini tremurânde, puse telefonul jos. Au găsit-o, anunţă el. E la spital.

Gray sări în faţă.

— La spital? E rănită? Unde au găsit-o? L-au prins pe Samuels?

Pop ridică mâna.

— Uşurel, fiule. Ştiu că eşti îngrijorat. Cu toţii suntem. Nu ştiu prea multe. Era ofiţerul de serviciu. Un poliţist aflat în patrulare a găsit-o în zona depozitelor. Se pare că a reuşit să evadeze. E rănită, nu ştiu cât de grav. Poliţistul a stat cu ea până când a venit ambulanţa şi, din câte am înţeles, Faith le-a dat informaţiile necesare despre Samuels. Asta este tot ce am.

— Atunci hai să mergem, zise Gray cu vocea sugrumată. Trebuie s-o văd.

Pop dădu din cap aprobator.

— Te duc eu.

Gray stătea în prag, incapabil să-şi ia privirea de la ea. Faith dormea pe patul de spital şi părea foarte fragilă. Fruntea îi era încreţită chiar şi în somn, de parcă ar fi fost chinuită de coşmaruri. Avea un bandaj mare pe cap şi altele mai mici pe palme şi genunchi. Chiar şi tălpile îi erau bandajate.

Simţi o atingere reconfortantă pe umăr, iar când se uită în spate îl văzu pe Pop stând lângă el.

— Ce-a spus doctorul? întrebă Gray pe un ton îngrijorat.

— Nenorocitul a lovit-o în cap cu patul pistolului. Are o contuzie. Dar în rest este teafără. Tăieturile şi juliturile sunt de când a încercat să scape. Doctorul zice că vrea s-o ţină sub observaţie peste noapte şi, dacă totul este în regulă, mâine îi dă drumul acasă.

Gray îşi strânse pleoapele, năpădit de un val de uşurare.

— Slavă Domnului, şopti el.

— Fiule, trebuie să te odihneşti. Nu-i eşti nimănui de folos aici. Poţi s-o vezi mâine.

— No părăsesc. Nu pot.

— Ai două opţiuni. Fie îţi mişti singur fundul acasă şi te odihneşti, fie îi pun pe băieţi să te ducă cu forţa, zise bătrânul arătând peste umăr spre Nathan, Connor şi Micah. Tu decizi. Gray înjură mânios în barbă. Oricum, nu cred că se va trezi curând, adăugă Pop. I-au dat ceva pentru durere, iar ea reacţionează foarte puternic la chestiile astea. Odată, dentistul i-a prescris un analgezic uşor de la care a dormit douăsprezece ore fără întrerupere.

Micah făcu un pas în faţă.

— Hai, Gray. Te duc eu acasă. Ne întoarcem dimineaţă ca s-o vezi.

Poliţistul cedă oftând.

— Lăsaţi-mă un minut. Se duse lângă Faith şi îi mângâie uşor obrazul cu mâna sănătoasă. Îmi pare rău, şopti el. Te iubesc. O sărută pe buze inhalându-i parfumul dulce. Mă întorc mâine. Jur. Se întoarse cu mişcări ezitante către uşă, unde îl aştepta Micah. Pop şi Connor se mutaseră înăuntru. Stă cineva cu ea? Nu vreau să fie singură.

Pop încuviinţă din cap.

— O să fim noi aici. Tu du-te şi odihneşte-te. No să-i facă nicio plăcere să te vadă în halul ăsta.

— O iubesc, rosti Gray privindu-l în ochi. Vreau să ştii asta.

Expresia de pe faţa lui Pop se înmuie.

— Ştiu.

Gray porni greoi pe hol. Micah îl prinse din urmă.

— Poţi să dormi la mine noaptea asta. N-ar trebui să stai singur cu ditamai rana.

Celălalt aprobă din cap, prea obosit ca să-l contrazică.

— Ce s-a întâmplat, l-au prins pe Samuels?

— Da, l-au prins, zise Micah sumbru.

— Vreau să-l omor pe nenorocit.

— Da, şi eu.

— Şi mama ei? întrebă Gray. Pop a zis ceva despre faptul că ar fi ajutat-o să evadeze.

— Din câte am înţeles, acum o interoghează. Nu ştiu dacă i-au stabilit gradul de implicare.

— În orice caz, pentru Faith o să fie teribil de greu.

— Da, e o porcărie.

Ieşiră amândoi din spital şi se îndreptară spre camioneta lui Micah. Mai era puţin până la ivirea zorilor, iar Gray avea nevoie de circa douăzeci şi patru de ore de somn. Se lăsă pe spate în scaun şi îşi închise ochii.

Micah porni motorul, însă rămase pe loc. Gray se uită la el.

— Ce e?

— Ce ai de gând să faci, omule? Cu slujba ta, vreau să spun. Te duci înapoi, acum, că totul s-a terminat?

Gray se încordă. Se terminase. Cel care îi omorâse pe Alex şi pe Mick şi care o rănise pe Faith fusese arestat. Misiunea lui ajunsese la final. Nici din concediu nu-i mai rămăsese prea mult. Cu o lună în urmă ar fi spus că nu mai avea niciun motiv ca să amâne revenirea la slujbă. Dar nu mai avea nimic în Dallas.

— Nu mă pot întoarce, zise el.

Decizia, care i se conturase treptat în minte, se clarifică dintr-odată. Micah dădu din cap mulţumit.

— Am sperat că o să spui asta. Faith este o femeie minunată. Vă potriviţi extraordinar. În plus, eşti un atu pentru firmă.

— Nu sunt sigur că Pop e de aceeaşi părere. Dar fie că rămân angajatul lui sau că fac altceva, nu o pot lăsa pe Faith.

— Bravo. O să fie bine.

Gray se gândi cu recunoştinţă la faptul că era teafără şi nevătămată. În sfârşit, i se ivise ocazia de a-i dovedi cât de mult o iubea.

Capitolul 39

Faith se trezi cu senzaţia că avea gura plină cu vată. Clipi şi încercă să-şi amintească unde se afla, dar totul era cufundat în întuneric. Începea să urască întunericul. Un geamăt îşi făcu drum din gâtul ei când se mişcă şi încercă să-şi recapete reperele.

— Faith, eşti bine? întrebă Connor.

— Lumină, strigă ea răguşită. Aprinde-o, te rog.

Îl auzi bâjbâind; peste câteva secunde, o lumină caldă inundă camera. Se strâmbă, clipi şi îşi acoperi ochii cu palma. Patul se lăsă, şi îl văzu pe Connor aplecându-se deasupra ei cu o expresie îngrijorată.

— Eşti bine, scumpo?

Îşi umezi buzele, reflectând la întrebare.

— Cred că sunt bine. Vreau să ştiu, Gray… este mort? îngăimă ea.

— O, Doamne! E în regulă. L-am trimis acasă pentru că, deşi a încasat un glonţ în umăr, nu poate sta liniştit. A ieşit din spital împotriva sfaturilor medicului şi a făcut ca toţi dracii.

Faith se lăsă pe pat uşurată.

— Am văzut când a fost împuşcat. Crezusem c-a murit.

Simţi o lacrimă scurgându-i-se pe obraz şi închise ochii la acea amintire oribilă. Connor îşi puse o mână pe fruntea ei.

— Nu-ţi face probleme, Faith. Nu are mare lucru. Sunt îngrijorat însă pentru tine.

Se întâmplaseră atâtea! Chiar şi fără rana de la cap,

lumea ei tot s-ar fi învârtit.

— De ce naiba e lumina aprinsă? întrebă Pop din pragul uşii.

Faith ridică privirea şi-l văzu ţinând două pahare de cafea. Arăta epuizat şi răvăşit. Grijile îi trasaseră linii adânci pe faţă, amintindu-i că ea fusese cauza lor. Tot ce se întâmplase fusese din vina ei. Îşi strânse pleoapele, conştientă că nu-şi dorea nimic altceva decât să adoarmă şi să se trezească oriunde în altă parte.

Mâna aspră a lui Pop o cuprinse pe a ei. Faith îşi deschise ochii plini de lacrimi şi îl zări stând lângă pat.

— M-ai speriat de moarte, fetiţo. Şi nu ştiu ce-ţi trece acum prin căpşorul ăla frumos, dar te asigur că nu sunt de acord.

— Totul e un dezastru, şopti ea. Nu vreau decât să mă duc acasă.

— O să te duci, spuse Pop cu blândeţe în timp ce o mângâia pe mână. Doctorul a zis că, dacă eşti bine, poţi pleca acasă azi. Trebuie să apară pentru vizită.

— Să-ţi aduc ceva? se interesă Connor.

— Apă, murmură ea.

Se grăbi să toarne un pahar cu apă şi apoi i-l duse la buze astfel încât ea să poată sorbi.

— Gray a fost pe aici, dar l-am obligat să plece acasă, o informă Pop. A fost rănit destul de serios. Ar trebui să fie încă în spital.

Faith închise ochii.

— Nu vreau să vorbesc acum despre el.

— Faith, scumpo…

— Te rog, şopti ea.

— Pop, las-o, spuse Connor cu fermitate. Trebuie să se odihnească şi să se facă bine.

Bătrânul oftă şi încuviinţă din cap. Se auzi o bătaie în uşă. Din moment ce nu intră nimeni, Pop ieşi pe hol să verifice. Reveni puţin mai târziu cu o expresie ciudată pe chip.

— Cine era? întrebă Faith.

El îşi drese glasul.

— E mama ta. A venit să te vadă. Vrea să ştie dacă poate intra un minut. Inima ei se opri în loc şi tristeţea îi umplu pieptul. Nu trebuie să faci nimic dacă nu vrei, spuse Pop liniştitor.

Lacrimile îi umplură ochii şi alunecară pe obraji. Un suspin rămase suspendat în gât. Cât de grav era dacă îi venea să plângă la simpla menţionare a Celiei?

Connor îi strânse mâna.

— N-o lăsa să te supere, Faith. Dacă vrei să plece, nu trebuie decât să spui. Nu trebuie s-o vezi dacă nu vrei.

— Las-o să intre, şopti ea.

— O să fiu aici, dulceaţă, o asigură Connor.

Pop se duse înapoi la uşă şi o deschise. Câteva secunde mai târziu, Celia Martin intră cu mişcări ezitante. Făcu o pauză la câţiva metri de pat, după care înaintă. Pentru prima oară, Faith îşi cercetă mama, pe care n-o mai văzuse de trei ani. Timpul fusese nemilos cu ea. Arăta obosită, epuizată, bătrână. Nu mai era tânăra plină de viaţă pe care şi-o amintea din copilărie. În ochii ei se reflectau regretele acumulate o viaţă întreagă.

Faith aşteptă, neştiind ce să spună. Mulţumesc? Pentru că o salvase din situaţia de care Celia era, de fapt, răspunzătoare? înghiţi furia care creştea în interiorul ei şi îşi încleştă maxilarele până când o durură.

Connor îi mângâia mâna, iar ea îi cuprinse palma cu degetele ţinându-l strâns. Celia se uită la cei doi bărbaţi.

— O să vă fiu întotdeauna recunoscătoare pentru modul în care aţi ajutat-o pe Faith. Am dezamăgit-o. Mă bucur însă că v-a avut pe voi. Faith îşi muşcă buza încercând să-şi stăpânească emoţiile. Celia arăta de parcă se lupta să nu plângă. Am dat-o-n bară, fetiţo. Dar nu e nimic nou, nu? Am vrut neapărat să-ţi spun cât de rău îmi pare. Şi să-ţi mulţumesc pentru declaraţia pe care le-ai dat-o poliţiştilor. N-o să mă acuze atât timp cât depun mărturie împotriva lui Eric.

— Mă bucur, şopti Faith.

— Speram… speram că o să ne putem vedea odată… Poate când te faci bine.

Simţind că Faith se încordase, Connor îşi trecu degetul mare peste mâna ei într-un efort de a o calma.

— Îmi pare r… rău. Nu pot face asta acum, zise ea. Nodul din gât îi crescuse atât de mult, încât o împiedica să respire. De acum, lacrimile îi curgeau nestingherite pe obraji. Vreau să pleci.

Nu putu să-şi alunge durerea din voce. Şi senzaţia de trădare. În acea clipă, se simţea dezamăgită de toţi cei pe care îi iubise. Închise ochii şi îşi ascunse faţa în pernă în timp ce suspinele deveneau şi mai puternice.

— E de ajuns, interveni Pop sever. A suferit destul.

— Sigur. Îmi pare rău, zise Celia. O să plec.

— Şşş, dulceaţă, nu plânge, murmură Connor dându-i părul după ureche. O să te doară şi mai rău capul.

— Vreau să merg acasă, gemu ea.

— O să discut cu doctorul să văd ce zice, spuse Pop.

După plecarea lui, Faith nu-şi mai stăpâni plânsul.

Îi mulţumi lui Dumnezeu că nu erau suspine zgomotoase, pentru că i-ar fi crăpat capul. În schimb, şiroaie tăcute de lacrimi îi curgeau pe obraji. Mai repede, tot mai repede. De parcă s-ar fi spart un baraj.

Connor se aşeză pe pat lângă ea şi o luă în braţe. Nu spuse nimic, doar o ţinu sărutând-o pe frunte. Câteva minute mai târziu, Pop intră, urmat de doctor, care îi aruncă pacientei o privire mustrătoare.

— Tatăl tău mi-a spus că eşti gata să pleci, dar, ţinând cont de starea în care te afli, eu nu te-aş externa. Te doare?

— Nu vreau decât să merg acasă, şopti ea.

— O să meargă acasă cu noi, interveni Pop. Şi direct în pat. Nu va fi nevoită să ridice nici măcar un deget. Aveţi garanţia mea personală.

— Ei bine, rezultatul tomografiei computerizate a ieşit normal şi, în afară de cucui, celelalte răni sunt neglijabile. Sunt de acord să plece, dar dacă starea ei se înrăutăţeşte, dacă simte greaţă, dacă vomită sau îşi pierde cunoştinţa o vreau înapoi numaidecât.

— O să fim cu ochii pe ea, aveţi cuvântul meu.

— În regulă, atunci. O să-i dau asistentei biletul de externare. Cineva trebuie să coboare imediat ca să îndeplinească formalităţile.

— Mulţumesc, domnule doctor, spuse Pop. După ce medicul plecă, bătrânul se apropie de ea şi o mângâie pe braţ. O să te ducem acasă şi o să avem grijă de tine. O să te refaci cât ai bate din palme.

Ea dădu din cap, dar simţi o greutate lăsându-i-se pe piept. Încercă din răsputeri să nu se gândească la Gray, însă după ce fusese rezolvată problema cu mama ei, el era tot ce îi rămăsese. Oricât de laş suna, nu avea puterea să dea ochii cu el.

Capitolul 40

Gray se trezi brusc. Razele soarelui pătrundeau prin fereastră şi îl loveau direct în faţă, ceea ce îi spunea că dormise mult prea mult. Se rostogoli, însă corpul îi urlă de durere. Când se lovi la umărul rănit, respiraţia i se transformă într-un geamăt.

Ignoră protestele trupului său şi se ridică din pat. Recuperându-şi de pe jos ceasul, constată că era zece şi jumătate. La ieşirea din cameră se împiedică de pantofii de pe hol. Efortul de a se apleca îl aduse în pragul leşinului, dar luă încălţările şi se duse în sufragerie.

— S-a trezit mortul, remarcă Micah de pe canapea.

— Ar fi trebuit să mă trezeşti naibii cu câteva ore în urmă! se răsti Gray.

— Aveai nevoie de somn, iar Faith nu pleca nicăieri.

— Trebuie neapărat s-o văd. Am multe explicaţii de dat.

Micah ridică din umeri.

— Plecăm imediat ce-ţi pui pantofii.

Gray se aşeză şi îşi trase încălţările în picioare, apoi se îndreptă spre uşă privindu-şi întrebător prietenul.

— Bine, bine, omule, vin, zise acesta ridicându-se de pe canapea. Ar trebui să se uite cineva la umărul tău cât timp suntem la spital. Să ne asigurăm că nu-ţi putrezeşte

mâna sau ceva de genul ăsta.

Gray se încruntă la el.

— Iau antibiotice. O să fie bine.

Ieşiră din apartament şi se urcară în camioneta lui Micah.

— Ai vreo veste de la Pop? întrebă Gray în timp ce demarară. Ştii ce face Faith?

— Nu. Probabil că încă doarme.

Gray oftă nerăbdător. Faptul că nu o vedea, că nu o atingea, că nu o ţinea în braţe îl scotea din minţi.

Ar fi trebuit să rămână cu ea. Să-i aline durerea. S-o liniştească atunci când îi era teamă. I se rupea sufletul că un poliţist o găsise pe străzi, speriată din cale-afară şi alergând ca să se salveze.

— Nu te mai învinovăţi, murmură Micah. Nu vei schimba nimic. Gray îşi strânse buzele şi nu scoase o vorbă. Douăzeci de minute mai târziu, Micah opri în faţa spitalului. Coboară aici, eu mă duc să parchez. Ne întâlnim în camera lui Faith.

Gray ieşi din vehicul străduindu-se să-şi menţină durerea la un nivel minim. Nu luase analgezicele în acea dimineaţă pentru că voia să aibă capul limpede în timpul discuţiei cu Faith.

Uşile automate se deschiseră, permiţându-i să intre. Se opri când o văzu pe Faith în hol, într-un cărucior cu rotile împins de o asistentă. Connor se apropie de ea, îşi puse o mână în jurul ei, ţinând-o în timp ce înaintau. Inima lui Gray bătea de să-i iasă din piept. Pe toţi dracii! Era externată, iar el nu se dusese să o vadă. O lăsase singură toată noaptea.

Se grăbi spre ea, în ciuda durerilor cumplite. Când ajunse la doar câţiva metri, Faith ridică privirea şi îl văzu. Gray înţepeni observând amărăciunea care-i apăruse în ochi.

— Faith, începu el. Buzele ei tremurau, iar lacrimile îi umpleau ochii. Se apropie şi întinse o mână s-o atingă, dar ea îşi retrase mâna şi o acoperi cu cealaltă. Iubito, eşti

bine? Doamne, îmi pare rău că n-am fost aici. Abia m-am trezit.

— E-n regulă, spuse ea cu o voce ezitantă. Pop şi Connor au stat cu mine.

Îşi mută privirea, dar Gray văzu urma unei lacrimi pe obraz.

— Faith, iubito, uită-te la mine, o imploră el, însă tânăra femeie refuză şi închise ochii.

— Nu e momentul, interveni Connor. E de ajuns pentru azi. Are nevoie să meargă acasă şi să se odihnească. Făcu un pas înainte, dar Gray nu se dădu bătut.

— Faith, te iubesc. Asta e tot ce contează. Nimic altceva.

Rămase fără suflare când îi văzu toată durerea din ochi. Faith deschise gura ca să spună ceva, dar o închise rapid, retrăgându-se în sine. Umerii i se lăsară, iar oboseala acută căzu peste ea ca o mantie.

Mâna lui Connor se strânse în jurul ei ca şi cum se temea că ar fi putut ceda. Însă Gray era cel care ceda. Connor, cu o expresie fermă pe chip, o sprijinea să păşească alături de el spre ieşirea din spital unde Pop parcase maşina.

În acel moment apăru Micah, care se opri în faţa lui Faith şi o sărută pe obraz.

— Ce faci, păpuşă? Gray nu auzi răspunsul ei, însă văzu reacţia preocupată a lui Micah. Du-te acasă acum şi odihneşte-te. Lasă-i pe Pop şi pe Connor să aibă grijă de tine o vreme.

Când Connor o ajută pe Faith să se urce în maşină, Micah se apropie de Gray, iar în ochii lui se putea citi compasiunea.

— Am dat-o-n bară, murmură Gray. Ar fi trebuit să-i spun adevărul. Dacă aş fi făcut-o, nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat. Ar fi fost acum în braţele mele, în patul meu, în siguranţă.

Micah clătină din cap.

— Nu poţi gândi aşa. Trebuie să-i dai timp. Las-o să-şi

liniştească avalanşa de emoţii.

— N-o pot lăsa, replică Gray. Nu când abia am găsit-o, în sfârşit.

Capitolul 41

Faith acceptă mâna lui Damon, care o ajută să coboare din maşină. Închise ochii şi lăsă briza oceanului să-i atingă faţa cu blândeţe. Razele soarelui îi încălzeau pielea, însă ea se simţea rece în interior.

— Nu-mi place ideea de a te lăsa singură, Faith, spuse Damon cu îngrijorare în glas.

Ea oftă. Pop şi Connor nu fuseseră deloc încântaţi când le spusese că voia să plece aşa de repede după ce ieşise din spital, dar avea nevoie disperată să se îndepărteze de toată nebunia. Trebuia să chibzuiască. Să-şi pună ordine în gânduri. Să nu mai zacă neputincioasă în timp ce Pop şi Connor se fâţâiau în jurul ei.

— O să mă descurc, Damon. Eşti foarte drăguţ că faci toate astea pentru mine.

El roti cheia în yală şi deschise uşa.

— Ştii că nu trebuie decât să ceri. Dacă îmi stă în putere, poţi să fii sigură că fac orice.

Păşi înaintea ei şi lăsă valiza în foaier. Casa lui de pe plajă fusese sigilată de poliţie şi nu avea să fie disponibilă în următoarele luni. Când Faith îl sunase în căutarea unui refugiu, el închiriase o locuinţă similară în apropiere de Galveston.

Pe de o parte, nu-i plăcea să profite de generozitatea lui, ştiind prea bine că nu-i putea da în schimb ceea ce el îşi dorea. Însă Damon îi oferise prietenia, de asta avea cea mai mare nevoie în acele clipe.

— Am angajat pe cineva care să treacă pe la tine de două ori pe zi, spuse Damon. Ridică mâna când ea încercă să protesteze. Mâncarea îţi va fi livrată acasă. Nu vreau să te epuizezi. Ai nevoie de linişte şi de recuperare. Dacă vrei ceva, orice, sună-mă.

— Îţi mulţumesc, spuse ea încet.

El se aplecă în faţă şi o sărută pe frunte.

— Vreau să zâmbeşti din nou.

Faith se supuse şi îi oferi cel mai bun zâmbet care-i stătea în puteri.

— Am nevoie de câteva zile ca să mă adun. Să-mi pun ordine în gânduri. Pop mi-a spus tot ce s-a întâmplat, dar mi-e greu să procesez informaţiile. Aş fi vrut să nu fi complotat toată lumea ca să nu îmi spună nimic.

Damon îi luă bărbia în mână şi îşi trecu degetul mare peste pielea ei, într-un gest liniştitor.

— Nu-i poţi învinovăţi că au vrut să te protejeze, Faith. Şi eu aş fi făcut acelaşi lucru.

Ea îl luă în braţe şi îl strânse.

— Îmi doresc…

— Da, ştiu, spuse el retrăgându-se. Îi zâmbi şi îi atinse vârful nasului cu degetul. Te las în pace. Să mă suni dacă ai nevoie de ceva.

Ea încuviinţă din cap şi îl privi ieşind din casă. Când rămase singură, se duse spre canapea şi se cufundă în pernele ei, recunoscătoare. Nu-şi dorea decât să ia un analgezic şi să doarmă vreo douăsprezece ore, însă ar fi fost un gest laş care nu ar fi rezolvat nimic.

Totuşi, un pui de somn nu suna deloc rău. Nu mai avea energie să se ridice, aşa că se cuibări pe canapea. După tot ce se întâmplase, îi venea foarte greu să se împace cu sentimentele pe care le avea faţă de Gray, îl iubea. Sau îl iubea pe Gray, cel pe care credea că-l cunoaşte. Dar cum putea fi sigură?

Gândul că se îndrăgostise de o fantasmă o umplu de disperare. Niciodată nu se simţise mai singură. Nu putea fugi de realitate pentru totdeauna, ştia asta. Dar avea nevoie de timp, avea nevoie să fie cu mintea limpede atunci când afla adevărul.

Gray înjură când prinse din nou roşu la semaforul de pe Seawall Boulevard. Mâna braţului sănătos i se strânse pe volan în timp ce aştepta nerăbdător să se facă verde. Cealaltă mână i se odihnea în poală. Rupsese bandajele de pe umăr şi îşi eliberase braţul, în ciuda avertismentelor

medicului. Păstrase un mic pansament peste cusături. Era destul. Nu mai putea sta doar cu o mână liberă.

După ce petrecuse câteva zile pline de frustrare pentru că nu o putea vedea pe Faith, se simţise pregătit să acţioneze, dar când se dusese la Pop hotărât să nu accepte un refuz, aflase că ea plecase. În orele următoare, gândurile negre îl torturaseră cu brutalitate. Sentimentul neputinţei absolute îl făcea să-şi piardă minţile. Nu că i-ar fi rămas prea multe.

Când Pop îi spusese unde se dusese ea şi cum ajunsese acolo, speranţele lui se năruiseră. Ştia al naibii de bine că Damon Roche era interesat de Faith şi că, dacă ea îi oferea cel mai mic gest de încurajare, avea să se repeadă asupra ei.

Soarele se lăsa la orizont când parcă pe aleea casei de pe plajă. Ieşi din maşină şi urcă scările cât de repede putu. Se gândi un moment dacă să bată, dar renunţă la idee. În cel mai rău caz avea să-i spună să se care.

Încercă mânerul rotund şi, descoperind că uşa nu era încuiată, o deschise şi păşi înăuntru. În timp ce traversa sufrageria, privirea îi căzu pe mogâldeaţa adormită pe canapea. Gura i se uscă, iar inima începu să-i bată cu putere.

Se lăsă în genunchi lângă canapea şi se desfătă cu înfăţişarea ei. Arăta incredibil de fragilă, ca un bibelou. Aproape îi era teamă s-o atingă. Aproape.

Incapabil să se abţină, îşi trecu un deget peste bărbia ei şi apoi îi atinse buzele catifelate. O senzaţie dureroasă îi străbătu pieptul când văzu urmele de lacrimi uscate. Se aplecă şi sărută fiecare punct înroşit. Faith se mişcă şi deschise ochii.

— Gray? şopti ea.

— Da, iubito, eu sunt. O umbră se lăsă peste privirea ei, iar el o simţi încordându-se, ca şi cum s-ar fi întărit împotriva lui. Acest lucru îi frânse inima. Se întinse şi o luă uşor în braţe, bucurându-se de faptul că era nevătămată. N-aş fi suportat gândul să te pierd, murmură el emoţionat. Zilele astea au fost un iad. Nu voiam altceva decât să te ţin

în braţe, să te ating, să-ţi spun cât de mult te iubesc.

— Aveam nevoie de timp ca să reflectez, spuse ea după o pauză.

— Faith, nu te-am folosit ca momeală. Nu am plănuit să stăm în casa de pe plajă ca să-l atragem pe Samuels. Nu ţi-aş face niciodată aşa ceva.

Ea îşi puse un deget pe buzele lui.

— Ştiu, Gray. Pop mi-a povestit tot. Înţeleg. Mi-a zis că te-a rugat să nu-mi spui despre pericolul în care mă aflam. Se simte oribil.

El se încruntă confuz.

— Atunci de ce… Nu înţeleg. Dacă ştii… Se opri şi o luă de la capăt. De ce eşti supărată? întrebă el într-un final. În ochii ei se putea citi o mâhnire profundă. Gray îşi simţi inima coborându-i în stomac. Doamne, era în stare să facă orice să-i alunge tristeţea. Văzând că pe obrazul ei se prelingea o lacrimă, întinse mâna şi o îndepărtă cu degetul mare. Nu plânge, iubirea mea. Spune-mi ce s-a întâmplat ca să pot repara lucrurile.

— Nu poţi, zise ea trăgând aer în piept. Gray, înţeleg de ce ai procedat aşa. Nu sunt supărată. Accept că nu ai venit la casa de pe plajă ca să-l atragi pe ucigaşul partenerului tău. Ceea ce nu pot accepta este faptul că nimic din ce s-a întâmplat nu a fost real. Nu pot trăi cu ideea că mi-ai oferit ceea ce ştiai că îmi doream ca să te apropii de mine, ca să obţii informaţii şi apoi ca să mă protejezi. Ai fost atât de sigur că eu mă jucam şi nu-mi doream decât să-mi îndeplinesc nişte fantezii… dar, la rândul tău, mi-ai oferit doar o faţadă.

— Faith, o, Doamne!…

Ea clătină din cap.

— Nu, lasă-mă să termin. Te vreau. Dumnezeu ştie cât de mult te vreau. Dar numai dacă totul e real. Nu pot trăi cu gândul că am găsit exact ceea ce voiam şi ceea ce aveam nevoie, dar că totul a fost doar teatru. Nu vreiu nimic dacă nu e real.

El îi cuprinse faţa cu mâinile, disperat s-o facă să-l audă, să afle ce era în inima lui, ce îl mistuia în interior

— Ascultă-mă, Faith. Şi ascultă-mă bine. Te iubesc. Pe tine, nu vreo fantezie, aşa cum nici eu nu sunt o fantezie care ţi se îndeplineşte, ci un bărbat în carne şi oase. Te iubesc. Pe tine. Pe tine! Doamne, Dumnezeule, n-a fost niciodată un joc. Niciodată. Urăsc faptul că am fost nevoit să te înşel. Eram hotărât să-ţi spun adevărul, chiar dacă Pop voia să tac. Dar când am ajuns acolo, iar tu arătai atât de vulnerabilă, nu m-am gândit decât cum să te protejez. Nu am vrut să suferi. Niciodată. Şi am plătit pentru asta. Am plătit scump. Te iubesc. Te iubesc al dracului de mult, încât mă doare. Te vreau. Dar vreau totul. Dragoste, căsătorie, predarea ta completă. O să-mi petrec restul zilelor având grijă de tine şi niciodată n-o să-ţi mai dau vreun motiv să n-ai încredere în mine. Numai dacă mi-ai mai putea oferi din nou încrederea ta… Am nevoie de tine, Faith!

În ochii ei mari se reflecta un amalgam de emoţii. Dragoste. Teamă. Speranţă. Incertitudine. El îşi dădu seama că-şi ţinea respiraţia în timp ce aştepta răspunsul. Trecu o eternitate înainte ca Faith să dea uşor din cap.

— O, da, spuse ea încet. O să-ţi ofer încrederea mea. Şi dragostea mea. Se aruncă în braţele lui. El o strânse şi îşi îngropă faţa în părul ei, atingându-i cu degetele bandajul de la ceafă. Cum rămâne cu slujba ta?

O îndepărtă uşor şi îi atinse faţa, neputând să-şi ţină mâinile departe de ea.

— Trebuie să mă întorc la Dallas să aranjez nişte lucruri. Să particip la înmormântarea lui Mick… şi să anunţ departamentul. Dar apoi mă întorc. Nu mai am nimic acolo. Pop vrea să rămân şi să lucrez pentru el aici. Zâmbi fericită. Pentru prima oară în ultimele zile, soarele răsări în inima ei. Te iubesc, Faith. Am nevoie de tine. Nicio altă femeie n-ar putea completa cealaltă jumătate a sufletului meu mai bine ca tine.

— Şi eu te iubesc, zise ea. Nimeni nu mă poate înţelege la fel ca tine.

Gray se aplecă s-o sărute. Uşor, delicat, buzele li se atinseră.

— Putem merge acasă acum? Vreau să fii cu mine, lângă mine, să mă atingi… în patul meu.

— Da, du-mă acasă, răspunse ea surâzând.

Sfârșit

Citiţi în numărul următor din colecţia *PASSION*, o nouă aventură incitantă şi plină de pasiune:

MAYA BANKS

DULCE ABANDON

Uneori, supunerea este primul pas
către preluarea controlului

Sub înfățișarea suavă a lui Faith Malone se ascunde o femeie care știe precis ce vrea: un bărbat puternic, dispus să ia totul fără să ceară – pentru că ea este dornică să-i ofere totul.

Întâlnirea cu Gray Montgomery pare întâmplătoare, însă polițistul urmărește de fapt să-l găsească pe ucigașul partenerului său. Indiciile despre o posibilă legătură între criminal și Faith îl fac să se apropie de ea ca să-i întindă o capcană ucigașului. Fără să vrea însă, Gray este atras nebunește de Faith, care corespunde perfect dorințelor lui ascunse, dar ea nu pare deloc genul care ar permite unui bărbat să preia controlul total în relația intimă. Sau oare ar face-o?

În ochii lui Faith, Gray este partenerul puternic, dominant, de care are nevoie, însă el pare hotărât să o țină la distanță. Prin urmare, Faith ia inițiativa pentru a-i dovedi că nu joacă un rol, ci vrea din tot sufletul să se predea partenerului potrivit.

Maya Banks și-a câștigat celebritatea odată cu publicarea seriilor de cărți erotice și de suspans romantic. Vândute în milioane de exemplare în întreaga lume, romanele sale au intrat de cele mai multe ori în topurile de bestselleruri ale *New York Times* și *USA Today*.

Află mai mult pe:
www.lirabooks.ro
ISBN 978-606-21-0094-0
9 786062 100940

Lira
PASSION